

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำ และทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ

ปริญญาบัตร

ของ

จรัสศรี กิจบุญเติมนันต์

20 ก.พ. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สิงหาคม 2532

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4 85695

172047

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาระดับบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

จรีย์ สุวดี

..... ประธาน

(ผศ. จรีย์ สุวดี)

ทัศนาก ทอภักดี

..... กรรมการ

(อ. ทัศนาก ทอภักดี)

คณะกรรมการสอบ

จรีย์ สุวดี

..... ประธาน

(ผศ. จรีย์ สุวดี)

ทัศนาก ทอภักดี

..... กรรมการ

(อ. ทัศนาก ทอภักดี)

นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ

..... กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ. ดร. นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมพร บัวทอง

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ. ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ 26 เดือน กันยายน พ.ศ. 2532

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์
จรรย์ สุวัตดี อาจารย์ ทศนา ทองภักดี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นवलเพ็ญ
วิเชียรโชติ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้วิจัยทราบ
ซึ่งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์พนศรี คัมภีรปกรณ์ รองศาสตราจารย์
ปรานอม พังงา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำเร็จ ยूरชัย อาจารย์นิเวศน์ เศรษฐภักดี
อาจารย์ณัฏรัชต์ ชุมนุญ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู อาจารย์ โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา
โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยค้อ โรงเรียนชุมชนบ้านชาติ และครูใหญ่ คณะครู อาจารย์
โรงเรียนบ้านหนองหว่า ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่อง
มือและทำการทดลอง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณวิศิษฐ์ กิจบัญญัติอนันต์ คุณพิทักษ์ กิจบัญญัติอนันต์ คุณเนนรัตน์
นามศิริวงศ์พันธ์ ที่ให้คำแนะนำ ส่งเสริม ช่วยเหลือ สนับสนุนการศึกษาตลอดมา
และเป็นกำลังใจอันสำคัญในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา
มารดา ครู อาจารย์ และมีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือ และสนับสนุนด้านการศึกษาแก่
ผู้วิจัยตลอดมา

จรัสศรี กิจบัญญัติอนันต์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	
บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	33
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	63
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	67
สมมุติฐานของการวิจัย	68
	73
3	
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	74
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	74
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	76
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	76
การดำเนินการทดลอง	80
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	84

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	89
การวิเคราะห์ข้อมูล	89
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	93
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	93
สมมุติฐานข้อการศึกษาค้นคว้า	93
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	93
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	94
วิธีดำเนินการทดลอง	94
การวิเคราะห์ข้อมูล	95
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
อภิปรายผล	95
ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า	100
ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	112

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการจัดกลุ่มตัวอย่าง	75
2 แสดงแบบแผนการทดลอง	81
3 แสดงวันและเวลาที่ใช้ในการทดลอง	82
4 แสดงการเปรียบเทียบการสอนตามลำดับขั้นตอน	88
5 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอน แบบปกติ	90
6 แสดงผลการเปรียบเทียบการเขียนคำของนักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับ การสอนแบบปกติ	91
5 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอน แบบปกติ	92

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิแสดงลำดับขั้นของการอ่าน	10
2 แผนภูมิลำดับขั้นพัฒนาการของทัศนคติ	37
3 แผนภูมิลำดับขั้นการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ	46
4 แผนภูมิลำดับขั้นการสอนแบบมุ่งประสพการณ์ภาษา	50
5 แผนภูมิแสดงรูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของบลูม	54
6 แผนภูมิแสดงลักษณะการจัดชั้นเรียน	67

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
คณะศึกษาศาสตร์
ภาควิชาภาษาไทย
บทที่ 1
บทนำ

บทนำ

ภาษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์มาก เพราะมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและกัน เป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียน เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากชนรุ่นหนึ่ง ไปยังอีกรุ่นหนึ่ง นอกจากนี้ภาษายังเป็นเครื่องมือสำหรับอบรมบ่มนิสัย ซึ่งจะต้องกระทำกันตั้งแต่เยาว์ ยากนักที่จะกระทำเมื่อตอนโตแล้ว และโรงเรียนเป็นสถานที่ที่สำคัญยิ่งในการใช้ภาษาควบคุม และส่งเสริมความรู้สึกรักคิดที่ดี (เปลื้อง ณ นคร 2518 : 26)

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย ดังนั้นวิชาภาษาไทยจึงเป็นวิชาที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็กไทยซึ่งจะต้องเอาใจใส่ฝึกฝนให้สามารถใช้ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ภาษาไทยนอกจากจะใช้ติดต่อสื่อสารแล้ว ยังต้องใช้ภาษาไทยในการเรียนวิชาอื่น ๆ อีก ดังพบว่านักเรียนที่อ่อนภาษาไทยมักจะอ่อนวิชาอื่น ๆ ตามไปด้วย เพราะในการเรียนวิชาอื่น ๆ ก็จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาไทยเช่นกัน (ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์ 2516:47)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยมาก โดยจัดวิชาภาษาไทยไว้ในกลุ่มทักษะ ถือเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาไทยว่า มุ่งให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ อันถูกต้องตามความเหมาะสมแก่วัยและระดับชั้น เพื่อให้ใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม การจะให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายการเรียนภาษาไทย จึงควรเน้นสัมฤทธิ์ผลของทักษะการเข้าใจภาษา คือ การฟัง การอ่าน และทักษะการใช้ภาษา คือ การพูด การเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1) โดยทักษะที่สัมพันธ์กัน ได้แก่ ทักษะการพูดกับทักษะการฟัง ทักษะการอ่านกับทักษะการเขียน (กิตติวดี บุญมือ 2520:76-79)

ในด้านการเรียนของนักเรียน จะเห็นได้ว่า กิจกรรมทุกอย่างของนักเรียนที่กระทำประมาณร้อยละ 80 - 90 ต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ (Strang. 1940 : 11) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการอ่านเป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนของนักเรียน เพราะไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใดก็ต้องอาศัยทักษะการอ่านเข้าช่วย ซึ่งถ้าผู้เรียนมีทักษะใน

การอ่านเป็นอย่างดีแล้ว การเรียนวิชาอื่น ๆ ย่อมจะบังเกิดผลอย่างรวดเร็ว (อบล เรียงสุวรรณ 2528 : 31) การสอนอ่านในระดับประถมศึกษา นั้น นอกจากจะสอนให้เด็กอ่านได้แล้ว เด็กจะต้องเข้าใจความหมายของคำที่อ่าน จับใจความสำคัญในการอ่าน รู้จักลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงจะถือว่าเด็กอ่านได้ นั่นคือเด็กที่อ่านได้ดีไม่ใช่อ่านออกเสียง ได้ถูกต้อง หรืออ่านได้รวดเร็วเท่านั้น แต่จะต้องประกอบด้วยความเข้าใจ และสามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ฉะนั้นการสอนอ่านจึงควรให้ความสำคัญแก่การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มาก (Tinker. 1968 : 4,15) แม้ทุกคนจะตระหนักถึงความสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน แต่ปัญหาที่สำคัญในการสอนอ่านที่พบก็คือ นักเรียนขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน หรือเข้าใจได้ช้า จับใจความของเรื่องไม่ได้ ตีความไม่เป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาในการตีโจทย์เลข และ วิชาอื่นต่อไป (สมชัย วุฒิปริชา 2531: 10)

การเขียนเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันจะเขียนเป็นคำ กลุ่มคำ วลี ประโยค และข้อความ ไม่ว่าจะป็นกลุ่มคำ วลี ประโยค และข้อความจะต้องประกอบไปด้วยคำ ถ้าหากเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อน หรือบกพร่องไปจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไป สื่อความหมายได้ไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน อาจไปสร้างความเข้าใจผิดจนเกิดความเสียหายแก่บุคคลและทรัพย์สินได้ (สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ 2522: 24)

การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา จะต้องใช้ภาษาไทยเป็นสื่อการเรียน การสอนในฐานะเป็นภาษาประจำชาติ (กรมวิชาการ ม.ป.ป. : 1) แต่พบว่าประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทยที่อาศัยอยู่ในชนบท แบ่งออกเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยที่มีวัฒนธรรม แตกต่างกับชนกลุ่มใหญ่ของประเทศทั้งในด้านภาษา การแต่งกาย ทัศนธรรมนิยม ประเพณีทั่วไป ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาจึงจำต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางสังคม มาเป็นพื้นฐานเพื่อจัดการศึกษาสำหรับชนกลุ่มน้อยด้วย เนื่องจากการมีภาษาพูดที่แตกต่างไปจากชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ ถ้าจะใช้วิธีการสอนเดียวกันกับเด็กที่พูดภาษาไทย อยู่แล้วคงจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังพบว่าเด็กที่พูดภาษาเขมร ส่วย เยอและไทยอีสาน ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก (กรมวิชาการ ม.ป.ป. : 63)

จังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดที่มีประชากรส่วนใหญ่พูดภาษาไทยอีสานในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นภาษาที่แตกต่างจากภาษาที่ใช้ในโรงเรียน เช่น ภาษาไทยใช้คำว่า "เสื้อ" ภาษาอีสานจะใช้คำว่า "สาด" ดังนั้นความเข้าใจความหมายที่ครูพูด จึงผิดเพี้ยนไป สื่อความหมายได้ไม่ตรงกัน บางคำภาษาไทยใช้คำว่า "ลิ้ม" ภาษาอีสานใช้

เป็น "ลม" จึงทำให้เด็กเขียนสะกดคำผิด เพราะเด็กจะเขียนตามเสียงที่ตนพูด ปัญหา เช่นนี้จะพบได้เสมอโดยเฉพาะเด็ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การถ่ายโยงความรู้จาก ครูสู่นักเรียนจึงมีปัญหาด้านภาษามาก จากการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ปรากฏว่าภาคความรู้ความเข้าใจภาษายังไม่ถึงเกณฑ์ที่จังหวัดกำหนด ส่วนความสามารถ ในด้านการเขียนลดต่ำลงถึง 0.29 % (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น 2529: 44) เมื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาก็พบว่ามีส่วนมาจากการพูดภาษาถิ่น ของเด็กนั่นเอง

การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะทางภาษานั้น วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Teaching) (Walker and others. 1984: 1-12) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และสนุกสนาน เพื่อให้บังเกิดผลดีต่อการฝึกทักษะทางภาษาของเด็ก โดยได้นำมาสอนในประเทศไทยครั้งแรกที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในโครงการศูนย์การอ่าน ต่อมาในปีการศึกษา 2530 ได้ทดลองสอนนำร่องกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ซึ่งมีปัญหาทางภาษา ณ จังหวัด สุรินทร์ ผลของโครงการในโรงเรียนนำร่องปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทยได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นแล้วนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่านและสามารถทำคะแนนในกลุ่ม มวลประสบการณ์อื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริม ลักษณะนิสัย และกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ ได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531 : 7)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้ จะเน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ ซึ่งเน้นการสอน ความหมายของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา คือนักเรียนจะเรียนจาก เรื่องราวทั้งหมดแล้วจึงเรียนองค์ประกอบย่อยของภาษาอื่นได้แก่ รูปพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและไวยากรณ์ ซึ่งจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษา ไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะใช้บริบททางภาษา จากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย และพัฒนาปัจจัยป้อนเข้านั้น โดยผ่าน กระบวนการเรียนรู้ด้วยการให้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน

การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดความคล่องตัว จนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา จนถึงขั้นนำประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนควรเน้น ปรียบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ มากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเรียน เพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531:9-10)

จากหลักการดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับ นักเรียน ในชนบท ในจังหวัดขอนแก่นซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาไทยกลาง เพราะเป็นวิธีที่สอดคล้องกับ นักเรียนที่พูดภาษาถิ่น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2530:2) ซึ่งวิธีนี้จะช่วยลดปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นได้ดี การเรียนการสอน ด้วยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และสามารถเทียบคำที่อ่าน ได้ถูกต้องรวมทั้งวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอนทุกขั้นตอน ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำ ของนักเรียนที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางให้ครูได้ปรับปรุงคุณภาพ การอ่าน และเขียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาอีสานในจังหวัดขอนแก่น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในชั้นอื่น ๆ ในการเลือกใช้วิธีการสอนภาษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพการอ่าน และเขียน

3. เป็นแนวทางสำหรับศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารโรงเรียน ในการแนะนำวิธีการสอนและสนับสนุนการสอนภาษาไทยของครู

4. เพื่อให้ได้สื่อการเรียนการสอนอ่านวิชาภาษาไทย ที่ใช้สำหรับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 93 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ซึ่งได้มาโดยการจับคู่คะแนนจากการทดสอบวิชาภาษาไทยปลายภาคเรียนที่ 2 ของนักเรียนเป็นคู่ ๆ

3. ระยะเวลาในการทดลอง ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2531 ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที รวม 40 ครั้ง 80 คาบ

4. เนื้อหาที่นำมาทดลอง เป็นเรื่องที่ผู้วิจัยแต่งขึ้น โดยใช้คำศัพท์ในหลักสูตรภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บทที่ 33 - 35 และคำอื่น ๆ ที่เด็กใช้ในชีวิตประจำวันมาแต่งผูกเป็นเรื่องราว เนื้อเรื่องดังกล่าวได้นำไปทดลองกับนักเรียนและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว เนื้อเรื่องที่แต่งขึ้นทั้งหมด 3 เล่ม มีลักษณะดังนี้คือ

- 4.1 หนังสือประเภทนิทาน จำนวน 1 เล่ม
- 4.2 หนังสือประเภทสารคดี จำนวน 1 เล่ม
- 4.3 หนังสือประเภทวิธีการ จำนวน 1 เล่ม

5. ตัวแปร ตัวแปรที่จะศึกษาครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

- 5.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี
 - 5.1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 5.1.2 การสอนแบบปกติ
- 5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 5.2.1 ความเข้าใจในการอ่าน

5.2.2 การเขียนคำ

5.2.3 ทักษะติดต่อวิชาภาษาไทย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำ หรือ ข้อความ โดยสามารถ แปลความ ตีความ และขยายความ คำ หรือข้อความจากเรื่อง ที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนตอบแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การเขียนคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำศัพท์ ที่มีการเรียง พยางค์ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด ได้ถูกต้องตามคำศัพท์ที่กำหนด ในหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในบทเรียนที่ 33 - 35 ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียน ตอบแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ทักษะติดต่อวิชาภาษาไทย หมายถึง ความสนใจ ความรู้สึก ทำหน้าที่ของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งวัดได้จากแบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง วิธีการสอนที่ผู้วิจัยใช้ใน กลุ่มทดลอง โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดหลักผลการวิจัยของ ดร. ริชาร์ด วอร์คเคอร์ ดร. เบรนต์ บาร์ทเล็ต และ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนवेश ซึ่ง มีขั้นตอนการสอนตามประเภทของหนังสือ คือ

หนังสือประเภทนิทาน นิยาย และสารคดี

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ --> ลำดับเรื่องราว -->

สมมติหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง ---> อ่านออกเสียง และ ---> เล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมภาษา

หนังสือประเภทวิธีการ

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุที่ใช้ --> สาธิตวิธีการทำ

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีการทำ-->ลำดับขั้นตอนการทำ-->นักเรียนลงมือทำ

ขั้นที่ 3 - 5 ดำเนินไปเหมือนที่กล่าวในขั้นตอนที่ 3 - 5 สำหรับการสอน

หนังสือประเภทนิทาน นิยาย และสารคดี

5. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการสอนที่มีขั้นตอนการสอนตามคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 67 - 68) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้นักเรียนฟังและแยกเสียงคำได้ถูกต้อง

1.1 ครูออกเสียงใหม่ให้ฟังซ้ำ ๆ 2 - 4 ครั้ง

1.2 ครูออกเสียงเป็นคู่ ๆ คำเดียวกันบ้าง ต่างกันบ้าง เพื่อให้
นักเรียนแยกว่าเหมือนกันหรือต่างกัน

ขั้นที่ 2 ให้ออกเสียงตามครู แล้วออกเสียงเอง

ขั้นที่ 3 ให้แจกลูก สะกดคำ และให้เห็นตัวหนังสือ

ขั้นที่ 4 ให้อ่านคำแสดงความหมาย

ขั้นที่ 5 ฝึกเขียนคำใหม่

ขั้นที่ 6 อ่านเรื่องตามครู

ขั้นที่ 7 สนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และจัดกิจกรรมทางภาษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องได้แก่
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนอ่าน
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนเขียน
 - 1.3 เอกสารที่เกี่ยวกับทัศนคติ
 - 1.4 เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่าน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียน
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติ
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนอ่าน

1.1.1 ความหมายของการอ่าน

มีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

โกชัย สารีบุตร กล่าวว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะ เป็นพิเศษเฉพาะตัวและยังรวมถึงการแปลความหมายของตัวอักษรมาเป็นถ้อยคำ และความคิด แล้วนำความคิดมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทอดหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของกระบวนการจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในข้อความนั้น ๆ

(โกชัย สารีบุตร 2519:1)

ธัญจวน อินทรกำแหง กล่าวว่า การอ่านหมายถึง การสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพให้เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวความคิด โดยให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจนแก่ผู้อ่านนั้น การอ่านต้องจับใจความสำคัญของข้อความและสามารถผูกเป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องสร้างมโนภาพขึ้นพร้อมกับการอ่านด้วย

(วิจัยวน อิงเทรกำแหง 2519:17)

ชวาล แพร์ตกุล กล่าวว่า การอ่านคือ การทำให้เกิดความเข้าใจซึ่ง
เป็นพื้นฐานของปัญหา และของคุณภาพของสมองที่พิสดารขึ้นอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย

การแปลความ (Translation) คือ การแปลเรื่องราวหรือ
ข้อความเดิม ให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่

การตีความ (Interpretation) คือ การเก็บความคิดเดิม
มาบันทึกใหม่ การจัดเนื้อเรื่องใหม่เป็นการมองในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบทั้ง
ความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ย่นย่อจนเป็นข้อสรุปได้

การขยายความ (Extrapolation) คือ การขยายความคิดให้
กว้างไกล โดยอาศัยความสัมพันธ์กับสถานการณ์เดิมที่ได้รับในตอนต้น (ชวาล แพร์ตกุล
2520 : 134)

ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่น ๆ กล่าวว่า การอ่านหนังสือ คือ
การที่ผู้อ่านรับรู้ความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายให้ทราบโดยผ่านทางตัวหนังสือ
(ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่น ๆ 2522:1)

ยุพา สงศ์ศิริ กล่าวว่า การอ่าน คือ การรับสารที่เป็นตัวหนังสือ
ที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น โดยใช้สายตา สารไม่มีผู้เขียนขึ้น และผู้อ่านก็ต้องทำความเข้าใจ
หรือตีความหมายออกมา (ยุพา สงศ์ศิริ 2523:156)

ประภาศรี สีหอำไพ กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับสาร
ผ่านตัวหนังสือตามความมุ่งหมายของการอ่าน (ประภาศรี สีหอำไพ 2524:331)

ถอร์นไคค์ ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่อง
ที่อ่านได้ย่อมนำไปสู่ความคิดที่ดี เพราะผู้อ่านได้ทราบแนวความคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน
เกิดความรู้จากเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาจัดแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิด
ของตนเอง (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2525 : 3 อ้างอิงมาจาก Thorndike.
n.d. : unpagged)

จากความหมายของ "การอ่าน" ที่กล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า
การอ่านคือ การแปลความหมายจากสัญลักษณ์ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ ความคิด
อย่างมีเหตุผล ซึ่งต้องอาศัยทักษะ การวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ
โดยผ่านกระบวนการคิด

1.1.2 พื้นฐานของการอ่านที่ดี

นักอ่านที่ดีจะต้องเร่งสร้างพื้นฐานของการอ่านที่ดี ปัจจุบัน
การสร้างพื้นฐานมีดังนี้

1.1.2.1 ภูมิหลัง ผู้อ่านที่ดีต้องมีความรู้รอบตัวอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านที่จำเป็นมากที่สุด การที่อ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้น เป็นเพราะผู้อ่านขาดภูมิหลังเรื่องนั้น ๆ

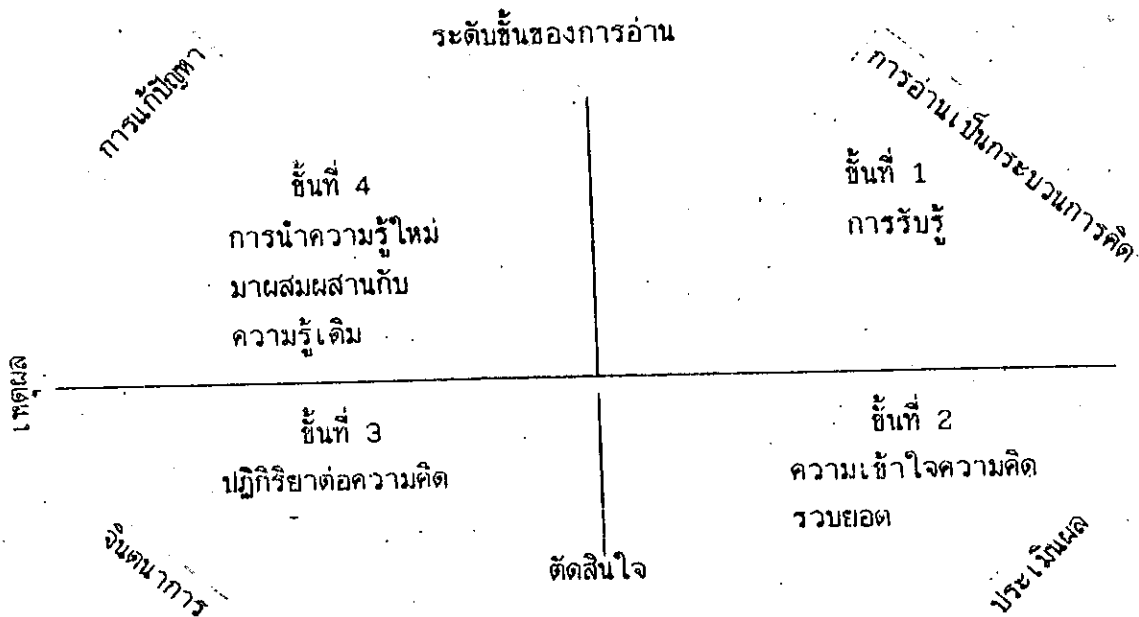
1.1.2.2 ประสบการณ์ คือ การได้พบ ได้เห็น ได้คุ้นเคย กับเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ

1.1.2.3 ความรู้เชิงภาษา บางครั้งภาษาไทยเรเองก็เป็นอุปสรรคในการอ่านหนังสือ ทั้งนี้เพราะผู้อ่านมีความรู้เชิงภาษาไม่ดีพอ เมื่อได้อ่านหนังสือที่มีศิลปะในการใช้ถ้อยคำสำนวนสูง ๆ คำพังเพย โวหาร และการเปรียบเทียบที่แหลมคม ก็ตีความไม่ได้ ทำให้การอ่านหมดรสชาติไปอย่างน่าเสียดาย

1.1.2.4 มีสมาธิแน่วแน่ในขณะที่อ่าน ไม่วอกแวก ใจลอย (จ.วิไลภรณ์ บุญยะภาณุจน 2525:17-18)

1.1.3 ระดับของการอ่าน

ประสบการณ์จากการอ่านของผู้อ่านจะช่วยให้เกิดทักษะ และ จะมีการพัฒนาเป็นกระบวนการ 4 ระดับดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงระดับขั้นของการอ่าน

ขั้นที่ 1 การรับรู้ (Perception) ในระดับนี้สามารถเห็นความแตกต่างของคำที่เขียนคล้ายคลึงกัน เช่น คำว่า การ กับ กาล สามารถบอกตัวสะกดและสามารถบอกความหมายของคำได้

ขั้นที่ 2 ความเข้าใจความคิดรวบยอด (Comprehension of the ideas expressed) ในการอ่านเรื่องราวที่มีเนื้อหามาก ๆ นั้น เราไม่จำเป็นต้องทราบความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในหนังสือทุกคำ แต่เราจะมุ่งอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งช่วยให้เราเข้าใจเรื่องทั้งหมด และเราจะรู้จุดมุ่งหมายของผู้แต่งได้จากคำที่เขาใช้ในหนังสือนั้น

ขั้นที่ 3 ปฏิกริยาต่อความคิด (Reaction to these ideas) เมื่อผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง เข้าใจความคิดของผู้เขียนแล้ว จะพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งที่เรารู้แตกต่างกัน อาจจะมีการยอมรับต่อต้าน ซาบซึ้งหรือนำไปเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ที่เขาได้อ่านมา

ขั้นที่ 4 การนำความรู้ใหม่มาผสมผสานกับความรู้เดิม (Integration of the ideas gained) หลังจากที่มีการอ่านสิ้นสุดลงแล้ว ผู้อ่านจะมีประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น ประสบการณ์จากการอ่านที่มีอยู่ผสมผสานกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านครั้งใหม่ทำให้ผู้อ่านเกิดหยิ่งเห็น เข้าใจสภาพแห่งความเป็นจริงมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะต้องอาศัยความสนใจและทัศนคติของผู้อ่านอีกด้วย การผสมผสานขั้นนี้เป็นลำดับสุดท้ายของการอ่าน (Gray, 1948:34-38)

ความสำเร็จในการอ่านแต่ละระดับขั้นนี้จะต้องมีการพัฒนาไปเป็นลำดับ โดยทั่วไปแล้วนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาจะมีการพัฒนาไปเพียงขั้นที่ 1 และ 2 เท่านั้น และนักเรียนสูงกว่าระดับชั้นประถมศึกษาจึงจะมีการพัฒนาการอ่านไปจนถึงขั้นที่ 3 และ 4

1.1.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มิลเลอร์ ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านแบ่งออกเป็น 6 ประการ

คือ

1. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่ว ๆ ไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามติดตามข้อความที่อ่าน

6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน
(Miller. 1972 : 15)

แฮร์ริส ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านแบ่งไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (Harris. 1956 : 12)

อัมพร สุขเกษม ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านแบ่งไว้ดังนี้คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงใจหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานทางการอ่านพอสมควร

และต้องมีการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้ และบางทีต้องอาศัยการทอ้งด้วย

3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ตั้งปัญหาถามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเอง จะเป็นการช่วยเสริมความคิดได้เป็นอย่างดี (อัมพร สุขเกษม 2520 : 5 -6)

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมาทั้งหมด พอสรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ว่า อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิดและความเพลิดเพลิน ซึ่งทั้งสามประการนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่าน

1.1.5 ลักษณะของกระบวนการอ่าน

ก่อน สวัสดิพิพาณิชย์ กล่าวถึงลักษณะของกระบวนการอ่าน เป็นการเคลื่อนไหวสายตา เพราะเวลาอ่านหนังสือสายตาของเราจะผ่านเป็นจุด ๆ แล้วกระโดดข้ามเป็นช่วง ๆ การมองข้ามคำ เช่นนี้จะช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็วขึ้น กระบวนการอ่านมีดังนี้

1. การจับตา (Fixation) ได้แก่ ตอนที่สายตาของเราจับเป็นจุด ๆ เป็นเวลาเพียงเล็กน้อยแล้วเคลื่อนต่อไป คนที่ชำนาญจะจับตาน้อยครั้งในบรรทัดหนึ่ง ๆ
2. ช่วงสายตา (Eyespan) ได้แก่ ระยะที่สายตาจับจุดหนึ่งไปยังจุดที่สายตาจับในคราวต่อไป คนที่ชำนาญในการอ่านช่วงสายตาจะกว้างกว่าคนที่ไม่ชำนาญ
3. การย้อนกลับ (Regression) บางทีอ่านไปแล้วเกิดไม่แน่ใจว่าคำที่อ่านไปแล้วหมายความว่าอย่างไร ต้องย้อนกลับมาอ่านใหม่
4. การเปลี่ยนบรรทัด (Back sweep) เมื่ออ่านจบบรรทัดแล้วเราต้องกวาดสายตากลับทางซ้ายมืออีกเพื่อขึ้นบรรทัดใหม่ คนที่ชำนาญจะเปลี่ยนบรรทัด

ได้ถูกต้องแม่นยำ ส่วนคนที่ไม่ชำนาญอาจกลับมาอ่านบรรทัดเดิมหรือข้ามบรรทัดไปก็ได้
(ก่อน สวัสดิพิพานิชย์ 2505 : 9 -10)

อัญชลี แจ่มเจริญ กล่าวว่า ลักษณะของกระบวนการอ่านประกอบด้วย

1. การสัมผัส หมายถึง การที่สายตาสัมผัสตัวอักษร
2. การรับรู้เป็นเครื่องสนับสนุนให้เกิดการอ่าน และนำไปสู่

การออกเสียง และแปลความหมาย

3. การเข้าใจความหมาย การที่จะเข้าใจความหมายของคำได้ จะต้องผ่านการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์หลายอย่าง

4. การใช้ความหมายที่ได้มา เช่น ใช้ความหมายที่ได้มาเพื่อช่วยให้เกิดความรู้และเข้าใจเรื่องราว สามารถนำไปใช้ในการพูดการเขียนต่อไป (อัญชลี แจ่มเจริญ 2526 : 82)

1.1.6 กระบวนการอ่าน

ประเทิน มหาจันทร์ ได้สรุปว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วย 2 กระบวนการ ดังนี้

1. กระบวนการทางกาย เมื่อร่างกายตอบสนองต่อสัญลักษณ์ที่สายตามองเห็น ซึ่งประกอบด้วยทักษะแห่งการเคลื่อนไหวด้านต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหวของสายตา แล้วส่งข้อมูลที่ได้รับไปยังสมอง

2. กระบวนการทางสมอง ในขณะที่สายตากวาดไปตามเส้นของบรรทัดของตัวอักษร ผัสสะต่าง ๆ จะรับรู้ และสมองจะแปลความหมายทันที กระบวนการทางสมองขึ้นอยู่กับกระบวนการทางกายเป็นอันมาก เพราะการรับรู้ทางสายตา เป็นการเริ่มต้นของกระบวนการในการอ่าน (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 31)

1.1.7 ขั้นตอนต่าง ๆ ในการอ่าน

ความสามารถและความชำนาญในการอ่านของเด็ก ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามวัยและระดับชั้นของเด็ก เด็กเจริญเติบโตในการอ่านไปเรื่อย ๆ ก่อน สวัสดิพิพานิชย์ ได้แบ่งขั้นตอนการอ่านได้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นแสวงหาความพร้อมในการอ่าน เป็นเด็กอนุบาลและเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เด็กบางคนไม่พัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมที่ละเอียดอ่อนพอจะอ่านได้ ครูจึงต้องหาวิธีฝึกหัดเพื่อให้เด็กมีความพร้อมที่จะอ่าน
2. ขั้นเริ่มเรียนหลักมูลฐานในการอ่าน เป็นเด็กนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตอนปลาย ซึ่งเด็กมีความพร้อมในการอ่านที่สมบูรณ์แล้ว เด็กจะรู้จักอ่านแผนภูมิและแผนภาพ เด็กจะรู้จักคำซึ่งหัดอ่านในวงจำกัด และในที่สุดก็สามารถอ่านหนังสือ

มูลฐานเล่มแรกจบโดยเข้าใจเนื้อเรื่องและรู้จักคำในหนังสือทั้งหมด

เด็กในชั้นนี้จะเรียนอย่างช้า ๆ หัดจำคำที่ละคำโดยอาศัยภาพประกอบ หรือข้อความในประโยคเป็นเครื่องประกอบ ชั้นนี้ควรปลูกฝังนิสัยในการรักการอ่าน และความสนใจในการอ่านด้วย

3. ชั้นมูลฐานการอ่านเจริญอย่างรวดเร็ว เด็กในชั้นนี้คือเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 เมื่อเด็กมีนิสัยรักการอ่านแล้ว เด็กจะขยันอ่านหนังสือมากยิ่งขึ้นเมื่อขยันอ่านเด็กจะอ่านได้มากและรู้จักคำใหม่เพิ่มขึ้น วิธีการเดาคำใหม่ของเด็กจะดีขึ้น นอกจากใช้ภาพประกอบ และใจความในประโยคเป็นเครื่องประกอบการเดาแล้ว เด็กจะได้เรียนการประสมอักษร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความสามารถและความชำนาญในการอ่านแก่เด็กอย่างมากมาย

ขอบเขตในการอ่านของเด็กจะขยายออกไปอีก เด็กจะอ่านหนังสือได้หลายประเภท และภูมิใจในความสามารถ ความชำนาญของตนเป็นพิเศษด้วย

ชั้นนี้เป็นชั้นที่สำคัญมาก เพราะเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อในการสร้างนิสัยที่ดีในการอ่าน การสอนอ่านจึงควรประดับประดาให้ดี ไม่ควรเร่งรัดจนเกินไป สิ่งใดที่เหลือความสามารถก็อย่าเคี่ยวเข็ญให้เด็กทำ ควรจะหาหนังสือที่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจให้เด็กอ่านหลายประเภท เพื่อให้ครบถ้วนความสนใจของเด็ก

4. ชั้นความสามารถและความชำนาญในการอ่านเจริญเต็มที่ เป็นเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านเต็มที่ รู้จักอ่านในใจและกวาดสายตาอ่านได้อย่างรวดเร็ว รู้จักเลือกประเภทหนังสือที่ถูกรสนิยมของตน

5. ชั้นการใช้การอ่านอย่างรอบรู้ เป็นขีดความสามารถในการอ่านขั้นสูงสุด เด็กจะอ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว รู้จักเลือกประเภทหนังสือที่ใช้ในการอ่าน รู้จักคิดหาเหตุผลจากเรื่องที่อ่าน และอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เด็กจะพัฒนาการอ่านถึงขีดสูงนี้ได้ต้องผ่านการอ่านมาแล้วอย่างดี (ก่อน สวัสดิพิวัฒน์ชัย 2505 : 29 - 32)

1.1.8 หลักการและทฤษฎีการสอนอ่าน

ทฤษฎีการอ่านนั้น มีนักการศึกษาได้รวบรวมไว้หลายคน แลปป์ และ ฟลูต ได้รวบรวมทฤษฎีการจัดลำดับข้อความและวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับข้อความ ทฤษฎีเน้นว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับหลักจิตวิทยา 2 ประการ คือ การรับรู้ข่าวสาร และเมื่อรับรู้ข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมเป็นความรู้ใหม่ โดยที่ผู้อ่านรับข่าวสารแล้วนำไป

เปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมของจริง หรือ ภาพ ถ้าไม่ตรงข้อความดังกล่าวก็จะอ่านข้อความช้า ถ้าข่าวสารที่อ่านให้ความรู้สึกในทางลบ จะต้องใช้เวลารับรู้นานกว่าข่าวสารที่ให้ความรู้สึกในทางบวก จากนั้นสมองก็จะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำและความหมายของประโยคไว้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้อ่านมีวิธีการที่จะดึงข้อความที่มีความหมายคล้ายกันมาเกี่ยวข้องกัน หรือจัดข้อความที่ไม่ต้องการออก ข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ความสัมพันธ์ คือ ความเกี่ยวข้องของความหมายในแต่ละประโยค (Laap and Flood. 1978 : 289 - 290)

เทย์เลอร์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ว่า ในการเรียนอ่านนั้นกระบวนการวางเงื่อนไขก็คือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Association) เช่น ถ้าจะสอนให้นักเรียนอ่านคำว่า "แมว" ครูจะทำได้โดยนำรูปแมวและมีบัตรคำว่า "แมว" มาให้นักเรียนดู พร้อมกับออกเสียง "แมว" ไปด้วย ทำอย่างนี้หลาย ๆ ครั้ง นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำว่า "แมว" ว่ามีรูปร่าง เสียง และตัวอักษร เช่นไร (Taylor. 1973 : 20 - 23)

คาร์รอล ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านมีหลักการสำคัญควรยึด 3 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งที่สำคัญที่ช่วยในการวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงถาวร ในการเรียนอ่านนั้นลำพังแต่การฝึกอ่านอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการใช้การเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็ก แต่เกิดหลังจากการที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า "กิน" มาก่อน แล้วมาพบคำว่า "บิน" เด็กก็จะอ่านคำว่า "กิน" แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดู เป็นประสบการณ์แก่เด็ก เด็กก็จะอ่านคำว่า "บิน" ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเปียเจต์ เปียเจต์ กล่าวว่า ความรู้คือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือเมื่อเด็กมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้ว ได้ผลลัพธ์ออกมา ก็จะเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อเด็กพบเหตุการณ์ เช่น เดิมอีก เด็กจะคาดหวังทันทีว่าผลลัพธ์ควรจะออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน

เป็นประสบการณ์ที่จะก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งเร้า
ที่ได้พบครั้งต่อไป (Carroll, 1964 : 118)

1.1.9 ประเภทของการอ่าน

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ ได้แบ่งประเภทของการอ่าน
ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อชวนชวหาความรู้ และ
ความเพลิดเพลินให้แก่ตนเอง เป็นการอ่านที่นับวันจะมีความสำคัญเพิ่มขึ้น นักเรียนควร
ได้รับการฝึกฝนให้อ่านเป็น ไม่เพียงแต่ให้อ่านได้หรืออ่านออกเท่านั้น แต่จะต้องมีความสามารถ
ต่อไปนี้ คือ สรุปความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์คำ และวิเคราะห์ความหรือ
เนื้อเรื่องรวมทั้งวิพากษ์วิจารณ์เนื้อเรื่องได้

2. การอ่านออกเสียง ได้แก่

2.1 อ่านออกเสียงแบบร้อยแก้ว เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นรู้เรื่อง
และเข้าใจ

2.2 อ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อความ
ไพเราะให้ผู้ฟังเกิดความซาบซึ้ง (วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2522 : 135)

นอกจากนั้น ทักษิณี ศุภเมธี ก็ได้แบ่งประเภทของการอ่านมี 2
ประเภท คือ

1. การอ่านในใจ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในชีวิตประจำวัน
ที่จะทำให้อัตถุประสงค์ทั้งหมดนั้นบรรลุผล อาทิเช่น การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
การอ่านเพื่อตอบคำถาม การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ แม้แต่การอ่านเพื่อความ
เพลิดเพลิน

2. การอ่านออกเสียง มีคุณค่าทางการเรียนมากช่วยให้เด็กมีทักษะ
มากขึ้น อ่านได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง รู้จักความไพเราะของบทร้อยกรองต่าง ๆ (ทักษิณี
ศุภเมธี 2527 : 67 - 70)

1.1.10 ทักษะที่จำเป็นในการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และเป็นกระบวนการที่จะต้อง
อาศัยทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะในด้านโครงสร้างและศัพท์

วิลเลียม เอสเกรย์ และเฮเลน เอ็ม โรบินสัน ได้กล่าวถึงทักษะ
ด้านต่าง ๆ ที่ใช้ในการอ่านดังนี้ คือ

1. ทักษะในการรู้คำ ตลอดจนการรู้เกี่ยวกับการออกเสียงและ
ความหมาย

2. ทักษะความเข้าใจซึ่งรวมความสามารถในการจับใจความได้อย่างถูกต้องแน่นอน
3. ทักษะในการตอบสนอง และประเมินผลความคิดเห็นของผู้เขียน
4. ทักษะในการรับและผสมกลมกลืนของสิ่งที่ได้อ่านระหว่างความคิดใหม่กับความคิดเก่า (William S. Gray and Helen M. Robinson)

1.1.11 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะในการอ่านถึงแม้จะอ่านได้รวดเร็วเพียงใดก็ตาม ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนอ่าน ก็ถือว่าการอ่านที่ไม่สมบูรณ์ ชาวาล แพร์ตกุล ได้กล่าวถึง ความหมายของความเข้าใจว่า ความเข้าใจคือ ความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้นชนิดแรกของตัวปัญญา เป็นความพยายามของสมองที่จะตัดแปลง ปรับปรุงความรู้ ให้มีรูปร่างใหม่ เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่แปลกออกไป แต่ยังมีอะไรบางอย่างคล้ายคลึงกับของเดิมอยู่บ้าง ความเข้าใจสามารถแสดงออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ คือ การแปลเรื่องราวหรือข้อความเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่

2. การตีความ คือ การเก็บความคิดเดิมมาบันทึกใหม่ การจัดเนื้อเรื่องใหม่ เป็นการมองในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ย่นย่อจนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ คือ การขยายความคิดให้กว้างไกล โดยอาศัยความสัมพันธ์กับสถานการณ์เดิมที่ได้รับในตอนต้น (ชาวาล แพร์ตกุล 2520 : 134)

ในเรื่องความเข้าใจในการอ่านนั้น ดัลแมน และคนอื่น ๆ ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Factual level) หมายถึงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation level) คือความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความและแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation level) คือความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่ผ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน พิจารณาตัดสิน (Dallman and other. 1974 : 166)

การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจสิ่งที่ตนอ่านได้ จะต้องมีความสามารถในด้านต่าง ๆ พอสมควร ดังที่ เวไนท์ กล่าวไว้ ผู้อ่านที่อ่านแล้วเข้าใจได้ดีจะต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. เลือกว่าแต่หัวข้อสำคัญ
3. ตีความของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องได้
4. สรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
5. สรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. เชื่อมโยงความรู้ที่ได้มากับประสบการณ์ (Wainwright.

1972 : 36 - 38)

1.1.12 องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน

ในด้านองค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั้น สุนาญ นิธิทรากุล ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น

1. ชนิดของความเข้าใจในการอ่าน บุคคลจะเข้าใจสิ่งที่เขาอ่านแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์เดิมของตนและความคิดอันเป็นวัตถุประสงค์ประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้นในขณะนั้น วัตถุประสงค์ของการอ่านมีดังนี้

- 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
- 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
- 1.3 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ

เป็นต้น

- 1.4 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องจะลงเอยอย่างไร
- 1.5 อ่านเพื่อศึกษาคุณค่าของสิ่งที่อ่าน
- 1.6 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องหรือย่อเรื่องแล้วนำมาเขียนใหม่
- 1.7 อ่านเพื่อเปรียบเทียบเรื่องราวหรือข้อความอื่น
- 1.8 อ่านเพื่อจดจำและอ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อหา สำหรับ

นำไปใช้ชั่วคราว หรือนำไปใช้ตลอดไป

2. พิสัยของความเข้าใจในการอ่าน เด็กจะอ่านได้ดีขึ้นและถูกต้องเพียงใดขึ้นอยู่กับพิสัยของหม่อคำที่เด็กอ่านเข้าใจได้ และขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญา ชนิดของประสบการณ์เก่า และความยากง่ายของข้อความที่เด็กอ่านด้วย

3. ความถูกต้องของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้ได้เด็กเข้าใจ

เรื่องราวที่อ่านมากน้อยต่างกัน ความถูกต้องในการเข้าใจของเด็ก ย่อมแตกต่างกัน มากน้อยตามประสบการณ์ความยากง่ายของข้อความนั้น ๆ

4. ระดับความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ประการด้วยกันเป็นต้นว่า สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจ คำศัพท์ที่อ่าน และวิธีการพิเศษเฉพาะตัวของผู้อ่านแต่ละคน รวมทั้งประสบการณ์เดิมของแต่ละคนด้วย

5. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน ต้องอาศัย ความเข้าใจในคำศัพท์ ความสามารถในการนึกเห็นภาพสิ่งที่อ่าน ความยากง่ายของ ข้อความและสิ่งอื่น ๆ ที่ครูอาจพิจารณาพบในการสอนอ่าน (สุนาภ นิธิมุทรากุล 2520 : 7 - 8)

บอนด์ และทิงเกอร์ กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะก่อให้เกิด ความเข้าใจในการอ่านมีพื้นฐานมาจาก

1. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของ ความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของศัพท์ชัดเจนและกว้างขวาง ย่อม ช่วยให้เข้าใจประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ดี

2. การเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อให้เข้าใจประโยค เด็กจะ ต้องอ่านเป็นหน่วยความคิด คือ แบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายของคำที่ต่อเนื่องเป็น กลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในแต่ละประโยค

3. ความเข้าใจประโยค คือ การเอาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์ กันจนได้ประโยค

4. การเข้าใจตอน คือ ความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละ ประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน จึงอ่านได้เข้าใจดีขึ้น

5. การเข้าใจเรื่องราว คือ จะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอน (Bond and Thinker, 1957 : 234 - 235)

การอ่านที่จะเข้าใจเรื่องและจับใจความได้นั้น ต้องสืบเนื่องมาจาก การอ่านให้เกิดทักษะ 5 ชั้น คือ อ่านออก อ่านคล่อง อ่านเข้าใจเรื่อง อ่านแยกแยะชนิด ของข้อความ และอ่านแล้วตีความหรือวินิจฉัยสารได้ ชั้นนี้เป็นชั้นที่จำเป็นที่สุดในการอ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่า ผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมาให้อ่านบ้าง โดยผู้อ่านต้องพิจารณา เอง (ทรงพันธ์ วรรณมาศ 2524 : 2 - 3)

1.1.13 ทักษะการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจหรือเพื่อจับใจความของเรื่องที่อ่าน แบ่ง เป็น 2 ลักษณะ คือ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมและการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม เป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาที่สำคัญของข้อความหรือเรื่องเพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดต่าง ๆ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อความหรือเรื่องนั้น ๆ ได้ ส่วนการอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจในความสำคัญของข้อความ ใจความสำคัญนั้นมิได้มีความหมายจำกัดเพียงแค่นำเรื่องที่สำคัญเท่านั้น นักอ่านที่ดีจะเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้หลายแง่ เช่น เก็บความรู้ เนื้อเรื่องที่สำคัญ แนวความคิด ทิศนคติของผู้เขียนและจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง (ชลธิรา กลัดอยู่ 2517 : 25 - 26) ซึ่งอาจมีหลายประการ ดังนั้นครูจึงควรฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่เด็ก โดยยึดจุดมุ่งหมายของการสอนเป็นแนวทางในการฝึกทักษะ จุดมุ่งหมายของการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจมีหลายอย่าง ดังที่ สมบัติ มหารศ กล่าวไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กเรียนอ่านและจับใจความสำคัญได้ไม่ใช่อ่านเพื่อจับชั่วโมงไปเฉย ๆ เพื่อให้กิจกรรมการอ่านมีความหมาย การอ่านเพื่อความเข้าใจนิยมการอ่านจากเอกสาร กระดาษแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมมาโดยเฉพาะ ไม่ควรอ่านจากหนังสือทั้งเล่ม ควรมีเวลาอ่านเฉพาะและทำแบบฝึกหัดไปในชั่วโมงนั้น ๆ
 2. ให้ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านว่ามีสาระอะไรบ้าง โดยให้เล่า ให้รายงานได้อย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้ จึงจะแสดงว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
 3. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำ
 4. ฝึกการใช้สายตา การอ่านเพื่อความเข้าใจนิยมฝึกทักษะในการอ่านเร็ว และตอบคำถามได้อย่างถูกต้องแม่นยำ
 5. อ่านเพื่อให้สรุปหรือย่อได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร แม้จะไม่ละเอียด แต่ให้สามารถบอกได้บ้างแม้จะไม่ครบบริบูรณ์ก็ตาม
 6. อ่านแล้วสามารถคาดการณ์ทำนายว่าเรื่องที่อ่านนั้นจะลงเอยไปในรูปใด
 7. อ่านและทำรายงานย่อได้ โดยเฉพาะการอ่านประเภทนี้ต้องการการฝึกทำโน้ตย่อ
 8. อ่านเพื่อหาความจริงและแสดงข้อคิดเห็นประกอบได้ (สมบัติ มหารศ 2523 : 68 - 69)
- แบบแผน และดอร์สัน ได้เสนอแนะแนวทางการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้คือ
1. ให้นักเรียนเข้าใจความ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความสั้น ๆ

2. ฝึกให้นักเรียนจับความคิดที่สำคัญ โดยตั้งคำถามให้ตอบ
3. ฝึกให้อ่านเพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4. ฝึกให้อ่านเพื่อคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป
5. ฝึกให้อ่านโดยกำหนดว่าต้องการให้รู้เรื่องอะไรบ้าง
6. ฝึกให้อ่านเพื่อให้จินตนาการเพิ่มขึ้น
7. ฝึกให้อ่านเพื่อให้ทราบแนวการจัดลำดับคำ (Bamman and Dawson. 1959 : 177)

1.1.14 หลักการในการสร้างเรื่องเพื่อใช้ในการอ่าน

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการสร้างทักษะการอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของเรื่องสามารถทำได้โดยวิธีนำคำศัพท์มาสร้างเป็นเรื่องใหม่ให้ต่างจากบทเรียนแล้วให้นักเรียนอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านจบก็วัดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น ให้ตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด เขียนลำดับเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น การสร้างเรื่องให้นักเรียนอ่านนั้นควรจะมีหลักการในการสร้าง โดยควรเขียนเรื่องควรจะให้ตรงกับความต้องการของเด็กอย่างแท้จริง ผู้เขียนควรตั้งปัญหาถามตนเองก่อนว่า

1. เรื่องนั้นเขียนให้ใครอ่าน ซึ่งหมายถึงเด็กวัยใด
2. เด็กชอบอะไร ผู้เขียนต้องรู้และเข้าใจโลกของเด็กอย่างลึกซึ้งว่าเด็กวัยนั้น ๆ ชอบหรือสนใจอ่านเรื่องแบบใด เพื่อที่จะได้สร้างเรื่องให้สนองความต้องการของเด็กมากที่สุด
3. เด็กไม่ชอบอะไร เพราะถ้าเขียนเรื่องที่เด็กไม่ชอบหรือไม่ถูกกับรสนิยมของเด็ก เด็กก็ไม่อยากอ่าน เด็กไม่ชอบเรื่องที่โศกเศร้า ความผิดหวัง ความตาย ความทารุณโหดร้าย ความคดโกงและไม่ชอบตัวละครซึ่งเป็นตัวเอกของเรื่องประเภทที่เล็กกว่าต้อยกว่าตัวเด็กผู้อ่าน ตัวละครเด็กชอบประเภทมีชีวิตเคลื่อนไหวได้มากกว่าสิ่งที่ไร้วิญญาณ (หทัย ดันหยง 2525: 24-27)

ก่อนลงมือเขียนเรื่องสำหรับเด็กควรคำนึงถึงหลักการในการเขียนเรื่องดังต่อไปนี้

1. เขียนเพื่อให้เด็กฟังหรือให้เด็กอ่าน ถ้าเป็นการเขียนเพื่อให้เด็กอ่านจะต้องนึกถึงความสามารถของผู้อ่านด้วยว่า ผู้อ่านมีอายุอยู่ในกลุ่มใด มีความสามารถในการอ่านมากน้อยแค่ไหน เข้าใจเรื่องเพียงใด มีความรู้เรื่องคำศัพท์เท่าใด
2. จิตวิทยาที่ควรคำนึงในการสร้างเรื่องสำหรับเด็ก เช่น ความเจริญทางภาษา ความเจริญทางร่างกาย ความสนใจในการอ่าน

3. เรื่องที่ใช้เขียนจัดอยู่ในประเภทใด เช่น นิทวน นิยาย ธรรมชาติศึกษา เป็นต้น วางแนวการเขียนให้ชัดเจนดังนี้

3.1 กำหนดขอบเขตของเรื่องที่จะเขียน เช่น เรื่องจาก ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน นิทานคติสอนใจทำนองอีสป นิทานเกี่ยวกับสัตว์ที่ให้สัตว์ มีพฤติกรรมเหมือนคน เป็นต้น

3.2 กำหนดแก่น แนวคิด หรือสาระของเรื่อง คือ เลือกเรื่องประเภทใดได้แล้วก็ต้องพิจารณาว่าเรื่องนั้นมีจุดประสงค์จะให้เด็กได้รับอะไร มีอะไรเป็นสาระสำคัญ เช่น ความกล้าหาญ ความสามัคคี เป็นต้น

3.3 ตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม

3.4 วางโครงเรื่องควรมี 3 จุด คือ จุดเริ่มต้น จุดกลาง เรื่อง และจุดจบหรือตอนจบของเรื่อง

3.5 การใช้ภาษา ควรใช้ภาษาง่าย ๆ เข้าใจได้ทันที สุนภาพ ระดับภาษาเหมาะกับวัย (ณรงค์ ทองปาน 2526:73-77)

และหลักเกณฑ์การเขียนเรื่องสำหรับเด็กอีกหลักเกณฑ์หนึ่งมีดังนี้

1. ต้องทำความรู้จักผู้อ่าน คือ เด็กก่อน ต้องรู้จักวิทยา ความสนใจ และความชอบของเด็กวัยต่าง ๆ เด็กโตมักเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับ ตัวละครในเรื่อง เรื่องที่เขียนจึงต้องสมเหตุสมผล ตัวละครมีลักษณะ โน้มน้าวจิตใจของเด็ก ให้มีคุณธรรมและจริยธรรม เมตตากรุณา มีความสามารถในการผจญภัย และเอาชนะอุปสรรค

2. การเขียนเรื่องสำหรับเด็กไม่ควรเป็น เรื่องสั่งสอนโดยตรง เพราะจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกต่อต้าน ไม่อยากอ่าน การเขียนจึงควรเขียนทำนอง สอดแทรกคุณธรรม และค่านิยมที่ดีต่าง ๆ อย่างแนบเนียนโดยไม่让孩子รู้สึกว่า เป็นการสั่งสอน

3. ข้อความแต่ละตอนจะต้องมีค่าสำหรับเด็ก คือ ต้องให้อ่าน เพลิดเพลิน สนุกสนาน ตื่นเต้น แทรกอารมณ์ขัน การดำเนินเรื่องรวดเร็ว (ปราณี เชียงทอง 2526:134)

จากหลักเกณฑ์ในการสร้างเรื่อง เพื่อใช้ในการอ่านพอสรุปเป็น แนวทางในการสร้างเรื่องสำหรับใช้ในการทดลองสอนอ่านดังนี้

1. รวบรวมคำศัพท์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้เป็น หมวดหมู่ เพื่อสะดวกในการเลือกใช้คำ

2. เลือกคำศัพท์ที่รวบรวมไว้มาสร้างเป็นเรื่อง โดยคำนึงถึง

2.1 ประเภทของเรื่องที่เด็กวัย 7-8 ขวบ สนใจและชอบอ่าน

2.2 ความสามารถของผู้อ่าน ใช้คำศัพท์ที่เคยเรียนมาแล้ว

2.3 การสอดแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่ดีไว้ในเรื่อง

2.4 การใช้ภาษาให้เหมาะกับวัย

3. ขอบเขตของเรื่อง เป็นนิทานสอดแทรกคุณธรรมและเรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.1.15 การประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

การที่จะทราบว่าเด็กเข้าใจเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใดนั้น เราสามารถประเมินผลได้ดังที่ ฮาฟเนอร์ และจอลลี ได้สรุปว่าให้ดูจากความสามารถต่อไปนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจง สามารถปฏิบัติตามคำชี้แจง หรือคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง
3. จัดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่ได้อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อความสำคัญตอนไหน อย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อความสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน
8. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร
9. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
10. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่อ่านนั้น ผู้เขียนยึดแนวอะไรเป็นการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือสาเหตุและผล เป็นต้น
11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้นที่ไม่ได้แสดงไว้ในบทความ
อย่างไร
12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ ได้
14. บอกได้ว่าตอนใดผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบอย่างไร มีความหมายว่าอย่างไร (Hafner and Jolly, 1972 : 147)

จากเอกสารที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน สามารถฝึกให้เกิดขึ้นได้โดยการสร้างเรื่องหรือหาบทความที่ไม่ใช่อยู่ในหนังสือเรียนมาให้ นักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ ซึ่งความเข้าใจในการอ่านนี้จะขึ้นอยู่กับ ความรู้ในเรื่องศัพท์ การเข้าใจความหมายของประโยคหรือเรื่องราวที่อ่าน ดังนั้นคำศัพท์หรือเรื่องราวที่จะนำมาใช้ในการฝึกอ่าน ควรเลือกมาโดยยึดระดับความสามารถ ความสนใจ ของผู้เรียนเป็นเกณฑ์ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้

1. 1. 16 ความมุ่งหมายในการสอนอ่านขั้นประถมศึกษา

การอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝน เพราะการอ่านจะต้อง อาศัยทักษะและวิธีการหลายอย่างประกอบกัน โดยผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ เข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความ ของเรื่องที่อ่านได้ และต้องมีวิจารณญาณในการอ่าน ดังนั้น หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์การสอนภาษาไทยด้านการอ่าน ไว้ดังนี้

1. อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่วรวดเร็ว
2. อ่านจับใจความได้และเข้าใจได้ถูกต้อง
3. อ่านได้โดยไม่ต้องอ่านย้อนหน้าย้อนหลัง
4. เข้าใจความสัมพันธ์ในเนื้อเรื่อง รุ้รายละเอียด สามารถ

ขยายความได้

5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
6. วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้
7. เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้
8. อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุบขมิบ
9. เข้าใจจุดประสงค์และเจตคติของผู้อ่านได้

(กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 32 - 54)

จุดมุ่งหมายในการอ่านของหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ตามคู่มือ การสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้กล่าวว่า

1. สอนให้อ่านได้ คือ มีการพัฒนาทักษะการอ่าน ทั้ง อ่านในใจและอ่านออกเสียง รู้จักกวาดสายตา มีอัตราเร็วในการอ่านเหมาะสม มี ทักษะในการอ่านสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดจนความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านได้
2. สอนอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือหาความรู้ คือ นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการเรียนตามกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ

รวมไปถึงการอ่านเชิงสรุป และอ่านเพื่อหาเค้าโครงเรื่องด้วย

3. การสอนอ่านเพื่อหาความสนุกสนานบันเทิง จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน การพักผ่อน ความซาบซึ้งในอรรถรสของสิ่งที่อ่าน นั่นคือว่านักเรียนพัฒนาความสนใจ ซึ่งได้แก่ การใช้เวลาว่างเพื่ออ่าน รู้จักเลือกสิ่งที่อ่านด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ 2528 : 53 - 55)

ประเทิน มหาจันทร์ ได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการสอนอ่านชั้นประถมศึกษา จำแนกเป็น 3 ข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
2. การพัฒนาทักษะเบื้องต้นของการอ่าน
3. ปลูกฝังรสนิยมและความสนใจในการอ่านของบุคคล (ประเทิน มหาจันทร์ 2530 : 186)

อย่างไรก็ตามจุดประสงค์ในการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก็คือให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน สามารถอ่านได้เข้าใจคำศัพท์และเนื้อเรื่องด้วยตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนภาษา รักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าจนติดเป็นนิสัย

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน

การเขียนคำให้ถูกต้องเป็นสาขาหนึ่งของการเขียน การเขียนคำเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในยุคปัจจุบัน เพราะการเขียนคำให้ถูกต้องจะช่วยให้อ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนวิชาต่าง ๆ และเพื่อการศึกษาในระดับสูง ๆ ต่อไป (สุนันท์ จงธนสารสมบัติ 2525 : 145) ซึ่งความเห็นดังกล่าวตรงกับที่ รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ ออยุธยา กล่าวไว้ว่า การสอนคำเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องรู้จักการเขียนคำที่ถูกต้องก่อนที่จะเขียนเป็นเรื่องเป็นราวได้ (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ ออยุธยา 2516 : 145)

ดังนั้นการจะสอนให้เด็กมีความสามารถในการเขียนคำ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความเอาใจใส่ ความสนใจจากครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการหาวิธีการต่าง ๆ มาช่วยขจัดปัญหาทางการเขียนคำ และส่งเสริมให้นักเรียนมีประสิทธิภาพทางการเขียนให้มากที่สุดเพื่อประโยชน์ดังกล่าว

1.2.1 ความหมายของการเขียนคำ

การเขียนคำเป็นเนื้อหาหนึ่งของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะในการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว

การเขียนคำที่ถูกต้องช่วยให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมาย โดยทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้รวดเร็ว ยง อิงคเวทย์ ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนเขียนคำ คือ การช่วยให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง (ยง อิงคเวทย์ 2508 : 35)

การสอนเขียนคำเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเขียนหนังสือได้ถูกต้อง นักเรียนจะเขียนคำและสะกดคำได้อย่างถูกต้องอาศัยทักษะและนิสัยของการพูด การฟัง และการอ่านที่ดี ในการสอนเขียนคำครูจึงจำเป็นต้องฝึกให้นักเรียนหัดฟัง หัดพูด และหัดอ่านคำให้ถูกต้องชัดเจน เพราะมีตัวอย่างกันอยู่เสมอที่นักเรียนออกเสียงคำไม่ชัด มักเขียนคำไม่ถูก เช่น รongเท้าแตะ เป็น ลongเท้าแตะ เป็นต้น รongรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา กล่าวว่า การที่ครูช่วยให้นักเรียนสนใจคำต่าง ๆ ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ครูต้องศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลและหาทางช่วยเหลือ เพราะจะเป็นทางนำไปสู่การเขียนที่ดี นักเรียนที่เขียนคำถูกต้องย่อมจะพอใจที่จะเขียนเรื่องราวต่าง ๆ การสอนเขียนคำโดยที่นักเรียนไม่มีความหมาย อ่านไม่ออก และไม่สนใจ ย่อมเป็นการฝืนใจและบังคับใจนักเรียน จะทำให้นักเรียนเกลียดการเรียนและไม่อยากเขียนต่อไป (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 122)

เนื่องจากการสอนเขียนคำเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งของทักษะการเขียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาควรเน้นในเรื่องนี้ให้มากพอ ๆ กับทักษะอื่น ๆ ดังนั้น การสอนการเขียนคำจึงควรมุ่งหมายในการสอนเขียน

1.2.2 จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนคำไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยให้เขียนเป็นเรื่องเป็นราวต่าง ๆ ได้
 2. ช่วยให้นักเรียนรู้จักสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
 3. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
 4. ช่วยให้นักเรียนค้นคว้า และคิดหาคำใหม่ได้ตามต้องการ
- (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 132)

วรรณ แก้วแพรง ได้สรุปจุดมุ่งหมายการสอนเขียนคำในชั้นประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่พอเหมาะกับวัย และระดับชั้นของนักเรียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว และสะอาดเรียบร้อย

2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายของคำและสามารถใช้คำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน

3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำ ตามสมควรกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน

4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้คำ สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำ และใช้คำได้อย่างถูกต้องดีขั้นตามวัยและระดับชั้นของนักเรียน (วรรณ แก้วแพรก 2526 : 21)

1.2.3 หลักการสอนเขียนคำ

การสอนเขียนคำในสมัยก่อนนั้นจะใช้วิธีแจกลูกและสะกดคำสำหรับเด็กเริ่มเรียนโดยให้รู้จักพยัญชนะและสระต่าง ๆ เสียก่อน แล้วจึงให้แจกลูกผันอักษร ต่อมาในระยะหลังได้มีการสอนเป็นคำและเป็นประโยค ซึ่งเป็นวิธีสอนแบบเดียวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศ แต่เนื่องจากภาษาไทยมีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาต่างประเทศ เพราะภาษาไทยเป็นคำโดด มีการผันตามวรรณยุกต์ การสอนเป็นคำและเป็นประโยคอย่างเดียวจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร

การสอนเขียนคำจึงเป็นวิธีการที่ไม่ได้หมายถึงการที่ครูบอกให้นักเรียนเขียนเท่านั้น แต่รวมถึงการเห็นคำ และสามารถอ่านในใจหรือออกเสียงได้ด้วย เพราะการที่เด็กจะเขียนคำได้นั้น จะต้องผ่านกระบวนการที่ซับซ้อนมาก่อน โดยเด็กต้องเข้าใจทั้งการอ่านและเขียนควบคู่กันไป (นิตยา ฤทธิโยธี 2507 : 402) การสอนเขียนคำจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องดำเนินการตามวิธีการ 7 ขั้นตอนต่อไปนี้

1. ให้ยึดหลักการในการเขียนคำว่า นักเรียนควรจะได้เขียนคำที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นคำที่นักเรียนสนใจ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนคำให้แก่ตนเอง

2. กระบวนการเขียนคำ ก่อนที่จะสอนให้นักเรียนเขียนคำ ครูควรให้นักเรียนได้มีโอกาสออกเสียงและแปลความหมายของคำนั้น ๆ ด้วย นอกจากนี้ยังต้องฝึกแยกเสียงพยางค์ คำ ต่อจากนั้นจึงหลับตานึกมองซ้ำให้เกิดความทรงจำให้ได้ก่อนแล้วจึงให้เขียน กระบวนการเหล่านี้ควรกระทำซ้ำหลายครั้งเพื่อให้เกิดความชำนาญ

3. ขั้นตอนในการสอนเขียนคำมีดังนี้

3.1 เรียนรู้คำต่าง ๆ และขยายคำ

3.2 ออกเสียงคำ พยางค์ เช่น คำว่า หน้าตา น่ารัก

3.3 อภิปรายให้เข้าใจเกี่ยวกับคำที่มีความหมายเหมือนกัน

และต่างกัน

- 3.4 หลับตาสะกดในใจ
- 3.5 สะกดซ้ำคำต่าง ๆ
- 3.6 เขียนเป็นประโยค
4. การทำแผนการสอนประจำสัปดาห์
6. หลักเกณฑ์การเลือกคำใหม่มาเขียนมีดังนี้
 - 5.1 เขียนคำที่เป็นคำพ้อง
 - 5.2 เขียนคำที่ได้ยินเสียงครวญ
 - 5.3 เขียนคำที่ได้จากการอ่าน
6. การจัดกิจกรรมการเขียนคำ การเขียนคำจะมีผลดี ถ้าให้อ่านได้ก่อนแล้วจึงเขียนหรือไม่ก็ให้เขียนจากคำที่เคยเขียนผิด เขียนตกหล่น และให้หัดเขียนคำตามที่ตนพอใจ

7. การเขียนคำเป็นรายบุคคล เป็นกิจกรรมให้นักเรียนทำงานตามความสามารถของแต่ละคนได้อย่างดีเยี่ยม และไม่ควรใช้เวลาเกิน 15 นาทีต่อการเขียนในแต่ละครั้ง เพราะถ้านานเกินไปกว่านี้นักเรียนจะไม่สนใจในการทำงาน (สมบัติ มหาเรศ 2521 : 87 - 88)

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ ออยุธยา ได้กล่าวถึงหลักการสอนเขียนคำ ต้องคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวเด็กและสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
2. สอนคำที่เด็กสนใจและเข้าใจความหมาย
3. ช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ เด็กบางคนยังจำสระและพยัญชนะไม่ได้ ย่อมจะเขียนคำไม่ได้ ดังนั้นครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ให้เด็กจำสระและพยัญชนะให้ได้เสียก่อน นอกจากนี้เมื่อเด็กเรียนการเขียนคำไปแล้วครูไปพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้เด็กระลึกถึงคำนี้ด้วย เพื่อให้จำได้แม่นยำขึ้น
4. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่ต้องมีการทบทวนคำเก่าที่เรียนมาแล้วเสียก่อน
5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะทราบว่าเด็กมีความสามารถในการเขียนคำมากน้อยเพียงใด
6. มีการบันทึกผลงานของเด็กแต่ละคนไว้ตั้งแต่เริ่มแรกเด็กเขียนคำได้มากน้อยเพียงใด เด็กพัฒนาขึ้นหรือไม่
7. ดำเนินการสอนที่ถูกต้องให้แก่เด็ก โดยช่วยเหลือเด็กเป็นขั้น ๆ

ดังนี้

- 7.1 ให้เด็กได้ยินคำที่สะกดอย่างชัดเจน

7.2 ให้เด็กเขียนสะกดคำอย่างระมัดระวัง

7.3 ให้เด็กอ่านคำที่สะกด

7.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกต้องหรือไม่

8. ครูเขียนคำใหม่ลงบนกระดานดำแล้วให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจนอ่านง่าย เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กลอกผิด

9. เมื่อสะกดคำไปแล้ว เด็กคนใดสะกดผิดครูต้องกับบนกระดานดำอย่างชัดเจน หรือเรียกเด็กคนนั้นมาแก้เป็นรายบุคคลก็ได้ (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือกกุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 126)

1.2.4 ลำดับขั้นของการสอนเขียนคำ

ขั้นตอนการสอนเขียนคำมีดังนี้คือ

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรือโดยอาศัยพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปราย ข้อสำคัญต้องเป็นความหมายง่าย ๆ อย่าให้ซับซ้อน

2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียง ได้ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำนั้น ได้อย่างแม่นยำ ทั้งรูปคำและการออกเสียง

3. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วยพยัญชนะสระอะไรวาง ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ครูควรแยกให้ดูถ้าทำได้

4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ ทั้งดูแบบและไม่ต้องดูแบบ

5. ต้องสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้นำคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจใช้ในการบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราว หรือเขียนในกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสม กับวัย (Fitzgerald, 1967 : 38)

ประเทิน มหาพันธ์ ได้เสนอแนะลำดับขั้นของการสอนสะกดคำ ไว้ดังนี้
ขั้นที่ 1 ความหมายและการออกเสียง ในขั้นนี้ครูจะต้องให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ มองเห็นคำรวมทั้งออกเสียงคำนั้น และสามารถที่จะพูดเป็นประโยคได้ โดยใช้คำเหล่านั้นอย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูจะต้องให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำและส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำ แยกคำเป็นพยางค์ ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์ แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 3 การระลึกคำ คือ ให้มองดูคำนั้นแล้วให้สะกดโดยไม่ต้องดูตรวจทานว่าการสะกดคำนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าสะกดผิดก็ให้นักเรียนย้อนกลับไปเริ่มต้นในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 4 การเขียนคำนั้นให้ถูกต้องจากความจำไว้วรรแยกต์ สระ ให้ถูกต้อง แล้วตรวจดูว่าเขียนคำเหล่านั้นได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่

ขั้นที่ 5 การทบทวนให้นักเรียนเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ ถ้าเขียน ถูกถึง 3 ครั้ง แสดงว่านักเรียนรู้จักคำนั้นดีแล้ว และถ้าจะให้นักเรียนจดจำได้ดียิ่งขึ้น ควรให้นักเรียนนำคำนั้นไปเขียนเป็นประโยคทันที อาจจะเขียนเป็นเรื่องความหรือเขียนเป็น จดหมายก็ได้ (ประเทิน มหาพันธ์ 2519 : 65)

1.2.5 แบบของการสอนเขียน

บันลือ พดกษะวัน ได้จำแนกการสอนเขียนไว้ 5 แบบด้วยกันคือ

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้มุ่งใช้ ความดีเด่นของภาษาไทยที่มีเสียงคงที่ และใช้ความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านแบบสะกดตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น ครูบอกคำที่จะให้เขียน มานี้ เด็กไล่ สะกดคำพร้อมกัน มออา-มา-นออี-นี้ มานี้ การสอนเขียนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ ใช้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนให้เป็นประโยชน์เพราะเสียงพาไปอย่าง กลมกลืนกันดี

2. การสอนเขียนแบบให้เห็นรูปคำก่อน การสอนเขียนแบบนี้มุ่งให้ เด็กฝึกเขียนคำใหม่ในบทเรียนได้แม่นยำยิ่งขึ้น และยังมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำใน รูปประโยค ซึ่งจะช่วยให้เกิดประโยชน์ที่นักเรียนได้เห็นรูปแบบของประโยคในการใช้ คำนั้น ๆ นอกเหนือจากการแปลความหมายเฉพาะคำนั้นเท่านั้น โดยมีวิธีสอนดังนี้ ครู เขียนเป็นประโยค แล้ววงเล็บคำใหม่ในบทเรียนดังนี้ "นายอำเภอเป็น (ข้าราชการ) ในอำเภอ" ให้นักเรียนอ่านเป็นประโยคก่อน แล้วจึงให้อ่านคำในวงเล็บแบบสะกดตัว แล้ว ลงวงเล็บออกเป็นบางส่วนหรือออกทั้งหมด แล้วให้นักเรียนอ่าน แล้วจึงให้นักเรียน คัดลอกข้อความในวงเล็บให้ถูกต้อง

3. การฝึกไล่สะกดคำในขณะที่ครูเขียนหรือนักเรียนเขียนข้อความ บนกระดานดำ หรือทำแผนภูมิประสมการณ โดยครูเขียนข้อความลงบนกระดานหรือแผนภูมิ นักเรียนก็ไล่สะกดตัวไปที่ละคำ ๆ โดยที่ครูเขียนไปตามที่นักเรียนไล่ตัวสะกด เสร็จแล้วจึง ให้นักเรียนอ่าน แล้วจึงคัดลอกลงในสมุด

4. การเขียนบันทึกโดยใช้แบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยค ที่เลื่อนได้ โดยให้นักเรียนอ่านประโยค แล้วค่อย ๆ ปิดประโยคจนมืด นักเรียนจึงเขียน ประโยคนั้นลงไป วิธีการสอนเขียนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็ว สัมพันธ์กับการกวาด สายตาไปด้วย

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีเขียนที่นิยมใช้กันมานานและยังใช้

ได้ตีจนปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอ ๆ ใช้เป็นกิจกรรมในการสอนเขียนสลับกันไปกับแบบอื่น ๆ เพื่อล่อใจไม่ให้เด็กเบื่อการสอนเขียนตามคำบอก จึงเป็นการฝึกสมาธิและความจำจากการฟังพร้อมทั้งฝึกเขียนข้อความตามคำสั่ง (หนังสือ พฤษภวัน 2522 : 170 - 174)

1.2.6 กิจกรรมการสอนเขียน

ฮอร์น ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนเพื่อให้เด็กสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเขียนคำไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้รู้ถึงคุณค่าในความสามารถของตน ที่จะนำ การเขียนคำไปใช้กับวิชาอื่น ๆ
2. ให้นักเรียนเข้าใจถึงการเขียนคำในบทเรียนต่าง ๆ และมีการแก้ไขได้ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนได้ทราบถึงผลการเขียนด้วยตนเอง ครูเป็นผู้กระตุ้น ชี้แนะเท่านั้น
4. ในแต่ละลัปดาห์ครูทำแผนภูมิก้าวหน้าในการเขียนคำของนักเรียนแต่ละคน
5. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งจุดมุ่งหมายของการเขียน อันจะ ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบอีกด้วย
6. ครูและนักเรียนควรจะได้แสดงท่าทางประกอบเพื่ออธิบาย ความหมายของคำให้เข้าใจยิ่งขึ้นด้วย
7. ให้นักเรียนที่เก่งได้ช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน (Horn. 1954 : 19 - 20)

แดคคาเนย์ ได้เสนอแนะกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนคำไว้ดังนี้

1. แบบให้เขียนตามคำบอก
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความ ให้เรียงเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. แบบฝึก แบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้วให้นำคำในวงเล็บท้าย ประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้อง ในประโยคเดิม
5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้ (Daccanay. 1963 : 306)

ประภาศรี สีหอำไพ ได้เสนอแนะวิธีการสอนเขียนคำไว้ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้ค้นศัพท์ในเรื่องที่เรียน นำมาแลกเปลี่ยนกันบอก

และเฉลยพร้อมทั้ง เก็บคะแนนไว้

2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด เรียบเรียงให้เป็นหมวดหมู่ เช่น เรียงลำดับตามพยัญชนะ เรียงความหมาย ฯลฯ
3. ครอบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยใช้บัตรคำ และพจนานุกรมประกอบการสอน
4. แข่งขันกันสะกดคำยากบนกระดานดำ
5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูกจากเอกสารนั้น ๆ
6. นำกฎเกณฑ์การเขียนตัวสะกดมาแต่งเป็นคำประพันธ์ เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น

7. ฝึกการเขียนเรียงความ แล้วให้ใช้พจนานุกรมตรวจตัวสะกด การันต์ของตนเองหรือของเพื่อน

8. ทาประโยค หรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมศัพท์
9. เขียนรายงานคำที่มีกสะกดผิด
10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำไทยที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต คำสมาส สนธิ ควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวบรวมไว้
11. กำหนดคำศัพท์ให้ แล้วนำมาเขียนเป็นประโยค หรือเรื่อง
12. ควรตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้ นักเรียนสะกดผิดไว้โดยไม่แก้ไข (ประกาศศรี สีหอำไพ 2523 : 390)

ไพฑูริย์ ธรรมแสง ได้เสนอความเห็นว่ามีวิธีการฝึกเขียนคำ ควรใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างปนกัน เช่น

1. ก่อนอื่นต้องให้เด็กรู้จักมุ่งหมายของการสอนเขียนคำ เพื่อให้เด็กเขียนสะกดได้ถูกต้อง ถูกวรรคตอน และลายมือเป็นระเบียบเรียบร้อย

2. ให้เด็กรวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ จากหนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาพร้อมทั้งอธิบายได้ว่าผิดตรงไหน

3. ให้มีการสะกดตัวบนกระดานดำ
4. ให้ช่วยกันเขียนคำยากด้วยอักษรغام ๆ ปิดแผ่นป้ายประกาศในห้องเรียน

5. ผูกคำยากเป็นร้อยกรองให้ท่องจำ
6. ส่งเสริมให้เปิดพจนานุกรมเมื่อสงสัย
7. กำหนดศัพท์ให้เขียนเป็นประโยค หรือเป็นเรื่องราว
8. ใช้กิจกรรมการเขียนประกาศโฆษณา ชี้แจงการเขียนรายงาน

เป็นกิจกรรมร่วมกับการเขียนคำบอก

9. ถ้าบอกให้เขียนเป็นเรื่องราว ต้องให้เด็กทำความเข้าใจเรื่องที่จะเขียนได้อีกด้วยก่อน รวมทั้งศัพท์ที่ยากด้วย

10. เมื่อเขียนผิด ชี้แจงให้เด็กทราบว่าผิดอย่างไร แล้วให้แก้ไข (ไพฑูริย์ ธรรมแสง 2519 : 23 - 24)

สรุปได้ว่า การเขียนคำที่ถูกต่อนั้น คือความสามารถเขียนคำโดยเรียงได้ตามลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดได้ถูกต้อง การสอนเขียนคำเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝน จึงต้องใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างเพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน และจดจำคำต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1.3.1 ความหมายของทัศนคติ

มีผู้ให้ความหมายของทัศนคติไว้หลายท่าน ดังเช่น อนาสตาซี กล่าววาททัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี เชื้อชาติ และสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น (Anastasi. 1986 : 541)

กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์รัมย์ กล่าววาททัศนคติ คือ พฤติกรรมโต้ตอบที่คนเราเรียนรู้มา จะมีลักษณะดีค่าหรือประเมินผลสิ่งนั้น ๆ ซึ่งจะออกมาในรูปดี - เลว ชอบ - ไม่ชอบ (กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์รัมย์ 2524 : 223)

ส่วนสุนีย์ ธีรदारากร กล่าววาททัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ อันทำให้บุคคลมีท่าทีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจแสดงออกมาทางพอใจ หรือไม่พอใจก็ได้ (สุนีย์ ธีรदारากร 2525 : 153)

ซึ่งสอดคล้องกับไวคอมบ์ ที่ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ ทัศนคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ ชอบหรือเห็นด้วยลักษณะนี้เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิมาน (Positive Attitude) อีกลักษณะหนึ่งคือ การแสดงออกในลักษณะไม่พอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ลักษณะนี้เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิเสธ (Negative Attitude) (Newcomb. 1954 : 128)

ส่วนเชดส์กัตต์ ไชวาสิษฐ์ กล่าวว่า ทักษะคิด เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ในทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ (เชดส์กัตต์ ไชวาสิษฐ์ 2520 : 38)

สำหรับ กู๊ด กล่าวว่า ทักษะคิด หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการสนับสนุน หรือคัดค้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รักเกลียดหรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ (Good. 1973 : 48)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะคิดตามที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ทักษะคิดเป็นสภาพทางจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเนื่องมาจากประสบการณ์ ผู้ที่มีทักษะคิดที่ดีต่อสิ่งใด เขาย่อมพอใจและยอมรับสิ่งนั้น ในการเรียนการสอนหากนักเรียนมีทักษะคิดที่ดีต่อวิชาที่เรียน ผู้เรียนย่อมอยากที่จะเรียนวิชานั้น ซึ่งอาจจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ทักษะคิดเป็นสิ่งที่สามารถสร้างและส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้โดยใช้วิธีที่เหมาะสม

อัลพอร์ท ได้นยกทักษะคิดแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาวะทางจิตใจและประสาท (Mental and Neural State) ซึ่งจะแสดงให้เห็นพฤติกรรม เช่น โกรธ เกลียด รัก เป็นต้น
2. ความพร้อมที่จะตอบสนอง (Readiness to Respond) คือ เมื่อมีทักษะคิดที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้นตามลักษณะของทักษะคิดที่เกิดขึ้น เช่น ชอบวิชาศิลปะ สนใจและต้องการที่จะเรียนหรือสนใจวิชาศิลปะอยู่เสมอ
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ (Organized) เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือ เมื่อเกิดทักษะคิดต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และติดตามด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น เมื่อโกรธหน้าจะบึ้ง
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ (Through Experience) หมายความว่า ประสบการณ์มีส่วนสร้างทักษะคิดได้ดี
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a Directive and for Dynamic Influence on Behavior) การแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับทักษะคิดเป็นสำคัญ (Allport. 1969:271-272)

1.3.2 ลักษณะของทักษะคิด

สตีเฟย์ อีรตารากร ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของทักษะคิดมีดังนี้คือ

1. ทักษะคิดมีลักษณะเป็นสภาวะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำที่ทำให้บุคคลมีท่าที หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางใดทางหนึ่ง

2. ทศนคติเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีมาแต่กำเนิด แต่ได้มาจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ที่บุคคลมีส่วนเกี่ยวข้อง

3. ทศนคติมีความหมายอ้างอิงถึงบุคคล และสิ่งชอบเลื่อม คือ ทศนคติเกิดจากสิ่งที่มีตัวตนและสามารถอ้างอิงได้ (สุณีย์ อธิธาการ 2525: 155)

ส่วนสุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม ได้กล่าวถึงลักษณะของทศนคติไว้ดังนี้

1. ทศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คนเราได้รับทศนคติจากประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต บางครั้งทศนคติเกิดขึ้นจากการเอาอย่าง ซึ่งมักจะเกิดในเด็กขณะที่ยังอยู่ในวัยที่มีอายุน้อย สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เช่น บิดา มารดา สัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อนฝูงของเด็ก มีอิทธิพลต่อการสร้างทศนคติของเด็กในระยะเริ่มต้นทั้งสิ้น

2. ทศนคติ เป็นเครื่องกำหนดขอบเขต ตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ที่เด็กหรือบุคคลใช้พิจารณาสิ่งแวดล้อม นั่นคือ บุคคลพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ในแง่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะคนเรามีทศนคติไม่เหมือนกัน เช่น บางคนมีทศนคติที่พึงพอใจต่อชาวจีนอยากคบหาสมาคมด้วย เด็กบางคนมีทศนคติที่ดีต่อการเรียนก็มองครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ เด็กบางคนมีทศนคติที่ไม่ดีต่อครู ก็คิดว่าครูเป็นผู้คอยจับผิด

3. บุคคลแต่ละคน ย่อมมีทศนคติต่อสถานการณ์เดียวกันหรือบุคคลเดียวกัน แตกต่างกันไปได้หลายลักษณะ แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

4. ทศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่ถาวรตลอดไปหรือชั่วคราวก็ได้ ทศนคติบางอย่างที่อยู่ในสภาพไม่มั่นคงก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนทศนคติที่มั่นคงถาวร ย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคลมาก และการเปลี่ยนแปลงย่อมมิได้ยาก อย่างไรก็ตาม การแนะนำที่ดี ตลอดจนวิธีการสอนที่ดีของครู ย่อมทำให้เด็กเปลี่ยนทศนคติไปในทางที่พึงประสงค์ได้เช่นกัน

5. ทศนคติ มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กมาก ฉะนั้น ถ้าเด็กคนใดมีทศนคติที่ดีต่อการสอนของครู และต่อตัวครูแล้ว เด็กมักได้รับความสำเร็จจากการเรียนนั้น ๆ ในทางตรงข้ามถ้าเด็กที่ทศนคติไม่ดีต่อครูและการสอนของครูแล้ว การเรียนของเด็กก็มักจะล้มเหลวเป็นส่วนใหญ่ เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความท้อแท้ในการเรียนต่อ ผลสุดท้ายเด็กก็หาทางออกไปในทิศทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น หนีโรงเรียน ขัดคำสั่งครู รังแกเพื่อน เป็นต้น (สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม 2518: 100-101)

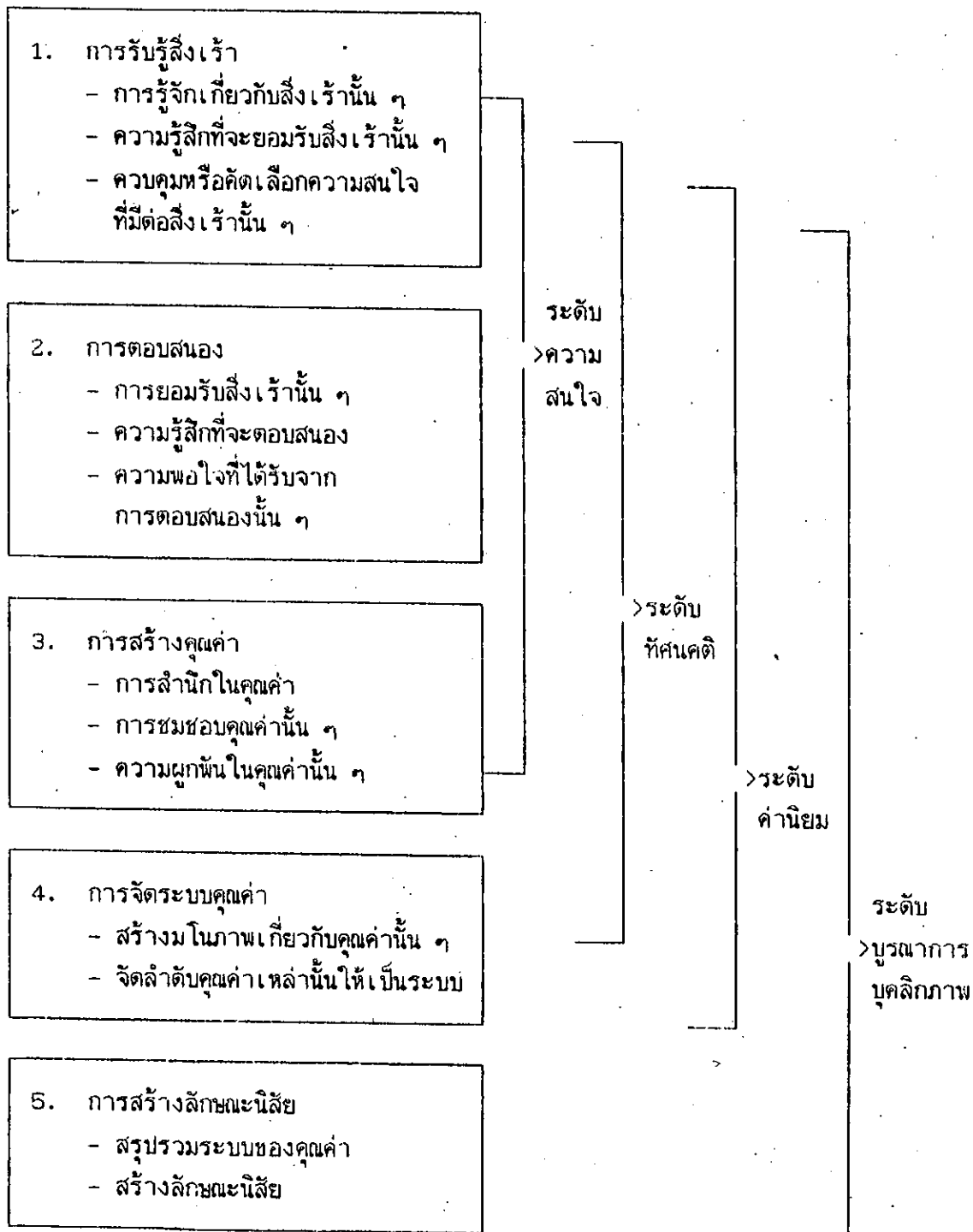
1.3.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

วูลิชัย จ้างงศ์ กล่าวว่า องค์ประกอบของทัศนคติ มี 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้สึก (Affective Component) ประกอบด้วยความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ดี ไม่ดี เป็นต้น
2. ด้านความคิด (Cognitive Component) เป็นทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกต่าง ๆ ที่ได้มา ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสติปัญญา
3. ด้านการปฏิบัติ (Action Component) เป็นทัศนคติที่มีส่วนประกอบในลักษณะการปฏิบัติ เป็นแนวโน้มที่คนจะปฏิบัติต่อสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ (วูลิชัย จ้างงศ์ 2521:90)

1.3.4 การพัฒนาทัศนคติ

บลูม และ คนอื่น ๆ ได้เสนอแนะว่าทัศนคติของบุคคลควรจะมีรูปแบบของการพัฒนาตามลำดับขั้น ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิลำดับขั้นพัฒนาการของทัศนคติ

1. มีการรับรู้สิ่งเร้า และทำการรู้จัก ตลอดจนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเร้า นั้น ๆ
2. มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าไปในทิศทางที่บุคคลนั้นยอมรับ และจัดเรียงลำดับของพฤติกรรมหรือจัดประเภทของการตอบสนองนั้น ๆ ตามลักษณะของความพอใจหรือนิยมในการตอบสนองนั้นมาน้อยเพียงใด
3. จัดสร้างคุณค่า หรือค่านิยมจากการตอบสนอง โดยมีเงื่อนไขหรือข้อตกลงของสภาวะของสิ่งเร้า เป็นตัวกำหนดลำดับชั้นของแบบแผนในการสร้างคุณค่า นั้น
4. จัดระเบียบค่านิยมให้อยู่ในระบบมโนภาพแห่งตน
5. จัดนำค่านิยมเหล่านั้นมาสร้างเป็นปรัชญาชีวิต หรืออุดมคติแห่งตน ซึ่งภายหลังจะก่อรูปมาเป็นอุปนิสัย หรือคุณลักษณะของแต่ละกลุ่มบุคคล และจะรวมกันเป็นบุคลิกภาพอันเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลนั้น (เชดคัทดี้ ไชวาลินธุ์ 2524 : 39-40 อ้างอิงจาก Bloom. and others. n.d.)

1.3.5 หน้าที่ของทัศนคติ

กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์รัมย์ กล่าวถึง หน้าที่ของทัศนคติ มีดังนี้คือ

1. ทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจให้คนปรับตัว เมื่อเรามีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดเราย่อมเข้าหาสิ่งนั้น และเราขอมหลีกเลี่ยงถ้าเราไม่ชอบสิ่งนั้น
 2. ทำหน้าที่ให้ค่านิยมหรือให้ความชื่นชอบต่อเนื่องไปถึงสิ่งอื่น ๆ เช่น ถ้าเรามีทัศนคติว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมต้องใช้วิธีสันติ ถ้าเราพบใครที่มีแนวความคิดเช่นนี้ เราก็จะชอบเขาไปด้วย
 3. ทำหน้าที่ช่วยให้เราตีความหมายของสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น ถ้าเรามีทัศนคติที่ดีต่อพ่อแม่ แม้บางครั้งพ่อแม่จะขัดใจเรา แต่เราก็เข้าใจว่าพ่อแม่ทำกับเราด้วยความหวังดี
 4. ทำหน้าที่ป้องกันตนเองหรือรักษาหน้าเอาไว้ เช่น คนที่ไม่ยอมรับความสามารถที่แท้จริงของตนเอง ก็จะสร้างทัศนคติว่าตนเองเก่งกว่าคนอื่น ไม่ยอมรับรู้สิ่งอื่น ๆ ที่ผ่านเข้ามา (กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์รัมย์ 2524:227)
- ส่วนสุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม กล่าวถึงหน้าที่ของทัศนคติไว้ดังนี้คือ

1. ทัศนคติ และการตีความหมาย (Attitudes and Meaning) ทัศนคติมีอิทธิพลต่อการตีความหมายสิ่งต่าง ๆ ของบุคคลมาก การที่บุคคลมีพฤติกรรมก้าวร้าว หรือพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกไป หรือการมองสิ่งของหรือ

บุคคลว่ามีคุณค่าเพียงใด ย่อมเกิดจากทัศนคติของบุคคลทั้งสิ้น ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาชนหรือบุคคลธรรมดา ย่อมเกิดความลำเอียงในการตัดสินใจ หรือการปฏิบัติต่อบุคคลอย่างลำเอียงได้ตามทัศนคติของเขาที่มีต่อบุคคล หรือสิ่งนั้น ๆ

2. ทัศนคติและจุดหมายปลายทางของบุคคล (Attitudes and Personal Goals) ทัศนคติของบุคคลหนึ่ง ๆ ย่อมมีส่วนช่วยให้บุคคลนั้นบรรลุจุดหมายปลายทางที่ประสงค์ คนที่มีทัศนคติต่อการศึกษาย่อมได้รับผลสำเร็จจากการศึกษานั้น ผู้ที่มีทัศนคติต่อหัวหน้างานย่อมทำงานประสานกันได้ดี ช่วยให้พบความก้าวหน้าในการงาน เป็นต้น

3. ทัศนคติ และการหาเหตุผลเข้าข้างตน (Attitudes and Self-Defense) บุคคลทุกคนย่อมต้องการป้องกันตัวเอง โดยพยายามยกตัวเองออกมาจากความบกพร่อง ซึ่งบางครั้งตนเองก็คิดว่า เป็นความบกพร่องจริง ๆ เช่น คนที่สูบบุหรี่จัด มักหาเหตุผลอธิบายเข้าข้างตนเองว่า การสูบบุหรี่ไม่เป็นอันตรายต่อปอดแต่อย่างใด และพยายามหาเหตุผลต่าง ๆ มาคัดค้านคำกล่าวที่ว่า การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของการเกิดมะเร็งในปอด ทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ก็คล้าย ๆ กัน พัฒนาไปในทางที่ไม่เชื่อถือวิชาการนั้น เป็นต้น

ความสำคัญของทัศนคติต่อการเรียนการสอน ในการเรียนการสอน ทัศนคติมีความสำคัญมาก ทั้งนี้เพราะถ้าเกิดทัศนคติที่ดีต่อครูผู้สอนหรือต่อวิชาเรียนแล้ว เด็กจะเรียนวิชานั้นได้ดีเป็นส่วนใหญ่ ในทางตรงกันข้ามถ้าเด็กมีทัศนคติไม่ดีต่อครูผู้สอน หรือต่อวิชาใดแล้ว เด็กก็จะเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากจะเรียนวิชานั้น ฉะนั้นในการเรียนการสอนครูจึงต้องปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกรักเรียนอยากมาโรงเรียน เท่ากับครูช่วยยืนยันความสำเร็จให้แก่เด็ก (สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม 2515 : 154-156)

1.3.6 สาเหตุของการเกิดทัศนคติ

กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มณี ได้กล่าวว่า ทัศนคติอาจเกิดขึ้นจากสาเหตุเหล่านี้

1. การอบรมเลี้ยงดู เด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธก็จะมีใจเลื่อมใสนับถือศาสนาพุทธไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากได้พบเห็น ได้ปฏิบัติทางด้านพุทธศาสนาอยู่ทุกวัน

2. จากประสบการณ์ส่วนตัว คนที่เคยถูกสุนัขกัดย่อมมีทัศนคติไม่ดีต่อสุนัขมากกว่าคนทั่วไป

3. จากเหตุการณ์ที่ประทับใจ ซึ่งมักจะเป็นประสบการณ์เพียงครั้งเดียว
4. การรับเอาทัศนคติเดิมของผู้อื่นที่มีอยู่แล้วมาเป็นทัศนคติของเรา เช่น เมื่อเราเข้าไปเป็นนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย เราก็มักรับทัศนคติต่าง ๆ จากนักศึกษาเก่า
5. เกิดจากลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละคน เช่น บางคนที่มองโลกในแง่ร้าย ก็มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งอื่น ๆ
6. เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน สื่อมวลชนเป็นแหล่งให้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจและอารมณ์
7. ความต้องการที่จะให้สมปรารถนา ทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งอื่น ๆ เช่น คนใช้มีทัศนคติที่ดีต่อหมอ เพราะหมอเป็นผู้รักษาโรคของเขาให้หายได้ (กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มันที 2524:234)

1.3.7 ขบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

เคลแมน ได้กล่าวถึงขบวนการ 3 ประการ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ คือ

1. การยินยอม (Compliance) จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่น เพราะต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อตนในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ
2. การลอกเลียนแบบ (Identification) จะเกิดจากการที่บุคคลนั้น ยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่น เพราะต้องการสร้างพฤติกรรมของตนขึ้นให้เหมือนกับบุคคลอื่นในสังคม เพื่อที่จะติดต่อกับหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ดี
3. การที่บุคคลยอมรับอิทธิพลหรือพฤติกรรมปานกลาง เพราะสิ่งเหล่านั้นเหมาะสมกับระบบค่านิยมที่มีอยู่ในตัวเขา (Internationalization) (Kelman, 1958 : 469-471) และ เรมเมอร์ส กล่าวว่า ทัศนคติสามารถจะเปลี่ยนแปลงได้ แต่บางกรณีอาจเปลี่ยนแปลงน้อยมาก หรือเปลี่ยนแปลงได้ยากมาก (Remmers, 1954 : 6 - 7)

1.3.8 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม กล่าวว่าทัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีความคงทนถาวรพอสมควร การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจึงเป็นสิ่งที่ทำได้ยากแต่ก็ไม่ใช่ว่าจะทำได้ ในเวลาสอนเด็กนั้นถ้าพบว่าเด็กมีทัศนคติที่ไม่พึงประสงค์ ครูควรจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงทัศนคติของเด็กให้ไปในแนวทางที่พึงประสงค์ วิธีการที่ครูอาจนำไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของเด็กมีดังต่อไปนี้

1. ชี้แจงหรืออธิบายให้เด็กเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างแจ่มแจ้ง ทั้งนี้เนื่องจากเด็กอาจจะเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงครั้ง ๆ กลาง ๆ จึงมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น ๆ โดยตลอด อาจจะช่วยให้เด็กเปลี่ยนทัศนคติเสียใหม่ได้

2. ทัศนคติของบุคคลในคณะหนึ่ง ๆ หรือสิ่งคมหนึ่ง ๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กมาก ฉะนั้นถ้าเราสามารถชักจูงบุคคลในกลุ่มนั้นให้เกิดมีทัศนคติดีเด็กในสังคมย่อมพัฒนาทัศนคติไปในทิศทางที่ดีด้วย

3. อารมณ์มีส่วนช่วยในการพัฒนาทัศนคติของเด็กมาก ฉะนั้นการช่วยอารมณ์ของเด็กให้ชอบสิ่งที่เด็กไม่เคยชอบมาก่อนจะด้วยการอ่านหนังสือ หรือดูภาพยนตร์ก็ตาม อาจจะช่วยให้เด็กเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้มากเหมือนกัน

4. การให้เด็กได้อ่านหนังสือที่ดี ย่อมช่วยให้เด็กได้เปลี่ยนทัศนคติไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้มากเช่นเดียวกัน

5. การเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ของบุคคล เช่น บุคคลมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นไป ภาวะความซบเซาใจก็ลดลงได้ และทัศนคติในทางก้าวร้าวก็จะลดลงไปได้ด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าสถานการณ์เปลี่ยนไปในทางเลวลง บุคคลอาจมีทัศนคติเปลี่ยนไปในทางเลวลงได้เช่นเดียวกัน

6. การใช้กฎเกณฑ์เป็นเครื่องช่วย บางครั้งเราสามารถใช้อุปกรณ์หรือระเบียบข้อบังคับให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรม ก็จะช่วยให้เด็กเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ต้องการได้เช่นกัน เช่น การห้ามบุคคลทำลายทรัพย์สินสาธารณะ อาจจะมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อทรัพย์สินสาธารณะด้วย

7. การให้เด็กได้มีโอกาสใกล้ชิดกับสิ่งนั้น เราจะพบว่าบุคคลจำนวนมากที่มีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับสิ่งนั้น ถ้าหากได้โอกาสทำความรู้จักหรือพูดด้วยอาจจะช่วยให้เด็กเปลี่ยนทัศนคติได้มาก

8. การให้ประสบการณ์แก่เด็ก จะช่วยให้เด็กได้ทราบข้อเท็จจริงและข้อข้องใจต่าง ๆ ในขณะที่เด็กได้รับประสบการณ์ครูควรคอยแนะนำและให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เด็กได้เข้าใจเรื่องนั้นอย่างแจ่มแจ้ง จะช่วยแก้ไขทัศนคติของเด็กได้ (สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม 2515 : 158-160)

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ ได้กล่าวถึงการสร้างหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติในด้านการเรียนเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสามารถทำได้ดังนี้คือ

1. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

1.1 จัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและสนุกสนาน

1.2 ครูต้องเป็นแบบฉบับที่ดีทั้งด้านความคิด ความประพฤติ และการมีระเบียบวินัยด้านการเรียนรู้และด้านสังคม

2. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน

2.1 ให้การแนะแนว โดยชี้แนะแนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสมชี้ให้เห็นแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่ทำคุณประโยชน์แก่ตนเอง

2.2 พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัดและความต้องการแก่เด็กแต่ละคนเพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการใช้การลงโทษ

2.3 พยายามให้เด็กได้ลงมือกระทำเอง และมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่งนั้น ๆ เช่นการสอนหัวข้อบางอย่างครูจะแบ่งให้นักเรียนค้นคว้าทดลองด้วยตนเอง เด็กจะเกิดความเข้าใจ ภาคภูมิใจต่อบทเรียนนั้น ๆ ทำให้ทัศนคติที่เคยไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลง และในที่สุดกลายเป็นทัศนคติที่ดีได้ (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ 2528 : 233)

1.3.9 การวัดทัศนคติ

เทอร์สโตน ให้ความเห็นที่ว่าทัศนคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ ต้องวัดจากการแสดงออกของทัศนคติในรูปของความคิดเห็น ภาษาพูด ซึ่งก็ยิ่งวัดได้ไม่แน่นอนอยู่ดี แต่อย่างไรก็ตามได้มีผู้แนะว่า การวัดทัศนคติควรจะวัดจากพฤติกรรมที่แสดงออกจริง (Thurstone. 1967 : 71) ซึ่งชูชีพ อ่อนโคกสูงกล่าวว่า วิธีที่จะทราบทัศนคติของใครนั้นอาจใช้วิธีต่อไปนี้ คือ

1. ใช้แบบสอบถาม
2. สังเกต สัมภาษณ์ และการบันทึก
3. การใช้สังคมมิติ
4. การให้สร้างจินตนาการ (ชูชีพ อ่อนโคกสูง 2518 : 117)

1.4 เอกสารที่เกี่ยวกับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (Concentrated Language Encounter Teaching)

1.4.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ในประเทศออสเตรเลีย โรงเรียน Traeger Park เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนประมาณ 90% เป็นเด็กชาวพื้นเมืองอะโบโรจิ้น (Aborogin) ครูส่วนมากในโรงเรียนได้ตระหนักว่าโปรแกรมการสอนแบบเดิมที่ใช้กันอยู่ไม่สนองความต้องการของเด็กให้ประสบการณ์แก่เด็กไม่เพียงพอ เด็กชาวอะโบโรจิ้นที่เข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้ควร

จะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับเด็กปกติทั่วไป เด็กเหล่านี้มีความรู้
ประสบการณ์และทักษะทางภาษาน้อยมาก ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเขียน (Concept
of Print) มีน้อยหรือไม่มีเลย

Margaret Sharp and Dick Walker ได้เข้าสังเกตการสอน
ในห้องเรียนพบว่า ปัญหาในการอ่านของนักเรียนคือ ประสบการณ์ และความรู้ของครู
ผู้สอนเอง ในด้านกระบวนการทางภาษา ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน ในการที่จะ
สามารถสร้าง โปรแกรมการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ซึ่งมีรากฐานแบบประสบการณ์ของ
เด็กได้

ตั้งแต่ปี 1980 - 1984 ได้มีการเริ่มโครงการโดย The Mt.
Gravatt Cae ได้จัดผู้เชี่ยวชาญคือ Nea Stewart - Dore Dr. Dick Walker,
and Brin Gray Director of The Project และผู้ร่วมงานอีกหลายท่าน โปรแกรม
การทดลองนี้เริ่มทดลองกับเด็กระดับต่าง ๆ ตั้งแต่เล็กจนกระทั่งขณะนี้ โปรแกรมการเรียน
การสอนได้พัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ถึงเด็กระดับสูง แนวทางที่ใช้ใน Traeger Park
Program เรียกว่า Concentrated Language Encounter Teaching or
Language Experience Approach หรือ วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา

ในโปรแกรมภาษาที่ Traeger Park ได้เป็นที่แพร่หลายไปในรัฐ
ต่าง ๆ ของออสเตรเลีย เช่น Northern Territory, North West Region of
South Australia, Toré Strait Island และประเทศไทย

จากนั้นวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้เผยแพร่ออกไป
ทั่วประเทศออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับในประเทศไทยได้มีการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษาเป็นครั้งแรกในวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ที่
โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในเดือนสิงหาคม
พ.ศ. 2527 โดย ดร. ริชาร์ด วอร์คเคอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและการเรียนรู้
ทางการอ่าน ดร. เบนตันตัน บาร์ทเล็ท ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของบริสเบน
คอลเลจ ออฟ แอดวานซ์ เอ็ดดูเคชัน (Brisbane College of Advance
Education) ประเทศออสเตรเลีย และ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ร่วมมือกัน
จัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร เพื่อทดลองการสอนดังกล่าว และได้รับการสนับสนุนจาก ศจ.ดร. อารี
สันทลวี ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถม มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร

ผลการทดลองสอนประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถ อ่าน เขียน และพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดได้ดีในระยะเวลาเพียง 20 คาบเรียน (คาบละ 20 นาที) ในเดือนตุลาคม พ.ศ.2528 ได้เริ่มการประชุมปฏิบัติการหนังสือวิชาภาษาไทย สำหรับใช้สอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ณ โรงเรียน ประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำมาใช้ทดลองสอนวิชา ภาษาไทยในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2528 ผลของการทดลองสอนปรากฏว่า นักเรียน สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความ กระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนทุกขั้นตอน

จากผลการทดลองดังกล่าวทั้งในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดร. ริชาร์ด วอร์คเคอร์ จึงเสนอโครงการพัฒนาการอ่านในประเทศไทยกับทางโรตารีสากล และได้รับอนุมัติให้ทำเป็นโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษา ณ จังหวัดสุรินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2530 ผลของการทดลองโครงการในโรงเรียนนำร่อง นักเรียนในกลุ่มโรงเรียนทดลองสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทยได้ผลสัมฤทธิ์ สูงกว่านักเรียนโรงเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองมี ความสนใจในการอ่านและสามารถทำคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มมวลประสบการณ์อื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงาน พื้นฐานอาชีพได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน ในเดือน มกราคม พ.ศ.2531 มูลนิธิโรตารี ของโรตารีสากล ได้อนุมัติเงินทุนสนับสนุน โครงการวิจัยและพัฒนาการอ่าน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2531 - 2535 เป็นเงินงบประมาณ 16 ล้านบาท แก่ประเทศไทย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร จึงเริ่มดำเนินโครงการ พัฒนาการอ่านตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2531 เป็นต้นมา ในโรงเรียนต้นแบบในจังหวัด สุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ และชัยภูมิ จำนวน 100 ห้องเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2531 (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531:6-7)

1.4.2 หลักการและทฤษฎี

หลักการและแนวทฤษฎีของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้ แนวทฤษฎีในการสอนภาษาจากหลายทฤษฎี ดังนี้

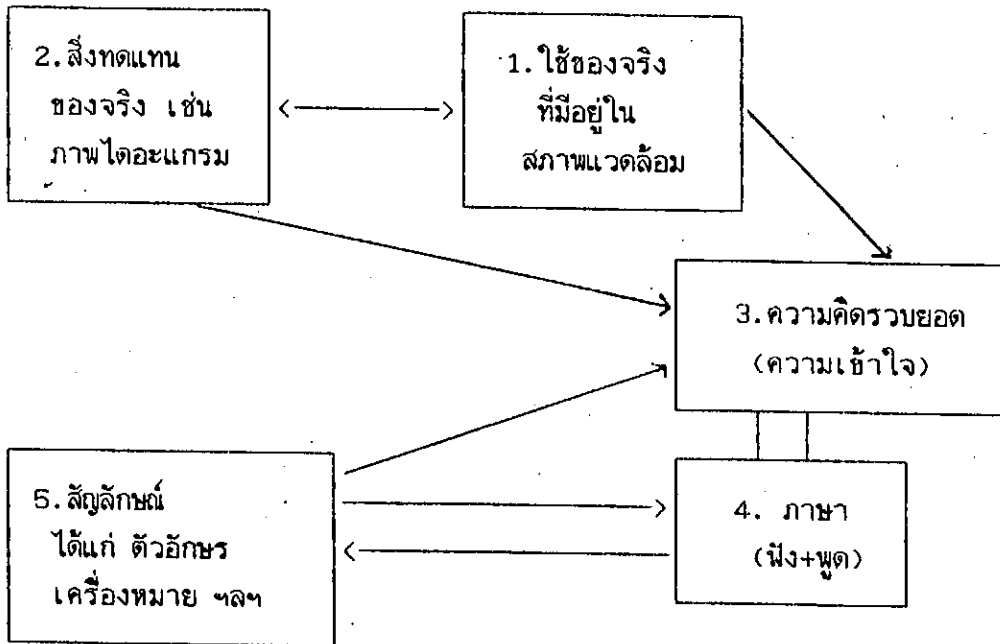
1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการ ของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาปริบท

(Context) ภาษา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้จะ เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ มากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง-พูดร่วมกัน

2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้จะ เน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน

การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจให้แก่ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้องซึ่งอาจจัดลำดับการสอนได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิลำดับขั้นการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ

การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมตั้งแผนภูมิที่ 3 เช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยเห็นเคยพบ และเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตามถ้าเราจะนำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนได้เห็นคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการให้สิ่งทดแทนของจริงเหล่านี้ได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ ก็อาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี (ตั้งแผนภูมิ หัวข้อที่ 2) เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ตั้งแผนภูมิ หัวข้อที่ 3) จะง่ายขึ้น หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟัง เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าใจมาแล้วว่าเขาพูดกันได้อย่างไร การพัฒนาการฟัง การพูด ก็ย่อมจะง่ายและเป็นที่ยอมรับได้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พบสัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษรที่เขียนขึ้นโดยมีความหมายตามที่เคยฟัง เคยพูด

มาก่อน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดก็จะชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระบวนการนี้จะ เป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ตามการรับรู้ภาษาของมนุษย์ทั่วไป

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ

ตามคำจำกัดความของการอ่านตามทฤษฎีดังกล่าวนั้น การอ่านคือ การรับรู้ ความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการสอนอ่าน จึงจำเป็นต้องพิจารณาหลักการและทฤษฎีดังกล่าว เพื่อการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปโดยธรรมชาติได้ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับกาอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดรวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ (เลวาลักษณ์ รัตนวิเชียร 2531: 7 - 10)

ด้วยหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ทฤษฎีดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะ เน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปคามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา

การจัดชั้นตอนการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษา ไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะให้บริบททางภาษาจากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่ให้ความหมายและพัฒนาปัจจัยป้อนเข้านั้น โดยผ่านกระบวนการการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติและเกิดความคล่องตัว จนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้ จึงเน้นการสอนความหมายของภาษา ก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา อันได้แก่ รูปพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และไวยากรณ์

1.4.3 การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าซึ่งหมายถึง การจัดบทเรียนที่บรรจุเนื้อหาซึ่งผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ทางภาษาที่ได้ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงจำเป็นต้องยึดบทเรียนที่จัดเฉพาะประสบการณ์ภาษาที่ผู้เรียนควรได้รับจากความหลากหลายของบริบททางภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากหน้าที่ของภาษา (Function) ที่ผู้เรียนใช้ตามความจำเป็นในบริบทต่าง ๆ เป็นสำคัญตามระดับวัยและความสนใจ นอกจากนี้การจัดบทเรียนจะจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

บทเรียนของวิธีการสอนดังกล่าวจึงจัดหนังสือเป็นเล่ม ๆ ที่มี ความยาวพอประมาณตามระดับวัย ชั้นเรียน และความสนใจของนักเรียน โดยถือหนังสือแต่ละเล่มเป็นหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ

การพิจารณาหลักสูตรซึ่งพิจารณาจากมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ย่อมมีเป็นประโยชน์สำหรับจัดความคิดรวบยอด ซึ่งจะนำไปสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้ ด้วยการสรุปเป็นหนังสือประเภทต่าง ๆ 3 ประเภทตามจุดมุ่งหมายในการอ่านดังกล่าวแล้ว ดังนี้คือ

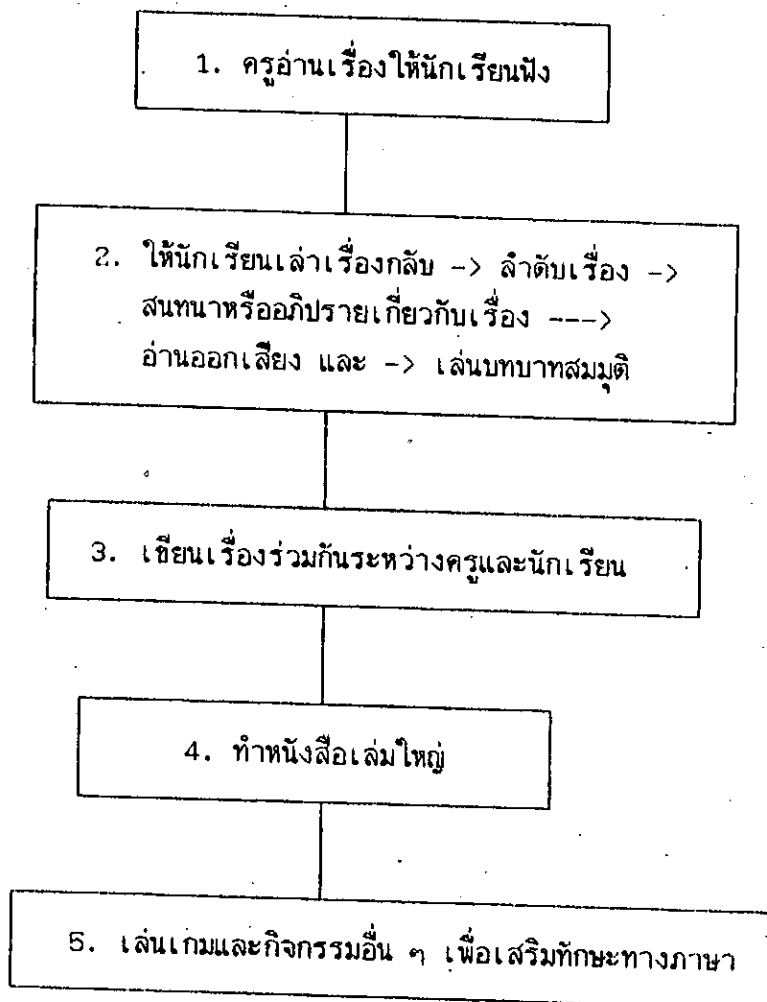
1. หนังสือประเภทนิทาน นิยาย (Story book)
2. หนังสือประเภทวิธีการ (How to book)
3. หนังสือประเภทสารคดี (Information book)

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ ควรแต่งให้เหมาะสมกับการใช้ภาษาของนักเรียนในแต่ละระดับวัย และประสบการณ์ ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติ เพื่อความเป็นธรรมชาติของการใช้ภาษา

ความยากง่ายของเนื้อหาภาษาในบริบทย่อมจะแตกต่างกันไปด้วยในแต่ละระดับชั้น สำหรับในระดับชั้นสูง ๆ ขึ้นไป หนังสือจะต้องมีเรื่องราวที่ผู้เขียนอาจใช้โครงสร้างทางภาษาที่ยากขึ้น จำนวนความคิดรวบยอดมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางภาษาได้มากขึ้นตามวัย

1.4.4 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้รับการพัฒนาขึ้น ให้มีลักษณะการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากความหมายรวมของเรื่อง ไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นทักษะสัมพันธ์ เช่น ฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่ยังคงเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคในการอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิมและการระลึกเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ สามารถจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ขั้นตอนการสอนทั้ง 5 ขั้นนี้จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการ และทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะจำเป็นต้องคำนึง ถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนด้วย เวลาการเรียนรู้ (Learning Time) ของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัยและสติปัญญา บางคนอาจเรียนได้ช้า บางคนเรียนได้เร็ว การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้อง

ต้องพิจารณาความแตกต่างในการใช้เวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย จึงจะทำให้ การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การใช้เวลาแก่ผู้เรียน ในการฝึกปฏิบัติทางภาษามาก ๆ ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มาก

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ และจากกิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุ เป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนหรือไม่

การเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง

รูปแบบการเรียนรู้ของแคโรล

รูปแบบที่เป็นแนวความคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง คือ รูปแบบการเรียนรู้ของแคโรล (Carroll, 1963 : 723-733) ที่เสนอไว้ว่าระดับ ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนเป็นฟังก์ชันของอัตราส่วนระหว่าง เวลาที่ใช้จริงในการเรียน และเวลาที่ต้องการใช้ในการเรียน ซึ่งเขียนเป็นสมการดังนี้

$$\text{ระดับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน} = f \left[\frac{\text{เวลาที่ใช้จริง}}{\text{เวลาที่ต้องการใช้}} \right]$$

ซึ่งอธิบายได้ว่า เวลาที่ใช้จริง หมายถึง เวลาที่เด็กใช้ในการเรียน แต่ละหน่วยที่ขึ้นอยู่กับเวลาที่ครูอนุญาตให้ใช้ (โอกาสที่จะเรียน) กับความพากเพียร ในการเรียนของเด็ก ส่วนเวลาที่ต้องการใช้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสามประการคือ ความถนัดในการเรียนวิชานั้น ๆ คุณภาพของการสอน และความสามารถที่จะเข้าใจในการสอนของเด็ก ดังนั้น แคโรล จึงได้ขยายสมการใหม่ดังนี้

$$\text{ระดับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน} = f \left[\frac{\text{โอกาสที่จะเรียน}}{\text{ความพากเพียร}} \right]$$

$$\left[\begin{array}{l} \text{ความถนัด} \\ \text{คุณภาพของการสอน} \\ \text{ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน} \end{array} \right]$$

หรืออาจอธิบายได้ว่า ระดับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาใด ๆ เป็นฟังก์ชันของอัตราส่วนระหว่าง ความพากเพียรของนักเรียน และโอกาสของเขาที่จะเรียนต่อความถนัดในวิชานั้นของเขา ตลอดถึงคุณภาพของการสอน และความสามารถที่จะเข้าใจการสอนของผู้เรียน บลูมและคนอื่น ๆ (Bloom and others. 1971:45-50) ได้อธิบายองค์ประกอบทั้ง 5 ประการ ที่จะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. โอกาสที่จะเรียน (Time Allowed for Learning)

โอกาสหรือเวลาสำหรับจะใช้เรียนแต่ละรายวิชาจะถูกกำหนดไว้แน่นอนในแต่ละภาคเรียน และตามหลักสูตรของแต่ละวิชา ซึ่งบางที่ก็มากไปสำหรับบางคน และน้อยไปสำหรับบางคนจึงต้องให้มีเวลาที่เพียงพอที่จะเรียนสำหรับนักเรียนแต่ละคน

2. ความพากเพียรในการเรียน (Perseverance) หรือเรียก

อีกอย่างหนึ่งว่า ความมีใจจดจ่อต่อการเรียน แคโรล ได้ให้ความหมายของการตั้งใจว่าเป็นเวลาที่ผู้เรียนปรารถนาที่จะใช้ในการเรียน ถ้านักเรียนต้องการจำนวนเวลาที่จะเรียนเพื่อรู้แจ้งสำหรับงานอย่างหนึ่งไว้ และเขาได้ใช้เวลาน้อยกว่าที่เขาต้องการ เขาก็จะเรียนสิ่งนั้นได้ แต่ไม่ถึงระดับที่เรียนว่า รู้แจ้ง ผู้สอนจะต้องจัดบทเรียนตลอดจนความยากง่ายให้เหมาะสมกับเวลาที่เด็กแต่ละคนต้องการ

3. ความถนัด (Aptitude) ในการเรียนสามารถแปรเปลี่ยนไม่ได้

ตามสภาพแวดล้อมและความชำนาญ โดยแคโรลได้กล่าวว่า ความถนัดเป็นเพียงจำนวนของเวลาที่ผู้เรียนต้องการ เพื่อที่จะเรียนรู้งานชิ้นหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นเด็กที่มีความถนัดในการเรียนรู้ต่ำคือ ต้องใช้เวลาในการศึกษามาก ตรงกันข้ามกับเด็กที่มีความถนัดในการเรียนรู้สูงจะใช้เวลาในการศึกษาน้อย

4. คุณภาพของการสอน (Quality of Instruction)

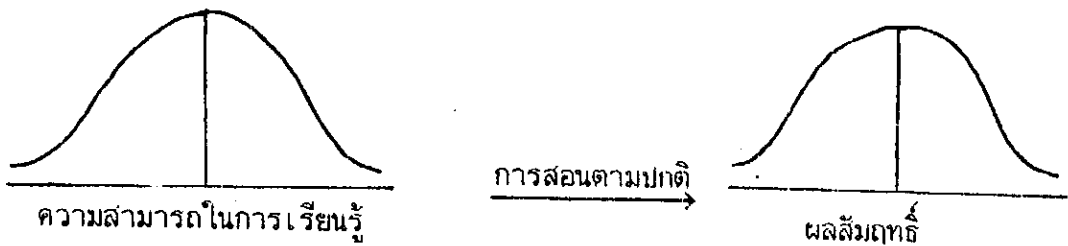
เนื่องจากความแตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคน ทำให้นักเรียนต้องการรูปแบบและคุณภาพในการสอนที่จะให้บรรลุผลแตกต่างกันไปด้วย เนื้อหาและวัตถุประสงค์อันเดียวกัน อาจต้องใช้วิธีสอนหลายรูปแบบที่จะทำให้นักเรียนเหล่านั้นบรรลุผลได้ แคโรล (Caroll) ได้ให้คำอธิบายคุณภาพของการสอนไว้ในรูปของความสามารถของผู้สอนต่อการที่จะอธิบาย นำเสนอสิ่งที่จะเรียน แบ่งย่อยเนื้อหาที่จะเรียน ให้เกิดผลที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียน

5. ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน (Ability to Understand Instruction)

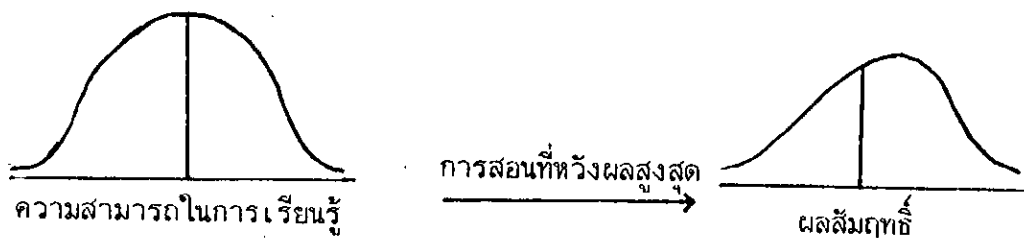
ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษามักจะมีครูคนเดียวในแต่ละวิชา มีเครื่องมือสำหรับสอนอยู่ชุดเดียว ถ้านักเรียนสามารถเข้าใจการสอนของครูก็ไม่เกิดปัญหา แต่ถ้าหากไม่เข้าใจทั้งการสอนและสื่อที่ครูใช้อยู่ เขาจะประสบความยุ่งยากในการเรียนวิชานั้นมาก ดังนั้นความสามารถที่จะเข้าใจการเรียนการสอนนั้นจะขยายความได้ว่า เป็นความสามารถ

ของผู้เรียนที่จะเข้าใจธรรมชาติของงานที่เขาจะเรียนและเข้าใจระเบียบวิธีการในการที่จะเรียนรู้งานนั้น ครูจึงบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ขอบเขตของเนื้อหา และวิธีการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้งานของบลูม

จากแนวความคิดของแคโรล ดิงที่ได้กล่าวแล้วข้างต้นบลูมจึงได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ บลูมได้แปลความหมายจากทฤษฎีของแคโรลว่า ถ้าความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนกระจายเป็นเส้นโค้งปกติ มีการจัดการเรียนการสอนให้ทุกคนเรียนด้วยวิธีการเดียวกัน และในเวลาที่เหมาะสมแล้วผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก็จะกระจายเป็นรูปโค้งปกติ เช่นเดิมดังภาพประกอบ

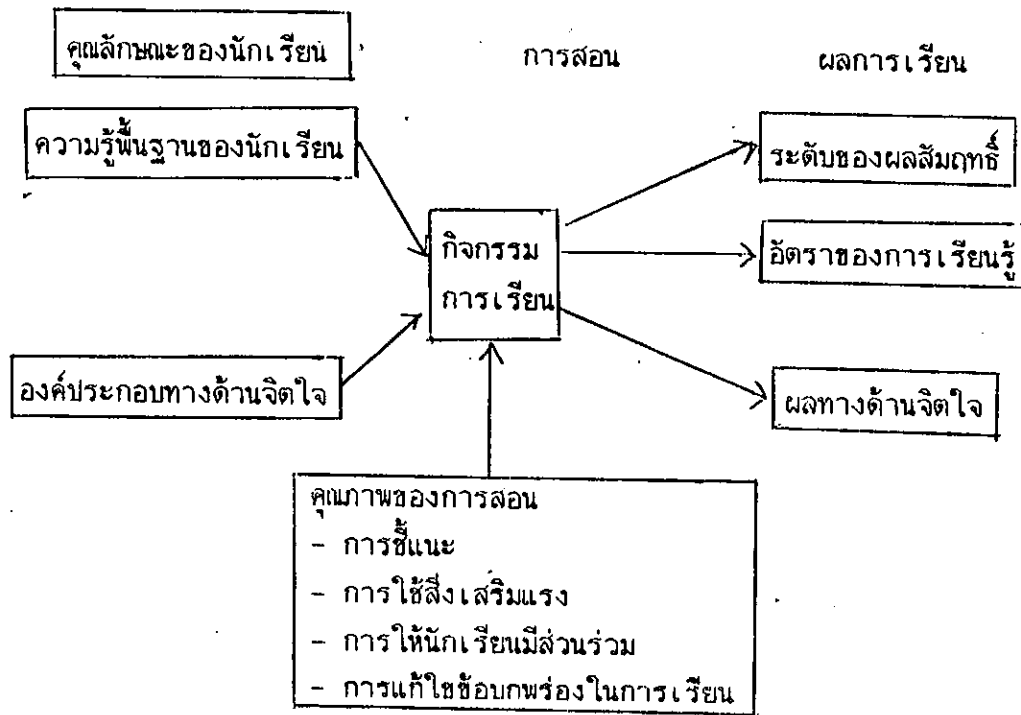

แต่ถ้าการกระจายของความสามารถในการเรียนรู้ เป็นรูปโค้งปกติ และมีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนแล้ว เด็กส่วนใหญ่ก็จะสามารถรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ดังภาพประกอบ

จากแนวคิดดังกล่าวบลูมจึงเสนอวิธีการเรียนแบบรู้งานที่เชื่อว่าถ้าสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เวลาที่กำหนดไว้เหมาะสมและต้องคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของเด็กด้วย เพราะถ้าครูสอนโดยไม่รู้ประสบการณ์เดิมของเด็กจะทำให้เด็กพลาดโอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้

โดยอาศัยฐานประสบการณ์เดิม แล้วเด็กส่วนใหญ่ก็จะสามารถเรียนรู้ได้

ภาพประกอบ 5 รูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้งังของบลูม (Bloom, 1976 : 13-15)

รูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้งังของบลูม ประกอบไปด้วยตัวแปร ความรู้พื้นฐานของนักเรียน (Cognitive Entry Behavior) องค์ประกอบทางด้านจิตใจก่อนเรียน (Affective of Instruction) และคุณภาพของการสอน (Quality of Instruction) เป็นตัวกำหนดผลการเรียน (Learning Outcome) อันได้แก่ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการเรียนรู้และผลทางด้านจิตใจหลังเรียน

วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อรู้งังจะเริ่มต้นจากการสำรวจพื้นฐานก่อนเริ่มทำการสอนว่านักเรียนมีพื้นฐานทางการเรียนเพียงพอหรือยัง ถ้าพบว่านักเรียนคนใดมีความรู้พื้นฐานต่ำผู้สอนจะต้องนำนักเรียนเหล่านั้นมาซ่อมเสริมให้พื้นฐานถึงเกณฑ์ ผู้สอนจะนำนักเรียนเหล่านั้นมาช่วยเสริมให้พื้นฐานถึงเกณฑ์ก่อนแล้วถึงเริ่มบทเรียนโดยแจ้งให้นักเรียนทราบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหน่วยการเรียนนั้น ตลอดจนถึงแจ้งวิธีเรียนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ เมื่อสอนจบบทเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนครูก็จะนำแบบทดสอบย่อยมาทดสอบ ถ้านักเรียนคนใดมีผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ก็จะได้รับ การสอนซ่อมเสริมก่อนที่จะ

เริ่มบทเรียนต่อไป ซึ่งนักเรียนจะใช้เวลาในการเรียนแตกต่างกันตามความต้องการของแต่ละบุคคล

ตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของบลูม คือ คุณภาพของการสอน (Quality of Instruction) เพราะการสอนที่มีคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของนักเรียนโดยตรง องค์ประกอบสำคัญ 4 ประการที่จะทำให้การเรียนมีคุณภาพของบลูม (Bloom, 1976:172) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. การชี้แนะ (Clue) คือ การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียน การสอน อธิบายให้นักเรียนเห็นชัดเจนตั้งแต่ตอนแรกว่า เรียนแล้วจะมีความสามารถอะไรบ้าง ต้องทำอะไรบ้าง บอกงานและวิธีการที่นักเรียนจะต้องทำอย่างชัดเจน

2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) หมายถึง การที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เช่น การโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกหัดและตอบสนองในกิจกรรมการเรียน

3. การเสริมแรง (Reinforcement) การให้สิ่งเสริมแรง บลูมเสนอว่า ควรให้ในระหว่างที่มีนักเรียนที่กำลังเรียน ส่วนจะให้ในลักษณะไหนและปริมาณเท่าใดต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการเสริมแรงให้เด็กบางคนแล้ว ทำให้เกิดผลดีต่อการเรียน แต่ในสิ่งเสริมแรงเช่นเดียวกันนี้ อาจทำให้ผลการเรียนของเด็กอีกคนหนึ่งด้อยลงไป

4. การให้ผลย้อนกลับและการแก้ไขสิ่งบกพร่อง (Feedback and Correction) เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การสอนมีคุณภาพ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนคือ การแจ้งผลการสอบย่อยแต่ละหน่วยการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองยังบกพร่องในเรื่องใด และครูจะต้องสอนซ่อมเสริมตรงไหน จึงจะบรรลุเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (Bloom, 1976:172)

จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จุดมุ่งหมายทั่วไป ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เมื่อจบหน่วยการเรียนหนึ่ง ๆ ผู้เรียนจะสามารถ

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่องและบอกความหมายของคำทุกคำในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนได้
2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนได้
3. พูดตอบโต้ แสดงความคิดเห็นได้ และ

สรุปความให้เป็นที่น่าสนใจได้

เขียนเรียง กทหนึ่งยกกร เวียนได้

ตัวอักษร ได้ถูกต้อง ให้ เป็นที่ เข้าใจได้

เครื่องหมายวรรคตอนได้

อารมณ์หรือทางวาจาและสีหน้าท่าทางได้
เรื่องให้ผู้อื่น เข้าใจได้

ในการทำงานร่วมกันได้

4. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียน

5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็น

6. บอกความหมาย และเขียนสัญลักษณ์ของ

7. สื่อความหมายของภาษาทางกายและ
เช่น การแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพประกอบ

8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกัน

1.4.5 แนวทางการประเมินผลวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ครูสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นระหว่าง

กระบวนการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับหลังจากฟังครูจบแล้ว (recall)

2. การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการแสดงบทบาทสมมติ และ
การวาดภาพประกอบเรื่อง (communication)

3. การบอกลำดับ ก่อน-หลังของเรื่อง ในขณะที่นักเรียนร่วมกัน
เขียนเรื่องในชั้นที่ 3 (ordering)

4. การออกเสียงคำต่าง ๆ (ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับ และ
เล่นเกม)

5. การเรียงคำเป็นประโยค (จากการเล่นเกม)

6. การสะกดคำและแต่งประโยค (ระยะหนึ่งหลังได้รับการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา)

7. ความร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
กลุ่มแบบประชาธิปไตย

8. ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน (สังเกตจากการนำ
หนังสือไปศึกษาด้วยตนเอง เมื่อมีเวลาว่าง)

วิธีประเมิน ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียนทั้ง

8 ประการข้างต้น

1.4.6 ประโยชน์ของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น การฟังนิทาน การเล่นเกมทบทวนบทสนทนา การวาดภาพ การเล่นเกม
2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติโดยเน้นความเข้าใจความหมายหรือความคิดรวบยอดของภาษา ก่อนจะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ ในลักษณะบูรณาการ เช่น ในขั้นที่ 1, 2 และ 3 เป็นต้น
3. ผู้เรียนมีโอกาสดีกการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการตั้งแต่ตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนสุดท้าย โดยกิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเป็นหลัก เช่น การซักถาม การโต้ตอบ การเล่าเรื่องกลับ การเขียนเรื่องร่วมกัน การเล่นเกมบัตรคำต่าง ๆ
4. ผู้เรียนจะมีโอกาสได้คุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสมกับการรับรู้ของมนุษย์อันประกอบหลายประการ เช่น ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ กระบวนการอ่านดังกล่าวจะจัดไว้ในขั้นตอนทั้ง 5 ชั้น อย่างสอดคล้องกัน
5. ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินงานร่วมกับผู้อื่น และได้ฝึกการใช้ประชาธิปไตยการวางแผนงาน การยอมรับฟังความคิดเห็น และความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน เช่น ในขั้นที่ 3, 4 และ 5
6. วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการเรียนรู้ในทฤษฎีมนุษยนิยม โดยถือศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ในหลายรูปแบบ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ (ความเป็นนักแสดง) การวาดภาพ (ศิลปะ) เป็นต้น

1.4.7 การเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การเตรียมความพร้อมของนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญมาก วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สามารถใช้ในการเตรียมความพร้อมของเด็กได้ โดยไม่ต้องจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมแยกต่างหาก ทั้งนี้เพราะในกระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้น ผู้สอนสามารถเตรียมความพร้อมของเด็กได้ในทุกขั้นตอนอยู่แล้ว เพียงแต่ผู้สอนพิจารณาเลือกใช้หนังสือที่ผู้เรียนจะมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้เตรียมความพร้อมได้ เช่น การใช้นิ้วมือ การฝึกสายตา การเปรียบเทียบ การเขียนลากเส้น หนังสือที่เหมาะสมในการเตรียมความพร้อม ได้แก่ หนังสือประเภทวิธีการ เช่น พับกระดาษอย่างไร เป็นต้น

กระบวนการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน จะช่วยเตรียมความพร้อมของเด็กหลายประการ เช่น ในขั้นตอนที่ 1 ใช้เตรียมความพร้อมในการฟังและการพูด

ในขั้นตอนที่ 2 จะเสริมการพัฒนาภาษา โดยการแสดงออกทางวาจาและสีหน้าท่าทาง ในขั้นตอนที่ 3 จะช่วยพัฒนาประสาทสัมผัสระหว่างสายตาและมือ โดยการลากเส้นระบายสี (แต่กว่าวาดภาพประกอบ) พัฒนาด้านความคิดในการรวบรวมและลำดับเรื่องราว ในขั้นที่ 4 จะเตรียมความพร้อมในการใช้สายตา การใช้กล้ามเนื้อ (ลากเส้นวาดภาพ และการใช้กรรไกร) ในการทำหนังสือเล่มใหญ่ และในขั้นที่ 5 จะเตรียมความพร้อมในด้านสติปัญญา เช่นการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง (การเทียบคำ) ของตัวอักษร การจินตนาการ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดกับเนื้อหาบริบทของภาษาต่าง ๆ ที่พบ

1.4.8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวม

ของเรื่อง

ในขั้นตอนนี้ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างมีชีวิตชีวา โดยอาศัยเทคนิคการเล่าเรื่องให้นักเรียนสนใจฟัง ไม่ควรอ่านไปเรื่อย ๆ ตามหนังสือแต่ละหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้นิ้วชี้ไล่ตามตัวอักษรในขณะที่อ่าน คำบางคำ หรือบางประโยค ครูจำเป็นต้องแสดงท่าทางประกอบไปด้วย ถ้าภาพยังไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอ เช่น คำหรือประโยคที่แสดงความรู้สึกได้แก่คำว่า "เสียใจ" "ดีใจ" "เหนื่อย" เป็นต้น

คำที่เป็นนามธรรมและอธิบายเป็นภาษาไทยง่าย ๆ ไม่ได้ โดยเฉพาะเมื่อสอนนักเรียนที่ใช้ภาษาที่สองหรือภาษาถิ่น ครูสามารถอธิบายเป็นภาษาที่สองหรือภาษาถิ่นของนักเรียนได้ถ้าจำเป็น

กระบวนการเรียนการสอนในขั้นนี้ ครูควรใช้การสนทนากับนักเรียน ช่วยในการสื่อความหมายโดยใช้คำถามง่าย ๆ และให้ดูจากภาพประกอบเรื่องในแต่ละหน้าทุกหน้า ตั้งแต่หน้าปกจนถึงท้ายเล่ม เช่น ภาพนี้คืออะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับเรื่อง โดยเน้นการใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะเริ่มพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายต่าง ๆ ของคำในเรื่องได้โดยง่ายและถูกต้อง

การประเมินผล สังเกตดูว่านักเรียนสามารถตอบคำถามครูง่าย ๆ ได้ว่าเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สเหตุหาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมุติ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่อ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียด

ของเรื่องได้

ครูเริ่มนำเข้าสู่บทเรียนโดยการถามคำถามง่าย ๆ
ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 เช่น ไหนลองเล่าให้ครูฟังซิว่า
เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร มีใครบ้าง หรือมีอะไรบ้างในเรื่อง แล้วอย่างไรละ

ครูควรพยายามกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้พูด แสดง
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้ว ครูอาจให้รูปภาพประกอบในแต่ละหน้าให้
นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องเพื่อช่วยให้นักเรียนเล่าเรื่องได้ง่ายขึ้น

เมื่อนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องและลำดับเรื่องได้จนจบแล้ว
ครูควรย้อนกลับมาถามคำถาม และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องอีกครั้งเป็นการทบทวน
เช่น เอาละนักเรียนเก่งมาก เราลองมาอ่านกันใหม่ซิว่าเรื่องเป็นอย่างไร
มีอะไรบ้างนะในเรื่อง หนูชอบ..... (ตัวละคร) นี้ใหม่ หรือเปิดหนังสือใหม่ที่ละหน้า
แล้วลวนหน้ากันเกี่ยวกับภาพในแต่ละหน้านั้น ในแต่ละหน้าที่นักเรียนกับครูสนทนากันครูควร
อ่านออกเสียงเรื่องในหน้านั้นอีกครั้งอย่างชัดเจน และให้นักเรียนอ่านตาม ทำอย่าง
นี้ไปทุก ๆ หน้า เมื่อสนทนากับนักเรียนจบหน้านั้น ๆ แล้ว แต่ครูไม่ควรให้นักเรียน
อ่านออกเสียงตามตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเพราะนักเรียนจะรู้สึกเบื่อหน่าย และขาดความสนใจ
ในการอ่านทันที

เมื่อนักเรียนเล่านอกเสียงตามครูแล้ว ครู
ควรให้นักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยเลือกอาสาสมัครออกมา
เป็นผู้แสดงตามบทของตัวละครต่าง ๆ นักเรียนที่เหลือให้อ่านออกเสียงตามครูคล้ายกับครู
เป็นผู้กำลังบอกบท

ในระยะแรก ๆ นักเรียนบางคนอาจไม่กล้าอาสาออกมา
มาเล่นบทบาทสมมติ ครูควรใจเย็นและให้นักเรียนทุกคนได้ลองเล่นบทบาทสมมติ เป็น
ตัวละครต่าง ๆ พร้อม ๆ กันก่อนสักเที่ยวหนึ่ง จากนั้นจึงค่อยเรียกนักเรียนที่ค่อนข้างกล้า
ออกมาแสดงก่อน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกได้เกิดความคุ้นเคยกับบทที่
เพื่อน ๆ ได้แสดงมาแล้ว และช่วยทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น เมื่อถึงคราวตนต้องออกไปแสดง

การประเมินผล สังเกตความถูกต้องจากการเล่าเรื่อง
ย้อนกลับของนักเรียน การลำดับเรื่อง และการสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องจากการแสดง
บทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกการระลึกสิ่งที่อ่านได้
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ ที่เคยเรียนรู้อยู่แล้วในขั้นตอนที่ 1 และ 2
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลีลาของการเขียนตัวอักษรและความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรนั้น
4. เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของภาษาที่เขียนได้
5. เพื่อให้เด็กเรียนมีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย

ครูเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการให้นักเรียนช่วยกัน

ลำดับเรื่องทีอ่านและเล่นบทบาทสมมุติมาแล้วอีกครั้ง ครูบอกกับนักเรียนว่าต่อไปนี้จะช่วยกันเขียนเรื่องทีอ่านกันมาแล้ว เป็นหนังสือของนักเรียนเอง ครูใช้กระดาษแผ่นใหญ่มีขนาดพอที่นักเรียนทั้งชั้นจะอ่านและมองเห็นได้อย่างทั่วถึง ติดไว้บนกระดานหรือบนข้างฝา จากนั้นครูจึงเริ่มให้นักเรียนตกลงกันว่า จะเริ่มเรื่องอย่างไร ใช้วิธีการถามตามไปเรื่อย ๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ครูต้องแน่ใจว่านักเรียนต้องการเขียนประโยคใดแน่ ถ้าไม่ตกลงกัน ครูอาจต้องประนีประนอมหาข้อยุติในการเขียนประโยคนั้น ๆ ครูจะพิจารณาจากความเห็นส่วนใหญ่ของนักเรียน ถ้าประโยคที่นักเรียนคิดจะเขียนยังไม่ถูกต้องตามการใช้ภาษาที่ดี ครูก็ควรแก้ไขให้เสียก่อน โดยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจแล้วจึงลงมือเขียนประโยคนั้นลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ โดยครูเป็นผู้เขียนเรื่องให้ทั้งหมด ในขณะที่เขียนครูไม่ควรหันหลังให้นักเรียน ครูควรยืนเอียงชิดด้านข้างของกระดาษ และเขียนเรื่อง นอกจากนั้นแล้วทุกครั้งทีเขียนคำลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ควรออกเสียงคำนั้น ๆ ในขณะที่เขียนด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียน ได้เห็นลีลาการเขียนทีถูกต้อง และเข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรทีเขียนนั้น ไปด้วยในตัว

เมื่อเขียนคำหรือประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำหรือประโยคใหม่ทีทุกครั้ง เมื่อเขียนเรื่องไปได้สักกระยะหรือตอนหนึ่งของเรื่อง ครูควรให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบตามเรื่องทีเขียนไว้ จากนั้นจึงให้นักเรียนช่วยกันอ่านทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบและช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง ในขณะที่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องทีแต่งจากกระดาษแผ่นใหญ่นั้นครูอาจใช้ไม้ชี้ตัวอักษรตามไปด้วย และอาจชี้คำสลักทีให้อ่านบ้าง เพื่อดูว่านักเรียนอ่านได้แน่ หรือใช้การจำต่อเนื่องในประโยค

การประเมินผล สิ่งเกิดจากการบอกลำดับเรื่องของนักเรียน การอ่านออกเสียงคำและประโยคต่าง ๆ และการจำคำในประโยคต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง และแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่านได้

ในขั้นนี้ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-8 คน ครูลอกประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นตอนที่ 3 ลงในกระดาษขนาดใหญ่พอที่จะใช้ทำหนังสือเล่มใหญ่เพื่อเป็นแหล่งในการเรียนรู้ของกลุ่ม และนำมาอ่านหน้าชั้นเรียนให้นักเรียนในชั้นอ่านและเห็นได้ชัดเจน ครูควรตกลงกับนักเรียนว่า จะให้ครูเขียนหน้าใด วาดรูปที่ใด ครูจะวันที่ให้นักเรียนวาดภาพประกอบในแต่ละตอนของเรื่อง และให้นักเรียนวาดภาพไปตามแต่จะตกลงกันในกลุ่มของนักเรียนเอง

ครูควรเอาหน้ากระดาษที่เขียนแล้วแบ่งให้นักเรียนผลัดกันอ่านในกลุ่มเสียก่อน จากนั้นจึงแบ่งงานให้นักเรียนทุกคนได้วาดภาพประกอบตามเรื่อง ครูควรลอกเรื่องเขียนไว้หลาย ๆ ชุด เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ทำอย่างทั่วถึง เมื่อนักเรียนวาดภาพประกอบเสร็จแล้ว และช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่มของตนเรียบร้อยแล้ว จึงให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุลของตนทั้งกลุ่มไว้ด้านหลังปก จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมผลงาน โดยเรียงหน้ากระดาษหนังสือเล่มใหญ่ของตนให้เรียบร้อย แล้วนำไปให้ครูช่วยเย็บปก และหุ้มปกด้วยกระดาษขาวเพื่อให้คงทนพอที่จะใช้ได้นาน ๆ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำหนังสือเล่มใหญ่ของตนออกมาแสดง โดยช่วยกันอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น นักเรียนจะสนุกสนานในการอ่าน ฟัง เพราะได้เห็นผลงานที่ตนได้ออกมาวาดภาพประกอบเรื่องนั้น ๆ

อุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำหนังสือเล่มใหญ่

1. กระดาษขาวแผ่นใหญ่ ขนาด 15" X 20"
 2. กระดาษสีสำหรับทำปก หรือกระดาษวาดเขียน
- ควรมีขนาดใหญ่กว่ากระดาษที่เขียนด้านใน
3. กาวหรือแป้งเปียก
 4. กรรไกร
 5. ดินสอสี หรือสีเทียน
 6. มีดตัดกระดาษ (สำหรับครู)
 7. กระดาษขาว
 8. สีเมจิก (สำหรับครู)

การทำหนังสือเล่มใหญ่

พับกระดาษที่จะใช้เขียนตามขนาดที่ต้องการ แต่ต้องเผื่อขอบไว้สำหรับเย็บเข้าเล่ม เมื่อเข้าเล่มแล้วขอบของหนังสืออาจไม่เท่ากันหรือไม่สม่ำเสมอ ควรใช้กรรไกรเล็มปลายกระดาษเสียให้เรียบร้อย

การทำปก ก่อนจะลงสิ่งจริงควรใช้ดินสอเขียนตัวอักษรเพื่อไม่ให้เลอะเทอะ เมื่อนักเรียนเขียนหนังสือเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนออกแบบปกให้สะอาดตา และช่วยกันเขียนตกแต่งให้สวยงาม

เมื่อทำปกเสร็จ นำปกมาเย็บเข้าเล่มโดยเอากระดาษที่เขียนเรื่องและภาพประกอบซึ่งทำเสร็จเรียบร้อยแล้วไว้ข้างใน ใช้กระดาษกาวหุ้มสันปกให้เรียบร้อย ถ้าจะให้หนังสือมีความคงทนมากขึ้นอาจใช้พลาสติกชนิดบางไลปิดทับหน้ากระดาษที่เขียนในแต่ละหน้า

การประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม การเก็บของเข้าที่ การรู้จักแบ่งปันและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้งานเสร็จลุล่วงไปด้วยดี

2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องได้ดี

ขั้นที่ ๕ ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมทักษะทางภาษา

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาต่าง ๆ จนเกิดความแม่นยำสามารถอ่าน เรียบเรียงคำเป็นประโยค สะกดคำได้ เขียนคำและประโยคได้ รวมทั้งเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่เรียนมาแล้วได้

ในขั้นตอนนี้ ครูจะให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้า การสะกดคำ การเขียนคำและประโยค พร้อมทั้งความหมายของคำและประโยคจากหนังสือ

เกมที่เล่นได้ง่าย ใช้วัสดุสิ้นเปลืองน้อย และมีประสิทธิภาพคือ การใช้บัตรคำ

การทำบัตรคำ ครูควรอ่านหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มเสียก่อน จากนั้นจึงเตรียมเขียนบัตรคำทุกคำจากเรื่องในหนังสือเล่มใหญ่นั้น ๆ แม้กระทั่งเครื่องหมายวรรคตอนทุกตัว และจัดลงในกระเป๋าดัง ซึ่งอาจจะติดไว้กับ

กระดานดำหน้าชั้นเรียน หรือบนฝาผนังของห้องเรียน

เกมบัตรคำต่าง ๆ อาจจัดให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมดังนี้

1. หาบัตรคำที่ถูกต้องมาเทียบกับคำต่าง ๆ ที่ครูชี้ให้

ในหนังสือเล่มใหญ่

2. ให้นักเรียนหยิบบัตรคำจากกระเป่าผนังและให้หาคำตามทีปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มใหญ่ที่เหมือนกันกับบัตรคำนั้น ๆ

3. เล่มเกม "จ้ำจี้" จากจำนวนของบัตรคำที่เรียงคว่ำด้านหน้ากับพื้นหรือบนโต๊ะวิธีเล่นในขณะที่เพื่อน ๆ ช่วยกันร้องเพลง เช่น "จ้ำจี้" มะเขือเปราะ กระทาะหน้าวัน พายเรือออกอ่น กระแทนตันกุ่ม สาว ๆ หม่อม ๆ อามน้ำท่าไหน อามน้ำท่าวัด เอากะจกโหนดสอง เขียม ๆ มง ๆ นกขุนทองร้องวู้" ให้นักเรียนชี้หรือใช้นิ้วชี้ไปยังบัตรคำแต่ละใบที่วางคว่ำไว้ เมื่อจบเสียงร้องเพลงของเพื่อน ๆ แล้ว บัตรคำใดที่นักเรียนชี้ไว้โดยสุดท้าย ในทันทีที่เพลงจบนักเรียนจะหยิบบัตรคำนั้นมาเก็บไว้ และให้นักเรียนคนอื่น ๆ ชี้บัตรคำแต่ละใบที่วางคว่ำอยู่โดยเพื่อน ๆ ช่วยกันร้องเพลงต่อไปอย่างนี้เรื่อย ๆ ไปจนกว่าจะหมดบัตรคำที่คว่ำไว้ นักเรียนคนใดในกลุ่มสามารถนำบัตรคำมาเรียงเป็นประโยคได้ก่อนคนอื่นนั้นจะเป็นผู้ชนะ คำในบัตรคำที่เตรียมไว้ควรจะนำมาจากหนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนช่วยกันเขียนขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนจำคำเหล่านั้นได้แม่นยำขึ้นนั่นเอง

4. ให้นักเรียนผลัดกันพูดประโยคใดประโยคหนึ่งที่ละคนจากเรื่องที่นักเรียนช่วยกันแต่งในหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันหาบัตรคำมาเรียงเป็นประโยคตามที่พูด ให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยคที่เรียงบัตรคำเข้าด้วยกันเพื่อตรวจสอบว่าถูกต้องหรือไม่ นักเรียนอาจจะใช้การค้นคว้าจากหนังสือเล่มใหญ่ และหาบัตรคำมาเทียบเพื่อเรียงประโยคเหล่านั้นได้

5. นักเรียนหรือครูช่วยกันจัดบัตรคำให้เป็นประโยค โดยให้นักเรียนคนอื่นหันหลังให้แล้วครูหรือนักเรียนจึงเอาบัตรคำในประโยคใบหนึ่งไปวางไว้ในกระเป่าผนัง จากนั้นให้นักเรียนทุกคนหันหลังกลับมาดูแล้วอ่านประโยคนั้น โดยให้นักเรียนทีละคนผลัดกันไปหาบัตรคำที่ถูกต้องเพื่อจะไปวางในประโยคที่ได้จัดไว้

6. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนคำ ๆ หนึ่งบนบัตรคำ ถ้านักเรียนเขียนไม่ได้ให้กลับไปหาบัตรคำนั้นในกระเป่าผนังเพื่อเปรียบเทียบ หรือตรวจสอบการสะกดคำของตนได้

7. ครูปิดคำใดคำหนึ่งในหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน โดยปิดเพียงตัวอักษรตัวแรกหรือตัวที่สองไว้ พยายามให้นักเรียนเดาว่าเป็นคำใด จากนั้น

ให้นักเรียนในกลุ่มลองตรวจคำตอบโดยการเปรียบเทียบคำ และอ่านคำนั้น ๆ จากหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน

8. ให้นักเรียนหาคำที่เริ่มต้นด้วยอักษรหรือกลุ่มอักษรที่เหมือนกันกับคำที่กำหนดให้

9. ให้นักเรียนหาคำมาเติมในประโยค โดยให้เลือกจากคำหลาย ๆ คำจากกล่องเก็บบัตรคำ เพื่อให้ได้ประโยคที่ต้องการ นักเรียนอาจอภิปรายและตัดสินใจร่วมกันว่า จะใช้คำใดเป็นพิเศษได้อย่างมีความหมายหรือไม่ ทั้งนี้ครูอาจอนุญาตให้นักเรียนคิดคำที่อาจไม่มีอยู่เติมในกลุ่มบัตรคำ

10. ครูหรือนักเรียนคว่ำบัตรคำ 2 - 3 บัตร ภายในในประโยค 1 ประโยค หรือช้อนบัตรคำเหล่านั้นไว้ แล้วให้นักเรียนทายว่าประโยคสมบูรณ์ทั้งหมดคืออะไร ถ้าใครพูดได้เป็นประโยคที่มีความหมายพอจะเป็นที่เข้าใจได้ ก็จะได้คะแนน 1 คะแนน ถ้าถูกต้องสมบูรณ์จะได้ 2 คะแนน

11. นักเรียนจะแต่งประโยคจากบัตรคำ โดยครูหรือนักเรียนจะสลับบัตรคำเหล่านั้น และให้นักเรียนผลัดกันเรียงประโยคคนละ 1 ประโยค อาจจะให้เรียงประโยคมากกว่า 1 ประโยคก็ได้

12. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม แล้วครูแจกบัตรให้นักเรียนทุกคน แต่ละคนจะได้รับบัตรคำคนละ 5-6 ใบ แต่ละคนจะเก็บบัตรคำของตนไว้ไม่ให้เพื่อนเห็น นักเรียนอาจนำบัตรคำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนที่นั่งใกล้เคียงได้ครั้งละ 1 บัตร จนกว่านักเรียนคนใดภายในวงกลมสามารถเรียงเป็นประโยคได้และมีความหมายโดยอาจใช้วิธีอื่นบ้างก็ได้ เช่น ให้นักเรียนที่ละคนผลัดกันหยิบบัตรคำที่ละใบจากกองบัตรคำที่เรียงซ้อนไว้ตรงกลาง (คล้ายการเล่นไพ่ไทย)

13. แจกบัตรตัวอักษรให้นักเรียนแต่ละคนภายในกลุ่ม โดยผลัดกันเรียงบัตรนั้นไว้ข้างตัว จะผลัดกันเรียงจนกว่าจะไม่มีนักเรียนคนใดแต่งหรือเรียงคำได้อีกจึงจะจบเกม

เกมที่ใช้เสริมกิจกรรมทางภาษาอื่น ๆ อาจนำมาใช้ได้ด้วยจุดมุ่งหมายต่าง ๆ กัน เช่น เกมฝึกการประสมคำใหม่ การผันเสียง ฯลฯ กิจกรรมอื่น ๆ อาจมาแทรกได้ เช่น เพลง การแสดงท่าทางประกอบเสียง ฯลฯ

การใช้กิจกรรมใดก็ตามที่แทรกเข้ามาในชั้นนี้ ต้องพิจารณาดูเสียก่อนว่า เนื้อหาในกิจกรรมเหล่านั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนอยู่หรือไม่ การที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ

ย่อมจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ พอใจ และเกิดแรงจูงใจภายใน
 ของตนเองในการเรียนภาษาชั้นได้ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนก็ย่อมจะพัฒนาสูงขึ้น เช่นกัน
การประเมินผล สังเกตความถูกต้องในการใช้บัตรคำ
 และการเล่นเกม เช่น ความถูกต้องในการเทียบคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยค
 การเขียนสะกดคำ การจัด หรือเขียนเครื่องหมายวรรคตอนในประโยค หรือ
 ในการเล่นเกมนต่าง ๆ

1.4.9 วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับหนังสือประเภทวิธีการ

หนังสือประเภทนิทานและสารคดี ไม่มีข้อแตกต่างมากนักในขั้นตอน
 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะต่างกันเพียงในหนังสือประเภทสารคดีซึ่งจะไม่มี
 ตัวละครมากนักหรือไม่มีเลย ในการแสดงบทบาทสมมุตินักเรียนจะใช้จินตนาการใน
 การแสดงมากกว่าการแสดงออกทางกาย และอารมณ์

หนังสือประเภทวิธีการนั้น กระบวนการของกิจกรรมการเรียน
 การสอนในชั้นที่ 1 และ 2 จะกระทำดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังในชั้นตอนที่ จะเปลี่ยนแปลงไป
 ดังนี้

1.1 แนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง เช่น
 เรื่อง "มาทำหมวกกันเอบ" ครูจะแนะนำวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการทำ
 หมวกกันเอบได้แก่ กระดาษแข็ง ที่ทำเป็นแบบของหมวก กระดาษสำหรับทำหมวก ที่หนีบ
 กระดาษขาว ฯลฯ

วิธีแนะนำ ครูจะยกวัสดุแต่ละชิ้นออกมาแสดง
 ให้นักเรียนดู พร้อมทั้งถามดัง ๆ ว่า เรียกว่าอะไร เช่น ชูกระดาษแข็ง พร้อมทั้งพูด
 ว่า "กระดาษ" พูดซ้ำ ๆ กัน 2-3 ครั้ง ทำอย่างนี้จนกว่าจะหมดวัสดุที่จะแสดงแล้ว

1.2 ครูสาธิตวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ละขั้นตอน
 อย่างช้า ๆ และชัดเจน เช่น

หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ

สอง - ทาบแบบกระดาษลงบนกระดาษแผ่นนี้
 (ชี้ไปด้วย)

สาม - ใช้ดินสอลากเส้นไปรอบ ๆ กระดาษ
 ฯลฯ

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ --> ลำดับเรื่อง -->
 สนทนาหรืออภิปราย --> อ่านออกเสียง --> เล่นบทบาทสมมุติ

ในขั้นตอนนี้ให้นักเรียนลองเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ
ที่ครูสอนไป และลองลำดับเรื่องราว ครูทำอย่างไรบ้าง ซ้ำ ๆ เช่น

"เมื่อก่อนครูทำอะไรเอ่ย หนูจำได้ไหมว่าครูทำอย่างไร
เอาไหนลองนึกซิ หนึ่ง....ทำอย่างไร แล้วต่อไปละ" ฯลฯ

จากนั้นให้นักเรียนลองพูดซ้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำ
สิ่งต่าง ๆ อย่างซ้ำ ๆ แต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน

หลังจากนั้น ครูจะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกประมาณ
4-5 คน พร้อมทั้งแจกวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ให้ครบทุกอย่าง และให้นักเรียนทุกคนทำสิ่งที่
เรียนมากับครู ก่อนลงมือทำควรให้นักเรียนทุกคน ลองพูดทบทวนลำดับขั้นตอนของวิธีการที่
ทำสิ่งเหล่านั้นอีกครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนลงมือทำ ครูคอยเดินดูช่วยเหลือและแนะนำ
นักเรียนในแต่ละกลุ่ม ให้ทำงานได้สำเร็จเรียบร้อย และเตรียมผลงานของกลุ่มไว้
พร้อมทั้งช่วยกันเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน

ครูให้นักเรียนช่วยกันลำดับขั้นตอนวิธีการทำสิ่งนั้นอีกครั้ง
และเริ่มตกลงกันเขียนเรื่องเกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งนั้น ๆ เป็นขั้น ๆ หรือเป็นข้อก็ได้ เช่น
เดียวกับที่เคยกล่าวมาในขั้นที่ 3 เช่น

หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ

สอง.....

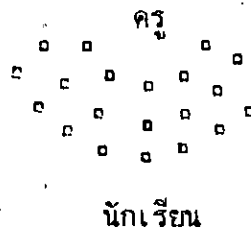
ขั้นที่ 4 และ 5 ก็จะดำเนินไปเหมือนที่กล่าวมาในขั้นที่ 4

และ 5

ในการทำหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียน
วาดภาพประกอบวิธีการในแต่ละขั้นตอนของวิธีการด้วย

การจัดชั้นเรียน

ครูควรจัดห้องเรียนให้มีบริเวณ โถงและกว้างพอควรสำหรับนักเรียน
ทำกิจกรรม ให้นักเรียนนั่งกับพื้น หรือบนเก้าอี้เล็ก ๆ ในลักษณะครึ่งวงกลมรอบครู
ตั้งแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 6 ลักษณะการจัดชั้นเรียน

การจัดชั้นเรียนในลักษณะนี้จะช่วยให้ครูและนักเรียนมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ซึ่งจะง่ายต่อการสอน และการใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน นอกจากนี้แล้วการควบคุมวินัยก็จะง่ายขึ้นด้วย เพราะครูสามารถกวาดสายตาไปได้อย่างทั่วถึง นักเรียนจะมีความรู้สึกว่าได้เรียนอยู่ในสภาพเป็นกันเองกับครูมากขึ้น และพันบรรยากาศของห้องเรียนที่ซ้ำซากจำเจแบบเดิม

ที่ว่าง ๆ ในชั้นเรียนด้านหน้าหรือด้านหลังห้องเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การทำหนังสือเล่มใหญ่ การเล่นเกม และกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ได้สะดวกขึ้น

ครูควรจัดที่เก็บของ และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำกิจกรรมของนักเรียน โดยให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบดูแลของ และเก็บเข้าที่เมื่อใช้เรียบร้อยแล้วทุกครั้ง

บริเวณฝาผนังห้องเรียน หรือบนบอร์ดอาจติดกระดาษแผ่นใหญ่ที่นักเรียนเขียนเรื่องกับครู (ในขั้นตอนที่ 3) ไว้ด้วยสักระยะ จนกว่านักเรียนจะเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ไปแล้ว และมีหน่วยการเรียนรู้อื่นมาใหม่ เป็นต้น

ควรจัดที่สำหรับเก็บบัตรคำและแขวนสมุดเล่มใหญ่ของนักเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ควรจะเป็นบริเวณที่นักเรียนจะกลับมาอ่านหนังสือเล่มใหญ่เหล่านั้นได้สะดวก เช่น หลังห้องเรียน มุมห้อง เป็นต้น บัตรคำที่ใช้แล้ว ครูควรเก็บใส่กล่องไว้เป็นชุดพร้อมทั้งเขียนชื่อเรื่องที่นักเรียนเขียนหนังสือเล่มใหญ่ในกลุ่มไว้ด้วย เพื่อให้นักเรียนสะดวกที่จะกลับมาเล่น และค้นคว้าได้ตามต้องการ

การสอนซ่อมเสริม ทุกขั้นตอนของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ครูสามารถสอนบทเรียนเสริม นักเรียนที่เก่งและที่อ่อนได้ในขณะเดียวกัน

นักเรียนที่เก่ง ครูอาจให้ทำกิจกรรมที่ทำทายมากขึ้นก็ได้ เช่น ทำหน้าที่เป็นครู หรือผู้ช่วยคอยช่วยเหลือเพื่อน ๆ ช่วยครูเตรียมอุปกรณ์ เขียนบัตรคำ/

บอกเขียนคำบอก บอกบทตัวละครในการแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น

นักเรียนที่อ่อน ครูอาจช่วยเหลืออย่างค่อยเป็นค่อยไป และให้การสอนแบบเอกเทศภาพมากขึ้น โดยให้ทำกิจกรรมบางอย่างในบางขั้นตอนซ้ำ เช่น อ่านออกเสียงกับครู ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องอย่างง่าย ๆ กับครู ลองทำหนังสือเล่มใหญ่ตามลำพังกับครู หรือกับเพื่อนในกลุ่มเดียวกันใหม่ เล่นบัตรคำกับครู เล่นเกมต่าง ๆ เป็นต้น

ถ้าครูเอาใจใส่เสียแต่แรกว่า นักเรียนผู้ใดยังไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายเฉพาะของหน่วยการเรียนรู้ข้อใดแล้ว พยายามช่วยเหลือจะสามารถช่วยให้นักเรียนที่อ่อนจะสามารถติดตามการเรียนไปได้จนถึงขั้นสุดท้ายได้ไม่ช้านัก

การบ้าน ครูอาจให้การบ้านนักเรียนได้ตามแต่เห็นสมควรเพื่อการทบทวน เช่น ให้คัดลายมือคำในเรื่องที่อ่านบางคำ บางประโยค เขียนประโยคจากบัตรคำ วาดภาพประกอบคำ ประกอบประโยค ทำหนังสือเล่มเล็กเฉพาะของตน เป็นต้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531 : 10 - 27)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่าน

แบลร์ และ ราทส์ ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านที่มีการวินิจฉัยโดยไม่ต้องใช้เหตุผล จุดมุ่งหมายเพื่อหาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านระหว่างการระลึกได้ การวินิจฉัยขั้นต้น และการวินิจฉัยขั้นสูง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 - 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในชิคาโกจำนวน 102 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถามการอ่านที่ปรับปรุงใหม่สำหรับระดับกลาง ผลปรากฏว่าคำถามที่ให้วินิจฉัยทำให้นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าคำถามที่มีความหมายตามตัวอักษร นักเรียนที่ตอบคำถามที่ให้วินิจฉัยขั้นต้น และขั้นสูงทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน (Blair and Raths. 1978 : 29 - 31)

แบลส์ ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตักเตือนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านความรู้ที่มีต่อความเข้าใจ และการระลึกได้ใน การอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการพัฒนาความรู้ของนักเรียนระดับ 4 เกี่ยวกับกระบวนการอ่าน และสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตักเตือนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ กลุ่มควบคุมให้อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษาเพื่อตอบคำถาม ส่วนกลุ่มทดลองให้วางแผนการอ่าน เช่น เตือนตนเองว่า การอ่าน

เป็นกระบวนการคิด กำหนดจุดมุ่งหมายการอ่าน ประเมินความยากของหนังสือ กำหนดวิธีเรียน เพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมาย เป็นต้น ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่านไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่กลุ่มควบคุมมีความรู้เกี่ยวกับวิธีอ่านให้ได้ผลดีอยู่ในระดับต่ำ การใช้บัตรดักเตือนเป็นวิธีการที่มีผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน (Babbs. 1983 : 174 - A)

เจียมจิต หัวทนาย ได้ศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำโดยใช้วิธีนำเรื่อง 3 แบบ คือ แบบบทย่อที่มีใจความตรงกับเรื่องแบบบอกโครงเรื่อง และแบบมีข้อสอบถุกผิด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดหญ้า จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 45 คน ผลการศึกษาปรากฏว่าการนำเรื่องทั้ง 3 แบบ ไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน การนำเรื่องแบบบอกโครงเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความคงทนในการจำสูงกว่าการนำเรื่องอีกสองแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความเข้าใจในการอ่านกับความคงทนในการจำสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เจียมจิต หัวทนาย 2522:61-66)

พิมพ์พร อุทัยเลิศ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 68 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านมีผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (พิมพ์พร อุทัยเลิศ 2526:50)

ภาณี อัดโสภณ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นตีความ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดทักษะการอ่านขั้นตีความ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสันทรายหลวง จังหวัดเชียงราย จำนวน 50 คน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านขั้นตีความก่อนและหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า หลังฝึกแล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นตีความสูงขึ้น (ภาณี อัดโสภณ 2523 : 46)

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่าน พอสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะทางความเข้าใจในการอ่าน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหัด ส่วนประเภทตำแหน่งของคำถาม และวิธีนำเรื่องแบบต่าง ๆ ไม่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียน

บลิวเวท ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำแบบอนุमानกับแบบอนุमान ของนักเรียนระดับ 4 จำนวน 58 คน และนักเรียนระดับ 5 จำนวน 58 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอนุमानได้คะแนนการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอนุमानอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Blewett, 1974:2115-A)

อิลเลส ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำและการอ่านของนักเรียนระดับ 3 ถึงระดับ 7 ที่ได้รับการสอนตามลำดับอักษรของพิทแมน (Pitman's Instial Teaching Alyshabet. : i. t. a.) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามลำดับอักษรแบบเดิม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในระดับ 4 ที่ได้รับการสอนตามลำดับอักษรของพิทแมนผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามลำดับอักษรแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนระดับอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง (Iles, 1975 : 4047A - 4048A)

อัญชลี กิจพยัคฆ์ ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เปรียบเทียบการสอนระหว่างวิธีจัดเป็นกลุ่มคำกับวิธีคละคำ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีจัดคำเป็นกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำสูงกว่า และใช้เวลาในการเขียนน้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีคละคำ (อัญชลี กิจพยัคฆ์ 2525:49)

นันทนา ดาวดวงเด่น ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ที่ครูสอนโดยใช้เกม กับนักเรียนที่ครูสอนโดยวิธีปกติ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ครูสอนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ครูสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และทัศนคติที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ครูสอนโดยใช้เกมจะดีกว่าทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ครูสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (นันทนา ดาวดวงเด่น 2528 : 50)

จากงานวิจัยที่กล่าวไว้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของเด็กจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับกิจกรรมการเรียนการสอนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ต่าง ๆ กัน ดังนั้น การสอนเขียนคำแก่เด็ก ครูจึงควรคำนึงถึงกิจกรรมการเรียนการสอน และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่จะใช้ในการสอนแต่ละครั้ง

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติ

แอนเดอร์สัน ได้ศึกษาผลการเรียนคำศัพท์และทัศนคติต่อการเรียนคำศัพท์ โดยใช้เกมและไม่ใช้เกม ปรากฏว่าเกมช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนคำศัพท์ (Anderson. 1972 : 4478 - A)

เชื่อน เลือคำ ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพ การเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างวิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองตามลำพังกับวิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มย่อย และวิธีเรียนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 90 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองตามลำพัง กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มย่อย ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบเดิม ผลการศึกษาปรากฏว่าทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (เชื่อน เลือคำ 2521 : 75)

ยุพดี พูลเวชประชาสุข ศึกษาผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก พบว่า นักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาในเรื่องของทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่สอนโดยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำดีกว่านักเรียนที่สอนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ยุพดี พูลเวชประชาสุข 2525 : 57 - 61)

อรุณี พิงรุ่ง ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เตรียมความพร้อมโดยใช้เกม กับแผนเตรียมความพร้อมตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมโดยใช้เกมมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมตามแผนเตรียมความพร้อม ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (อรุณี พิงรุ่ง 2528 : 53)

ผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีผลต่อการพัฒนาทัศนคติของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนก็จะทำให้นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนวิชานั้น ๆ มากขึ้น ซึ่งจะ เป็นผลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้นตามไปด้วย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

นิตดา ขจรนที ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ที่ได้รับการสอนโดยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามแนวคู่มือครู กลุ่ม
ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร
จำนวน 60 คน ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีแบบมุ่ง
ประสบการณ์ทางภาษามีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและ
ความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู (นัดดา ชจรนที 2530 :
104)

ประภาพันธุ์ นิลอรุณ ได้ศึกษาความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของ
เด็กปฐมวัยในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษา โดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
และวิธีสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก ผลการทดลองปรากฏว่า เด็กปฐมวัยที่
ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่า
เด็กปฐมวัยที่เรียนโดยวิธีการสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก (ประภาพันธุ์
นิลอรุณ 2530 : 75)

นันทรัตน์ ชื่นชม ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำ
ของการเรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียน
ที่เรียนโดยวิธีปกติและนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีความคงทนในการจำ
สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ (นันทรัตน์ ชื่นชม 2531 : 62)

มัลลิกา ภักดีณรงค์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน
การเขียน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัด
นครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ ผลการทดลอง
ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่าน การ
เขียน และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ (มัลลิกา
ภักดีณรงค์ 2531 : 104)

สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน
ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียน
ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการ
เขียนคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษายังมีความคงทนในการจำดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
(สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ 2531 : 108)

สุรศักดิ์ กาญจนการุญ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษา เขมรเป็นภาษาแม่ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชา ภาษาไทย ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามี ความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการ สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ (สุรศักดิ์ กาญจนการุญ 2531 : 85)

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกัน
2. การเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับ นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกัน
3. ทักษะติดต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. รวบรวมผลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 93 คน การเลือกโรงเรียนมาศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีเกณฑ์ในการเลือก ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. มีจำนวนนักเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ 2 ห้องเรียนขึ้นไป

3. สภาพห้องเรียน และระดับการเรียนของนักเรียนโดยทั่วไป คล้ายคลึงกับโรงเรียนส่วนใหญ่ในอำเภอบ้านไผ่

4. อาจารย์ใหญ่และคณะครูเห็นความสำคัญของการวิจัย และให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2531 ภาคเรียนที่ 3 โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 60 คน ซึ่งได้มาจากการจับคู่คะแนนทดสอบวิชาภาษาไทยปลายภาคเรียนที่ 2 จำนวน 30 คู่ ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

1. นำคะแนนจากการทดสอบวิชาภาษาไทยปลายภาคเรียนที่ 2 ของนักเรียนแต่ละห้องมาเรียงลำดับ ดังนี้

	ห้อง ก.	ห้อง ข.
คนที่ 1	20 คะแนน	25 คะแนน
คนที่ 2	20 คะแนน	26 คะแนน
คนที่ 3	20 คะแนน	20 คะแนน
คนที่ 4	19 คะแนน	18 คะแนน
คนที่ 5	17 คะแนน	17 คะแนน

ฯลฯ

2. จับคู่คะแนนของนักเรียนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันของห้อง ก. กับห้อง ข. สำหรับนักเรียนที่มีคะแนนสูงหรือต่ำกว่ากลุ่มมากจะตัดออกไม่นำมาจับคู่ โดยจะจับคู่คะแนนของนักเรียนให้ได้ทั้งหมด 30 คู่ ดังตัวอย่าง

		ห้อง ก.	ห้อง ข.
คู่ที่ 1	คนที่ 1	20 คะแนน	คนที่ 2 20 คะแนน
คู่ที่ 2	คนที่ 2	20 คะแนน	คนที่ 3 20 คะแนน
คู่ที่ 3	คนที่ 3	19 คะแนน	คนที่ 4 18 คะแนน
คู่ที่ 4	คนที่ 5	17 คะแนน	คนที่ 5 17 คะแนน

ฯลฯ

3. จับฉลากห้องเรียนเพื่อเลือกเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง
 กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบปกติ

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน
กลุ่มทดลอง	30
กลุ่มควบคุม	30
รวม	60

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้

1. บทเรียนที่ใช้ในการทดลองสอน
2. แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
3. แผนการสอนแบบปกติ
4. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบการเขียนคำ
5. แบบวัดทัศนคติ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. บทเรียนที่ใช้ในการทดลองสอน มีขั้นตอนการสร้างบทเรียนดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
 - 1.2 ศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จากบัญชีคำในคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ที่อยู่ในบทเรียนที่ 33 - 35 (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 176 - 183)
 - 1.3 ศึกษาความคิดรวบยอดในหลักสูตรประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกกลุ่มประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1-19, 62-103, 176-190, 280-414)
 - 1.4 สร้างเรื่องให้สอดคล้องกับพัฒนาการ ความสนใจ ของเด็กวัย 6-7 ปี รวมทั้งสิ่งแวดล้อมของเด็ก จำนวน 3 เล่ม ซึ่งมี 3 ประเภทดังนี้
 - 1.4.1 หนังสือประเภทนิทาน จำนวน 1 เรื่อง
 - 1.4.2 หนังสือประเภทสารคดี จำนวน 1 เรื่อง
 - 1.4.3 หนังสือประเภทวิธีการ จำนวน 1 เรื่อง
 - 1.5 สร้างเรื่องโดยใช้หลักเกณฑ์ในการสร้างเรื่องของ หทัย ดันหยง (หทัย ดันหยง 2525 : 108 - 159) ปราณี เชียงทอง (ปราณี เชียงทอง 2526 : 75 - 77) และข้อสรุปความสนใจในการอ่าน (บันลือ พฤษะวัน 2521 : 34 - 35) ดังขั้นตอนดังนี้
 - 1.5.1 รวบรวมคำศัพท์ที่มีอยู่ในวิชาภาษาไทยของชั้นประถมปีที่ 1 บทที่ 33 - 35 ได้จำนวน 50 คำ

1.5.2 เลือกความคิดรวบยอดจากกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้แก่

1.5.2.1 ความคิดรวบยอด " ต้นไม้มีประโยชน์ นอกจากจะให้ความชุ่มชื้นร่มเย็นแล้ว ยังสามารถนำมาสร้างเป็นที่อยู่อาศัยได้อีกด้วย " ในเรื่องต้นไม้ของเงิน

1.5.2.2 ความคิดรวบยอด " ชีวิตที่ปราศจากโรคภัย ย่อมมีสุข " ในเรื่องชมพู

1.5.2.3 ความคิดรวบยอด " เศษวัสดุที่เหลือใช้สามารถ นำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องเล่นได้ " ในเรื่องมาทำว่าวกันเถอะ

1.5.3 สร้างเรื่องจากคำศัพท์และความคิดรวบยอดที่เลือกไว้ โดย คำนี้ถึงประเภทของเรื่องที่เด็กวัย 6 - 7 ปี ชอบและสนใจ ใช้ภาษาให้เหมาะสม และใกล้เคียงกับสิ่งแวดล้อมของเด็ก เนื้อเรื่องสอดแทรกคุณธรรม รวมทั้งความรู้ต่าง ๆ

1.5.4 ขอบเขตของเรื่อง เป็นประเภทนิทานเกี่ยวกับสัตว์ สาระดี ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน การปฏิบัติตามวิธีการ ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีภาพประกอบทั้ง 3 เรื่องได้แก่ เรื่องต้นไม้ของเงิน เรื่องชมพู และเรื่องมาทำว่าวกันเถอะ

1.5.5 นำเรื่องเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาภัณฑ์และผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาแก้ไข

1.5.6 นำเรื่องที่ปรับปรุงแล้ว จัดทำเป็นรูปเล่มและภาพประกอบ

1.5.7 นำเรื่องที่ปรับปรุงแล้ว และมีภาพประกอบที่สมบูรณ์ให้ คณะกรรมการควบคุมปริญญาภัณฑ์และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาไทยพิจารณาความถูกต้องอีกครั้ง

1.5.8 นำเรื่องไปเล่าให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 คนฟัง เพื่อสังเกตและสัมภาษณ์ถึงความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเนื้อเรื่อง ภาพ และขนาดของตัวหนังสือแล้วนำหนังสือมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง

1.5.9 นำเรื่องไม่ใช้ในการทดลองจริง

2. แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ 2528 : 7-86)

2.2 ศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีในบทเรียนที่ 33 - 35 จากคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ 2528:97 - 98)

2.3 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจากคู่มือครูวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531 : 1 -28)

2.4 สร้างแผนการสอนและนำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแผนการสอนไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองหัว สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพล จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม การใช้สื่อการเรียน และปริมาณเนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรม

2.6 นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริง

3. แผนการสอนแบบปกติ

3.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1-18) และคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ 2528 : 479-505)

3.2 ศึกษาวิธีสอนอ่านจากหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ 2528 : 53 - 67)

3.3 สร้างแผนการสอนแบบปกติ แล้วนำแผนการสอนเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแผนการสอนไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองหัว สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านพล จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม การใช้สื่อการเรียน และปริมาณเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

3.5 นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริง

4. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบการเขียนคำ

4.1 ศึกษาคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2528 : 97 - 98) เพื่อนำคำศัพท์ที่ใช้สอนในภาคเรียนที่ 3 มาใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

4.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารต่อไปนี้

4.2.1 เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร์ตกุล (ชวาล แพร์ตกุล 2520 : 11 - 406)

4.2.2 เทคนิคการวัดผลของ ชวาล แพร์ตกุล (ชวาล แพร์ตกุล 2518 : 124 - 134)

4.2.3 การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (จันทิมา พรหมโชติกุล 2526 : 74 - 95, 133 - 180)

4.3 สร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบการเขียนคำ โดยใช้คำศัพท์ที่มีในบทเรียนที่ 33 - 35 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ 2528 : 97 - 98)

4.4 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบการเขียนคำ เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทยในระดับประถมศึกษา จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) เพื่อพิจารณาปรับปรุง

4.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนห้วยค้อ และ โรงเรียนบ้านหนองหว้า สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอพล จังหวัดขอนแก่น จำนวน 80 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 โดยทดสอบเป็นรายบุคคล

4.6 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนโดย ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ของข้อสอบ เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% แบ่งเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ คัดเลือกข้อสอบที่มีความยาก ง่ายอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป เพื่อให้ได้ ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ จากจำนวนข้อสอบทั้งหมด 60 ข้อ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson 20)

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77 และแบบทดสอบการเขียนคำมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ

.85

5. แบบวัดทัศนคติ

5.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทัศนคติ จากหนังสือการวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ ของ เชิดศักดิ์ ไชวาลินธุ์ (เชิดศักดิ์ ไชวาลินธุ์ 2520 : 38 - 70)

- 5.2 สร้างแบบวัดทัศนคติจำนวน 30 ข้อ ที่มีข้อความประเภทนิยามและนิเสธ
- 5.3 นำข้อความทั้ง 30 ข้อความ มาเขียนภาพฉายเส้นประกอบ เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- 5.4 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
- 5.4.1 ถ้านักเรียนเลือกคำตอบประเภทนิยามได้ 1 คะแนน
- 5.4.2 ถ้านักเรียนเลือกคำตอบประเภทนิเสธได้ 0 คะแนน
- 5.5 นำแบบวัดทัศนคติที่สร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาภัณฑ์และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน
- 5.6 นำแบบวัดทัศนคติที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนห้วยค้อ และโรงเรียนบ้านหนองหว้า ลังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพล จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 80 คน เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ ใช้สูตร t -test (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 138) นำข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 15 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Coefficient alpha (Cronbach) (วิเชียร เกตุสิงห์ : 142) ได้เท่ากับ .73

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ได้จากการจับคู่ (Two - matched - groups design) (คูวี วงศ์รัตน์ 2528 : 130)

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E (M)	-	X	T ₂
C	-	-	T ₂

M แทน วิธีการจับคู่

E แทน กลุ่มทดลอง

C แทน กลุ่มควบคุม

T₂ แทน สอบหลังที่กระทำการทดลอง (Posttest)

X แทน การจัดกระทำในกลุ่มทดลอง

2. ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2531 โดยผู้วิจัยสอนเอง ทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที รวม 40 ครั้ง 80 คาบ

ตาราง 3 วันและเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ลำดับที่	วัน	เวลา	9:00 - 9:40	9:40 - 10:20
1	จันทร์		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	อังคาร		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	พุธ		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	พฤหัสบดี		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	ศุกร์		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
2	จันทร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	อังคาร		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	พุธ		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	พฤหัสบดี		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	ศุกร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
3	จันทร์		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	อังคาร		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	พุธ		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	พฤหัสบดี		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	ศุกร์		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
4	จันทร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	อังคาร		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	พุธ		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	พฤหัสบดี		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	ศุกร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	วัน	เวลา	9:00 - 9:40	9:40 - 10:20
5	จันทร์		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	อังคาร		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	พุธ		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	พฤหัสบดี		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	ศุกร์		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
6	จันทร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	อังคาร		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	พุธ		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	พฤหัสบดี		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	ศุกร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
7	จันทร์		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	อังคาร		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	พุธ		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	พฤหัสบดี		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	ศุกร์		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
8	จันทร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	อังคาร		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	พุธ		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	พฤหัสบดี		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	ศุกร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

3. ผู้วิจัยใช้เนื้อเรื่องและวิธีการสอนต่างกันดังนี้

3.1 กลุ่มทดลอง ใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและใช้เนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นเอง

3.2 กลุ่มควบคุม ใช้การสอนแบบปกติและใช้เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บทที่ 33 - 35 (กระทรวงศึกษาธิการ 2531 : 55 - 63)

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการวัดความเข้าใจในการอ่านและการเขียนคำ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบการเขียนคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. การวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย กระทำเมื่อสิ้นสุดการทดลองและหลังจากการทดสอบความเข้าใจในการอ่านและการเขียนคำแล้ว ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ยของคะแนนคำนวณจากสูตร (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	X	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) คำนวณจากสูตร (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาคณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบการเขียนคำ คำนวนจากสูตร (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ 2528 : 179)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ความยากง่ายของข้อสอบ
R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
N แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบการเขียนคำ โดยคำนวณจากสูตร (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ 2528 : 180)

$$D = \frac{R_U - R_L}{N/2}$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนก
 R_U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 R_L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบการเขียนคำ โดยคำนวณจากสูตร Kuder - Richardson 20 (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168)

$$r_{kk} = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[\frac{(1-pq)}{S_e^2} \right]$$

เมื่อ r_{kk} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
p แทน สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ ซึ่งเท่ากับ (จำนวนคนที่ทำถูก) / (จำนวนคนทั้งหมด)
q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - p$
 S_e^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบ

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทัศนคติ โดยคำนวณจากสูตร
t - test (วิเชียร เกตุสิงห์ -2524 : 138)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	X_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อของคนในกลุ่มสูง
	X_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อของคนในกลุ่มต่ำ
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	n_1	แทน	จำนวนคนตอบแบบทดสอบในกลุ่มสูง
	n_2	แทน	จำนวนคนตอบแบบทดสอบในกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทัศนคติ โดยคำนวณจากสูตร
Coefficient alpha (Cronbach) (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 142)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{S_1^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อ
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนในแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนทั้งฉบับ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสูตร t - test for dependent sample (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2528 : 236 - 237)

$$t = \frac{D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

โดยมี $df = n - 1$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคนหรือจำนวนคู่

ตาราง 4 เปรียบเทียบการสอนตามลำดับขั้นตอน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา	การสอนแบบปกติ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง 2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ --> ลำดับเรื่อง --> สันทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง--> --> อ่านออกเสียง และ --> เล่นบทบาทสมมติ 3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน 4. ทำหนังสือเล่มใหญ่ 5. เล่นเกมและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมทักษะทางภาษา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฟังและฝึกแยกเสียงคำใหม่ 2. ฟังออกเสียงตามครู 3. ฝึกการแจกลูกสะกดคำ 4. อธิบายความหมายของคำใหม่ 5. ฝึกเขียนคำใหม่ 6. อ่านเรื่องตามครู 7. สันทนาเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านและจัดกิจกรรม ทางภาษา เช่น เล่นเกมทายคำ.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

N	แทน	จำนวนคู่ของนักเรียน
D	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
D ²	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอตามลำดับ ดังนี้

1. นำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. นำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบการเขียนคำ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
3. นำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test for dependent sample

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	D ²	t
กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	30	101	1295	3.21**
กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ				

$$t (.01, 29) = 2.756$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อ 1

2. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test for dependent sample

ตาราง 6 การเปรียบเทียบการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	D ²	t
กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	30	11	301	0.62
กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ				

$$t (.05, 29) = 2.045$$

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีการเขียนคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีการเขียนคำไม่แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานในข้อ 2 .

3. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เปรียบเทียบโดยสถิติ t - test for dependent sample

ตาราง 7 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	D ²	t
กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	30	25	89	2.977**
กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ				

$$t (.01, 29) = 2.756$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานในข้อ 3

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำ และทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งมีรายละเอียดสังเขปและผลการวิจัยสรุปดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแตกต่างกับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. การเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแตกต่างกับการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
3. ทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแตกต่างกับทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 93 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2531 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการจับคู่คะแนนวิชาภาษาไทย
ปลายภาคเรียนที่ 2 จัดเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เนื้อหาที่ใช้สอนกลุ่มทดลอง เป็นหนังสือซึ่งมี 3 ประเภท ดังนี้
 - 1.1 หนังสือประเภทนิทาน จำนวน 1 เรื่อง
 - 1.2 หนังสือประเภทสารคดี จำนวน 1 เรื่อง
 - 1.3 หนังสือประเภทวิธีการ จำนวน 1 เรื่อง
2. แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
3. แผนการสอนแบบปกติ
4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.77 และแบบทดสอบการเขียนคำ จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.85
5. แบบวัดทัศนคติ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนการทดลองนำคะแนนสอบวิชาภาษาไทยปลายภาคเรียนที่ 2 ของกลุ่ม
ประชากรมาจับคู่คะแนนให้ได้จำนวน 30 คู่ แบบ Two - matched - groups
design แบ่งเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 30 คน
2. จับสลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติ
3. ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2531 โดยผู้วิจัยสอนเอง
ทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้ $t - test$ แบบ dependent
2. เปรียบเทียบการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้ $t - test$ แบบ dependent
3. เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้ $t - test$ แบบ dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .01
2. การเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบด้านความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำและทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของริชาร์ด วอร์คเคอร์ , เบรนต์ บาร์ทเล็ต และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ที่พบว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียน

สามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Richard Walker, Brendan Bartlett and Saowalak Rattanavich 1984 : 54) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรศักดิ์ กาญจนการุณ สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ และ มัลลิกา ภักดีณรงค์ ที่พบว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน แตกต่างกับการสอนแบบปกติ (สุรศักดิ์ กาญจนการุณ 2531 : 86 ; สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ 2531 : 108 ; มัลลิกา ภักดีณรงค์ 2531 : 76)

* จากผลการวิจัยข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่าการสอนแบบปกติ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีกระบวนการที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง ทักษะการพูด โดยผู้วิจัยได้ใช้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียน ซึ่งได้แก่หนังสือ 3 ประเภทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ หนังสือประเภทนิทาน หนังสือประเภทสารคดี หนังสือประเภทวิธีการ ซึ่งมีภาพประกอบและนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนเข้าใจเรื่องราวแล้วนักเรียนก็ได้ใช้ภาษา (ฟัง และพูด) โดยการเล่าเรื่องและตอบคำถามของครู ต่อมานักเรียนจึงเห็นสัญลักษณ์ของคำจากการเขียนเรื่องร่วมกัน แล้วอ่านเรื่องที่ตนเขียนขึ้นเองนั้นด้วยความเข้าใจ นักเรียนจึงเกิดความคิดรวบยอดจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ทฤษฎีการสอนนี้เน้นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียน (Comprehensire Input) โดยการใช้กระบวนการเรียนการสอน (เสาวลักษณ์รัตน์วิชัย 2531 : 5)

1.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนภาษาแบบสื่อสารซึ่งเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนและเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นสำคัญ กล่าวคือนักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการ โดยกิจกรรมต่าง ๆ เน้นปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเป็นหลัก เช่น การซักถาม การโต้ตอบ การเล่าเรื่องกลับ การเขียนเรื่องร่วมกัน การเล่นเกมต่าง ๆ และการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งนักเรียนได้มีการพูดเจรจาโต้ตอบตามบท ได้มีการใช้ภาษาที่แตกต่างจากภาษาที่ใช้ในหนังสือ จึงทำให้เกิดความหลากหลายในการใช้ภาษา ได้ใช้คำมาทถี่ขึ้น เหล่านี้เป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจและความจำอย่างแม่นยำ เนื่องจากความเข้าใจในขณะที่เล่นบทบาทสมมติ และการได้มีการย้ำซ้ำทวนความเข้าใจในเนื้อหาจนทำให้เกิดความคิดรวบยอดได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเออร์ ที่กล่าวว่า บทบาทสมมติช่วยเพิ่ม

ทักษะทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นภาษาที่นักเรียนได้ใช้แตกต่างจากภาษาที่ใช้ในบทเรียน (Ur. 1981 : 9) และเมื่อครูได้นำนักเรียนอ่านตัวสัญลักษณ์จากหนังสือแม้นักเรียนจะยังไม่จำตัวสัญลักษณ์ไม่ได้ทั้งหมด แต่เนื่องจากความเข้าใจจึงทำให้นักเรียนสนใจและต้องการที่จะเรียนรู้สัญลักษณ์ตัวต่อ ๆ ไป

1.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาจากบทเรียนโดยการฟังจากเรื่องที่ผู้วิจัยเล่า แล้วนักเรียนได้เล่าเรื่องกลับให้ผู้วิจัยฟัง อ่านเรื่องบททวนได้แสดงบทบาทสมมติ เขียนเรื่องร่วมกัน โดยนักเรียนเป็นผู้บอกและครูเขียนลงกระดาษแผ่นใหญ่แทนนักเรียนซึ่งยังไม่เขียนเองไม่ได้ ได้ทำหนังสือเล่มใหญ่ ได้อ่านเรื่องด้วยกันและอ่านสู่กันฟัง นอกจากนี้นักเรียนยังมาอ่านหนังสือของตนเองในยามว่าง การที่นักเรียนได้ทบทวนเรื่องราวหลาย ๆ ครั้งเช่นนี้ ในชั้นที่ 1, 2, 3, และ 4 ทำให้นักเรียนจำเรื่องราวได้ไม่ลืม สอดคล้องกับความคิดเห็นของชัยพร วิชชาวุธ ที่กล่าวว่าในการจำนั้นเราต้องใช้ความพยายามทำซ้ำ ๆ อ่านซ้ำ ๆ หรือฟังซ้ำ ๆ เพื่อให้สิ่งที่ต้องการจำติดอยู่ในความจำ (ชัยพร วิชชาวุธ 2520 : 31)

1.4 หนังสือที่ใช้กับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้สร้างโดยยึดหลักการสร้างหนังสือให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์ คือ การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อศึกษาวิธีการ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531 : 10) โดยนำความคิดรวบยอดจากกลุ่มประสบการณ์อื่น คือ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ มาผูกเป็นเรื่องราว ดังเช่น การอ่านเพื่อความบันเทิงตัวเอกของเรื่องเป็นเด็กที่มีวัยใกล้เคียงกับนักเรียน การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ตัวเอกของเรื่องเป็นสัตว์ที่พูดได้เมื่ออ่านแล้วนักเรียนได้ความรู้โดยไม่รู้ตัวว่าตนกำลังเรียนอยู่ และการอ่านเพื่อศึกษาวิธีการนักเรียนได้ลงมือทำด้วยตนเอง หนังสือทั้งสามเล่มนี้มีภาพการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่องทุกหน้า จึงทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของหทัย ดันหยง ที่ว่าตัวละครเด็กชอบประเภทที่มีชีวิตเคลื่อนไหวได้ และเด็กทุกคนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบมาก ๆ อ่านเรื่องจากภาพ ถ้าหนังสือไม่มีภาพประกอบ หรือมีภาพประกอบน้อยไม่จูงใจเด็กเด็กก็ไม่สนใจเท่ากับหนังสือที่มีภาพประกอบมาก ๆ โดยเฉพาะหนังสือภาพเรื่องราวประเภทการ์ตูนเป็นหนังสือที่ดึงดูดใจเด็กได้ดียิ่ง (หทัย ดันหยง 2529 : 27 , 203 - 204) หนังสือที่ใช้กับการสอนแบบปกติมีเพียงเรื่องเดียวแต่แบ่งเป็นบท ๆ การแต่งเรื่องไม่เน้นการให้ความคิดรวบยอดแก่นักเรียน แต่เน้นคำศัพท์ คือ เน้นการรู้ความหมายของคำ การผันคำ การแจกลูกสะกดคำ โดยเริ่มเรียนจากคำง่ายไปหาคำยาก ในแต่ละบทได้จัดไว้เป็นกลุ่มให้นักเรียนฝึกอ่าน และแจกลูกเป็นคำ ๆ ซึ่งคำเหล่านี้จะพ้องเสียงกัน

ในแต่ละกลุ่ม คำที่นำมาให้ฝึกอ่านนี้บางคำก็มีความหมาย แต่บางคำก็ไม่มี ความหมาย และคำบางคำไม่มีในเนื้อเรื่องที่นักเรียนอ่านเลย

1.5 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา นักเรียนได้เล่นเกมและทำกิจกรรมที่เสริมทักษะทางภาษา ในชั้นที่ 5 การเล่นเกมนอกจากทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานแล้วเกมยังเร้าความสนใจของนักเรียนได้ดี ทำให้นักเรียนมุ่งทำกิจกรรมจนลืมว่าตนกำลังเรียนอยู่ ซึ่งนักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาในด้านการอ่านในลักษณะของกิจกรรมต่าง ๆ กันคือ การอ่านข้อความในหนังสือเล่มใหญ่ หรืออ่านคำ ประโยค จากเกม นอกจากนั้นยังสังเกตพบว่าการเล่นเกมทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือเพื่อน ร่วมมือกันทำงาน มีความกระตือรือร้น มีความสามัคคี ทำให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะได้เล่นเกมได้อีก แม้เมื่อหมดเวลาแล้วนักเรียนยังมาขออนุญาตเล่นเกม หรือหยิบหนังสือเล่มใหญ่ไปอ่านอีก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอรุณี พึ่งรุ่ง ที่กล่าวว่า เกมเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกิจกรรมหนึ่งในการใช้ประกอบการสอน เพราะเกมนอกจากจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้แล้ว ยังช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดสร้างความสนุกสนาน เป็นสิ่งเร้าและจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจในบทเรียน (อรุณี พึ่งรุ่ง 2528 : 28)

2. การเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีคะแนนการเขียนคำที่ไม่แตกต่างกัน อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จัดให้นักเรียนได้รู้องค์ประกอบย่อยของภาษาในชั้นที่ 5 คือการเล่นเกมและทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ช่วยเสริมทักษะทางการเขียน โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกในชั้นนี้เรื่องละ 3 ครั้ง ๆ ละ 1 กิจกรรม แต่นักเรียนยังต้องการที่จะได้ทำกิจกรรมคือการเล่นเกมได้อีก แต่ผู้วิจัยไม่ได้นำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนฝึกในด้านปากเปล่า และด้านการเขียนมากครั้งพอ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการฝึกหัดของธอร์นไดต์ (Thorndite) ที่กล่าวว่า การฝึกฝนหรือการทำซ้ำ ๆ เสมอ จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองดีขึ้น แน่นแน่นขึ้น และการไม่ได้ทำซ้ำหรือไม่ได้ฝึกฝน จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองลดลง (เอเนกกุล กริแสง 2526 : 135) อย่างไรก็ตามเมื่อดูจากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

3. ทศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีทศนคติต่อวิชาภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีทศนคติต่อวิชาภาษาไทยดีกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของริชาร์ด วอคเกอร์, เบรนตัน บาร์ทเล็ต, และเสาวลักษณ์ รัตนวิษย์ ที่พบว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจ และมีทศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Richard Walker, Brendan Bartlett and Saowalak Ratlanavich 1984 : 58) และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของมัลลิกากัทดินรงค์ ที่พบว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน และทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันกับการสอนแบบปกติ (มัลลิกากัทดินรงค์ 2531 : 82)

* จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีทศนคติต่อวิชาภาษาไทยดีกว่าการสอนแบบปกติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่อไปนี้

3.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนที่สอนจากส่วนรวมไปสู่ส่วนย่อย คือสอนให้นักเรียนรู้เรื่องราวทั้งหมดก่อนโดยครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งมีภาพประกอบ แล้วจึงสอนองค์ประกอบย่อยของคำแต่ละคำในเรื่องที่ได้ฟังมาแล้ว โดยครูและนักเรียนช่วยกัน เขียนเรื่องร่วมกัน นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกัน และเล่นเกมร่วมกัน ทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย สนใจกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดเวลาที่เรียน และกระตือรือร้นที่จะกระทำกิจกรรมต่อ ๆ ไปอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอัลพอร์ต ที่กล่าวว่า เมื่อมีทศนคติที่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้น (Allport. 1967: 271) แตกต่างกับการสอนแบบปกติที่สอนจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม คือ เริ่มสอนจากเสียงของคำแต่ละคำ แจกลูกสะกดคำเหล่านั้น เรียนความหมายของคำ แล้วจึงเขียนเนื้อเรื่อง โดยที่คำบางคำที่นักเรียนได้ฝึกอ่าน ฝึกแจกลูกสะกดคำมาแล้ว ไม่มีอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่านเลย

3.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานักเรียนได้ลงมือเขียนเรื่องร่วมกัน ทำหนังสือเล่มใหญ่ และเล่นเกมต่าง ๆ กิจกรรมเหล่านั้นนอกจากสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดีแล้ว การที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง และให้ความสนใจต่อกิจกรรมที่ตนปฏิบัติย่อมแสดงถึงทศนคติที่ดีที่นักเรียนมีต่อกิจกรรมเหล่านั้นได้

ตั้งคำถามของวุฒิชัย จำนวน ๓ ที่กล่าวว่า ด้านการปฏิบัติ (Action component.) เป็นทัศนคติที่แสดงออกมาในลักษณะการปฏิบัติ คือ เป็นแนวโน้มที่คนจะปฏิบัติต่อสิ่งที่ชอบ (วุฒิชัย จำนวน ๓ 2521 : 90) ซึ่งการสอนแบบปกตินักเรียนจะไม่มีโอกาสได้แสดงออกถึงความสามารถเฉพาะบุคคลของตน กิจกรรมการเรียนการสอนของการสอนแบบปกติครูผู้สอนสามารถจะเลือกใช้กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่เหมาะสม โดยส่วนมากกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นนักเรียนไม่ค่อยได้แสดงออกถึงความสามารถส่วนตัวเหมือนกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานักเรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น การฟังนิทาน การเล่นเกม การวาดภาพ และการเล่นเกม นักเรียนให้ความสนใจกิจกรรมการเรียนการสอนมากดังสังเกตพบว่านักเรียนที่ไม่สนใจเรียนวิชาภาษาไทย มีความสนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น เมื่อได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และมีความตั้งใจที่จะเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำถามของอรุณี พึ่งรุ่ง ที่กล่าวว่า เกมช่วยให้เด็กเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน (อรุณี พึ่งรุ่ง 2528 : 27)

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษารั้วนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลองได้ใช้บทเรียนที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งในการสร้างบทเรียนนี้ครูผู้สอนได้ศึกษาถึงภาษาที่เด็กในวัยนี้ใช้ ภาษาที่เด็กใช้ในชีวิตประจำวัน ความสนใจของเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ภาพและสีที่เด็กสนใจ ขนาดของตัวหนังสือ ขนาดของเล่มหนังสือ แล้วจึงนำมาผูกเป็นเรื่องราวที่มีคำศัพท์ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กำหนดให้เรียน นักเรียนจึงสนใจที่จะเรียนมากขึ้นอีกทั้งสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน นักเรียนเรียนโดยไม่รู้ว่าคุณกำลังเรียนเนื่องจากคิดว่ากำลังฟังการเล่านิทานนั่นเอง
2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาซึ่งกระบวนการสอนของวิธีการสอนแบบนี้นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากส่วนรวมมาสู่ส่วนย่อยของภาษา มีโอกาสได้แสดงออกทั้งด้านความคิดเห็นและความสามารถในการแสดงตลอดระยะเวลาที่เรียน จึงทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินตลอดระยะเวลาที่เรียน
3. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่เรียนอ่อนที่ไม่สนใจเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่งวิธีการสอนแบบนี้ได้จัดให้มีการเรียนรู้ส่วนย่อย

ของภาษา โดยการเล่นเก็มมีการเรียนตื้นลึกน้อยแต่นักเรียนกลุ่มนี้จะสนใจเรียนและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของวณา ชลประเวส ที่กล่าวว่า เกมสามารถทำให้นักเรียนที่อ่อนเรียนเข้าได้พัฒนาดีขึ้น (วณา ชลประเวส 2526 : 4)

4. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจำเป็นต้องแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้นครูผู้สอนควรได้ชี้แจงให้ผู้เรียนได้รู้ตั้งแต่แรกถึงประโยชน์ของการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม การรักษาระเบียบวินัยของกลุ่ม ซึ่งนักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การเรียนการสอนจำเป็นต้องมีแรงจูงใจหรือการเสริมแรง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อาจโดยการให้คำชมเชย หรือให้คะแนน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากข้อสังเกตและผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดอันอาจจะเป็นประโยชน์ในในด้านการเรียนการสอน และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการจัดการเรียนการสอน

1.1 ควรมีการสนับสนุนการทำกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้ในโรงเรียนอย่างจริงจัง โดยสร้างหนังสือให้มีครบทั้งสามประเภทในเล่มเดียวกัน

1.2 เวลาในการสอนชั้นที่ 5 ซึ่งนักเรียนเล่นเกมและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมทักษะทางภาษาควรมีมากพอ เพื่อนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมมากพอกับความต้องการ และการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนควรทำทันทีเมื่อนักเรียนอ่านคำได้

1.3 ผู้บริหาร ครูวิชาการ ในระดับอำเภอ และจังหวัด ควรได้มีการร่วมปรึกษาหารือ ในการจัดสร้างบทเรียนเพื่อใช้ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่เหมาะสมกับท้องถิ่นและตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ขึ้น

1.4 การสร้างแบบทดสอบสำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาควรสร้างให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการวิจัยเรื่องการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในระดับชั้นอื่น ๆ และกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ ด้วย

2.2 ควรมีการวิจัยเรื่องการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับเด็กที่พูดภาษา
ถิ่นในด้านการพัฒนาการทางการพูด การเขียนแบบสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์
ความคิดรวบยอด ความสนใจ ความรับผิดชอบ การระลึกได้ การรักษาระเบียบวินัย
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิทาณีย์ การสอนอ่านในชั้นประถม หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2506, 199 หน้า
- _____ การสอนอ่านในชั้นประถม โรงพิมพ์การศาสนา 2514, 199 หน้า
- _____ วิธีเรียนภาษาไทย การสร้างประสิทธิภาพในการเรียน โรงพิมพ์สมาคม
สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย 2516, 105 หน้า
- _____ การอ่านในชั้นประถม หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ม.ป.ป., 199 หน้า
- กาญจนา คำลวธรรม และนิตยา เสาร์รัมย์ จิตวิทยาเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2
ศิลปบรรณาคาร 2524, 400 หน้า
- การประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น, สำนักงาน วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขอนแก่น
2529, 88 หน้า
- _____ ผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529
ขอนแก่น ม.ป.ป., 194 หน้า
- กิติยวดี บุญซ้อ หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ บริษัทสารมวลชน
2520, 251 หน้า
- โกชัย สารีบุตร การสร้างความสำเร็จในการอ่าน วิทยาลัยครูเชียงใหม่ 2523,
127 หน้า
- เชื้อน เสือซ่า การศึกษาเปรียบเทียบกับประสิทธิภาพการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 4 ระหว่างวิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองตามลำพัง วิธีแนะนำให้นักเรียน
เรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มย่อย บริษัทฐานิพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 483 หน้า อัดสำเนา
- จันทิมา พรหมโชติกุล การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 219 หน้า
- เจียมจิต หัวหาญ การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำโดยวิธี
นำเรื่องสามแบบ บริษัทฐานิพันธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2522, 221 หน้า อัดสำเนา
- ฉวีลักษณ์ บุญะกาญจน จิตวิทยาการอ่าน โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2525, 144 หน้า
- ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่น ๆ ศิลปะการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ 2522, 304 หน้า

- ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการวัดผล โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2513, 434 หน้า
- _____ เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 407 หน้า
- ชลธีรา กลัดอยู่ "ส่งเสริมการอ่าน" วิทยุศึกษา 11 - 54 มิถุนายน - กรกฎาคม 2517
- ชูชีพ อ่อน โคกสูง เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา วรวิดิการพิมพ์ 2518, 209 หน้า
- ชูศรี วงศ์รัตนะ แบบแผนการทดลองและสถิติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 309 หน้า
- เชิดศักดิ์ โฉวสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 130 หน้า
- ณรงค์ ปานทอง การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก โรงพิมพ์ทิวาทิมพ์ 2526, 173 หน้า
- เดโช สวานานนท์ จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและจดหมายถึงสุมิตรา โอเดียนสโตร์ 2512, 362 หน้า
- ทรงพันธ์ วรณมาศ การอ่านตีความ เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 239 หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2524, 116 หน้า
- ทัศนีย์ คุมเมธี วิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ธารการพิมพ์ 2527, 196 หน้า
- นันทนา ดาวดวงเด่น การทดลองเขียนสะกดคำโดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 228 หน้า อัดสำเนา
- นันทวัฒน์ ชื่นถ่ม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2500, 327 หน้า อัดสำเนา
- นิตดา ขจรนที การศึกษาเปรียบเทียบความล้มเหลวทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 213 หน้า อัดสำเนา
- นิตยา ฤทธิ์โยธี "ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี" ประชาศึกษา 7 : 402 - 411 กุมภาพันธ์ 2507
- บันลือ พลทะวัน วรรณกรรมสำหรับเด็ก ไทยวัฒนาพานิช 2521, 138 หน้า
- ประกิจ รัตนสุวรรณ การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 617 หน้า อัดสำเนา
 ประเทิน มหาจันทร์ หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 องค์การค้ำ
 ของคุรุสภา 2519, 174 หน้า

_____ การสอนอ่านเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 บางแสน 2523, 326 หน้า อัดสำเนา

ประภาพรพันธ์ นิลอรุณ ความพร้อมในการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในห้องที่มี
 ปัญหาทางภาษา โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2530, 194 หน้า
 อัดสำเนา

ประภาศรี สีหอำไพ วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา วัฒนาพานิช 2524, 391 หน้า
 ประยูร แจ้งจบ ประเภทและตำแหน่งของคำถามประกอบการเรียนที่ส่งผลต่อความเข้าใจ
 ในการอ่าน และการจำเนื้อหาบทเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดภูเก็ต
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2518, 89 หน้า อัดสำเนา

ปราณี เชียงทอง วรรณกรรมสำหรับเด็ก ชลบุรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2526, 270 หน้า

เปลื้อง ณ นคร ความผันแปรของภาษาไทย กรุงเทพฯการพิมพ์ 2518, 120 หน้า
 พิมพ์พร อุทัยเลิศ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในกาอ่านของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เรียนโดยการใช้
 แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 2526, 190 หน้า อัดสำเนา

ไพฑูริย์ ธรรมแสง "คำบรรยายวิชาชุดक्रमิถยมฤตภาษาไทย สาขาวิชาสอน"

คู่มือรายชดศศึกษา 3 : 23-24 พฤศจิกายน 2519

ภาณี อัดโลภณ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นตีความ ก่อนและหลังการให้แบบฝึกหัด
 ที่เหมาะการอ่านขั้นตีความในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523, 136 หน้า อัดสำเนา

วัลลัฎา ภักดีณรงค์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติ
 ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมาที่ได้รับ
 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2531, 291 หน้า อัดสำเนา

- ยุพดี พูลเวชประชาสุข การเปรียบเทียบผลการเขียนและกตคำและทัศนคติต่อการเขียน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนและกตคำกับ
การเขียนตามคำบอก ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2525, 160 หน้า อัดสำเนา
- ยุพา ล่งศิริ ส. จิ. ป. ลิ. โรงพิมพ์ตำรวจ 2525, 212 หน้า
- ยง อึ้งคเวทย์ "การสอนแจกลูกสะกดคำในชั้นประถมศึกษาตอนต้น" ศูนย์ศึกษา 11 :
35 - 44 พฤศจิกายน 2508
- วิญจวน อินทรกำแหง และคนอื่น ๆ "ภาษาริ. ก. าระห์" ใน การอ่านและการวิจารณ์หนังสือ
อักษรเจริญทัศน์ 2519, 252 หน้า
- ล้วน ลายยศ และอังคณา ลายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ศึกษาพร 2528, 314 หน้า
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ การใช้ภาษาไทย (ไทย 101) โอเดียนสโตร์
2522, 396 หน้า
- วิชาการ, กรม รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชน
งเจริญการพิมพ์ 2520, 43 หน้า
- วิชาการ, กรม, ศูนย์พัฒนาหลักสูตร การประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทยในท้องถิ่นที่
นักเรียนพูดภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย : จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ
โรงพิมพ์การศาสนา ม.ป.ป., 141 หน้า
- วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3
เรือนอักษร 2524, 153 หน้า
- วุฒิชัย จำเงค์ การเรียนรู้ บำรุงลาสัน 2521, 179 หน้า
- ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน คู่มือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ภาควิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ม.ป.ป., 18 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น
2520, 442 หน้า
- _____ คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อรุณการพิมพ์ 2524, 573 หน้า
- _____ หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2 พิมพ์ครั้งที่ 8 โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว 2528, 74 หน้า
- สมชัย วุฒิปรีชา "พบจุดอ่อนเด็กประถมศึกษาทั่วประเทศอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ"
เดลินิวส์ 13 พฤษภาคม 2531

สมบัติ มหาเรศ เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาประถม 322 การสอนภาษาไทยใน
โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 90 หน้า
อัดสำเนา

_____ เอกสารประกอบการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคฝึกสอน
และการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2523, 110 หน้า อัดสำเนา
สุชา จันท์เอม ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร
ปรีญานินพันธ์ กค.ม กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2509,
131 หน้า อัดสำเนา

สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม จิตวิทยาการศึกษา โรงพิมพ์จรัสสินเทวงศ์
2515, 399 หน้า

สุนีย์ ธีรตารากร จิตวิทยาการศึกษา โรงพิมพ์สงเคราะห์หญิงบ้านปากเกร็ด 2525,
210 หน้า

สุทธวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ การเขียน ไทยวัฒนาพานิช 2522, 178 หน้า

สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการ
เขียนคำและความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน
แบบมุ่งประสงค์ภาษาทั้งแบบปกติ ปรีญานินพันธ์ กค. ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2531, 341 หน้า อัดสำเนา

สุรศักดิ์ กาญจนการุญ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และ
ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาแม่ไม่เป็น
ภาษาแม่ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสงค์ภาษาทั้งแบบปกติในวิชาภาษาไทย
ปรีญานินพันธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2531, 351 หน้า อัดสำเนา

เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช คู่มือวิธีการสอนแบบมุ่งประสงค์ภาษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2531, 29 หน้า

หทัย ดันหยง การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก พิษณุโลก แผนกเอกสารและการพิมพ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2525, 523 หน้า

อนาสตาซี, แอน การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา แปลโดย ประชุมสุท อ้าวอ้ารุง และ
คนอื่น ๆ ไทยวัฒนาพานิช 2519, 644 หน้า

อรุณี พึ่งรุ่ง การเปรียบเทียบผลการเตรียมความพร้อมทางการเรียนและทัศนคติต่อการ
เรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เกมและแผนการเตรียมความพร้อม

- พร้อมตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ปริญญาโท กค.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 258 หน้า อัดสำเนา
อัญชวี กิจพยัคฆ์ ผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ :
เปรียบเทียบการสอนระหว่างวิธีจัดเป็นกลุ่มคำกับวิธีคัดคำ ปริญญาโท กค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 113 หน้า อัดสำเนา
อัญชลี แจ่มเจริญ ศึกษา 231 วิธีการสอนวิชากลุ่มทักษะ "ภาษาไทย" โรงพิมพ์
เจริญผล 2526, 130 หน้า
อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2530,
69 หน้า
อุบล เรียงสุวรรณ และคนอื่น ๆ วิชาชุดक्रमิถยมตอนที่ 2 หลักการสะกดคำ วิชาสามัญ
วิชาเฉพาะ สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย 2509, 218 หน้า
Anderson, Jean Marie. "The Impact of Weven Word on the Sight
Vocabulary Retention of First Grade Students" Dissertation
Abstracts International 32 : 4478 - A, February, 1972.
Allport, Gordon W. Handbook of Social Psychology Massachusetts,
Clark University Press, 1969. 272p.
Armstrong, Canolyn. Bush School Language Project maryvale and
Napperby School. Southern Directorate An Appraisal December,
1985. 57 p.
Babbs, Patricia Joan. "The Effects of Instruction in the Use of a
Metacognitive Comprehension Monitoring Strategy Upon Fourth
Grader's Reading Comprehension and Recall Performance,"
Dissertation Abstracts International. 44 : 1741 - A,
December, 1983.
Bauman, Henry A. and Mildred A. Dawson. Fundamentals of Basic
Reading Instruction. New York, Longmans, Green and Co., 1959.
304 p.
Belwett. Sally Williams "A Study to Compose the Effectiveness of
an Inductive Versus a Deductive Stratege in Teaching Spelling
Lessons From a Linguistically Based Spelling Program"
Dissertation Abstracts International. 35 : 2115 - A, October,
1974
Blair, Timothy R. and James D. Raths. "Reading Comprehension as
Making Unreasonable Inferences," Journal of Education
Research. 72 : 29 - 31, September - October, 1978.

- Bloom, Benjamin S. Human Characteristic and School Learning. New York, McGraw-Hill Book Company, 1976. 284 p.
- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties, Their Diagnosis and Correction. New York, Appleton-Century-Crofts, 1975. 486 p.
- Carroll, John B. A Model of School Learning. Teacher College Record 64. 723 - 733, May, 1963.
- Carroll, John B. Language and Thought. New York, Prentice-Hall Inc., 1964. 188 p.
- Carrsy, S. Osear The Reading Teachers New York, The Ronald Press Company, 1958. 328 p.
- Dallman, martha and other. The Teaching of Reading. 4th. ed., New York, Holt, Rinehart and Winston, 1974. 610 p.
- Fitzgerald, James Bucham "The Effect of Student Decision Making Upon Spelling Achievement and Attitude Toward the Spelling Curriculum," Dissertation Abstracts Internation. 34 : 4558 - A, Febuary. 1974.
- Good, Carter Victor. Dictionary of Education. 3 rd.ed., New York, McGraw-Hill Book Co; 1973. 681 p.
- Gray, Brion. Trager Park Project Reading Skills Evaluation 1982. Northern Territory Department of Education, 1983. 26 p.
- Hafner, lawrance E. and Hayden B. Jolly. Pattern of Teaching Reading in the Elementary School. New York, The Macmillan Company, 1972. 447 p.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd ed., New York, Longmans, Green and Co., 1956. 633 p.
- Hilgrad, Drnesr Ropiequet. Introduction to Psychology. 4th.ed., New York, Harcourt, Bruce and World Inc., 1967. 686 p.
- Iles, Betty Allen. "Traditional Alphabet and Pitman's Unusual Teaching Alphabet : Their Effects on the Reading and Spelling Skills of Two Group of elementary School Childern,"

- Bloom, Benjamin S. Human Characteristic and School Learning. New York, McGraw-Hill Book Company, 1976. 284 p.
- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties, Their Diagnosis and Correction. New York, Appleton-Century-Crofts, 1975. 486 p.
- Carroll, John B. A Model of School Learning. Teacher College Record 64. 723 - 733, May, 1963.
- Carroll, John B. Language and Thought. New York, Prentice-Hall Inc., 1964. 188 p.
- Carrsy, S. Osear The Reading Teachers New York, The Ronald Press Company, 1958. 328 p.
- Dallman, martha and other. The Teaching of Reading. 4th. ed., New York, Holt, Rinehart and Winston, 1974. 610 p.
- Fitzgerald, James Bucham "The Effect of Student Decision Making Upon Spelling Achievement and Attitude Toward the Spelling Curriculum," Dissertation Abstracts International. 34 : 4558 - A, Febuary. 1974.
- Good, Carter Victor. Dictionary of Education. 3 rd.ed., New York, McGraw-Hill Book Co; 1973. 681 p.
- Gray, Brion. Trager Park Project Reading Skills Evaluation 1982. Northern Territory Department of Education, 1983. 26 p.
- Hafner, lawrance E. and Hayden B. Jolly. Pattern of Teaching Reading in the Elementary School. New York, The Macmillan Company, 1972. 447 p.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd ed., New York, Longmans, Green and Co., 1956. 633 p.
- Hilgrad, Drnesr Ropiequet. Introduction to Psychology. 4th.ed., New York, Harcourt, Bruce and World Inc., 1967. 686 p.
- Iles, Betty Allen. "Traditional Alphabet and Pitman's Initial Teaching Alphabet : Their Effects on the Reading and Spelling Skills of Two Group of elementary School Childern,"

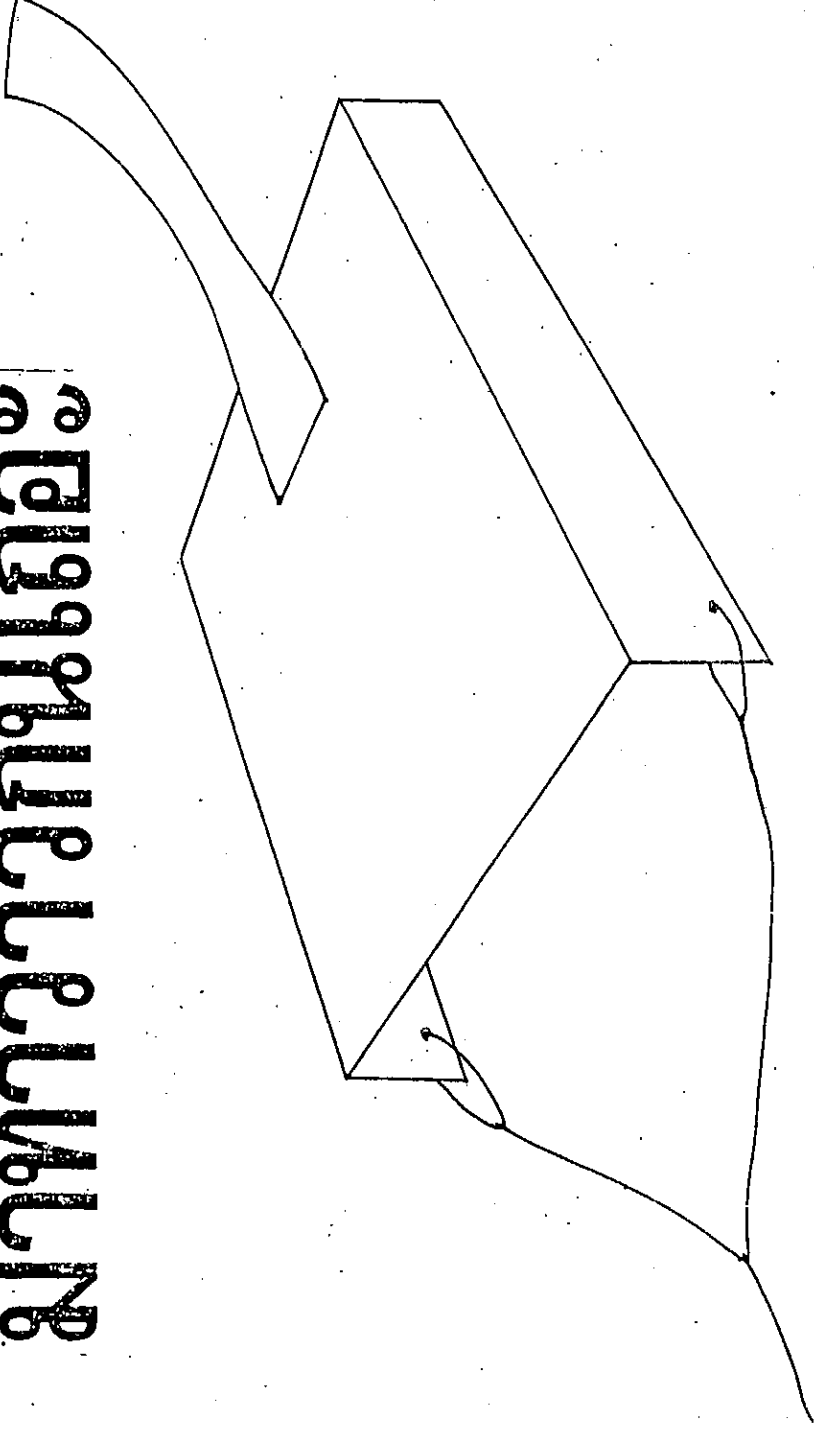
- Dissertation Abstracts Internation 35 : 4047A - 4048A,
January, 1875.
- Kelman, H.C. "Compliance, Identification, and Internation :
Three Processes of Attitude Change," Journal of Conflict
Resolution. 2, 1958.
- King, Mobel Houk. College Spelling. 3 rd.ed., South - Western
Publishing Co., 1965. 136 p.
- Lee, W.R. Language Teaching Games and Contests Third Impression,
Oxford University Press, 1982. 203 p.
- Miller, Lyle L. Developing Reading Efficiency. Minnesota,
Burgess Publicshing Company, 1972. 332 p.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. New York, The Dryden
Press Inc., 1954. 223 p.
- Renners, H.H. Introduction to Opinion and Attitude Measurement
New York : Harper and Brothers Publishess, 1954. 280 p.
- Russell, D.H. Childern Learn to Read Boston : Ginn Co., 1961.
612 p.
- Taylor, Joy. Reading and Writing in the First School, New York,
Genge Allan and Urwin Ltd., 1973. 193 p.
- Therstone, L.L. "Attitude can be Measured," Reading in Attitude
Theory and Measurement. p.77, Edited by Martin Fishbein, New
York, John Wiley and Sons, Inc., 1967.
- Walker R.F. and Others. Teacher's Notes on a Program of
Concentrated Language Encounter Teaching. Srinakharinwirot
University, 1984. 12 p.
- William S., Gray, "A Summary of Reading Investigation on July 1,
1957 to June 30,1958," Journal of Educational research
(February 1957)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือสำหรับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

มาทำวุ้นกันเถอะ

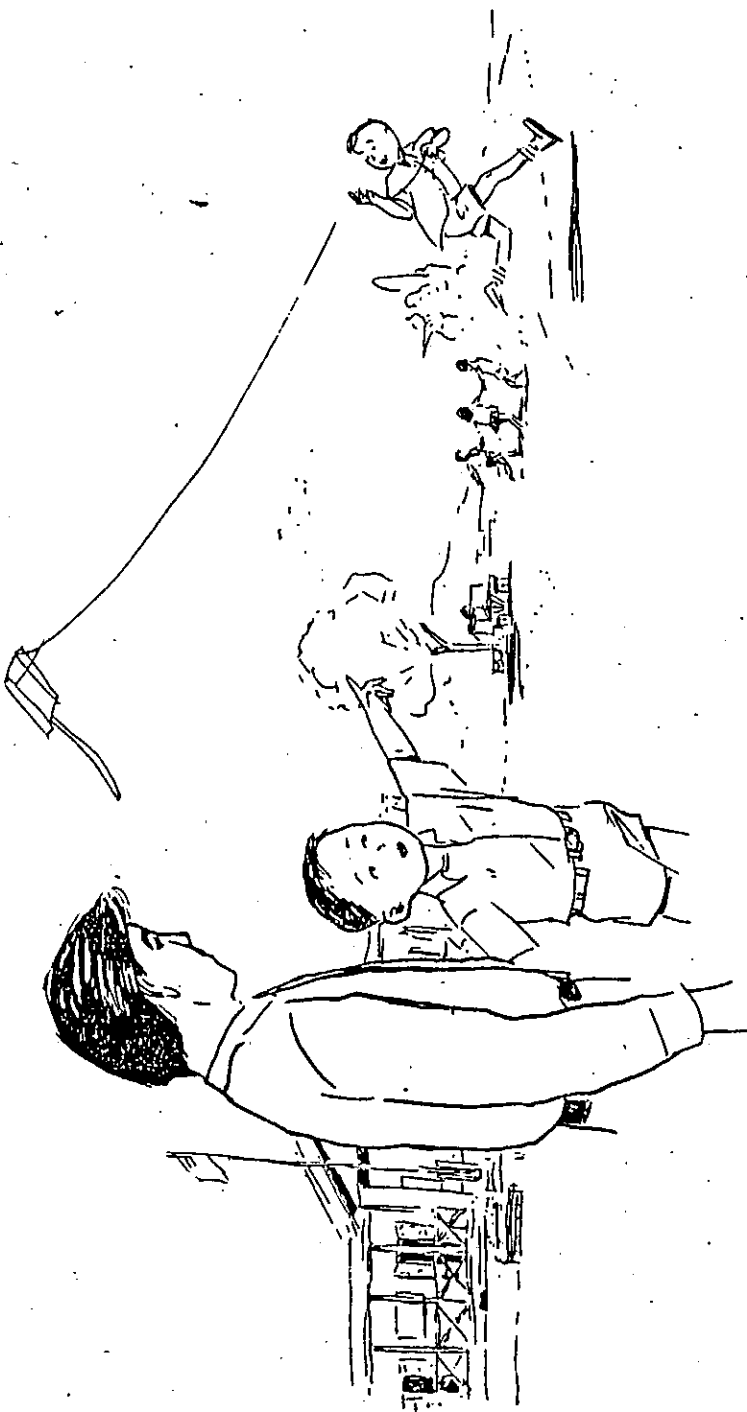
เรื่อง

จรัสศรี กิจบุญชูอินันต์

ประวัติ

มหาครุฑ

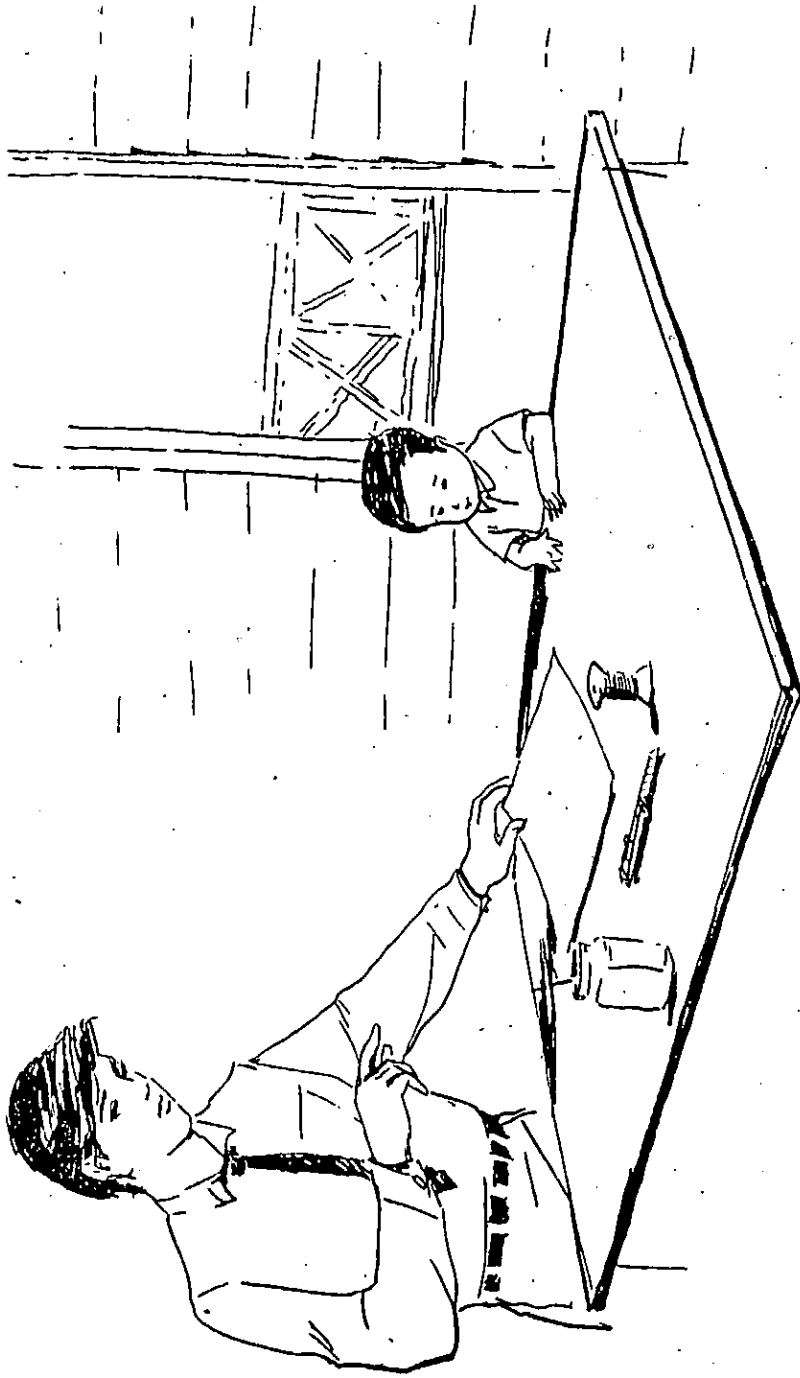
ภาพ

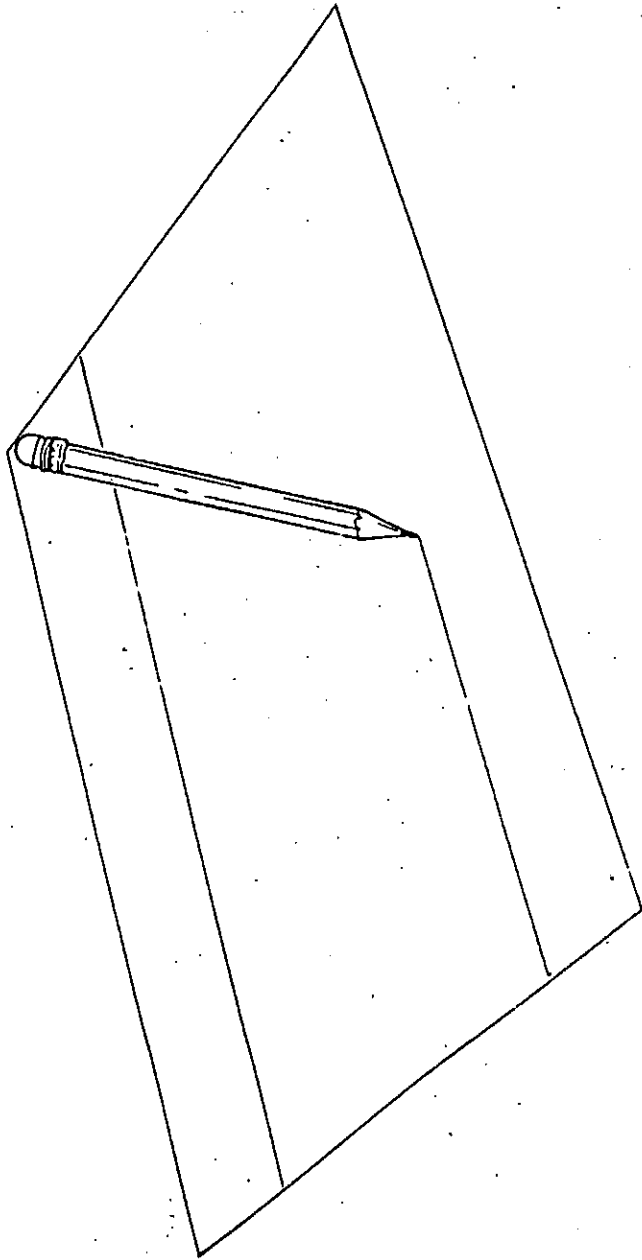
โก้ : ว่าด้วยนลยลู่จั้งครับคุณครู

คุณครู : เอยชอบเล่นว่าวหรือ

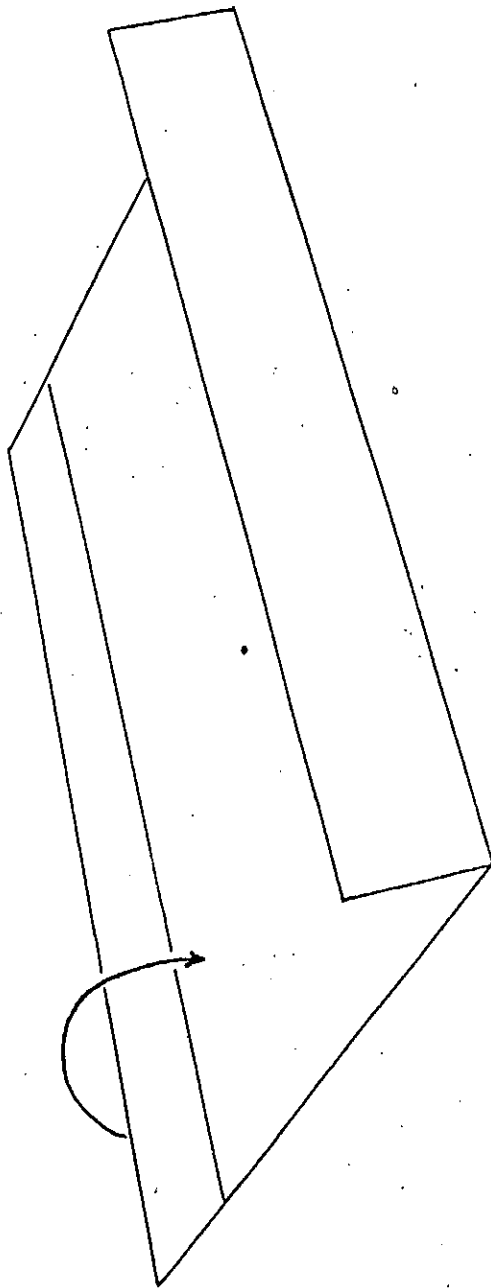
โก้ : ครับ เขาทำกันอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ

คุณครู : ใช้หลายอย่าง คือ กระดาษ กาว ด้าย เข็มมีด

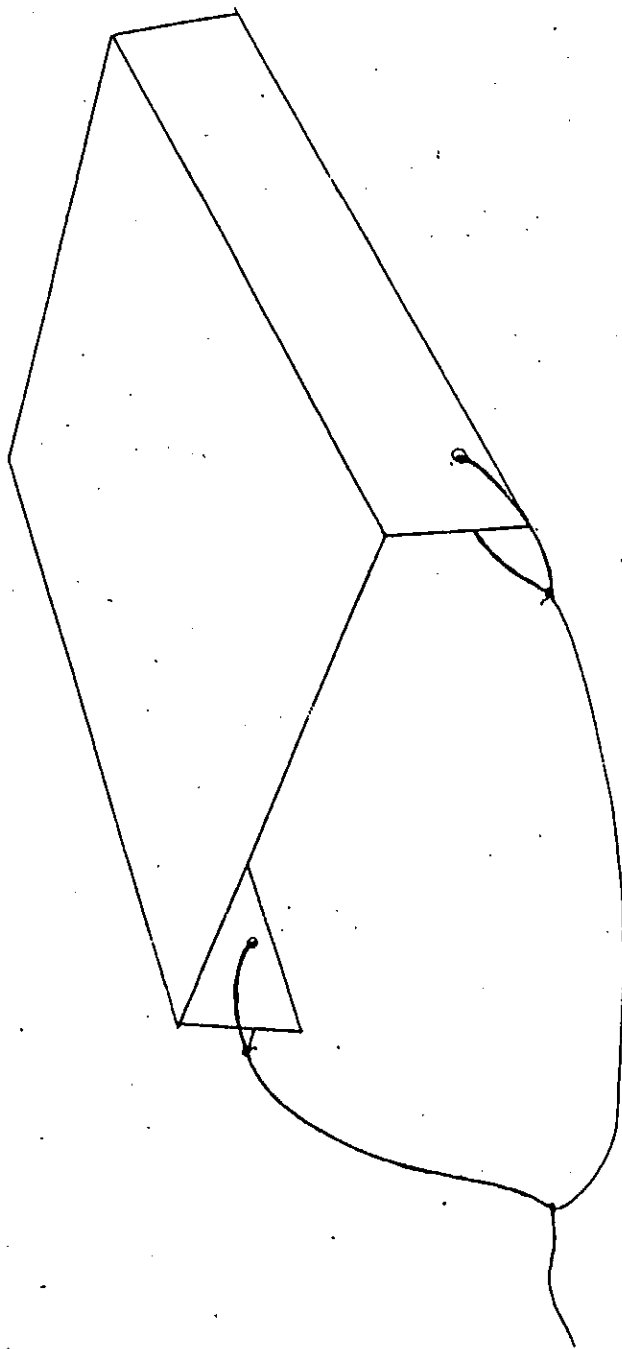

ทางกระดาษออกแล้วขีดเส้น

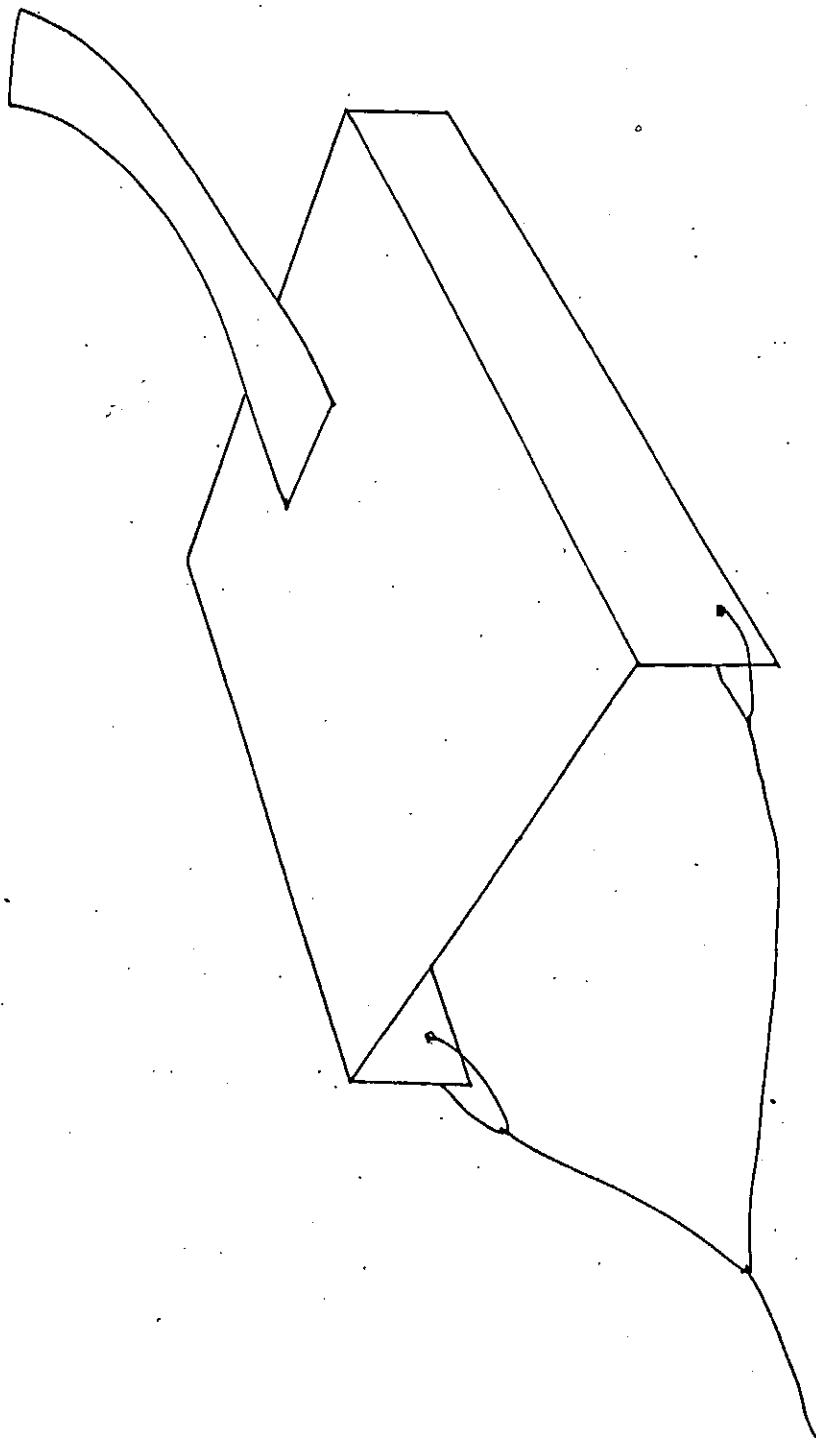

พับกระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทางสองข้าง

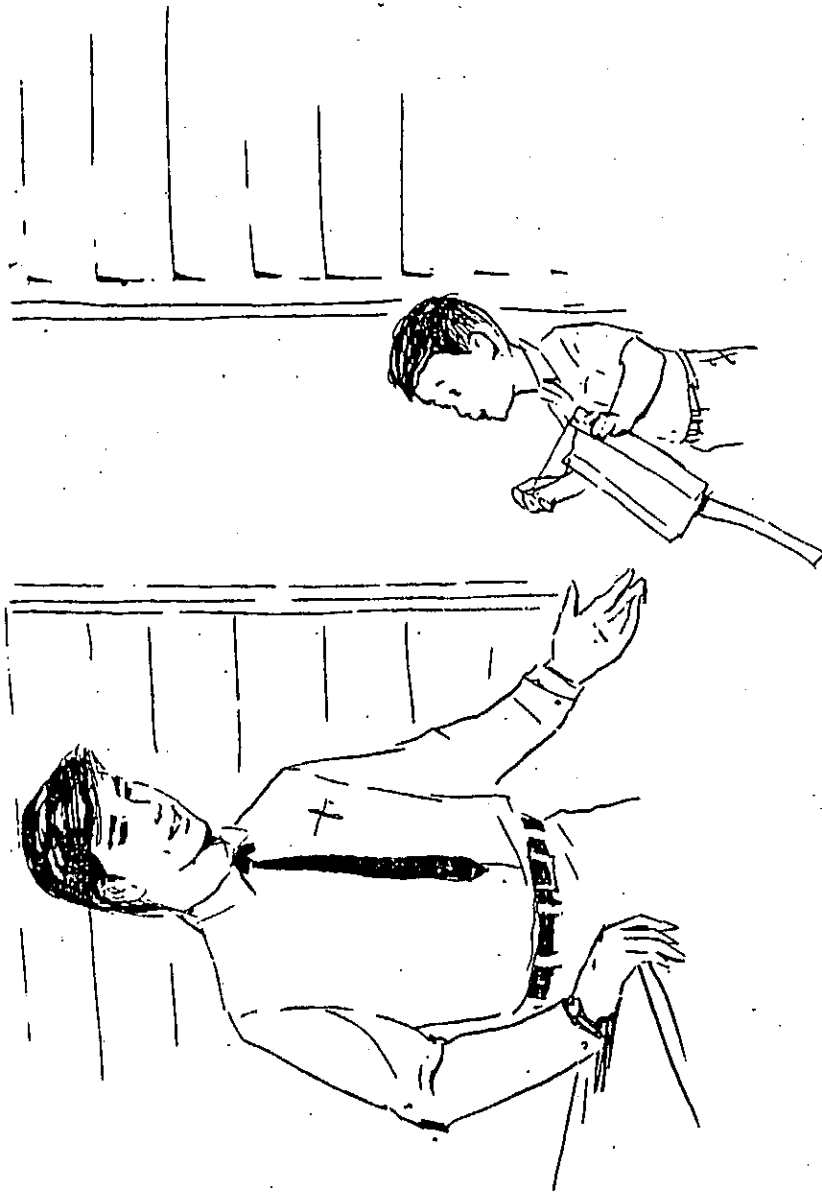

ภาพแสดงการเคลื่อนที่ของใบ

ติดหางว่าวด้วยกระดาษ

คุณครู : เสร็จแล้วนะ

โก้ : ขอบคุณครับ ผมเขียนข้อไว้นะครับ

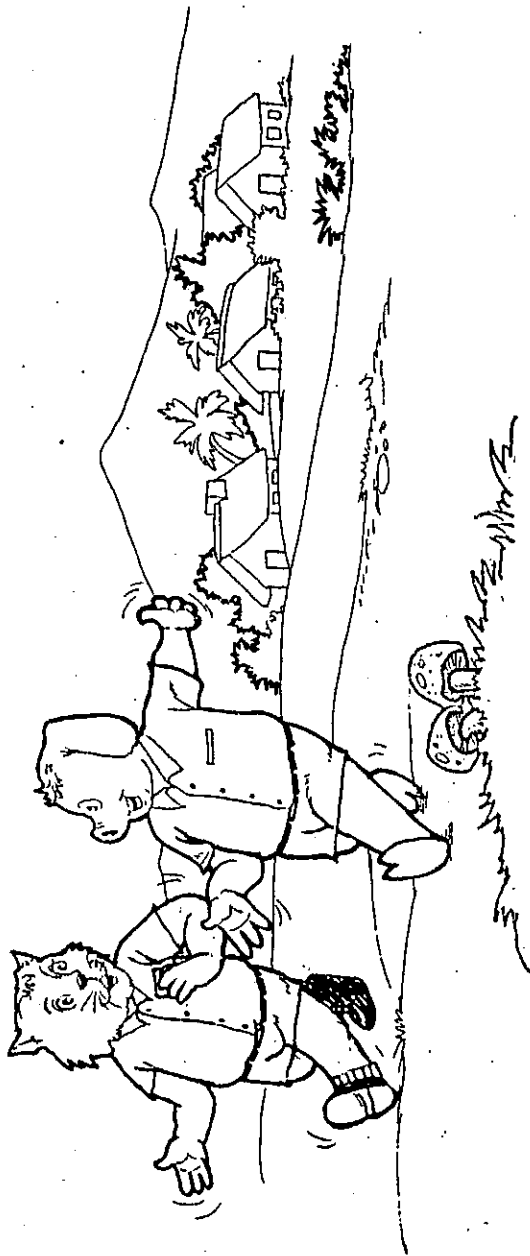
คุณครู : ครับ จะวาดรูประบายสีให้สวยก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังนะ

โก้ : ครับ

ขัณฑฆ

จรัสศรี กิจบุญเตือนันต์ เรือง
ประวิตร มหาครุฑ ภาพ

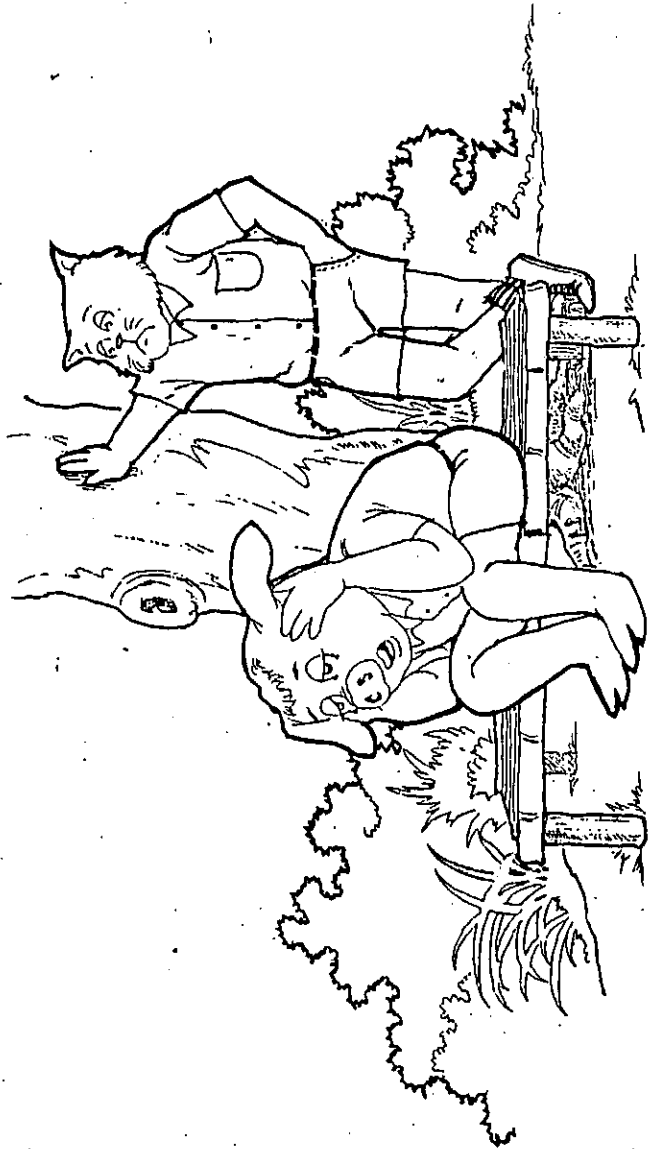

แมวมมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อ ชมพู

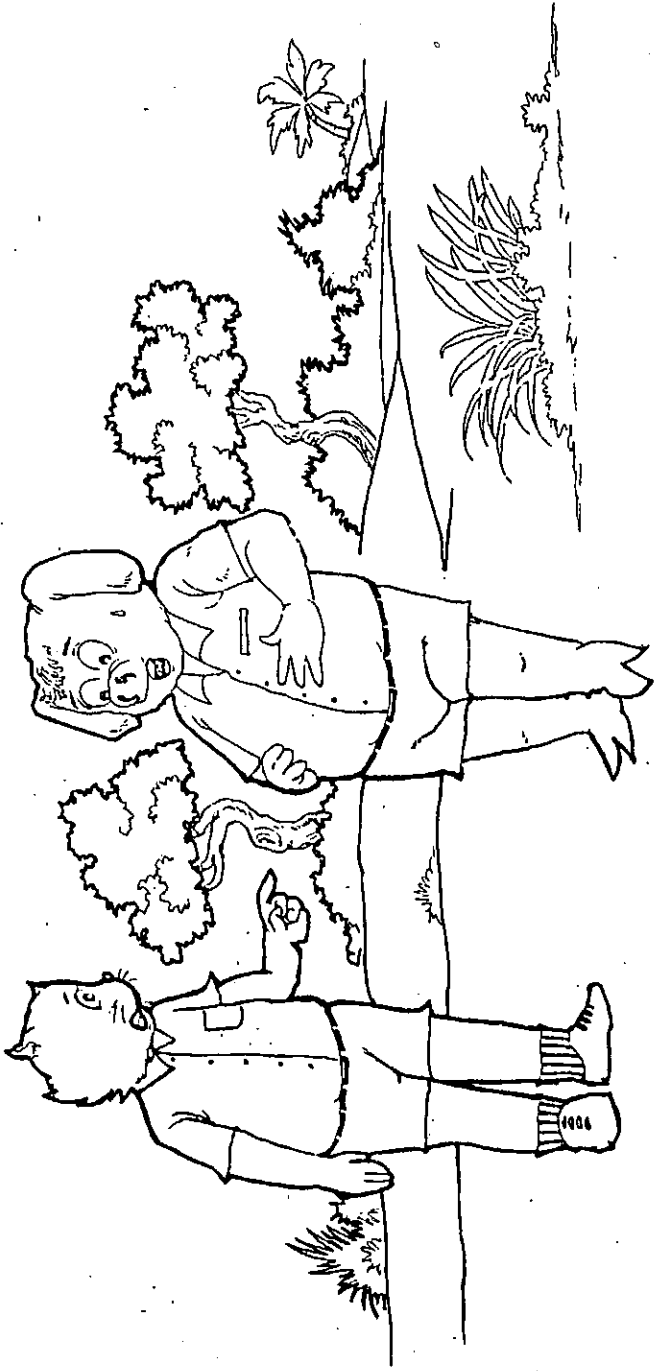

ชมพู : แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไร ปวดท้องและคันกันปอยๆ

แมว : รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่พุ่งโตขึ้น

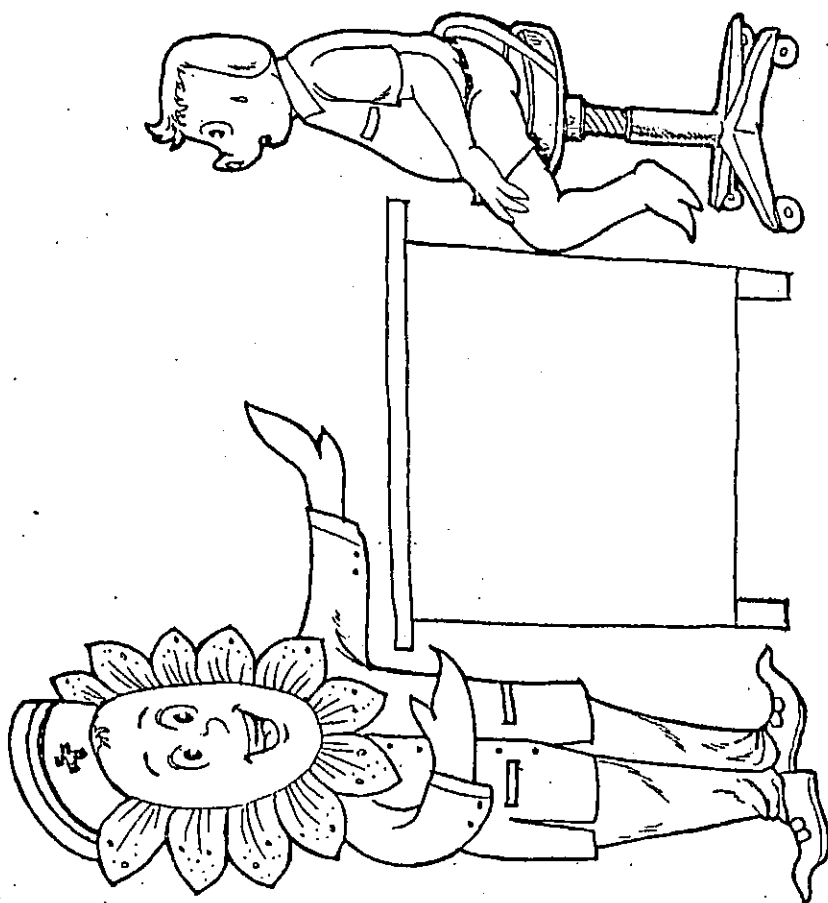
ชมพู : สมองฉันทันสับสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

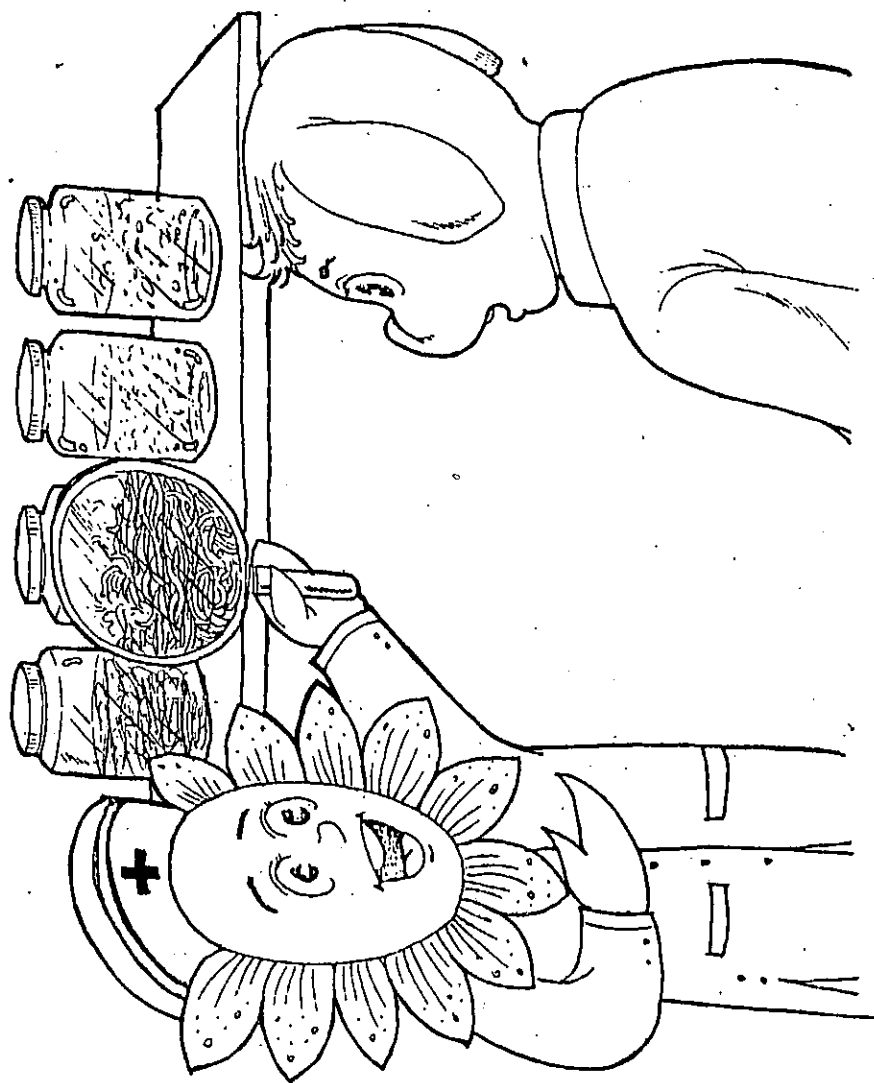
แมว : หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู : บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อยๆ

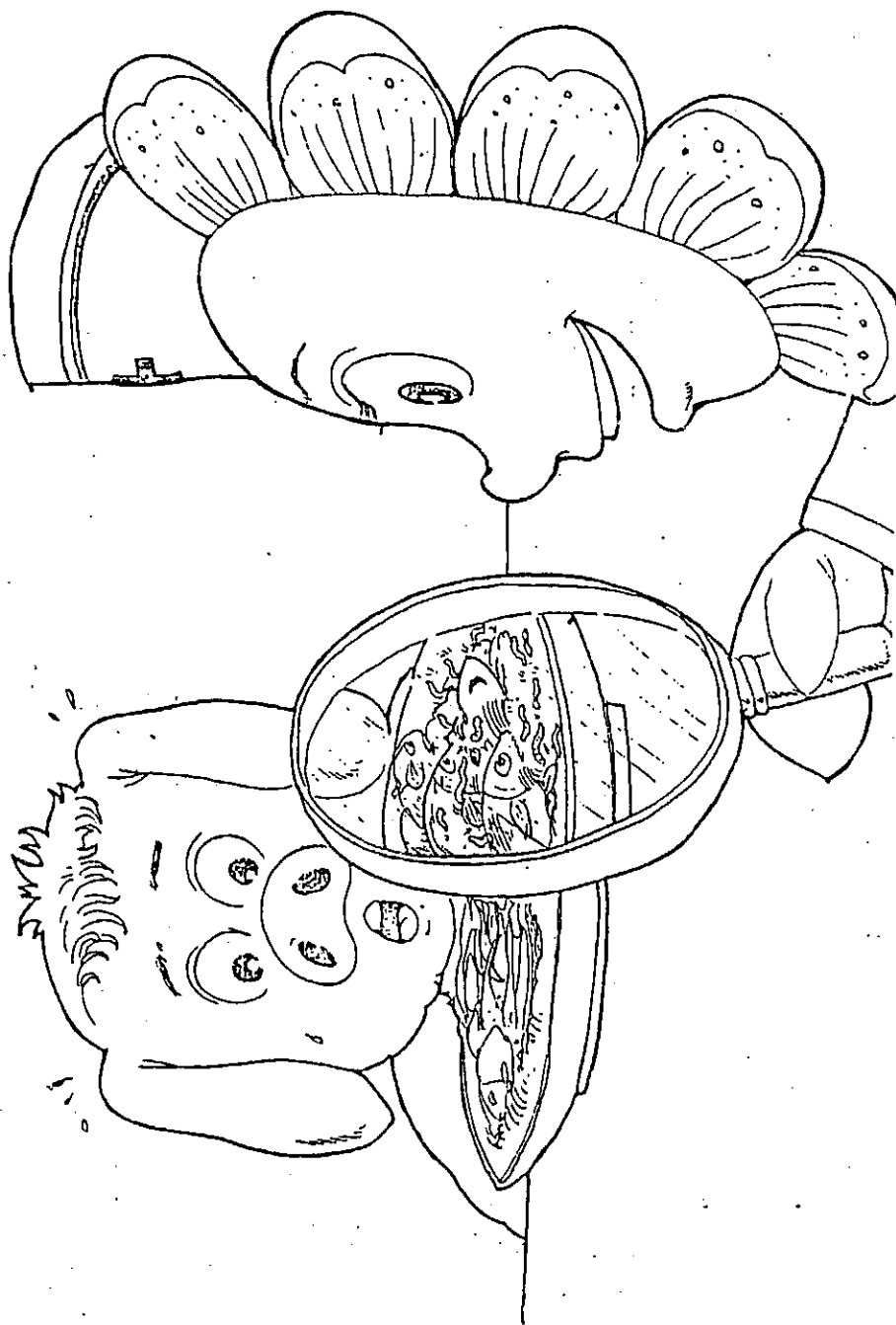
แมว : ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดูสิไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ : หมอตั้งใจที่ห้รู็บบมาหาหมอทันที หมู็เป็นโรคพยาธินะ

คุณหมอ : เราป้องกันได้โดยไม่ให้เชื้อ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอส : ไปและตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก

เช่น ปลาร้าดิบ ลาบดิบ และก้อย

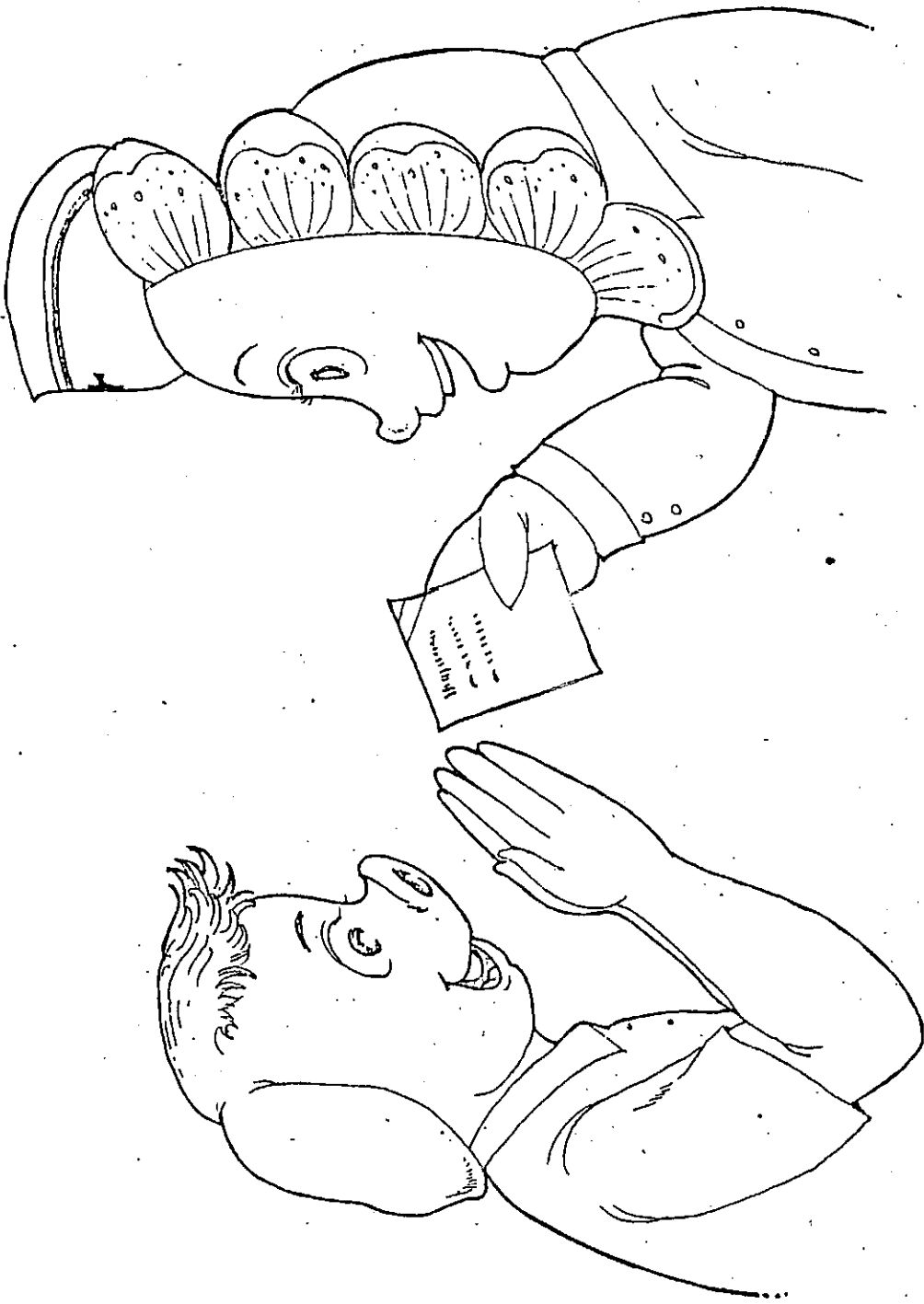
ชมพู : และมีอยู่ที่ไหนพื้นที่นั้นที่เนอะ”

คุณหมอ : ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าในดินที่แฉะ พยาธิจะซ่อนไข่ไปไหนหนูได้

ชมพู : ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ : ใช่ครับ

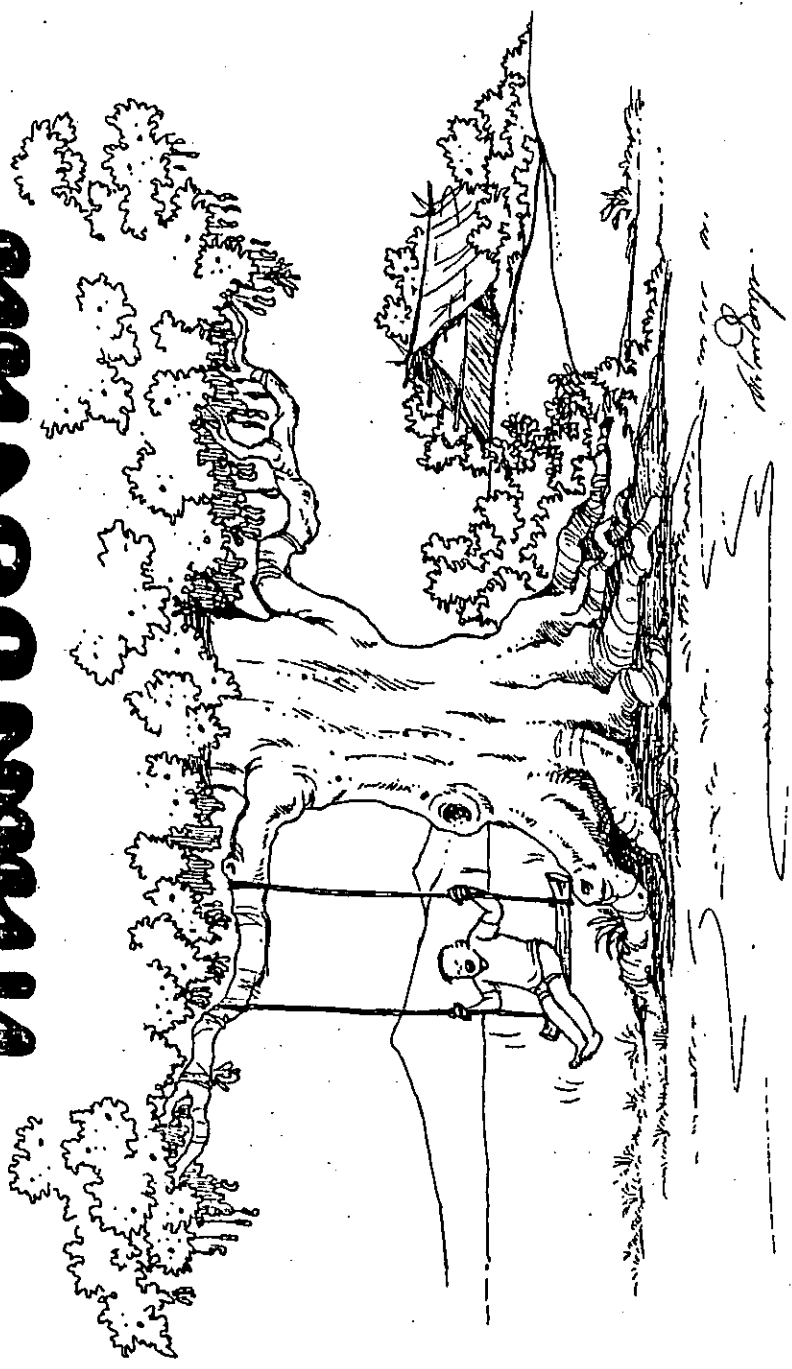

คุณหมอนะ : หมูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

คุณหมอนะ : ขอแค่บรู๊คบอหมอนะ”

พี่เมธ

ต้นไม้ของจัน

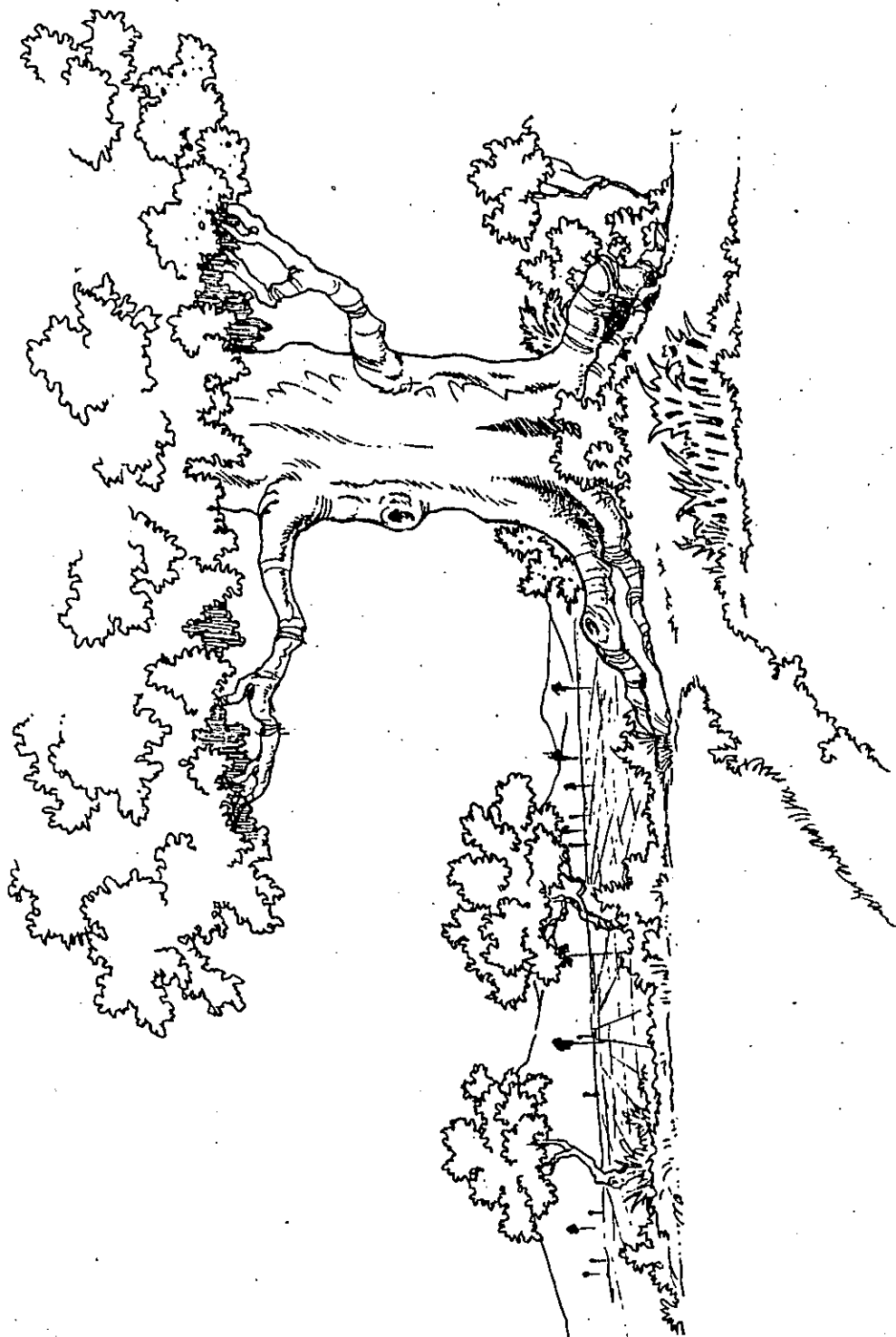

เรื่อง

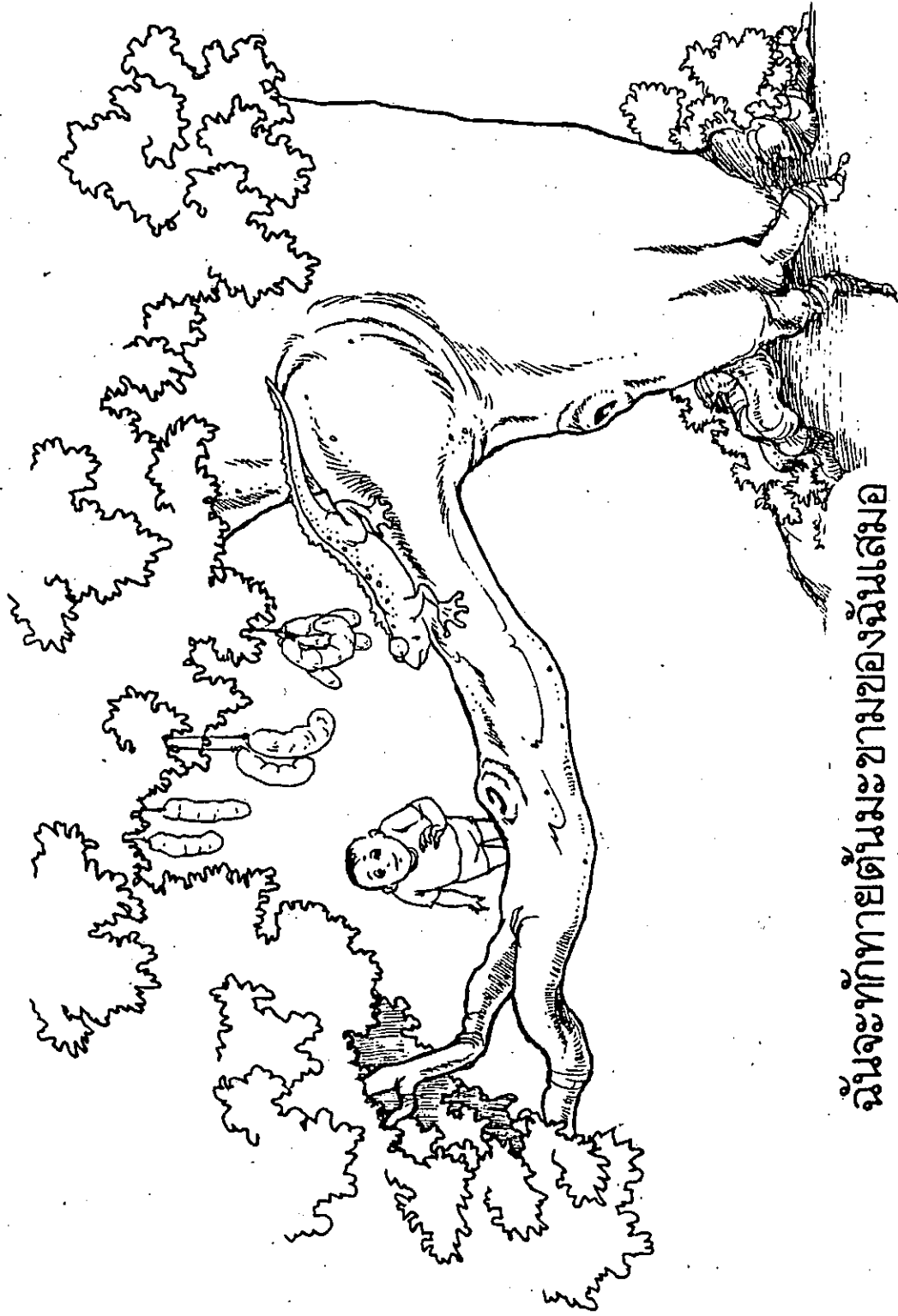
จรัสศรี กิจบุญญิตอนันต์

ภาพ

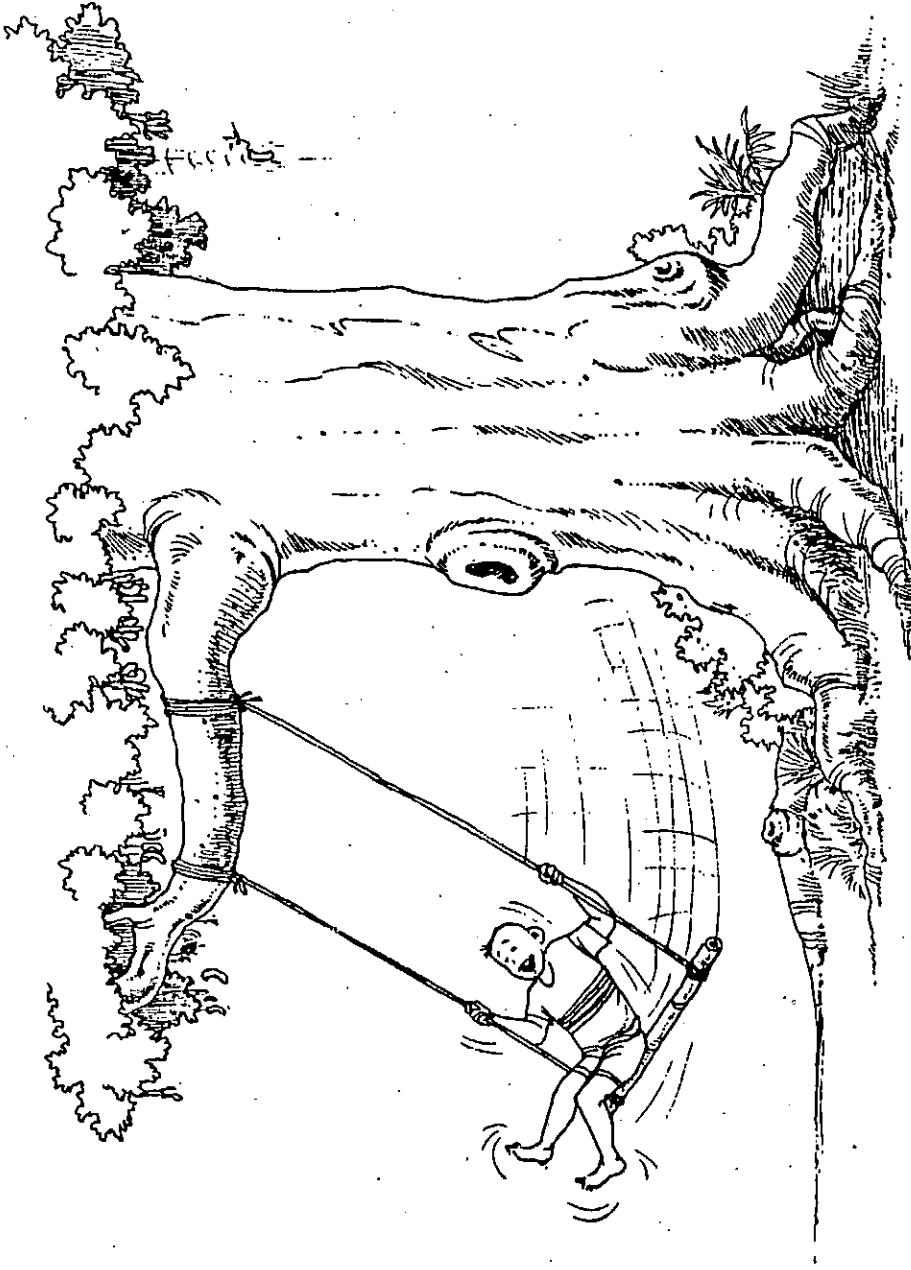
ประวีตร มหาครุฑ

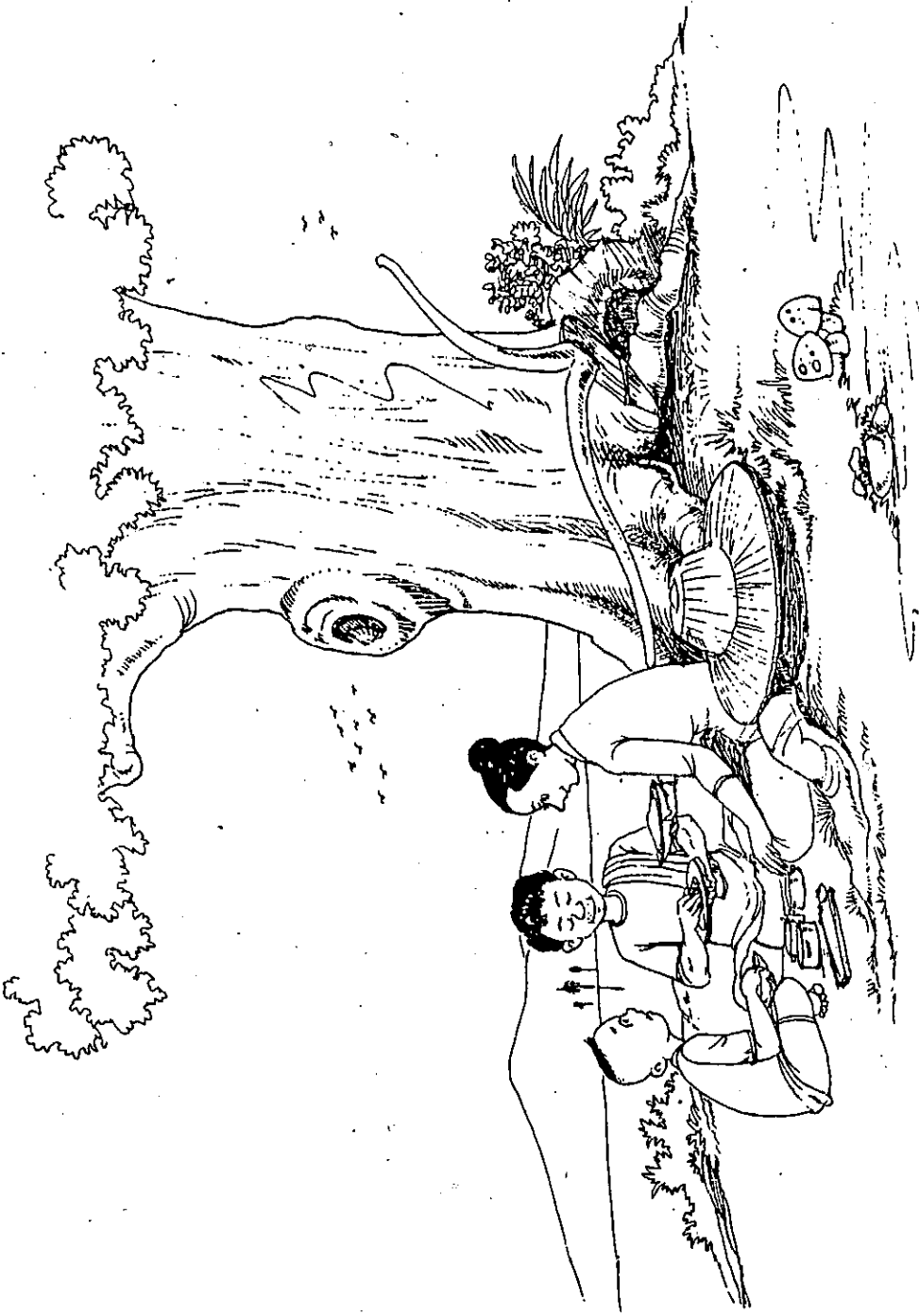
ที่ทุ่งนา มีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนามไผ่ ดอกสีเขียวยักษ์หนึ่ง

ฉันจะทั้กทายต้นมะขามของฉันทนเลมอ
 ยิ้ม: สวัสดิ์ ต้นไม้ที่รักของฉัน เออโตเร็วจริง วันเสาร์
 วันอาทิตย์นี้ ขอผูกชิงช้าเล่นหน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ นั่นเล่นได้ซิงช้า หลังจากช่วยพ่อ
แม่ทำงานเสร็จ

ยี่ม : พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ : ไม่เหนื่อยลูก อยู่ได้ต้นไม้เขียวดีนะ

ยี่ม : ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านี้ครับ

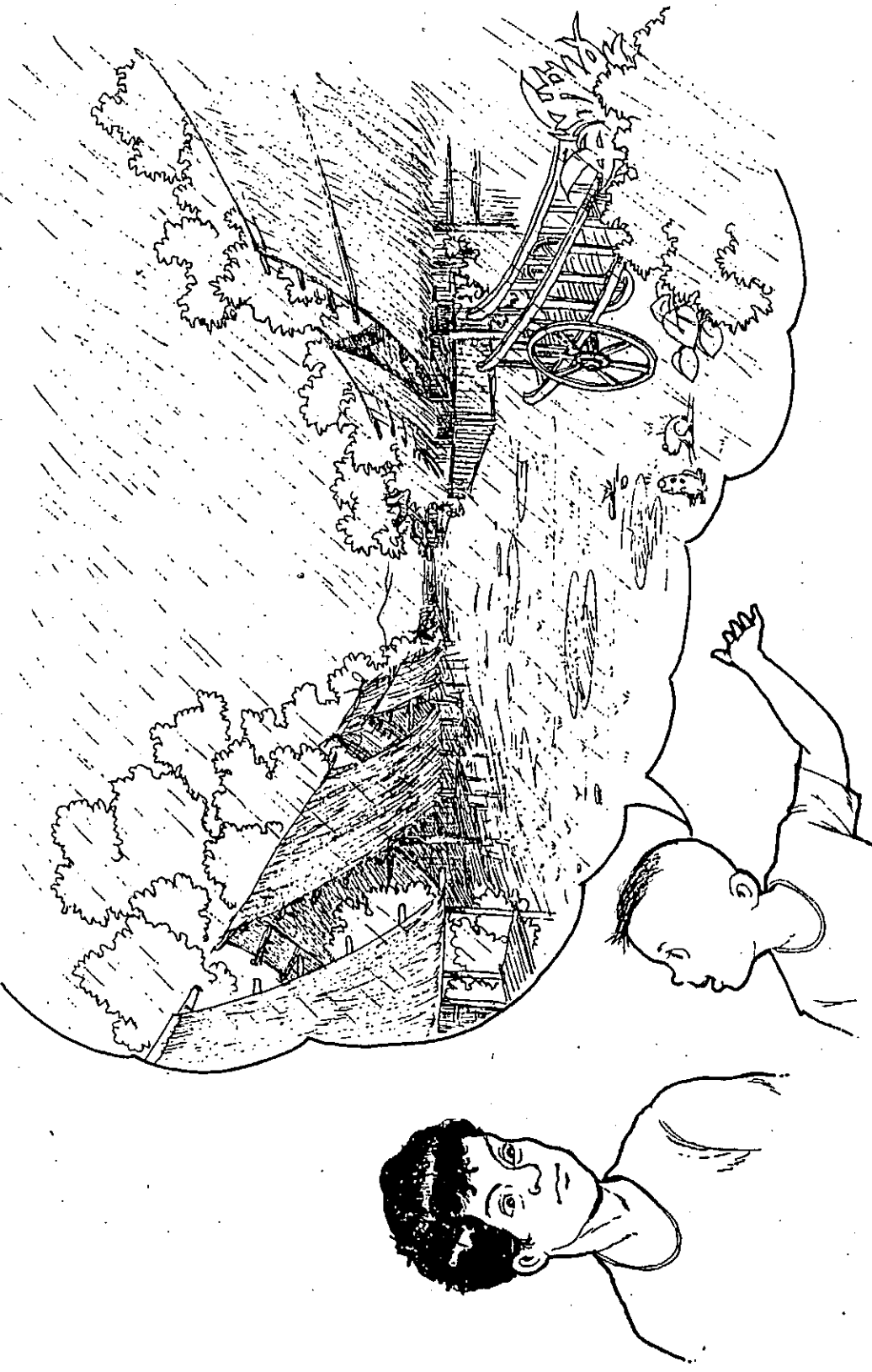

พ่อ : เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้ละ

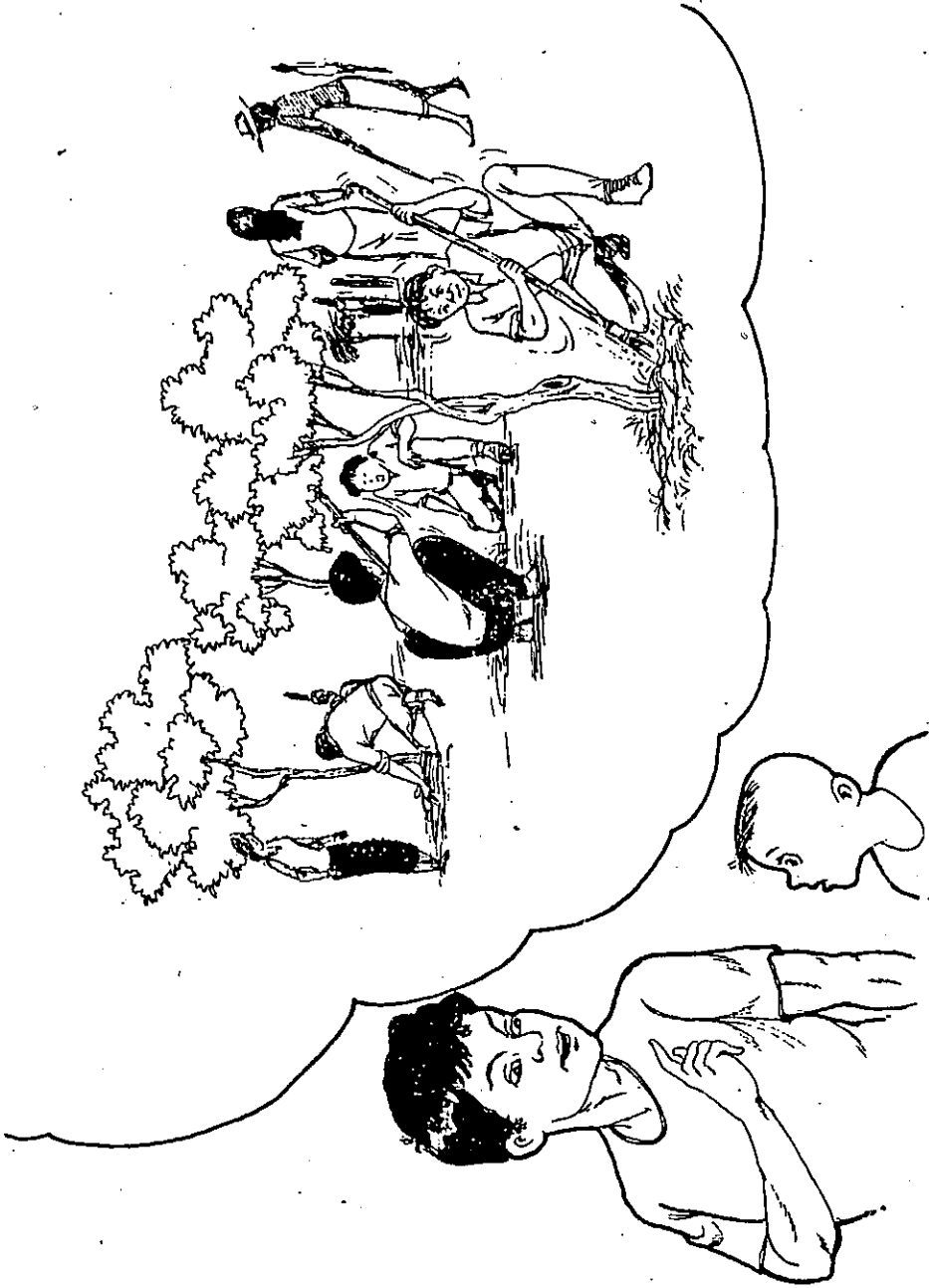
ยิ้ม : ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ : เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยิ้ม : ตัดแล้วก็จะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

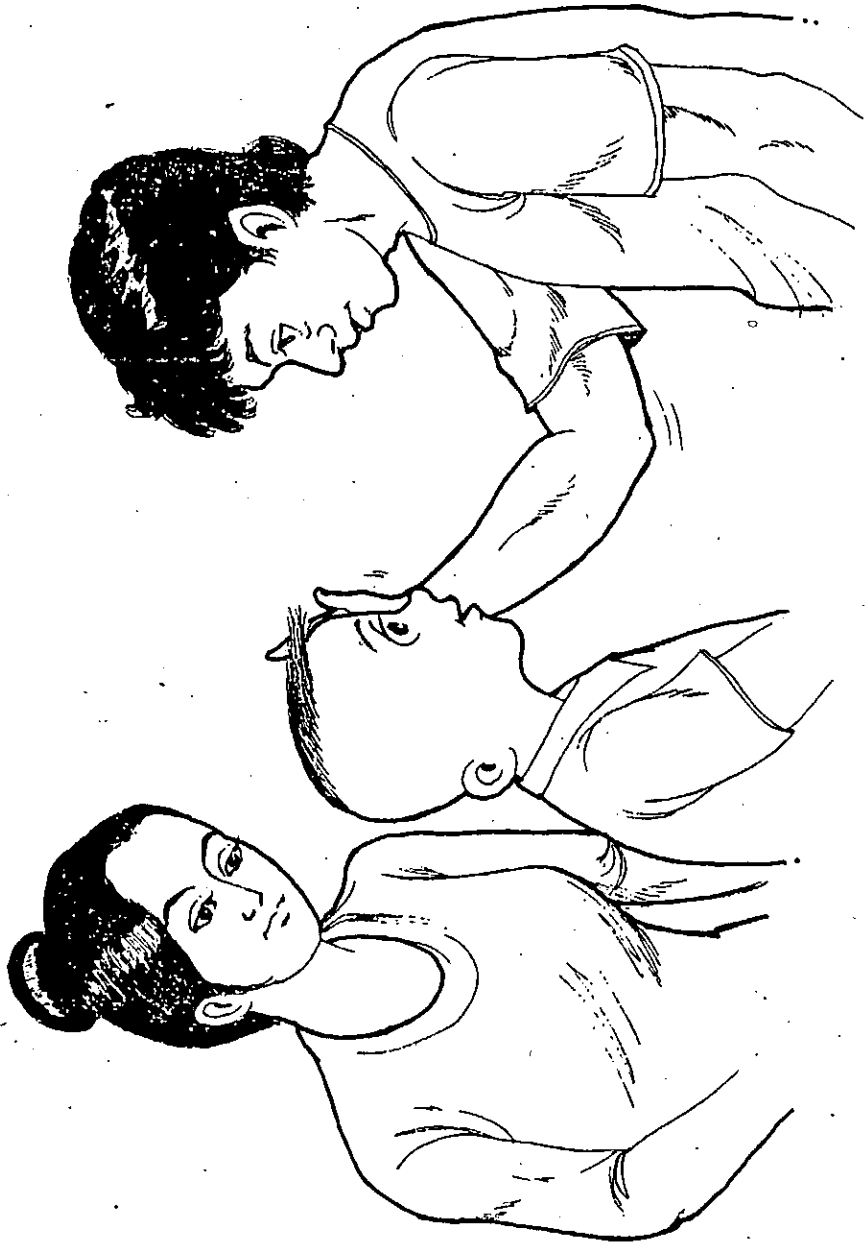

ชี้ม : เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ๆ มากกว่า
 หมู่บ้านเรา และฝนตกบ่อยๆ ด้วยครับ
 พ่อ : ใช่ซิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้ามีต้นไม้ใหญ่
 มากๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยี่ม : ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

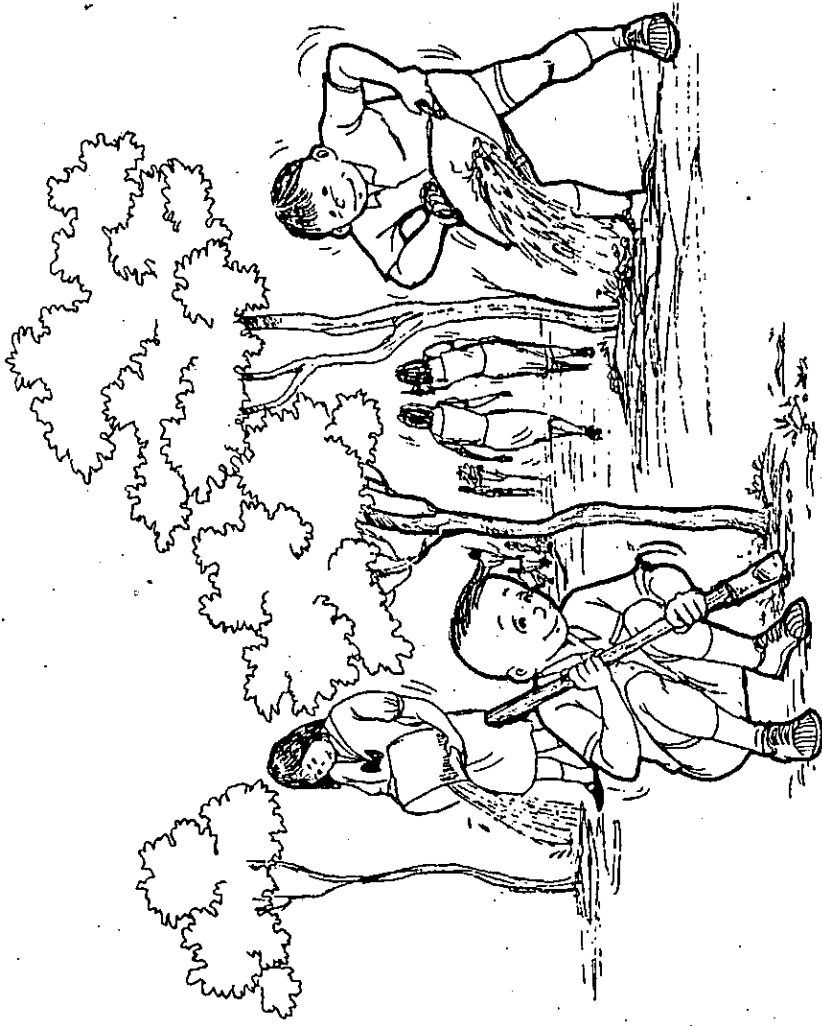
พ่อ : เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยิ้ม : พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้ ครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ : เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

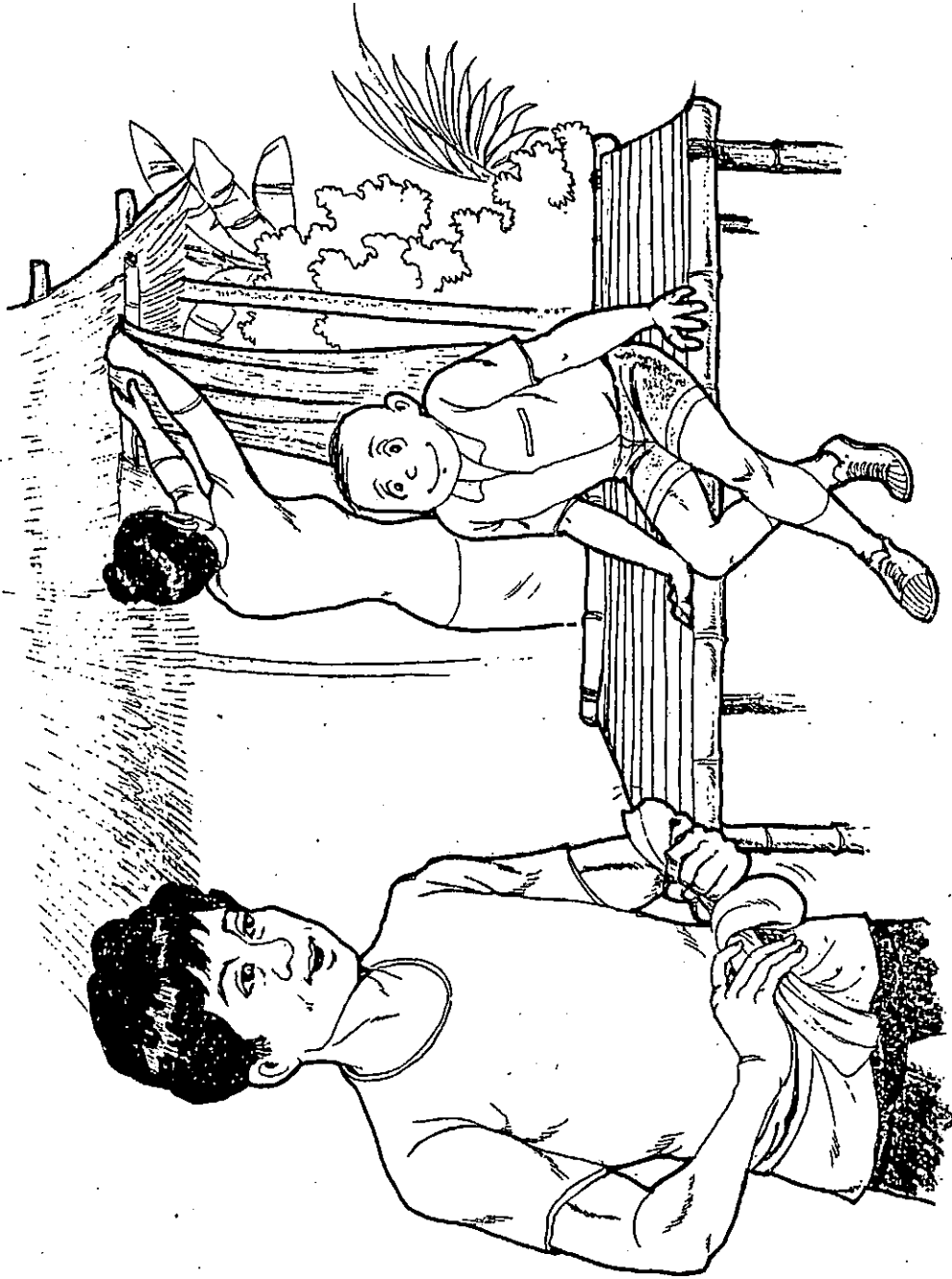
ยิ้ม : คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาไปซื้อไปทุกคน กลุ่มผมได้ดูแล
ต้นไม้วันอังคาร พ่อ และศุกร์ครับ

ยิ้ม : วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ : เอาไปทำไมลูก

ยิ้ม : เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้เห็นเร็วๆ

พ่อ : ไม่มีชานี หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

อ๋ยม : และร่มรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ : เขาก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสักที

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

แบบทดสอบการเขียน

แบบทดสอบวัดทัศนคติ

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

ตอนที่ 1

คำสั่ง จงกา X ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก

จากข้อความข้างล่างให้ตอบข้อ 1
วันเอ๋ยวันหยุด วันสุดสัปดาห์
พรุ่งนี้แล้วหนา จะได้พักผ่อน

1. พรุ่งนี้ หมายถึงวันอะไร

- ก. วันพฤหัสบดี
- ข. วันศุกร์
- ค. วันเสาร์

อ่านข้อความข้างล่างแล้วตอบคำถามข้อ 2 ถึงข้อ 3

" ม้าจำฉันหิวเหลือเกิน ขออาหารฉันบ้าง "

" ได้ซิจ๊ะแม่วัว กินให้อิ่มเต็มทีนะ "

" ชอบใจมากจ๊ะ "

2. ม้าและแม่วัวพูดกันเกี่ยวกับเรื่องอะไร

- ก. เรื่องหิว
- ข. เรื่องขออาหาร
- ค. เรื่องทำงาน

3. " ชอบใจมากจ๊ะ " เป็นคำพูดที่นักเรียนควรใช้เมื่อใด

- ก. เราทำอะไรให้คนอื่น
- ข. ผู้อื่นทำอะไรให้
- ค. พูดไปเรื่อย ๆ ไม่ได้แสดงความหมายอะไร

อ่านข้อความข้างล่างแล้วตอบคำถามข้อ 4 ถึงข้อ 6

หนูแดงตื่นแต่เช้า เพื่อไปโรงเรียน หนูแดงจะแต่งตัวเอง และไปโรงเรียน
พร้อมเพื่อน ๆ ถ้าเป็นวันหยุดสุดสัปดาห์หนูแดงจะตื่นแต่เช้า เพื่อรดน้ำต้นไม้ที่มีดอกสีชมพู
แต่หนูแดงไม่ชอบเลี้ยงสัตว์

4. หนูแดงจะรดน้ำดอกไม้ตอนเช้าในวันใดบ้าง

- ก. วันจันทร์
- ข. วันพฤหัสบดี
- ค. วันเสาร์และวันอาทิตย์

5. หนูแดงชอบดอกไม้สีอะไร

- ก. สีแดง
- ข. สีชมพู
- ค. สีเหลือง

6. หนูแดงไปโรงเรียนกับใคร

- ก. พ่อแม่
- ข. เพื่อน
- ค. พี่

อ่านข้อความข้างล่างแล้วตอบคำถามข้อ 7 ถึงข้อ 8

วันเสาร์โก้ไปเที่ยวบ้านตาและยาย โก้วิ่งเล่นที่ทุ่งนา
ซึ่งขณะนั้นชาวนากำลังเกี่ยวข้าว โก้วิ่งไล่เจ้าแมวอย่างเต็มที่
จึงสะดุดล้มลง ที่เข้าของโก้จึงกลายเป็นสีเขียว

7. วิ่งไล่อย่างเต็มที่ คำว่า "เต็มที่" หมายถึง

- ก. วิ่งอย่างรวดเร็ว
- ข. วิ่งเหยาะ ๆ
- ค. วิ่งวนไปวนมา

8. เข้าของโก้เป็นสีเขียวเพราะเหตุใด

- ก. เข้าติดสี
- ข. เข้าแตก
- ค. เข้าช้า

ตอนที่ 2

คำสั่ง จงนำคำที่ให้เติมลงในช่องว่าง เพื่อให้ได้ใจความ

น้ำเงิน ระบาย ชาย แต่งตัว

โก้ชอบวาดรูป _____ สี โก้จึง _____ ดอกไม้ที่ปลูกไว้
และ โก้ชอบ _____ สะอาดด้วยชุดสี _____

ตอนที่ 3

คำสั่ง จงเรียงคำต่อไปนี้ให้ เป็นประโยคที่ได้ใจความ

1. และวันอาทิตย์ วันหยุด วันเสาร์ เป็น

2. แมว ชุด แต่งตัว สีชมพู

3. วาดรูป ชอบ ระบายสี นิด

4. เป้ ดอกไม้ ปลูก สีเหลือง

5. ให้ ตบมือ ผู้ชนะ เรา

6. เปื่อ หมี่ อาหาร

7. รถ ซ้ำมถนน ต้อง ระวัง

8. วันจันทร์ เปิด ถึงวันศุกร์ โรงเรียน

9. ไบว์ สุดา ผูก สีแดง

แบบทดสอบการเขียนคำ

ตอนที่ 1

คำสั่ง จงกา X กับอักษรหน้าชื่อที่เขียนถูก

1. ก. สัปดาห์	ข. สัปดา	ค. สัปดาท์
2. ก. ลีชมพู่	ข. ลีชมภู	ค. ลีชมพुरु
3. ก. อังคาล	ข. อังคาร	ค. อังคาน
4. ก. วันพุท	ข. วันภุท	ค. วันพุธ
5. ก. รูปดอกไม้	ข. ลูปดอกไม้	ค. รูปดอกไม

ตอนที่ 2

คำสั่ง จงเติมตัวอักษรที่หายไปเพื่อให้ได้คำที่ถูกต้อง

1. ปู้ทำความสะอาดห้องเรียนทุกวัน__กร์
2. ยู่ยมีทำ__างดีใจมาก
3. น้อยแ__งตัวสะอาด
4. ใจ้ช่วยแม่__ายดอกไม้

ตอนที่ 3

คำสั่ง จงเขียนคำตามคำบอกคำต่อไปนี้

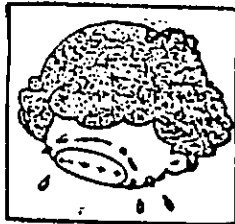
ระบาย เหลือง พฤษ์สบดี วันหยุด ระวัง

หมายเหตุ ครูผู้ทดสอบจะอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนลงมือเขียน

แบบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย

คำสั่ง ให้กา X ทับรูปที่นักเรียนเลือก

ตัวอย่าง นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อครูให้นักเรียนคัดไทย ถ้านักเรียนรู้สึกชอบ ให้เลือกรูปบน ถ้านักเรียนรู้สึกไม่ชอบ ให้เลือกรูปล่าง

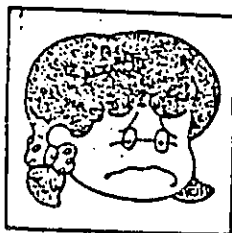
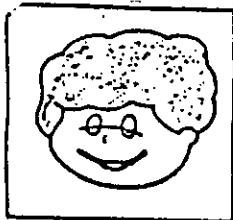

1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่จะได้เรียนวิชาภาษาไทย ถ้ารู้สึกดีใจให้เลือกรูปบน ถ้ารู้สึกเสียใจให้เลือกรูปล่าง

2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อครูให้ตอบคำถามภาษาไทย
ถ้ารู้สึกเสียใจให้เลือกรูปล่าง

ถ้ารู้สึกดีใจให้เลือกรูปบน

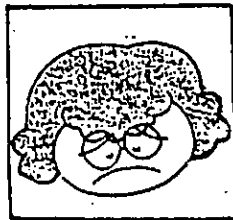

3. นักเรียนรู้สึกอยากอ่านหนังสือเล่มอื่น ๆ อีกใช่หรือไม่
ไม่ใช่ให้เลือกรูปล่าง

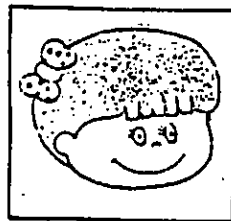
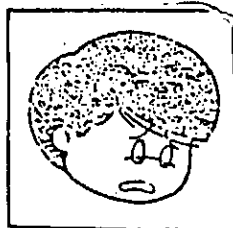
ถ้าใช่ให้เลือกรูปบน ถ้า

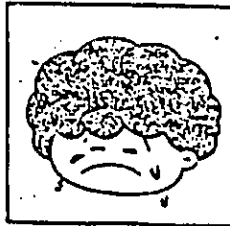
4. ถ้าครูนัดให้มาเรียนวิชาภาษาไทยในวันเสาร์ โดยครูบอกว่าใครจะมาหรือไม่มาก็
ได้นักเรียนจะทำอย่างไร ถ้ามาเรียนให้เลือกรูปบน ถ้าไม่มาเรียนให้เลือกรูปล่าง

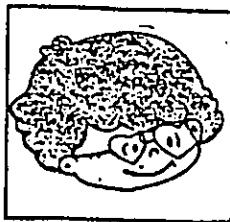
5. ถ้ามีเวลาว่างนักเรียนจะไปวิ่งเล่นกับเพื่อน หรือเล่นเกมภาษาไทยกับเพื่อน ถ้าไป
วิ่งเล่นให้เลือกรูปบน ถ้าเล่นเกมภาษาไทยให้เลือกรูปล่าง

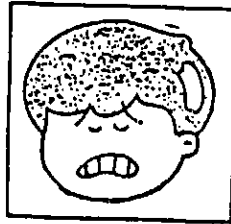
6. การเรียนวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนรู้สึกอย่างไร ถ้ารู้สึกอยากมาโรงเรียน ให้เลือกรูปบน ถ้าไม่อยากมาโรงเรียน ให้เลือกรูปล่าง

7. ถ้าครูบอกนักเรียนว่า วันนี้ครูจะไม่สอนวิชาภาษาไทย ให้ไปเรียนวิชาอื่นแทน นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร ถ้ารู้สึกเสียใจ ให้เลือกรูปบน ถ้ารู้สึกดีใจ ให้เลือกรูปล่าง

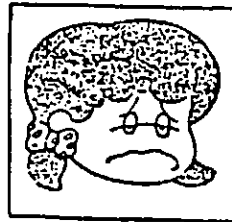

8. ชั่วโมงนี้เป็นชั่วโมงภาษาไทย แต่ครูลืมมาสอน นักเรียนจะอย่างไร ถ้าไปตามครูมาสอนให้เลือกรูปบน ถ้านั่งคุยกับเพื่อนในห้องให้เลือกรูปล่าง

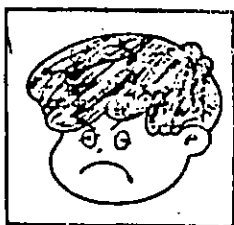

9. นักเรียนรู้สึกอย่างไรในขณะที่กำลังเรียนวิชาภาษาไทย ให้เลือกรูปบน ถ้ารู้สึกเบื่อหน่ายให้เลือกรูปล่าง

ถ้ารู้สึกสนุกสนาน

10. ถ้าโรงเรียนจัดให้มีการแข่งขันตอบปัญหาภาษาไทย นักเรียนจะทำอะไร
เข้าร่วมการแข่งขันให้เลือกรูปบน ไม่เข้าร่วมการแข่งขันให้เลือกรูปล่าง

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก
ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบการเขียนคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน			แบบทดสอบการเขียนคำ		
ข้อที่	P	D	ข้อที่	P	D
1	0.725	0.227	1	0.625	0.636
2	0.750	0.318	2	0.700	0.727
3	0.775	0.273	3	0.800	0.500
4	0.788	0.318	4	0.712	0.591
5	0.788	0.500	5	0.800	0.591
6	0.688	0.409	6	0.712	0.409
7	0.775	0.364	7	0.775	0.409
8	0.762	0.200	8	0.675	0.500
9	0.725	0.455	9	0.755	0.364
10	0.788	0.455	10	0.700	0.364
11	0.625	0.455	11	0.625	0.273
12	0.650	0.200	12	0.712	0.277
13	0.625	0.273	13	0.800	0.227
14	0.775	0.318	14	0.712	0.455
15	0.775	0.591			
16	0.575	0.682			
17	0.637	0.409			
18	0.800	0.455			
19	0.650	0.591			
20	0.375	0.500			
21	0.700	0.545			

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน คำนวณจากสูตร
Kuder - Richardson 20 (ลิ้น สายยศและอังคณา สายยศ 2528 : 168)

$$\begin{aligned}
 r_{kk} &= \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \left[\frac{21}{21-1} \right] \left[1 - \frac{3.538}{13.2} \right] \\
 &= 0.7716 \\
 \text{ค่าความเชื่อมั่น} &= 0.7716
 \end{aligned}$$

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนคำ คำนวณจากสูตร Kuder -
Richardson 20 (ลิ้น สายยศและอังคณา สายยศ 2528 : 168)

$$\begin{aligned}
 r_{kk} &= \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \left[\frac{14}{14-1} \right] \left[1 - \frac{2.768}{13.20} \right] \\
 &= 0.8511 \\
 \text{ค่าความเชื่อมั่น} &= 0.8511
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทัศนคติ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทัศนคติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

ข้อที่	X_1	X_2	S_1^2	S_2^2	t
1	1	0.5	0	0.25	1.82
2	1	0.4	0	0.24	2.26
3	1	0.4	0	0.24	2.26
4	1	0.4	0	0.24	2.26
5	1	0.45	0	0.24	2.04
6	1	0.5	0	0.25	1.82
7	1	0.4	0	0.24	2.26
8	1	0.5	0	0.25	1.82
9	1	0.45	0	0.24	2.04
10	1	0.5	0	0.25	1.82

หาค่าความเชื่อมั่น จากสูตร Coefficient alpha (Cronbach) (วิเชียร เกตุสิงห์ 2528 : 142)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{S_1^2}{S_t^2} \right]$$

$$\alpha = \left[\frac{10}{10-1} \right] \left[1 - \frac{1.44}{4.233} \right]$$

$$= 0.7327$$

ค่าความเชื่อมั่น = 0.7327

ภาคผนวก จ
แผนการสอน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 1 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการพูด และฝึกให้รู้จักคิด
2. การฝึกทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้วิชาอื่นได้ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องสัตว์เลี้ยงให้ผู้อื่นฟังได้
2. นักเรียนสามารถแยกประเภทสัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่นและสัตว์เลี้ยงไว้ใช้งานได้ถูกต้อง

เนื้อหา เรื่องสัตว์เลี้ยง

สัตว์เลี้ยงมีหลายชนิด แบ่งออกได้เป็นสัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น เช่น แมว สุนัข นก ฯลฯ และสัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน เช่น ม้า วัว ควาย ฯลฯ สัตว์เลี้ยงเป็นสัตว์ที่มีประโยชน์ นอกจากจะให้ความสุข ความเพลิดเพลินแก่ผู้เลี้ยงแล้ว สัตว์เลี้ยงบางชนิดยังทำงานให้แก่ผู้เลี้ยงได้อีกด้วย การเลี้ยงสัตว์นอกจากจะให้อาหาร และให้การรักษาเมื่อสัตว์ป่วยแล้ว ยังต้องให้ความเมตตาต่อสัตว์ที่เราเลี้ยงด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ นำภาพนก ภาพม้า มาให้นักเรียนดูแล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพ ว่าสัตว์ในภาพมีลักษณะอย่างไร สัตว์ทั้งสองมีลักษณะแตกต่างกันอย่างไร

ขั้นสอน 1. ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง เช่น ชนิดของสัตว์เลี้ยง ความเป็นอยู่ อาหาร วิธีเลี้ยง ประโยชน์ของสัตว์นั้น ๆ

2. ให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงของแต่ละคน

3. ให้นักเรียนช่วยกันแยกประเภทสัตว์เป็นสัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน และ สัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น

4. ครูเขียนในกระดานดำแยกประเภทสัตว์ให้นักเรียนอ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงประเภทของสัตว์ (สัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น สัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน) และประโยชน์ของสัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น และสัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน

สื่อการเรียนการสอน

ภาพนก และภาพม้า

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเล่าเรื่อง และความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. การทดสอบด้วยวาจา

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 2 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

ภาษาในบทร้อยกรองนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังให้เกิด
ความซาบซึ้งและเจตคติที่ดีอีกด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับบทร้อยกรองที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา บทร้อยกรอง "สัตว์เลี้ยง"

หนูหนูที่รัก	ควรวักสนใจ
สัตว์ที่เลี้ยงไว้	ควรรให้อาหาร
มีใจกรุณา	เมตตาสงสาร
ยามเมื่อใช้งาน	กิจการหนักเบา
สัตว์เลี้ยงคือมิตร	สนิทรู้ใจ
ชื่อสัตว์รับใช้	จงอย่าดูเบา
เลี้ยงดูอยู่เฝ้า	เรารักสัตว์เอย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายปริศนาจำนวน 2 ภาพดังนี้

โดยครูจะนำภาพมาให้เด็กเรียนดูทีละส่วนจนกว่านักเรียนจะทายภาพได้ แล้วถามนักเรียนว่าสัตว์เลี้ยงทั้งสองเป็นสัตว์เลี้ยงประเภทเดียวกันหรือไม่ สัตว์เลี้ยงแต่ละตัวเป็นสัตว์ประเภทใด

ขั้นสอน 1. ครูนำแผนภูมิบทร้อยกรอง เรื่อง สัตว์เลี้ยง มาอ่านให้นักเรียนฟัง

1. เที้ยว

2. นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรคจนจบ

3. สนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในบทร้อยกรอง

ขั้นสรุป ให้นักเรียนยกตัวอย่างสัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น สัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน

และบอกประโยชน์ของสัตว์เลี้ยงแต่ละประเภท

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิบทร้อยกรอง เรื่อง "สัตว์เลี้ยง"

2. ภาพปริศนา

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเล่าเรื่อง

2. การยกเหตุผลที่ยกมาจา

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33

แผนที่ 3 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะทางภาษาทำให้การเรียนรู้ การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง

2. นักเรียนสามารถคัดคำจากบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง สะอาด และสวยงาม

เนื้อหา บทร้อยกรอง "สัตว์เลี้ยง"

หนุหนุที่รัก

ควรรักสนใจ

สัตว์ที่เลี้ยงไว้

ควรให้อาหาร

มีใจกรุณา

เมตตาสงสาร

ยามเมื่อใช้งาน	กิจการหนักเบา
สัตว์เลี้ยงคือมิตร	สนิทรูใจ
ชื่อสัตว์รับใช้	จงอย่าดูเบา
เลี้ยงดูอยู่เฝ้า	เรารักสัตว์เอย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายปริศนาคำทายต่อไปนี้ " อะไรเอย นิ่งสูง ยืนต่ำ เวลาไม่โทจะแยกเขี้ยว " (สุนัข)

ขั้นสอน

1. ครูอ่านบทร้อยกรองเรื่อง "สัตว์เลี้ยง" ให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
2. ให้นักเรียนอ่านตามครู พร้อมกับเคาะจังหวะ
3. ครูตีบัตรคำจากบทร้อยกรองให้นักเรียนอ่านทีละคำ และอ่านสะกดคำ เช่น สัตว์เลี้ยง งาน สนใจ อาหาร กรุณา เมตตา สงสาร มิตร รักษา
4. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ และให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคที่แต่งขึ้น

ขั้นสรุป ให้นักเรียนคัดคำจากข้อ 3

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แผนภูมิบทร้อยกรองเรื่อง "สัตว์เลี้ยง"
2. ปริศนาคำทาย
3. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านบทร้อยกรอง
2. ตรวจผลงานการคิดลายมือ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 4 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการพูดและฝึกให้รู้จักคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากภาพที่ครูกำหนดให้ได้

เนื้อหา

ภาพในหนังสือเรียนภาษาไทย บทที่ 33 หน้า 50

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพหน้า 50 และครูถามนักเรียนว่าในภาพมีอะไรบ้าง

ขั้นสอน สนทนาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในภาพ เช่น

- ในภาพมีใครบ้าง
- แต่ละคนกำลังทำอะไร
- นักเรียนทำอะไรได้บ้างที่ต่างจากภาพ
- โรงเรียนเรามีอะไร และไม่มีอะไรเหมือนภาพ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพที่ครูติดไว้บนกระดานดำเป็นเรื่องสั้น ๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2
2. ภาพ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการสนทนาซักถาม
2. ตรวจสอบผลงานการแต่งเรื่องจากภาพ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33

แผนที่ 5 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่อง และการฟังเรื่องที่มีผู้อื่นเล่า เป็นการฝึกทักษะในการพูด การฟัง และฝึกให้รู้จักคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับสุนัขให้ผู้อื่นฟังได้
2. นักเรียนสามารถวาดรูปสุนัขได้

เนื้อหา นิทานเรื่อง "สุนัขตัญญู"

บริเวณตลาดสดที่พลุกพล่านด้วยผู้คนแห่งหนึ่ง เป็นที่รวมของสินค้าหลายชนิดตั้งแต่ กุ้ง หอย ปลา ปู เนื้อหมู ฯลฯ ไปจนถึงผักสดนานาชนิด วางระเกะระกะทั่วไป ภายใต้โต๊ะวางสิ่งของเหล่านั้นเป็นที่หมักหมมของผัก และเศษของเหลือต่าง ๆ สังกลิ่นอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ แต่ภายใต้โต๊ะนั้นแม้จะไม่มีใครปรารถนาก็จริง แต่เป็นที่ซุกหัวอยู่ประทั้งชีวิตของสัตว์ต่าง ๆ เช่น หนู แมลงสาบ หรือแม้แต่มด ตะขาบที่เป็นอันตรายได้ตลอดเวลา ในจำนวนนั้นมีลูกสุนัขวัยเดือนเศษอยู่ตัวหนึ่งที่คอยหาเศษอาหารประทั้งชีวิต คอยหลบเท้า และก้อนอิฐ จากผู้มาซื้อของอยู่ตลอดเวลา บริเวณโต๊ะขายเนื้อแห่งนั้น เจ้าหมาน้อยคอยมองอยู่ด้วยความหิวโหย มันกระดิกหางอย่างประจบทุกครั้งที่ได้ยินเสียงตวาดไล่ จากเจ๊กขายหมูคนนั้นพอได้จังหวะเจ้าของปลอมมันตรงเข้าจับก้อนเนื้อลากไปอย่างรวดเร็ว จวนจะเข้าใต้โต๊ะอยู่แล้วเจ้าของหันมาเห็นพอดี ความโมโหเขาคว่ามิดบังตอลับเนื้อข้างสุดแรง เจ้าหมาน้อยร้องลั่นอย่างเจ็บปวดแต่รวบรวมพลังกำลังครั้งสุดท้ายลากเนื้อเข้าไปจนได้

เมื่อผู้เห็นเหตุการณ์พากันช่วยยกโต๊ะออกมาเพื่อเอาเนื้อคืน สิ่งที่ทุกคนอดสังเวชใจไม่ได้ก็คือได้เห็นภาพหมาตัวเมียดมไอจนเหลือแต่กระดูก กำลังเคี้ยวเนื้อกินอย่างลำบาก ไกล ๆ กันนั้นซากสุนัขน้อยมีเลือดไหล ไทรมตัว เนื้อลั่นระริกแม้จะขาดใจตายไปแล้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูนำภาพสุนัขมาให้นักเรียนดู ถามนักเรียนว่าสุนัขในภาพมีลักษณะอย่างไร นักเรียนชอบเลี้ยงสุนัขหรือไม่

ขั้นสอน 1. ครูเล่านิทานเรื่องสุนัขตัญญูโดยใช้หุ่นมือตัวเด็ก และหุ่นมือตัวสุนัขประกอบการเล่า

2. อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง เช่น
 - นักเรียนชอบสุนัขหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - ลูกสุนัขมีความประพฤติเป็นอย่างไร
 - ถ้านักเรียนเป็นลูกสุนัขนักเรียนจะทำอย่างไร

- นักเรียนควรเอาอย่างลูกสุนัขที่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่หรือไม่ เพราะเหตุใด

3. ให้นักเรียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับสุนัขที่เลี้ยงไว้ที่บ้าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนวาดรูปสุนัขที่ตนชอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพสุนัข
2. นิทานเรื่องสุนัขกตัญญู

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลงานการวาดภาพ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 6 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ
2. ภาษาในบทหรือกรอนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังให้เกิดความซาบซึ้งและเจตคติที่ดีอีกด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแจกลูกคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ : ไก่ ลอย คาง ต่าง
2. บทที่ 33

เจ้าหมาทำไก่	ชื่อโตสี่ขา
สองหูสองตา	มีหางหนึ่งหาง
มันเดินไปมา	ลอยหน้าคอคาง
เด็กทั้งหลายต่าง	หัวเราะชอบใจ

ออกมายืนดู	ครูให้นั่งที่
หมาบ้านใครมี	เล่าให้ฟังได้
เด็กเด็กเบิกบาน	เล่าขานทั่วไป
ได้เพื่อนพอใจ	รู้จักกันดี
คุยกัน ไปมา	ถึงหมาของตน
เสียงดังทั้งชั้น	สับสนทันที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพสุนัข

- ขั้นสอน
1. ครูติดบัตรคำใหม่บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง
 2. ให้นักเรียนอ่านตาม
 3. ครูอธิบายความหมายของคำใหม่ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยคประกอบ
 4. แจกลูกคำใหม่ เช่น

ไก	ไต	ใจ	ไ้	ไอ้	คาง	นาง	ยาง	วาง	ลาง
ไค้	ไต้	ใจ้	ไ้้	ไอ้้	ต่าง	ปาง	จ่าง	ห่าง	ถ่าง
รอย	คอย	ปอย	งอย	จอย					

5. ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว แล้วจึงให้นักเรียนอ่านตาม
6. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้อ่านต่อกันเป็นวรรค ๆ เช่น

กลุ่มที่ 1 :	เจ้าหมาทำไก้
กลุ่มที่ 2 :	ชื่อโตสี่ขา
กลุ่มที่ 1 :	สองหูสองตา
กลุ่มที่ 2 :	มีหางหนึ่งหาง
7. สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนคัดข้อความตั้งแต่ เจ้าหมาทำไก้ จนถึง สับสนทันที

สื่อการเรียนการสอน

หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 2

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านและการตอบคำถาม
2. ตรวจผลงานการคัดลายมือ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 7 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ
2. ภาษาในบทหรือกรอนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังทำให้เกิดความซาบซึ้ง และเจตคติที่ดีอีกด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและบอกความหมายของคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ : ตน ลับสน ทันที เต็มที่
2. บทที่ 33

ครูให้หันหน้า	ห้าคนพอดี
คุยได้เต็มที่	อย่าให้เสียงดัง
ครูจึงบอกว่า	เรื่องหมาน่าเล่า
ให้เพื่อนเพื่อนเรา	ทุกคนได้ฟัง
เพื่อนจึงบอกว่า	มานี้เสียงดัง
เล่าดีน่าฟัง	จะตามมีอชม

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูถามเรื่องราวที่เรียนมาแล้วในครั้งก่อน

- ขั้นสอน
1. ครูติดบัตรคำใหม่บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว
 2. ให้นักเรียนอ่านตาม
 3. ครูอธิบายความหมายของคำใหม่
 4. แจกลูกคำใหม่
 5. ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว แล้วให้นักเรียนอ่านตาม
 6. ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

ขั้นสรุป ครูนำบัตรวลี หรือบัตรประโยคจากเนื้อเรื่องที่อ่านชูขึ้นทีละใบ ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันและครูอธิบายความหมายของคำใหม่

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2
2. บัตรวลี บัตรประโยค

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่าน
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 8 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ
2. การอ่าน เขียน เป็นการฝึกทักษะทางภาษาที่ช่วยให้การเรียนรู้ การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา

คำใหม่ : ทัว หั้น ท้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูติดแผนภูมิคำที่สะกดด้วย น แล้วให้นักเรียนสังเกตว่าคำเหล่านี้มีอะไรเหมือนกัน

- ขั้นสอน
1. แจกลูกคำที่สะกดด้วย น เช่น
 ต้น ก้น ม้น ส้น น้น บ้น
 บาน วาน สาน จาน ลาน ชาน ยาน
 ยืน ปืน คิน ชิน ชื่น ทิน
 2. ให้นักเรียนเล่นเกมเก็บมะม่วง
 3. นักเรียนอ่านคำใหม่ โดยอ่านเป็นคำและอ่านสะกดตัว

4. ครูอธิบายความหมายของคำใหม่

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิคำที่สะกดด้วยตัว น
2. บัตรคำ
3. กระเป่าผนัง
4. เกมเก็บมะม่วง
5. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร้องเพลง และการเล่นเกม
2. ตรวจผลงานการทำแบบฝึกหัด

เกมเก็บมะม่วง

อุปกรณ์

บัตรคำคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนมาแล้ว

ตัวอย่างบัตรคำ

วิธีเล่น

1. ครูวาดภาพต้นมะม่วง ไว้บนกระดานดำ
2. ครูนำบัตรคำรูปมะม่วง ไปติดไว้บนต้นมะม่วง
3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม เมื่อครูให้สัญญาณให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหยิบบัตรคำที่มีคำที่สะกดด้วย " น "
4. ทำเช่นนี้เรื่อย ๆ เมื่อจบเกมกลุ่มใดเก็บมะม่วงที่มีคำที่สะกดด้วย " น " ได้มากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ชนะ

แบบฝึกหัด

๒ ใจกา X ทับคำที่สะกดด้วย "น"

ต่าง	นั้น	หาญ	เอก
ท้าว	ส่น	หัน	กาล
ขาน	ดาบ	ชาย	หัด
คน	จน	การ	ขาย

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 9 (2 คาบ)

คำความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและผันคำที่มี ห นำ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา

1. คำใหม่ : เรื่อง หลาย ตบ
2. คำที่มี ห นำ : หลาย หมา หมู หมี หมอ หม้อ ใหม่ หมู

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำที่มีตัว น สะกด โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำ

ขั้นสอน 1. ครูอ่านคำใหม่ให้นักเรียนอ่านตามครู และอธิบายความหมาย

2. ฝึกแจกลูกและอ่านคำที่มี ห นำ

3. ให้นักเรียนผันคำที่มี ห นำ บางคำ เช่น

หมู หมู หมู ใหม่ ใหม่ ใหม่

หมี หมี หมี หมา หมา หมา

เมื่อผันแล้วครูจะเขียนคำที่นักเรียนผันไว้บนกระดานและวงกลม

เฉพาะคำที่มีความหมาย แล้วถามนักเรียนว่าทำไมครูจึงวงกลมเฉพาะคำเหล่านี้

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แผนภูมิผันคำ
3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่าน และการผันคำ
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

จงเติมตัวอักษรที่หายไปเพื่อให้ได้คำที่มีความหมาย

ท ำ ย

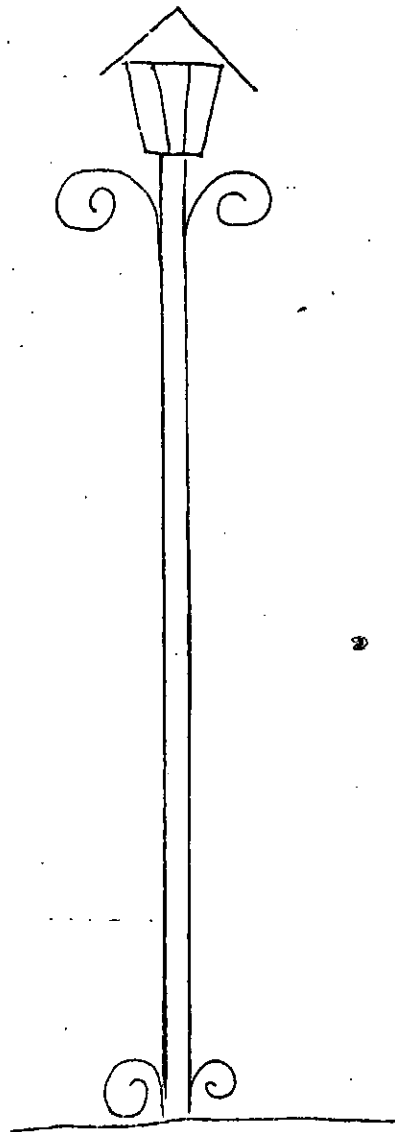
ท ม

บ อ ง

ง

ท อ

ท
จ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 10 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ภาษา ความเข้าใจ และการใช้ภาษาได้ดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้ไม่ได้คู่ได้
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา

คำที่ใช้ไม่ได้คู่ : เต็ม เต็ก เก็น เล็ก เซ็น เข็ม

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนตัวสะกดในมาตราแม่กน โดยให้นักเรียนร้องเพลงมาตราแม่กน

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนออกเสียงคำที่ใช้ไม่ได้คู่

เต - ม - " - เต็ม

เด - ก - " - เต็ก

ฯลฯ

2. ให้นักเรียนผันคำต่อไปนี้

ที่	ที่	ที่	ทั่ว	ทั่ว	ทั่ว
นี้	นี้	นี้	นิ้ว	นิ้ว	นิ้ว
ผี	ผี	ผี	พัว	พัว	พัว

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แผนภูมิผันคำ
3. เพลงมาตราแม่กน
4. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่าน และการผันคำ
2. ตรวจผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

🌳 จงหาคำที่สะกดด้วยตัว "น"

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 33
แผนที่ 11 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ภาษา และการใช้ภาษาได้ดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำซ้อนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 ใน 5 ข้อ

เนื้อหา

1. คำซ้อน ได้แก่ เลื่อนผ้า เล่าชาน ชุกชอน
เรือแพ เล่าเรียน ทักทาย
เขียนอ่าน พุดจา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนเล่นเกมหาคู่ให้ฉันที

ขั้นสอน 1. ครูนำแผนภูมิคำซ้อนมาให้นักเรียนอ่าน
2. ให้นักเรียนต่อคำที่ครูพูดให้เป็นคำซ้อน เช่น

- ครู : บ้าน
นักเรียน : บ้านช่อง
ครู : ผม
นักเรียน : ผมเผ้า

ฯลฯ

3. ให้นักเรียนหาคำซ้อนคนละ 1 คำ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. เกมหาคู่ให้ฉันที
2. แผนภูมิคำซ้อน
3. แบบฝึกหัด

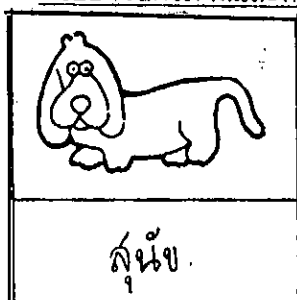
การประเมินผล

1. สังเกตจากการเล่นเกม และการอ่านคำซ้อน
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

เกมหาคู่ให้ฉันที

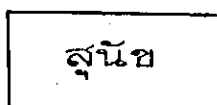
- อุปกรณ์ 1. บัตรภาพและคำ

ตัวอย่างบัตรภาพและคำ

2. บัตรคำ

ตัวอย่างบัตรคำ

- วิธีเล่น 1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม

2. ครูใช้กระดานปิดคำได้ภาพแล้วให้นักเรียนหาบัตรคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่ครูติดไว้ กลุ่มใดหาได้ก่อนและอ่านได้ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน

แบบฝึกหัด

จงกา X ทับอักษรหน้าชื่อที่มีคำไม่เข้าด้วยกัน

1. ก. ทมา - แมว ข. นก - ไก่ ค. เด็ก - หนังสือ
2. ก. โตะ - แก้ว ข. มือ - ขา ค. ตา - ข้าง
3. ก. โรงเรียน - พระ ข. สมุด - ดินสอ ค. ครู - นักเขียน
4. ก. เสื้อ - กางเกง ข. ผสม - นาฬิกา ค. เงาะ - มะม่วง
5. ก. นก - แหนด ข. ช้อน - จาน ค. เท้า - ถุงมือ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 1 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านบทร้อยกรองเป็นการฝึกฝนทักษะที่ช่วยให้การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

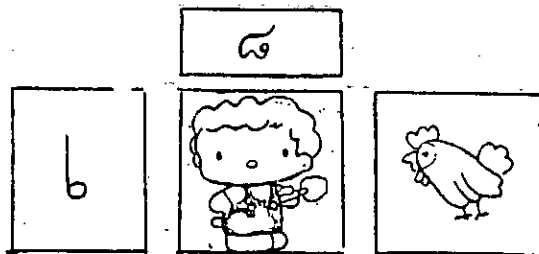
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
เนื้อหา บทดอกสร้อยสุภาสิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย"

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย
ความีรู้เขายังด้อยเร่งศึกษา
เมื่อเติบโตใหญ่เราจึงได้มีวิชา
เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน
ได้ประยูรชนหลายสถานเพราะการเรียน
จงพากเพียรไปเกิดจะเกิดผล
ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน
เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายคำจากภาพต่อไปนี้ (คำตอบ "เด็ก")

แล้วสนทนาเกี่ยวกับคำที่เด็กทายถึงหน้าที่และสิ่งที่เด็กควรปฏิบัติ

- ขั้นสอน
1. ครูอ่านบทดอกสร้อยสุภาสิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย" ให้นักเรียนฟัง
 2. ให้นักเรียนอ่านตามครูพร้อมทั้งเคาะจังหวะไปด้วย
 3. ให้นักเรียนอ่านทีละแถว โดยครูช่วยบอกเมื่อนักเรียนอ่านผิด

4. ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

ขั้นสรุป ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงหน้าที่ที่ได้ควรปฏิบัติ
สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แผนภูมิบทดอกสร้อยสุภาษิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย"
2. บัตรภาพ บัตรอักษร

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านบทดอกสร้อยสุภาษิต
2. สังเกตจากการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 2 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านบทร้อยกรองเป็นการฝึกฝนทักษะที่ช่วยให้การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบบทดอกสร้อยสุภาษิตได้ถูกต้อง

เนื้อหา บทดอกสร้อยสุภาษิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย"
เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังต้องเร่งศึกษา
เมื่อเติบโตใหญ่เราจะ ได้มีวิชา
เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน
ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน
จงพากเพียรไปเกิดจะเกิดผล
ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน
เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ทบทวนเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้จากบทดอกสร้อยสุภาษิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย"

- ขั้นสอน
1. ให้นักเรียนอ่านบทดอกสร้อยสุภาสิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย" พร้อมกัน
 2. ครูอธิบายความหมายในแต่ละประโยคของบทดอกสร้อยสุภาสิตให้

นักเรียนฟัง

3. ครูนำแผนภูมิบทดอกสร้อยสุภาสิตออกแล้วให้นักเรียนเล่นเกมต่อบทดอกสร้อย

บทดอกสร้อย

ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาที่ได้จากการอ่านบทดอกสร้อยสุภาสิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย"

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แผนภูมิบทดอกสร้อยสุภาสิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย"
2. เกมต่อบทดอกสร้อยสุภาสิต

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของการต่อบทดอกสร้อยสุภาสิต

เกมต่อบทดอกสร้อย

อุปกรณ์ บัตรประโยค

ตัวอย่างบัตรประโยค

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังต้องเร่งศึกษา

- วิธีเล่น
1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
 2. ครูแจกบัตรประโยคให้กลุ่มละ 1 ชุด จับฉลากกลุ่มที่ได้

หมายเลข 1 ให้เป็นฝ่ายเริ่มชูบัตรคำ ... เด็กเอ๋ยเด็กน้อย กลุ่มที่ 2 จะต่อว่า...

ความรู้เรายังต้องเร่งศึกษา

สลับกันไปจนจบบทดอกสร้อย

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 3 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การพูดแสดงความคิดเห็นเป็นการฝึกการคิด และการใช้ภาษาให้สัมพันธ์กัน
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความขยัน และความเกียจคร้านใน
การเรียนได้

เนื้อหา บทดอกสร้อยสุภาสิต "เด็กเอ๋ยเด็กน้อย"

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะ得有วิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

จงพากเพียรไปเกิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนเล่นเกมหาคำตรงข้าม

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทดอกสร้อยสุภาสิต "เด็กเอ๋ย
เด็กน้อย" ในเรื่องของความขยัน และความเกียจคร้านในการเรียน

2. ครูซักถามประสบการณ์ของนักเรียนที่ได้พบเห็นมาว่าคนขยันและคน
เกียจคร้านมีผลต่างกันอย่างไร

3. ยกตัวอย่างบุคคลที่ขยันหมั่นทำอะไรได้สำเร็จ เช่น เด็กขยันเรียน
ย่อมสอบได้ คนที่ขยันทำมาหากินย่อมเป็นคนรวยได้ในภายภาคหน้า

ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของความขยัน และโทษของ
ความเกียจคร้าน

สื่อการเรียนการสอน

เกมหาคำตรงข้าม

การประเมินผล

สังเกตจากการเล่นเกม และการพูดแสดงความคิดเห็น

เกมหาคำตรงข้าม

อุปกรณ์ บัตรคำ
ตัวอย่างบัตรคำ

- วิธีเล่น
1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
 2. กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งชูบัตรคำขึ้นแล้วสมาชิกในกลุ่มจะอ่านคำนั้นพร้อมกัน กลุ่มที่ 2 จะต้องชูบัตรคำที่มีความหมายตรงกันข้ามขึ้นพร้อมกับอ่านพร้อมกัน ต่อไปกลุ่มที่ 2 จะเป็นฝ่ายเริ่มชูบัตรคำก่อน แล้วกลุ่มที่หนึ่งจะชูบัตรคำที่มีความหมายตรงกันข้ามขึ้น เช่นนี้ไปเรื่อย ๆ กลุ่มใดชูบัตรและอ่านคำที่ชูได้ก็จะได้ 2 คะแนน ถ้าอ่านไม่ได้หรือชูบัตรคำไม่ถูกต้องอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะได้เพียง 1 คะแนน และกลุ่มใดได้คะแนนรวมมากก็จะเป็นฝ่ายชนะ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 4 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การพูดแสดงความคิดเห็นเป็นการฝึกการคิด และการใช้ภาษาให้สัมพันธ์กัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงให้ผู้อื่นฟังได้
เนื้อหา ภาพในบทที่ 34 หน้า 55

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ สนทนาเกี่ยวกับภาพในบทเรียนที่ 34 หน้า 55

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สัตว์เลี้ยงที่นักเรียนชอบ.

2. ให้นักเรียนเลียนเสียงสัตว์ และแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนเขียนประโยชน์ของสัตว์เลี้ยงลงในสมุดแบบฝึกหัดคนละ 3 ข้อ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2
2. สมุดแบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการใช้ภาษาในการสนทนา และการตอบคำถาม
2. ตรวจผลงานการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 5 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านเป็นการฝึกทักษะที่ช่วยให้การเรียนรู้ การเข้าใจภาษา และการใช้
ภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกคำที่ใช้พยัญชนะ และสระต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

เนื้อหาแบบฝึกอ่าน

วาด	-	วา	-	ด	
แมว	-	แม	-	ว	
ดอก	-	ดอ	-	ก	
เมื่อ	-	ม	-	เ	อ - เมื่อ
เงิน	-	เงิน			เมื่อ - เอก
ระบาย	-	ร่างกาย			
เขี้ยว	-	เดี้ยว			
บาง	-	วาง			
รูป	-	ลูป			

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนอ่านบัตรอักษร

ขั้นสอน 1. ครูออกเสียงคำข้างล่างนี้เพื่อให้นักเรียนบอกว่าเป็นเหมือนกันหรือต่างกัน

เป็นคู่ ๆ

วาด	-	ลาด
สนุก	-	สนาน
วาด	-	ลาด
แมว	-	แนว
รูป	-	ลูป

2. ให้นักเรียนดูแผนภูมิการแจกลูกคำที่ใช้พยัญชนะและสระคล้ายกับคำ

ที่เรียนมาแล้ว เช่น

วาด - วาด ลาด
 ส่นก - ส่นาม ส่นาน ส่นม ส่นิม
 เปื่อ - เสื่อ เฝื่อ เหงื่อ เชื้อ เมื่อ
 แมว - แนว แจว แวว
 เหลื่อง - เหมื่อง

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านแจกลูกจากแผนภูมิเป็นรายกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิแบบฝึกอ่าน
2. บัตรอักษร

การประเมินผล

สังเกตจากการอ่านแจกลูกคำ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
 แผนที่ 6 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

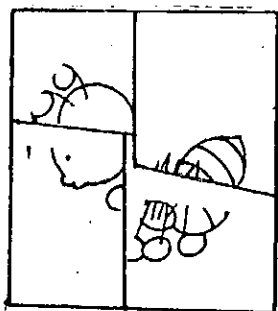
1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่สะกดด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กด และแม่กบได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีตัวการันต์ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

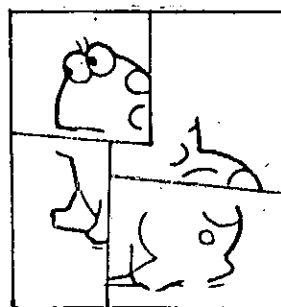
1. คำที่สะกดด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กด เช่น วาด เป็ด พุด ชชาติ
 ลัตว์ ญาติ ฯลฯ
2. คำที่สะกดด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กบ เช่น กีบ จบ ทลับ หลบ
 กราบ ฯลฯ
3. คำที่มีตัวการันต์ เช่น ลัตว์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนต่อภาพจิ๊กซอ (ภาพมด และภาพกบ) และบอกว่าเป็นภาพอะไร เขียนอย่างไรแล้วครูจะเขียนไว้บนกระดานดำ

(มด)

(กบ)

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านคำที่สะกดด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กด และแม่กบจากบัตรคำ

2. ให้นักเรียนสังเกตคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น
 ต ตี สะกดอ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด
 ป สะกดอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด

3. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่มีตัวการ์ตูน พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และบอกนักเรียนว่าพยัญชนะที่มีตัวการ์ตูนจะไม่ออกเสียง

ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าตัวสะกดในมาตราแม่กด และแม่กบ มีตัวอะไรบ้าง แล้วให้นักเรียนคัดคำจากบัตรคำในข้อ 1 ในขั้นสอน

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ภาพ
2. บัตรคำ

การประเมินผล

- 1: สังเกตจากการอ่าน
2. ตรวจผลงานการคัดลายมือ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 7 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ห นำได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %

เนื้อหา

1. คำที่มี ห นำ เช่น หลาย เหลือง
2. คำยาก เช่น คำที่มี ช นำ เช่น ชยัน ชย้า แซง ชยาย ชนม ชนุณ เขม็อบ ฯลฯ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนอ่านคำจากแผนภูมิฝึกผันคำ

- ขั้นสอน
1. ทบทวนคำยากโดยอ่านจากบัตรคำที่เคยเรียนมาแล้ว
 2. ให้นักเรียนฝึกผันคำต่อไปนี้

ชย้า	ชย้า	ชย้า
เขย้า	เขย้า	เขย้า
ชยี้	ชยี้	ชยี้
เขม่า	เขม่า	เขม่า

3. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่มี ห นำ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำยาก
2. บัตรคำนำ
3. แผนภูมิฝึกผันคำ
4. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน และผันคำ
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

จงหาคำที่มี ห หน้า และ ข หน้า

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 8 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนคำใหม่ได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 ใน 10 คำ

เนื้อหา

1. คำใหม่ : วาด เปื้อ บางที่ ระบาย
2. บทที่ 34

มานี้กับเพื่อน ๆ ชยันเรียน เข้าชั้นก็มาโรงเรียน ตั้งใจเรียนเขียนอ่าน ครูไพลินสอนดี นักเรียนสนุก พอเห็นนักเรียนจะเปื้อ ก็สอนให้นักเรียนร้องเพลง มานี้กับเพื่อน ๆ ชอบร้องเพลง บางที่ครูไพลินก็ให้นักเรียนวาดรูป แล้วระบายสี ปิดิชอบระบายสีธงชาติ ธงชาติมีสีแดง สีขาว สีน้ำเงิน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพหน้า 55 แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพว่า มีอะไรบ้าง ใครกำลังทำอะไร ฯลฯ

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่จากบัตรคำ และครูอธิบายความหมายของคำใหม่

2. ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
3. ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
4. สนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกคำต่อไปนี้ วาด เมื่อ บางที่ ระบายเงิน บาง ลอย คาง ต่าง ทันที

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนกลุ่มทวาคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 9 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถคัดคำใหม่ได้ถูกต้อง สวยงาม และสะอาด

- เนื้อหา
1. คำใหม่ : ดอกไม้ ม่วง ชมพู เขียว เหลือง น้ำเงิน
 2. บทที่ 34

ชูใจชอบระบายรูปดอกไม้ด้วยสีม่วง สีชมพู มานีชอบวาดรูปสัตว์ และระบายรูปนกด้วยสีเขียว รูปหมาสีเหลือง รูปแมวสีเทา ครูโพลินพูดว่า "มานีคงรักสัตว์มากนะ"

มานีตอบว่า "ค่ะ มานีมีเจ้าโตกับนกแก้ว ชูใจมีแมวชื่อสีเทา บิดีมีม้าชื่อเจ้าแก่ค่ะ"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพม้า แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพ

- ขั้นสอน
1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
 2. ครูอธิบายความหมายของคำใหม่
 3. ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
 4. ให้นักเรียนอ่านตาม
 5. สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนคัดคำใหม่

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพม้า
2. บัตรคำใหม่
3. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2

การประเมินผล

1. ตรวจผลงานการคัดลายมือ

2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 10 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ : แมว เขียน รูป สัตว์เลี้ยง สีแดง
2. บทที่ 34

ครูโพลินจึงสอนเรื่องสัตว์เลี้ยง ครูโพลินให้นักเรียนเล่าเรื่องสัตว์เลี้ยง
ของตนให้เพื่อนฟัง นักเรียนก็สนใจ ครูโพลินให้นักเรียนวาดรูปและเขียนเล่า
เรื่องสัตว์เลี้ยงของตนแล้วอ่านให้เพื่อนฟัง นักเรียนชอบกันมาก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนในครั้งที่แล้ว โดยให้นักเรียนอ่าน และยกตัวอย่าง
ประโยค เพื่อแสดงความหมายของคำนั้น ๆ

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่จากบัตรคำใหม่ โดยอ่านแบบแจกลูก หรือ
สะกดคำ

2. ครูอธิบายความหมายของคำใหม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนยกตัวอย่าง
ประโยคประกอบ

3. ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

4. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องเอง

5. ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกคำใหม่ 5 คำ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ

2. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 11 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การพูดแสดงความคิดเห็น เป็นการฝึกการคิด และการใช้ภาษาให้สัมพันธ์กัน
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา บทที่ 34

มานี้กับเพื่อน ๆ ชยันเรียน เข้าชั้นก็มาโรงเรียน ตั้งใจเรียนเขียนอ่าน ครูไพลินสอนดี นักเรียนสนุก พอเห็นนักเรียนจะเบื่อ ก็สอนให้นักเรียนร้องเพลง มานี้กับเพื่อน ๆ ชอบร้องเพลง บางทีครูไพลินก็ให้นักเรียนวาดรูป แล้วระบายสี ปิติชอบระบายสีธงชาติ ธงชาติมีสีแดง สีขาว สีน้ำเงิน ชูใจชอบระบายรูปดอกไม้ด้วยสีม่วง สีชมพู มานีชอบวาดรูปสัตว์ และระบายรูปนกด้วยสีเขียว รูปหมาสีเหลือง รูปแมวสีเทา ครูไพลินพูดว่า "มานี้ คงรักสัตว์มากนะ"

มานีตอบว่า "คะ มานีมีเจ้าโตกับนกแก้ว ชูใจมีแมวชื่อสีเทา ปิติมีม้าชื่อเจ้าแก้ว"

ครูไพลินจึงสอนเรื่องสัตว์เลี้ยงครูไพลินให้นักเรียนเล่าเรื่องสัตว์เลี้ยงของตนให้เพื่อนฟัง นักเรียนก็ชอบใจ ครูไพลินให้นักเรียนวาดรูปและเขียนเล่าเรื่องสัตว์เลี้ยงของตนแล้วอ่านให้เพื่อนฟัง นักเรียนชอบกันมาก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูให้นักเรียนร้องเพลงสวัสดีพร้อมกันกับครู

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอภิปรายจากเรื่องที่อ่านในบทเรียน

2. ครูยกตัวอย่างคำสุภาพจากบทเรียน เช่น สวัสดิ์ ชอบคุณ ฯลฯ
และการใช้คำพูดเหล่านั้น

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงสวัสดิ์
2. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2
3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

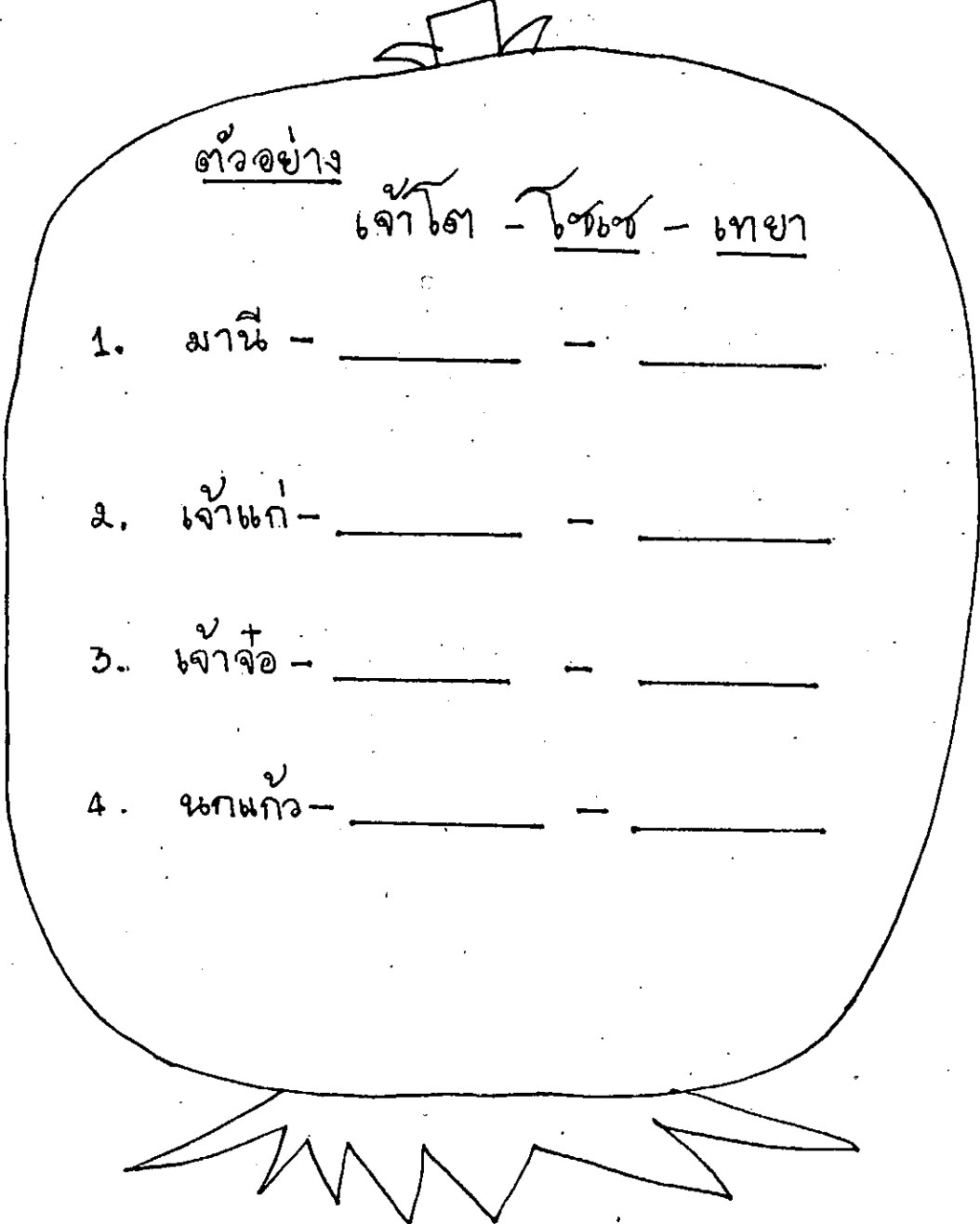
1. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อภิปราย
2. ตรวจผลงานการทำแบบฝึกหัด

เพลงสวัสดิ์

สวัสดิ์เธอจ้า ขอสัญญาเป็นเพื่อนกับเธอ
จันไผ่ผ่นมานานักเออ อยากพบเธอขอสวัสดิ์

แบบฝึกหัด

จงทำคำที่ตรงของคำกับคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

เจ้าโต - โสภ - เทษา

1. มานี้ - _____ - _____

2. เจ้าแก้ว - _____ - _____

3. เจ้าจ้อ - _____ - _____

4. นางแก้ว - _____ - _____

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 12 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะที่ช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ได้

เนื้อหา เรื่องสัตว์เลี้ยง

สัตว์มีหลายประเภท เช่น สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน สัตว์ป่า สัตว์เหล่านี้ต้องการที่อยู่อาศัย อาหาร น้ำ และอากาศ ทั้งสิ้น สัตว์บางชนิดดุร้าย เช่น สัตว์ป่า ได้แก่ เสือ สิงห์โต ฯลฯ สัตว์บางชนิดน่ารักไม่ดุร้าย ซึ่งคนนิยมเลี้ยงไว้ดูเล่น เช่น สุนัข แมว นก เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพสัตว์หลาย ๆ ชนิดแล้วครูถามว่ามีสัตว์กี่ชนิด อะไรบ้าง

ขั้นสอน 1. ครูสนทนาซักถามกับนักเรียนว่า ใครมีประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับ สัตว์อย่างไรบ้าง

2. ครูถามนักเรียนว่าใครชอบสัตว์ชนิดใดมากที่สุด

ขั้นสรุป ให้นักเรียนเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนชอบ

สื่อการเรียนการสอน

ภาพสัตว์

การประเมินผล

ตรวจผลงานการเขียนเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 13 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การพูดเป็นการฝึกฝนทักษะที่ช่วยให้การเรียนรู้ การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่เขียนได้
2. นักเรียนสามารถลำดับวงศ์ญาติสัตว์ได้ถูกต้อง

เนื้อหา เรื่องสัตว์เลี้ยง

สัตว์มีหลายประเภท เช่น สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน สัตว์ป่า สัตว์เหล่านี้ต้องการที่อยู่อาศัย อาหาร น้ำ และอากาศ ทั้งสิ้น สัตว์บางชนิดดุร้าย เช่น สัตว์ป่า ได้แก่ เสือ สิงห์โต ฯลฯ สัตว์บางชนิดน่ารักไม่ดุร้าย ซึ่งคนนิยมเลี้ยงไว้ดูเล่น เช่น สุนัข แมว นก เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ครูแสดงภาพแมวที่มีอายุต่าง ๆ กันให้นักเรียนช่วยกันเรียงจากแมวตัวที่มีอายุน้อยที่สุดไปหาแมวที่มีอายุมากที่สุด

- ขั้นสอน
1. ครูเลือกเรื่องที่นักเรียนเขียนในครั้งที่แล้วที่ครูเห็นว่าดี ให้ผู้เขียนเรื่องนั้นออกมาอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าชั้นเรียน ประมาณ 3-4 คน
 2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้อ่านว่าของใครดีที่สุด
 3. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวงศ์ญาติสัตว์

ขั้นสรุป ให้นักเรียนเล่นเกมวงศ์ญาติสัตว์ แล้วเขียนลำดับญาติสัตว์ของกลุ่มตนไว้ในสมุดของแต่ละคน

สื่อการเรียนการสอน

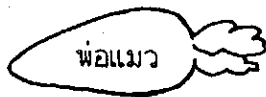
1. เกมวงศ์ญาติสัตว์
2. เรื่องที่นักเรียนแต่งขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็น
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่น

เกมวงศัณทิตสัตว์

อุปกรณ์ บัตรคำลำดับญาติสัตว์ชนิดต่าง ๆ เช่น
ตัวอย่างบัตรคำ

ฯลฯ

- วิธีเล่น
1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 ใบ
 2. ครูจะให้สัญญาณแล้วนักเรียนแต่ละคนจะต้องวิ่งเข้าหาพวกตนเอง โดยใช้เสียงร้องของสัตว์นั้น ๆ เป็นเสียงเรียกหาญาติของตนเอง

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 14 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแจกลูกคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา แบบฝึกอ่าน

แมว หมา เป็นสัตว์

นก และ เสือ ก็เป็นสัตว์

แมว หมา เป็นสัตว์เลี้ยง

เสือ เป็นสัตว์ป่า เพราะอยู่ในป่า

เราเลี้ยงม้าไว้ใช้งาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายปริศนาคำทายต่อไปนี้

ขั้นสอน 1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

2. ให้นักเรียนอ่านแจกลูกคำจากเรื่องที่ละคำพร้อม ๆ กัน

3. ให้นักเรียนอ่านเรื่องพร้อม ๆ กัน

4. สรุปเนื้อหาที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แผนภูมิแบบฝึกอ่าน

2. ปริศนาคำทาย

3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

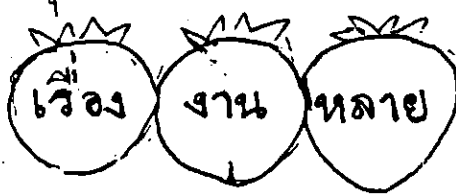
1. สังเกตจากการอ่าน และการแจกลูก

2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

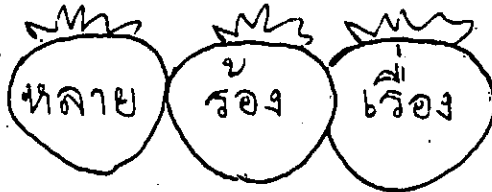
แบบฝึกหัด

จงนำคำที่อยู่ในวงกลมมาเติมในช่องว่างให้ได้ใจความ

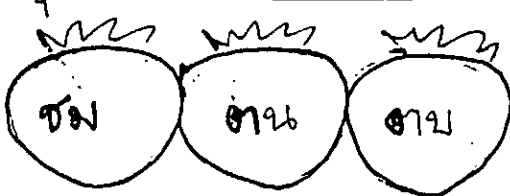
ยพาชอบเล่น _____

คน _____ คนชอบร้องเพลง

ทุกคนต่าง _____ มีชื่อ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 34
แผนที่ 15 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 ใน 5 ข้อ
เนื้อหา คำที่สะกดด้วย ง เช่น เพลง ลอง เสารง ระฆัง สีม่วง ดวง
สีแดง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพงูและให้ตัวแทนหนึ่งคนออกไปเขียนคำ (งู)

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนหาคำที่สะกดด้วยตัวสะกดในแม่กง จากบัตรคำที่ครูใส่ไว้ในกระเป๋าดัง

2. ให้นักเรียนอ่านคำที่เลือกไว้

3. ให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคเพื่ออธิบายคำนั้น ๆ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

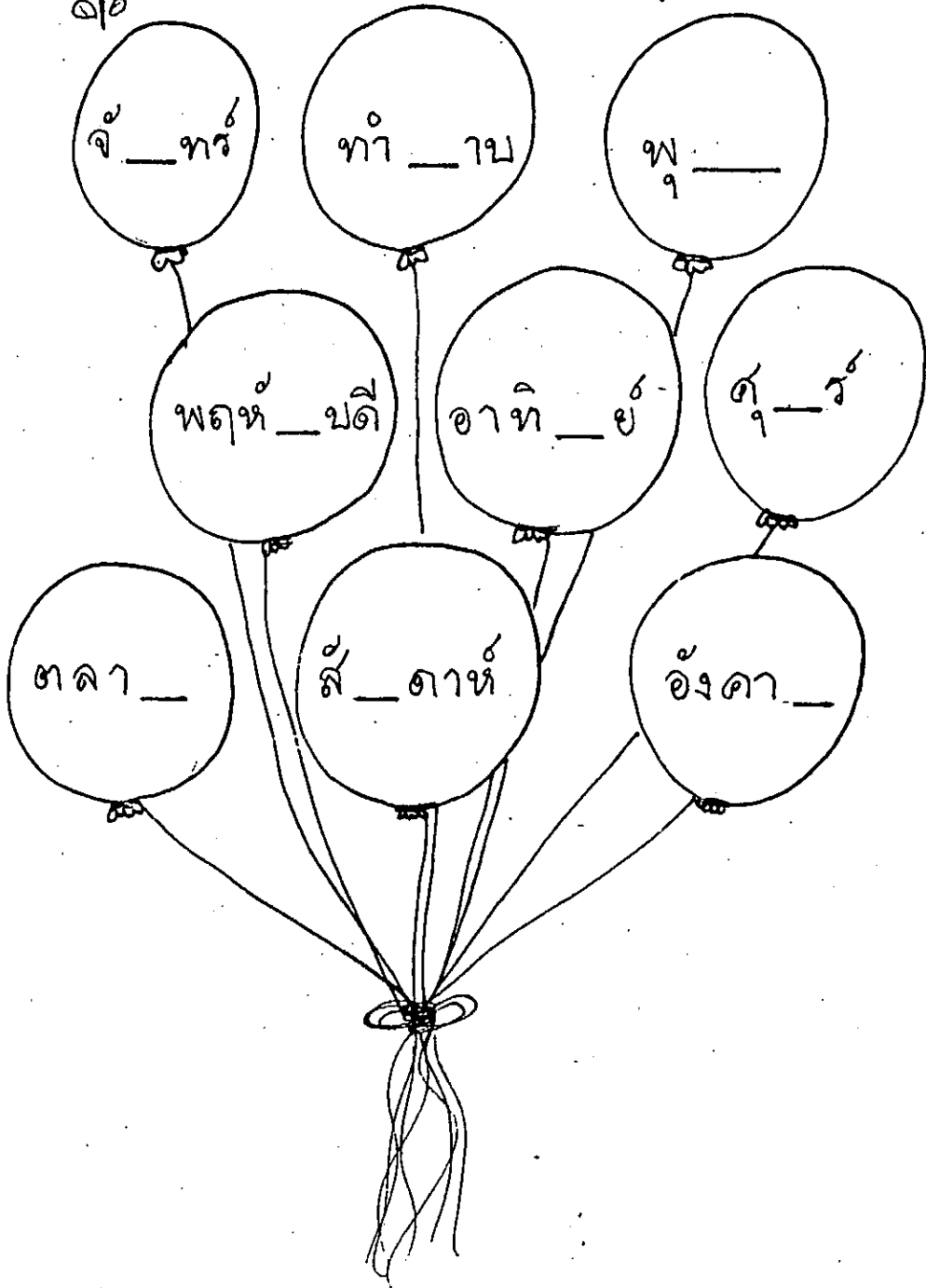
1. บัตรคำ
2. กระเป๋าดัง
3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร้องเพลง
2. สังเกตจากการแต่งประโยค
3. ตรวจผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

จะเติมตัวสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 1 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การสนทนาเรื่องต่าง ๆ ได้ดีต้องอาศัยความรู้จากประสบการณ์ และการใช้ภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถพูดและฟังเกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวันในชุมชนได้

เนื้อหา

ชุมชนเป็นสถานที่ ๆ มีบุคคลอยู่ร่วมกันหลาย ๆ คน มีการติดต่อพูดคุย เช่น ตลาด โรงภาพยนตร์

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูนำภาพตลาดสด ภาพ โรงภาพยนตร์ มาให้นักเรียนดู และถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพที่เห็น

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนออกมาเล่าเหตุการณ์ประจำวันที่นักเรียนเห็นในตลาด
2. เลือกอาสาสมัครให้ออกมาแสดงบทบาทสมมติเป็นพ่อค้า แม่ค้า และคนซื้อ โดยแสดงเหตุการณ์ขณะมีการซื้อขายในตลาด จะใช้บัตรภาพแท่งของที่ซื้อขาย
3. ครูจะคอยเป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำพูดที่นักเรียนใช้ในการแสดงของแต่ละคน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงของเพื่อน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ
2. ภาพ

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องในการพูดของนักเรียนในการแสดงบทบาทสมมติ และการแสดงความคิดเห็น

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 2 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

ภาษาในบทร้อยกรองช่วยเพิ่มประสบการณ์ทางภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 ใน 4 ข้อ

เนื้อหา บทร้อยกรอง "เที่ยวตลาดนัด"

ในวันหยุด	สุดสัปดาห์	พากันไป
เดินเที่ยวใน	ตลาดนัด	แอดอึ้ง
เลือกซื้อของ	ต่างๆ	ช่างมากจริง
มีทุกสิ่ง	ครบถ้วน	ล้วนงามงาม
ผลไม้	เช่นกล้วยไข่	ผลใหญ่นัก
หวีละลึก	เท่าไร	ใคร่ของถาม
แม่ค้าตอบ	ถ้าชอบใจ	ไม่ต่อตาม
หวีละสาม	บาทถูก	ลูกโตโต
โน้มนชวน	เนื้อดี	สุกสีเหลือง
นั้นมะเฟือง	มะไฟ	ใหญ่อีกไซ
ลับปรด	มังคุด	และส้มโอ
อีกแดง โม	มะละกอ	ทั้งมันแกว
มะม่วงเงาะ	เหมาะใจ	ใส่กระจาด
ลูกกลางสาต	วางอยู่	ดูเป็นแถว
สองข้างทาง	มีระเบียบ	เรียบเป็นแนว
มองดูแล้ว	แสนเพลิน	เชิญให้ชม

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพตลาด และครูดถามนักเรียนว่าในภาพเป็นสถานที่ใด มีอะไรบ้าง และใครกำลังทำอะไร

ขั้นสอน 1. ครูอ่านบทร้อยกรองเรื่อง "เที่ยวตลาด" ให้นักเรียนเคาะจังหวะตามครูไปด้วย

2. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองตามครูทีละวรรค

3. ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันและเคาะจังหวะไปด้วย

4. สนทนาเกี่ยวกับบทร้อยกรองที่อ่านในเรื่องของ สินค้าที่ขายใน

ตลาด สภาพของตลาด

ขั้นสรุป ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าดังนี้

1. ตลาดเป็นสถานที่สำหรับทำอะไร

2. บุคคลที่ทำหน้าที่ขายของเรียกว่าอะไร

3. บุคคลที่เข้าไปซื้อของในตลาดเรียกว่าอะไร

4. ในตลาดมีสินค้าอะไรบ้าง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ภาพตลาด

2. แผนภูมิบทร้อยกรองเรื่อง "เที่ยวตลาดนัด"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านบทร้อยกรอง

2. ตรวจสอบความถูกต้องในการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 30

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนที่ 3 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถคัดคำใหม่ได้ถูกต้อง สะอาด และสวยงาม

เนื้อหา 1. สิบตาห์หนึ่งมีเจ็ดวัน คือ

1. วันอาทิตย์ สีแดง

2. วันจันทร์ สีเหลือง

3. วันอังคาร สีชมพู
4. วันพุธ สีเขียว
5. วันพฤหัสบดี สีแดง
6. วันศุกร์ สีฟ้า
7. วันเสาร์ สีม่วง

2. คำใหม่ : สัปดาห์ คือ อาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ ครูนำปฏิทินมาให้นักเรียนดู ถามนักเรียนว่าเขาเรียกว่าอะไร ใช้สำหรับทำอะไร

- ขั้นสอน
1. ครูอธิบายส่วนของวันต่าง ๆ ในสัปดาห์
 2. ครูอธิบายความหมายของคำว่าสัปดาห์
 3. ครูนำบัตรคำใหม่มาอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
 4. ให้นักเรียนอ่านแจกลูกคำในบัตรคำใหม่

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิวันทั้งเจ็ด

สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิวันทั้งเจ็ด
2. บัตรคำ
3. ปฏิทิน

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน และการแจกลูก

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 4 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

บทเพลงนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถร้องเพลงและเข้าใจความหมายของเนื้อเพลงได้
 2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ใน 7 ข้อ
- เนื้อหา สัปดาห์หนึ่งมีเจ็ดวัน คือ
1. วันอาทิตย์ สีแดง
 2. วันจันทร์ สีเหลือง
 3. วันอังคาร สีชมพู
 4. วันพุธ สีเขียว
 5. วันพฤหัสบดี สีแสด
 6. วันศุกร์ สีฟ้า
 7. วันเสาร์ สีม่วง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

- ขั้นนำ ทบทวนชื่อวันทั้งเจ็ด โดยให้นักเรียนอ่านแผนภูมิวันทั้งเจ็ด
- ขั้นสอน
1. ครูถามวัน เดือน ปีเกิดของนักเรียน
 2. ให้นักเรียนอ่านชื่อ วัน เดือน ปี จากบัตรคำ
 3. ให้นักเรียนเล่นทายชื่อวัน เดือน ปี โดยครูยกบัตรคำขึ้นแล้วให้นักเรียนนอกจากข้อความที่อยู่ในบัตรคำเป็นชื่อของวัน เดือน หรือปี
 4. ครูร้องเพลงวันทั้งเจ็ดให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
 5. ให้นักเรียนร้องตามครู 1 เที่ยว แล้วร้องเองพร้อมกัน
 6. สนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง
- ขั้นสรุป ให้นักเรียนเขียนชื่อวันทั้งเจ็ด โดยไม่ต้องดูแบบ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. เพลงวันทั้งเจ็ด
2. บัตรคำ
3. แผนภูมิวันทั้งเจ็ด

การประเมินผล

1. สังเกตจากความถูกต้องในการร้องเพลง
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการเขียนคำ

เพลงวันทั้งเจ็ด

วันอาทิตย์เป็นมิตรกับจันทร์

อังคารคู่กันกับวันพุธ

พฤหัสบดีเป็นพี่วันศุกร์

วันเสาร์สนุกทุกคนเฮฮา

แผนการสอนกลุ่มควบคุมกลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 5 (2 คาบ)ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประสบการณ์ในการอ่านบทเรียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนชื่อวันได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถคัดข้อความที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง สะอาด และสวยงาม

เนื้อหา บทที่ 35

สัปดาห์หนึ่งมีเจ็ดวัน คือ วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ และวันเสาร์ โรงเรียนของเรามีเปิดเรียนห้าวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์

วันเสาร์กับวันอาทิตย์เป็นวันหยุดเรียน นักเรียนไม่ต้องไปโรงเรียนทุกคนช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน ที่ทำงานของพ่อก็หยุด พ่อไม่ไปทำงานพ่อพาลูก ๆ ไปเที่ยวที่ทุ่งนาบ้าง ที่ภูเขาบ้าง บางทีก็พาไปดูหนังสนุก ๆ บางทีก็พาไปซื้อของที่ตลาด

กิจกรรมการเรียนการสอนขั้นนำ ให้นักเรียนอ่านบัตรคำวันทั้งเจ็ด

- ขั้นสอน
1. ครูอ่านเนื้อเรื่องในบทที่ 35 ให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
 2. ให้นักเรียนอ่านตาม
 3. ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
 4. สนทนาซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
 5. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม แข่งขันกันเขียนชื่อวันบน

กระดานดำ โดยครูจะเป็นผู้ออกชื่อวัน กลุ่มใดเขียนถูกมากที่สุดก็เป็นฝ่ายชนะ
ขั้นสรุป ให้นักเรียนคัดข้อความที่อ่านมาแล้วในบทที่ 35

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2

การประเมินผล

1. สังเกตจากความถูกต้องในการอ่าน
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการเขียนคำ และการคัดข้อความ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 6 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การสนทนาเป็นการฝึกทักษะในการใช้ภาษา และการจับใจความ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องเหตุการณ์ในวันหยุดของตนให้ผู้อื่นฟังได้
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา เรื่องวันหยุด

วันหยุดเป็นวันที่ได้หยุดพักผ่อน สำหรับนักเรียนก็ไม่ต้องไปเรียนหนังสือในวันหยุด
ในหนึ่งสัปดาห์จะมีวันหยุด 2 วัน คือ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ วันหยุดนอกจากจะ
ได้พักผ่อนหย่อนใจแล้วควรจะทำตัวให้เกิดประโยชน์ เช่น ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านที่ตน
สามารถทำได้ ทำการบ้านให้เรียบร้อย เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนร้องเพลงวันทั้งเจ็ด

- ขั้นสอน
1. ให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องวันหยุดของตนสั้น ๆ ให้ได้ใจความ
 2. ให้นักเรียนช่วยกันมาเล่าเรื่องวันหยุดด้วยปากเปล่า ครูจะเป็นผู้

เขียนลงบนกระดานดำ

3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มให้อ่านเรื่องวันหยุดที่ครูเขียนไว้บน

กระดานดำที่ละกลุ่ม

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด
สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงวันทั้งเจ็ด
2. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

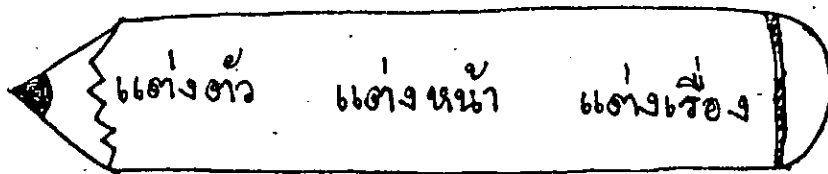
1. สังเกตจากการเล่าเรื่อง
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

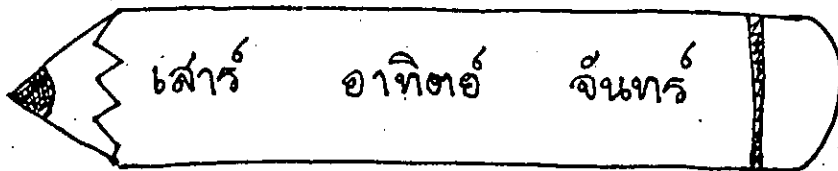

จงเลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ได้ใจความ

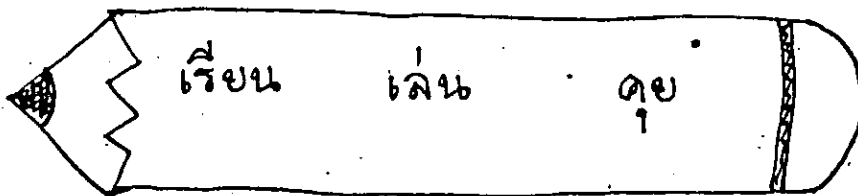
นักเรียน _____ แล้วไปโรงเรียน

เรามาเรียนหนังสือที่โรงเรียนในวัน _____

เราไปโรงเรียนเพื่อ _____ หนังสือ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 7 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษา การใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ ๆ ที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา คำที่มีตัวการ์นต์ เช่น อาทิตย์ จันทร์ ศุกร์ เสาร์ สัปดาห์

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ อ่านบททวนคำจากบัตรคำที่เรียนมาในครั้งที่แล้ว

ขั้นสอน 1. ครูอธิบายคำที่มีการ์นต์ว่าถ้ามีเครื่องหมาย (หักพยางค์) อยู่บนตัวใดจะไม่ออกเสียงตัวนั้น

2. นำบัตรคำจากขั้นนำเลือกเฉพาะคำที่มีตัวการ์นต์เสียไว้ในกระเป๋าหนังให้นักเรียนอ่าน

3. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำจากบัตรคำในข้อ 2

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. กระเป๋าหนัง
3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการอ่านคำ และความถูกต้องของการอ่าน
2. ตรวจผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

จงเติมตัวการ์ตูนที่หลังคำต่อไปนี้

วันอาทิตย์ _____

วันเสาร์ _____

สัตว์ _____ เลี้ยง

สัตว์ป่า _____

วันจันทร์ _____

วันศุกร์ _____

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ .8 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ
2. การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านละกตคำที่มี ต นำได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถคัดคำใหม่ได้ถูกต้อง สวยงาม และสะอาด

เนื้อหา

1. คำใหม่ : หยุด ทำงาน ชุงนา หนึ่ง ตลาด แต่งตัว
2. คำที่มี ต นำ ได้แก่ ตลาด ตลอด ตลก ตลบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูนำบัตรคำใหม่ซึ่งทำไว้ 2 ชุด เรียงไว้บนกระดานดำสลับที่ให้คำเดียวกันของแต่ละชุดอยู่สลับที่กัน ให้นักเรียนสังเกตและบอกครูว่าคำใดที่เขียนเหมือนกันให้จับคู่กัน

- ขั้นสอน
1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำในแถวที่ 1 และแถวที่ 2
 2. ครูอธิบายความหมายของคำใหม่แต่ละคำ แล้วให้นักเรียนแต่งประโยคเพื่ออธิบายความหมายของคำนั้น ๆ ปากเปล่า

3. ครูนำบัตรคำที่มี ต นำ มาให้นักเรียนอ่าน และครูอธิบาย

ความหมาย

ขั้นสรุป ให้นักเรียนคัดคำใหม่

สื่อการเรียนการสอน

1. กระเป๋าหนังสือ
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการแต่งประโยค การจับคู่คำ
2. ตรวจผลงานการคัดลายมือ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
 แผนที่ 9 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การสนทนาเป็นการฝึกทักษะในการใช้ภาษา และการจับใจความ
2. การอ่านเป็นการฝึกทักษะทางภาษาที่ช่วยให้การเรียนรู้ภาษา และการเข้าใจภาษาได้ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา บทที่ 35

ที่ตลาดมีคนมาก คนขายก็มาก คนซื้อก็มาก เดินกันสับสน เวลาเดิน
 เวลายืน ต้องระวัง ไม่ยืนไม่เดินให้เกะกะทาง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูนำภาพในบทที่ 35 หน้า 60 ให้นักเรียนดูแล้วถามว่าในภาพมี
 อะไรบ้าง เขากำลังทำอะไร

- ขั้นสอน
1. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง
 2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 3. ให้นักเรียนอ่านในใจ และถามเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2
2. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการอ่าน
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน
3. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

★ จงเขียนสิ่งที่นึกเขียนทำในวันต่อไปนี้

วันอาทิตย์ _____

วันจันทร์ _____

วันพุธ _____

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 10 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะทางภาษา ช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษา และ
การใช้ภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง ร ล ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 ใน 9 ข้อ

เนื้อหา คำฝึกอ่านออกเสียง ร ล

หยุดเรียน นักเรียน โรงเรียน

ตลาด ระบาย รูป

เรื่อง ลอย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ที่เรียนในบทที่ 35 โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำ

ขั้นสอน 1. ครูนำบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง ร ล

2. ทบทวนการอ่านบทที่ 35

3. ให้นักเรียนเล่นเกมหาข้อความในบทเรียน โดยครูบอกข้อความนั้น

ให้นักเรียนหาว่าอยู่ที่ใดแล้วอ่านออกเสียง ถ้าใครทำได้ก่อนจะได้ 1 คะแนน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

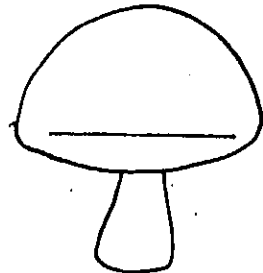
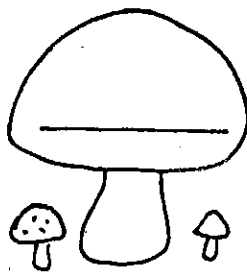
1. หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2
2. บัตรคำ
3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

จงเขียนคำที่มี ร และ ล กี่คำ
อย่างละ ๓ คำ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 11 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ และประสบการณ์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำคำใหม่มาแต่งเป็นประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำใหม่ : ชื่อ ชาน ระวัง ทาง ผูก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพคนกำลังซื้อของ ภาพเด็กผู้ขายกำลังนั่งผูกเชือก
รองเท้า ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพว่าในภาพเขากำลังทำอะไร

- ขั้นสอน
1. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่
 2. ครูอธิบายความหมาย โดยยกตัวอย่างประโยคประกอบ
 3. ครูอ่านคำใหม่คำใดคำหนึ่ง ให้นักเรียนแต่ละแถวส่งตัวแทนออกมา

เขียนบนกระดานดำ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพ
2. แบบฝึกหัด

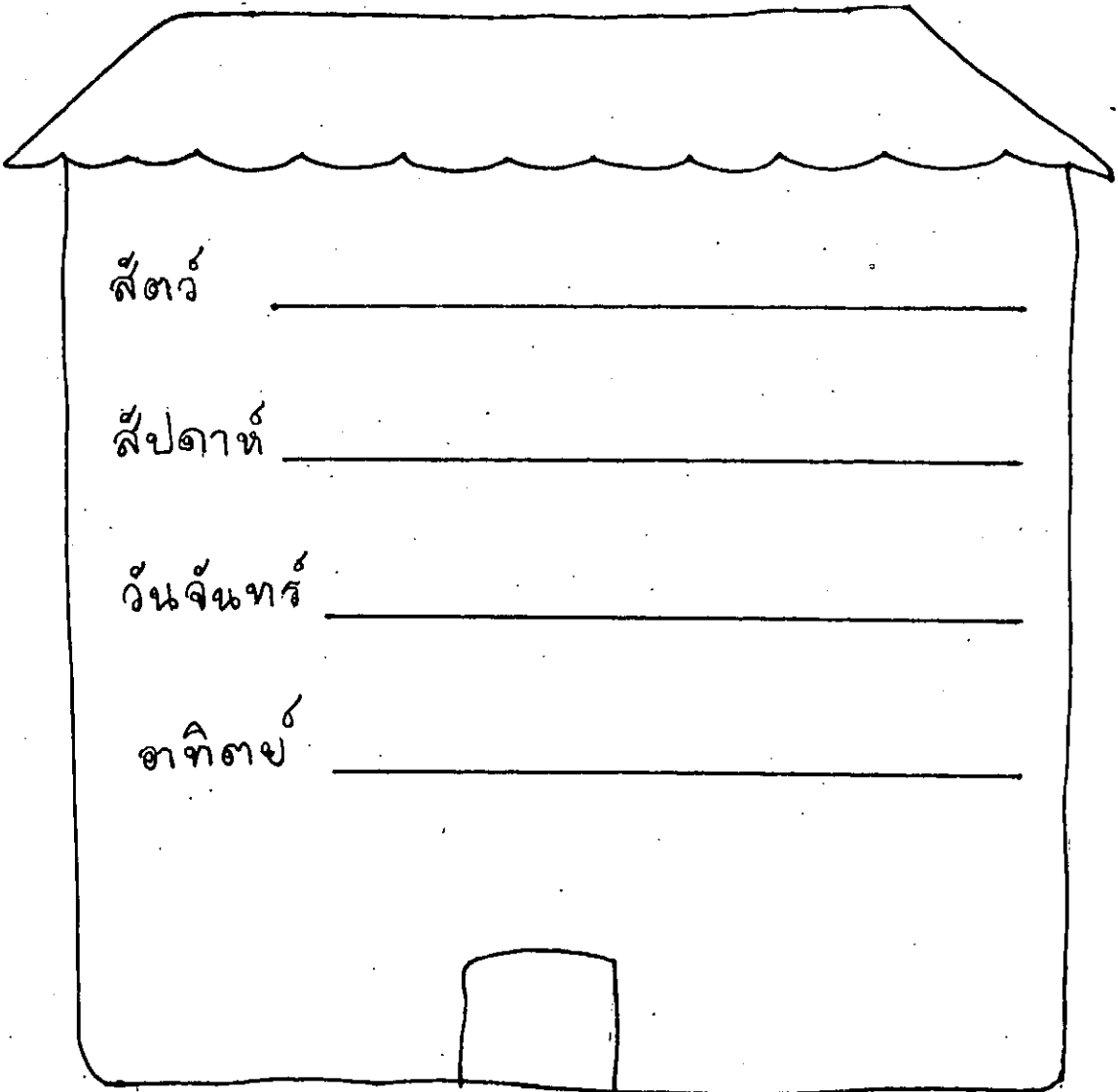
การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่าน และการเล่นเกม
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

✚ จงแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้

ลีตวี _____
 ลีปดาท์ _____
 วันจันทร์ _____
 อภิตาย _____

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 12 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ ทำให้อ่านและเขียนคำได้มากขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้องอย่างน้อย 5 ใน 7 คำ
เนื้อหา บทที่ 35

วันไหนพ่อพาไปเที่ยวตลาด มานี้จะแต่งตัวสวย น่ารัก สวมเสื้อกระโปรงสี
สวย ๆ มีสีเหลือง สีแดง สีม่วง และแมย้งผูกโบสวย ๆ ให้ด้วย มานะก็แต่งตัว
เรียบร้อย โตอยากไปด้วย แต่แม่ไม่ให้ไป เพราะถ้ามันเห็นคนมาก ๆ มันจะเห่า จึง
ให้โตอยู่เฝ้าบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ทบทวนเนื้อเรื่องในบทที่ 35 ที่นักเรียนเรียนมาแล้ว โดยครูถามว่า
เรื่องที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านบทที่ 35 จนจบ
2. สนทนาซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
3. ครูเขียนประโยคใดประโยคหนึ่งบนกระดานดำ (ประโยคจาก
บทเรียน) ให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วลบบอกถามนักเรียนว่า ครูเขียนว่าอย่างไร

ขั้นสรุป ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกคำต่อไปนี้ ระวัง วันอาทิตย์ ลิปดาห์
ตลาด แต่งตัว วันพฤหัสบดี ทำงาน โรงเรียน

สื่อการเรียนการสอน

หนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการอ่านและความถูกต้องในการอ่าน
2. ตรวจผลงานการเขียนตามคำบอก

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 13 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาได้ดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา

2. แบบฝึกอ่าน

วันอาทิตย์	ปิดเรียนทั้งวัน
วันจันทร์	แปร่งฟันหลังอาหาร
วันอังคาร	ทำการบ้านในสมุด
วันพุธ	หยุดเล่นแล้วระบายสี
วันพฤหัสบดี	เล่าเรื่องผีกันสนุก
วันศุกร์	รีบลุกแต่เช้า
วันเสาร์	พวกเราช่วยกันคิด

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนเนื้อหาในบทที่ 35 ทั้งหมด โดยสนทนาซักถามและช่วยกันสรุปว่า
ใครทำอะไร ทำที่ไหนในวันหยุด

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิแบบฝึกอ่าน

2. ครูเน้นให้นักเรียนเห็นคำคล้องจองกันตามที่ขีดเส้นใต้ เช่น คำว่า
คิด คล้องจองกับคำว่า ทิตย์ ในตอนแรก เป็นต้น

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิแบบฝึก
2. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

จงเขียนให้คล้องจองกับคำข้างหน้า

นกบิน

เสียงดัง

ธงชาติ

แต่งตัว

เข้าบ้าน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 14 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

* การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำในการที่จะนำมาเขียนเป็นบัญชีคำ
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้ตัว ฤ และคำที่มี ๓ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเรียงคำที่มีพยัญชนะต้นตามลำดับอักษรได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่ใช้ตัว ฤ และคำที่มี ๓ สะกด ดังนี้ พฤษหิ สบติ ฤตุ มิตร ฤตี จิตร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนวันต่าง ๆ ด้วยการร้องเพลงวันทั้งเจ็ด

- ขั้นสอน
1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำคำที่มีตัว ฤ และคำที่มี ๓ สะกด
 2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ให้ช่วยกันค้นหาคำที่มีพยัญชนะต้น

เหมือนกันมาให้ได้มากที่สุด ในเวลาที่ครูกำหนดให้

ขั้นสรุป ให้ทุกกลุ่มนำคำที่หาได้มาเรียงกันตามลำดับอักษร เพื่อทำเป็น

พจนานุกรมของห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงวันทั้งเจ็ด
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่าน
2. ตรวจสอบผลงานการทำพจนานุกรม

เพลงวันทั้งเจ็ด

วันอาทิตย์เป็นมิตรกับจันทร์

อังคารคู่กันกับวันพุธ

พฤษหิ สบติ เป็นพี่วันศุกร์

วันเสาร์สนุกทุกคนเฮฮา

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องมาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 1 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเห็นของจริงทำให้เข้าใจเรื่องราวได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เนื้อหา นักเรียนเรียกชื่อวัสดุที่ใช้ในการทำว่าวได้ถูกต้อง
เนื้อเรื่อง เรื่องมาทำว่าวกันเถอะ
- โก้: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังครับครู
คุณครู: ชอบ खेल เล่นว่าวหรือโก้
โก้: เขาทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ
คุณครู: ใช้หลายอย่างคือ กระดาษ กาว ด้าย และมีด
คุณครู: กางกระดาษออกแล้วขีดเส้น
คุณครู: พับกระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง
คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย
คุณครู: ติดหางว่าวด้วยกระดาษ
คุณครู: เสร็จแล้วนะ
โก้: ขอขอบคุณครับ ผมเขียนชื่อไว้แล้วครับ
คุณครู: ว่าดรูประบายสีให้สวยก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าวพันสายไฟนะ
โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

- ขั้นนำ ครูนำว่าวที่ทำเสร็จแล้วมาให้นักเรียนดู
- ขั้นสอน 1. ครูนำวัสดุทั้งหมดในการทำว่าววางไว้บนโต๊ะ และแสดงให้นักเรียนดูทีละชิ้น พร้อมกับถามนักเรียนว่า "เรียกว่าอะไร" ครูเรียกชื่อวัสดุนั้นซ้ำอีก 2 - 3 ครั้ง
2. ครูนำวัสดุมาให้นักเรียนดูอีกครั้งพร้อมกับถามนักเรียนว่า เขาเรียกวัสดุชิ้นนั้นว่าอะไร
- ขั้นสรุป ให้นักเรียนบอกชื่อวัสดุทั้งหมดที่ใช้ในการทำว่าว

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 13 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาได้ดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 60 %

เนื้อหา

2. แบบฝึกอ่าน

วันอาทิตย์	ปิดเรียนทั้งวัน
วันจันทร์	แปรงฟันหลังอาหาร
วันอังคาร	ทำการบ้านในสมุด
วันพุธ	หยุดเล่นแล้วระบายสี
วันพฤหัสบดี	เล่าเรื่องผีกันสนุก
วันศุกร์	รับลูกแต่เช้า
วันเสาร์	พวกเราช่วยกันคิด

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนเนื้อหาในบทที่ 35 ทั้งหมด โดยสนทนาซักถามและช่วยกันสรุปว่า
ใครทำอะไร ทำที่ไหนในวันหยุด

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิแบบฝึกอ่าน

2. ครูเน้นให้นักเรียนเห็นคำคล้องจองกันตามที่ขีดเส้นใต้ เช่น คำว่า
คิด คล้องจองกับคำว่า ทิตย์ ในตอนแรก เป็นต้น

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิแบบฝึก
2. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

จงเขียนให้คล้องจองกับคำข้างหน้า

นกบิน

เสียงดัง

ธงชาติ

แต่งงาน

เพื่อน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชา ทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 35
แผนที่ 14 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

* การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำในการที่จะนำมาเขียนเป็นบัญชีคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้ตัว ถ และคำที่มี ต สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเรียงคำที่มีพยัญชนะต้นตามลำดับอักษรได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่ใช้ตัว ถ และคำที่มี ต สะกด ดังนี้ พฤษหิบัติ ฤดู มิตร ฤดี จิตร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนวันต่าง ๆ ด้วยการร้องเพลงวันทั้งเจ็ด

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำคำที่มีตัว ถ และคำที่มี ต สะกด

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ให้ช่วยกันค้นหาคำที่มีพยัญชนะต้น

เหมือนกันมาให้ได้มากที่สุด ในเวลาที่ครูกำหนดให้

ขั้นสรุป ให้ทุกกลุ่มนำคำที่หาได้มาเรียงกันตามลำดับอักษร เพื่อทำเป็น

พจนานุกรมของห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงวันทั้งเจ็ด
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่าน
2. ตรวจผลงานการทำพจนานุกรม

เพลงวันทั้งเจ็ด

วันอาทิตย์ เป็นมิตรกับจันทร์

อังคารคู่กันกับวันพุธ

พฤษหิบัติ เป็นพี่วันศุกร์

วันเสาร์สนุกทุกคนเฮฮา

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษ
2. ด้าย
3. มีด
4. กาว
5. ดินสอ
6. ไม้บรรทัด
7. สีเทียน
8. ว่าว

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการเรียกชื่อวัสดุแต่ละชิ้น
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการบอกชื่อวัสดุที่ใช้ในการทำว่าว

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 2 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเห็นขั้นตอนการทำแต่ละขั้นอย่างชัดเจน ทำให้เข้าใจวิธีการทำและลงมือทำเองได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนการทำว่าวได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ

โก้: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังครับครู

คุณครู: เธอชอบเล่นว่าวหรือโก้

โก้: เขาทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ

คุณครู: ใช้หลายอย่างคือ กระดาษ กาว ด้าย และมีด

คุณครู: กางกระดาษออกแล้วขีดเส้น

คุณครู: พับกระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง

คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย

คุณครู: ทัดหางว่าวด้วยกระดาษ

คุณครู: เสริมแล้วนะ

โก้: ชอบคุณครูครับ ผมเขียนชื่อไว้ นะครับ

คุณครู: วาดรูประบายสีให้สวยก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าวพันสายไหมนะ

โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับการละเล่นที่มีมากในฤดูหนาว เช่น การเล่นว่าว

ขั้นสอน 1. ครูนำวัสดุที่ใช้ในการทำว่าวทั้งหมดมาให้ให้นักเรียนดูทีละชิ้น พร้อมทั้งถามชื่อวัสดุชิ้น ๆ

2. ครูสาธิตวิธีการทำว่าวทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ และชัดเจนให้นักเรียนดู

ขั้นสรุป ให้นักเรียนบอกขั้นตอนการทำว่าวทีละชิ้น

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. กระดาษ
2. ด้าย
3. มีด
4. กาว
5. ดินสอ
6. ไม้บรรทัด
7. สีเขียน

การประเมินผล

สังเกตจากการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 3 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเป็นการฝึกทักษะในการใช้ภาษา และช่วยให้การเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเล่าขั้นตอนการทำว่าวได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ

โก้: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังครับครู

คุณครู: เธอชอบเล่นว่าวหรือโก้

โก้: เขาทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ

คุณครู: ใช้หลายอย่างคือ กระดาษ กาว ด้าย และมีด

คุณครู: กางกระดาษออกแล้วขีดเส้น

คุณครู: พับกระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง

คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย

คุณครู: ดัดหางว่าวด้วยกระดาษ

คุณครู: เสร็จแล้วนะ

โก้: ชอบคุณครับ ผมเขียนชื่อไว้ นะครับ

คุณครู: ว่าวรูประบายสีให้สวยก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าวพัดเสียหายไหมะ

โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูนำว่าวมาให้นักเรียนดู

ขั้นสอน 1. ครูถามนักเรียนว่าว่าวที่เห็นนี้ใช้วัสดุอะไรบ้าง เมื่อนักเรียนบอกชื่อวัสดุชิ้นใดครูก็จะแสดงวัสดุชิ้นนั้นให้นักเรียนดู

2. ให้นักเรียนบอกขั้นตอนการทำว่าวตามลำดับก่อนหลัง

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทบทวนวัสดุที่ใช้ในการทำว่าวและวิธีการทำว่าว

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษ
2. ด้าย
3. มีด
4. กาว
5. ดินสอ
6. ไม้บรรทัด
7. สีเทียน
8. ว่าว

การประเมินผล

1. สังเกตจากการบอกชื่อวัสดุแต่ละชิ้น
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการบอกขั้นตอนการทำว่าวและการเรียงภาพ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 4 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนภาษาอย่างดีช่วยในการเรียนวิชาอื่นได้ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถทำว่าวได้

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ

โก้: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังครับครู

คุณครู: เธอชอบเล่นว่าวหรือโก้

คุณครู: เขาทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ

คุณครู: ใช้หลายอย่างคือ กระดาษ กาว ด้าย และมีด

คุณครู: กางกระดาษออกแล้วขีดเส้น

คุณครู: พันกระดาษตั้งชั้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง

คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย

คุณครู: ดิตทางว่าวด้วยกระดาษ

คุณครู: เสร็จแล้วนะ

โก้: ขอบคุณครับ ผมเขียนชื่อไว้ นะครับ

คุณครู: วาดรูประบายสีให้สวยก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าพินสายไหมนะ

โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ ให้นักเรียนเรียงภาพจากแผนที่ 3 ตามลำดับขั้นตอนการทำว่าว

ขั้นสอน 1. ครูถามขั้นตอนการทำว่าว ให้นักเรียนตอบโดยต้องเรียงตามลำดับขั้นตอนการทำให้ถูกต้อง

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกอุปกรณ์การทำว่าวให้ทุกกลุ่ม โดยครูจะมีเงื่อนไขว่า เมื่อทำเสร็จแล้วทุกกลุ่มจะต้องเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อย พร้อมทั้งทำความสะอาดห้องเรียน

3. ให้แต่ละกลุ่มลงมือทำ ขณะที่นักเรียนทำครูจะคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทุกคนแสดงว่าที่ตนทำเสร็จให้เพื่อน ๆ ดู

สื่อการเรียนรู้

1. กระดาษ
2. มีด
3. กาว
4. ดินสอ
5. ไม้บรรทัด
6. สีเทียน
7. ด้าย
8. ภาพ

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องของการเรียงภาพและผลงานการทำว่าว

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 5 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการพูดและฝึกให้รู้จักคิด
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- นักเรียนสามารถเล่าขั้นตอนการทำว่าวได้อย่างถูกต้อง
- เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
- ไก่อ่: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังครับครู
- คุณครู: เธอชอบเล่นว่าวหรือไก่อ่
- คุณครู: เขาทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ
- คุณครู: ใช้หลายอย่างคือ กระดาษ กาว ด้าย และมีด
- คุณครู: กางกระดาษออกแล้วขีดเส้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูสนทนากับนักเรียนถึงการเล่นว่าว

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนช่วยกันลำดับขั้นตอนการทำว่าวตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ

2. ให้นักเรียนลำดับขั้นตอนในการทำว่าวทีละขั้น โดยครูจะเริ่มถามว่า
ขั้นที่หนึ่งทำอย่างไร ครูจะใช้วิธีการถามไปเรื่อย ๆ แต่ละประโยคที่นักเรียนบอกต้องให้
เป็นที่ยอมรับของสมาชิกทั้งชั้นก่อน ครูจึงจะเขียนลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ที่ติดไว้บนกระดาน
ขณะที่เขียนครูจะเน้นวิธีสะกดตัวอักษร (พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด) แก่
นักเรียนให้สังเกต ติดตาม และออกเสียงสะกดตามด้วยทุกครั้ง เมื่อเขียนคำหรือประโยค
หนึ่ง ๆ จบแล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำหรือประโยค
ใหม่ทุกครั้ง

3. เมื่อเขียนไปได้ตอนหนึ่งของเรื่อง ครูจะเว้นเนื้อที่ของกระดาษให้
นักเรียนออกมาตีภาพที่ครูถ่ายไว้ขณะที่นักเรียนกำลังทำว่าว โดยครูต้องตรวจดูว่า
นักเรียนตีภาพสอดคล้องกับข้อความที่เขียนหรือไม่

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านข้อความที่นักเรียนช่วยกันบอกให้ครูเขียนในกระดาษ

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษขาว
2. สีเมจิก
3. กาว
4. ภาพถ่าย

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องของเรื่องที่ช่วยกันเขียน
2. ตรวจสอบความถูกต้องของภาพกับข้อความ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 6 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการพูดและฝึกให้รู้จักคิด
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเล่าขั้นตอนการทำว่าวได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ

คุณครู: พับกระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง

คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย

คุณครู: ติดหางว่าวด้วยกระดาษ

คุณครู: เสร็จแล้วนะ

โก้: ขอขอบคุณครับ ผมเขียนชื่อไว้แล้วครับ

คุณครู: วาดรูประบายสีให้สวยก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าวพันสายไฟนะ

โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูสนทนากับนักเรียนถึงข้อควรระวังในการเล่นว่าว

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนลำดับขั้นตอนการทำว่าวตั้งแต่ต้นจนจบ

2. ให้นักเรียนช่วยกันลำดับขั้นตอนการทำว่าวต่อจากที่ช่วยกันเขียนค้างไว้ โดยครูจะเป็นผู้เขียนลงในกระดาษแผ่นใหญ่ให้ ขณะที่เขียนครูจะเน้นวิธีสะกดตัวอักษร (พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด) แก่ให้นักเรียนให้สังเกต ติดตาม และออกเสียงสะกดตามด้วยทุกครั้ง เมื่อเขียนคำหรือประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำหรือประโยคใหม่ทุกครั้ง

3. เมื่อเขียนไปได้ตอนหนึ่งครูจะเว้นที่ว่างไว้สำหรับให้นักเรียนติดภาพ โดยครูจะเป็นผู้ตรวจสอบดูว่านักเรียนติดภาพได้สอดคล้องกับข้อความในหน้านั้น ๆ หรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องครูจะให้นักเรียนเปลี่ยนภาพใหม่ โดยครูจะสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียนด้วย

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านข้อความที่นักเรียนช่วยกันเขียนและช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษขาว
2. สีเมจิก
3. กาว
4. ภาพถ่าย

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องของเรื่องที่นักเรียนเขียน
2. ตรวจสอบความถูกต้องของภาพกับข้อความ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 7 (เวลา 2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ทางภาษา การใช้ภาษา และความเข้าใจภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนสามารถติดตามประกอบเรื่องที่กำหนดให้ได้สอดคล้องกับข้อความ

เนื้อหา เนื้อเรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ

โก้: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังนะครับคุณครู

คุณครู: เธอชอบเล่นว่าวหรือโก้

โก้: ครับ เขามีวิธีทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ

คุณครู: ใช้หลายอย่าง คือ กระดาษ กาว ด้าย และมด

คุณครู: ทางกระดาษออกแล้วขีดเส้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายปริศนาคำทายนี้ "อะไรเอ่อย อยู่ในเวหา ร่อนไปมา เหมือนมีชีวิต" (ว่าว)

- ขั้นสอน
1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม
 2. ครูแจกกระดาษที่ครูลอกข้อความจากเรื่องให้นักเรียนช่วยกันแต่งในแผนที่ 5 ให้นักเรียนทุกกลุ่ม (แต่ละกลุ่มจะได้ทั้งหมด 3 หน้า)
 3. ให้นักเรียนที่ 1 ออกมาอ่านหน้า 1
 กลุ่มที่ 2 ออกมาอ่านหน้า 2
 กลุ่มที่ 3 ออกมาอ่านหน้า 3
 กลุ่มที่ 4 ออกมาอ่านหน้า 1
 กลุ่มที่ 5 ออกมาอ่านหน้า 2
 กลุ่มที่ 6 ออกมาอ่านหน้า 3
 4. ให้แต่ละกลุ่มติดภาพประกอบข้อความในแต่ละหน้า ก่อนให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมครูจะต้องเน้นวินัยในห้องเรียน การรักษาความสะอาดในห้องเรียน และนักเรียนจะต้องช่วยกันเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อยทุกครั้งที่ทำงานเสร็จ

ขั้นสรุป เมื่อทุกกลุ่มติดภาพเสร็จให้อ่านข้อความในแต่ละหน้า

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. นิทานเรื่องมาทำว่าวกันเถอะ
2. ปริศนาคำทาย
3. กระดาษขาว
4. ภาพถ่าย
5. กาว

การประเมินผล

1. ตรวจความถูกต้องในการอ่าน และการติดภาพ
2. สังเกตการทำกิจกรรมกลุ่ม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 8 (เวลา 2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การรู้ใช้ภาษา และความเข้าใจภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตีภาพประกอบเรื่องที่กำหนดให้ได้อย่างสอดคล้องกัน

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องมาทำว่าวกันเถอะ

คุณครู: พิมพ์กระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง

คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย

คุณครู: ตัดหางว่าวด้วยกระดาษ

คุณครู: เสร็จแล้วนะ

โก้: ขอขอบคุณครับ ผมเขียนชื่อไว้แล้วครับ

คุณครู: จะวาดรูประบายสีก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าวพันสายไหมนะ

โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนเนื้อเรื่องที่ได้ตีภาพประกอบในครั้งที่แล้ว โดยให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

ขั้นสอน 1. แบ่งนักเรียนเป็น 6 กลุ่มเหมือนเดิม ครูแจกกระดาษที่ครูลอกข้อความจากเรื่องให้นักเรียนช่วยกันแต่งขึ้นให้ทุกกลุ่ม

2. ให้กลุ่มที่ 1 ออกมาอ่านหน้า 4
- กลุ่มที่ 2 ออกมาอ่านหน้า 5
- กลุ่มที่ 3 ออกมาอ่านหน้า 6
- กลุ่มที่ 4 ออกมาอ่านหน้า 7
- กลุ่มที่ 5 ออกมาอ่านหน้า 4
- กลุ่มที่ 6 ออกมาอ่านหน้า 5

3. ให้แต่ละกลุ่มติดภาพประกอบในแต่ละหน้าให้เรียบร้อย พร้อมทั้งช่วยกันออกแบบหน้าปกวาดภาพระบายสีให้สวยงาม เขียนชื่อเรื่องของกลุ่มตนเอง ให้ทุกกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกของกลุ่มไว้หน้าสุดท้าย (ครูจะแจกกระดาษให้แต่ละกลุ่มเพื่อไว้สำหรับเขียนชื่อสมาชิกกลุ่ม) ก่อนให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมครูจะต้องเน้นวินัยในห้องเรียน การรักษาความสะอาดในห้องเรียน และนักเรียนจะต้องช่วยกันเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อยทุกครั้งที่ทำงานเสร็จ

4. ให้นักเรียนเรียงหน้าหนังสือที่ช่วยกันทำตั้งแต่หน้าปก จนถึงหน้าสุดท้าย โดยครูจะเป็นผู้เย็บเล่มให้

ขั้นสรุป ให้แต่ละกลุ่มแสดงผลงานของตนหน้าชั้นเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่องมาทำว้าวกันเถอะ
2. กระดาษขาว
3. ภาพถ่าย
4. กาว
5. สีเทียน
6. ดินสอ
7. กระดาษขาว
8. ลวดเย็บกระดาษและเครื่องเย็บ

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการติดภาพ
3. สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 9 (เวลา 2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านเป็นการฝึกฝนทักษะการเข้าใจภาษา และการจับใจความ
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เนื้อหา นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
เนื้อเรื่อง เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
- โก้: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังนะครับคุณครู
คุณครู: เธอชอบเล่นว่าวหรือโก้
โก้: ครับ เขามีวิธีทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ
คุณครู: ใช้หลายอย่าง คือ กระดาษ กาว ด้าย และมีด
คุณครู: กางกระดาษออกแล้วขีดเส้น
คุณครู: พับกระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง
คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย
คุณครู: ติดหางว่าวด้วยกระดาษ
คุณครู: เสร็จแล้วนะ
โก้: ขอขอบคุณครับ ผมเขียนชื่อไว้ล่ะครับ
คุณครู: จะวาดรูประบายสีก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าวพันสายไหมนะ
โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนการสอน

- ขั้นนำ ครูให้ทุกกลุ่มนำผลงานการทำหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มตนเองมาแสดงหน้าชั้นให้
เพื่อนดู
- ขั้นสอน ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม
ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันบอกขั้นตอนการทำว่าวตั้งแต่เริ่มต้นตามลำดับ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสือเล่มใหญ่

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 10 (เวลา 2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถหาบัตรคำที่เหมือนกับคำที่ครูชี้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถผสมอักษรเป็นคำที่มีความหมายได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถคัดคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง สะอาด และสวยงาม

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ

โก้: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังนะครับคุณครู"

คุณครู: เธอชอบเล่นว่าวหรือโก้"

โก้: ครับ เขามีวิธีทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ"

คุณครู: ใช้หลายอย่าง คือ กระดาษ กาว ด้าย และมีด"

คุณครู: กางกระดาษออกแล้วขีดเส้น

คุณครู: พับกระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง

คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย

คุณครู: ติดหางว่าวด้วยกระดาษ

คุณครู: เสร็จแล้วนะ

โก้: ขอบคุณครับ ผมเขียนชื่อไว้ นะครับ

คุณครู: จะวาดรูประบายสีก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าวพันสายไหมนะ

โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูนำหนังสือเล่มใหญ่ติดบนกระดานดำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมหัวใจเลือกคู่

ขั้นสรุป ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกคำที่อยู่ในเกมหัวใจเลือกคู่

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่
2. เกมหัวใจเลือกคู่

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเล่นเกม
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนตามคำบอก

เกมหัวใจเลือกคู่

- อุปกรณ์ 1. บัตรอักษร
ตัวอย่างบัตรคำ

- วิธีเล่น
1. ครูแจกบัตรอักษรรูปหัวใจให้นักเรียนทุกคน ๆ ละ 1 ส่วน
 2. ครูให้สัญญาณนักเรียนทุกคนจะต้องหาคู่หัวใจของตนให้ได้ เมื่อนำหัวใจมาต่อกันก็จะได้เป็นคำที่มีความหมาย

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาทำว่าวกันเถอะ
แผนที่ 11 (เวลา 2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่น เกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถกาทะขนาดทับคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องมาทำว่าวกันเถอะ

โก้: ว่าวตัวนั้นลอยสูงจังนะครับคุณครู

คุณครู: เธอชอบเล่นว่าวหรือโก้

โก้: ครับ เขามีวิธีทำอย่างไร และใช้อะไรบ้างครับ

คุณครู: ใช้หลายอย่าง คือ กระดาษ กาว ด้าย และมด

คุณครู: กางกระดาษออกแล้วขีดเส้น

คุณครู: พับกระดาษตั้งขึ้นตามรอยขีดทั้งสองข้าง

คุณครู: เจาะรู 2 รู แล้วผูกด้าย

คุณครู: ติดหางว่าวด้วยกระดาษ

คุณครู: เสร็จแล้วนะ

โก้: ขอขอบคุณครับ ผมเขียนชื่อไว้ล่ะครับ

คุณครู: จะวาดรูประบายสีก็ได้ แต่เวลาเล่นต้องระวังว่าวพันสายไฟนะ

โก้: ครับ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ ให้นักเรียนร้องเพลงว่าว

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมไชโย

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเล่มใหญ่
2. เกมไชโย
3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเล่นเกม
2. ตรวจผลงานการทำแบบฝึกหัด

เพลงว่าว

ว่าวลอยอยู่ในท้องฟ้า
ฉันอยากเป็นว่าวนี้กระไร
ว่าวลอยอยู่ในท้องฟ้า
เร็ว เร็ว เข้าชีพวกรเรา

คุณหญิง เบญจา แสงมะลิ
มันลอยมาแล้วก็ลอยไป
จะได้ลอยไปลอยมา
นั้นจุฬา นี้นึกเป้า
ดูปีกเป้าคว้าว่าวจุฬา

แบบฝึกหัด

จงแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

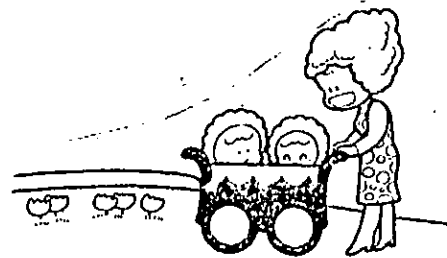
ลอย _____

ผูก _____

เจยจ๋อ _____

ระบวย _____

รป _____

เกมไฮโย

อุปกรณ์ บัตรไฮโย
ตัวอย่าง

ลอย	ระบาย	เขียน
โก้	ผูก	วาด
รูป	ชอบ	ขีด

- วิธีเล่น
1. ครูแจกบัตรไฮโยให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น
 2. ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง 3 เที้ยว ใครที่มีคำนั้นในบัตรไฮโยให้กากะบาดทับ
 3. นักเรียนคนไหนกากะบาดได้ครบ 3 ช่องตามแนวตรง ดังลักษณะข้างล่างได้ ให้ร้องคำว่า " ไฮโย "

X	X	X							X		
			X	X	X					X	
						X	X	X			X
X				X				X			X
X				X				X		X	
X				X				X	X		

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู
แผนที่ 1 (2. คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟังเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการฟังและการเข้าใจภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องชมพู

แมวมมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู

ชมพู: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู: สมอฉันลับสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายปริศนาคำทายต่อไปนี้ "เหมียว ๆ ๆ ร้องเรียกเหมียว ๆ ประเดี๋ยวมา ลองทายซิว่า ฉันตัวอะไร (แมว)"

ขั้นสอน 1. ครูให้นักเรียนดูภาพหน้าปก และถามนักเรียนว่าในภาพมีอะไรบ้าง กำลังทำอะไร ครูอ่านชื่อเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างช้า ๆ และชัดเจน 2-3 ครั้ง

2. ครูเปิดหนังสือให้นักเรียนดูภาพหน้า 1 และถามนักเรียนว่าในภาพมีใครบ้าง กำลังทำอะไร ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพโดยละเอียด ครูอ่านข้อความใต้ภาพในลักษณะของการเล่าให้นักเรียนฟัง

3. ครูทำเช่นข้อ 2 ไปที่ละหน้าจนจบ

ขั้นสรุป ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง ว่าเรื่องนี้มีใครบ้างทำอะไร ที่ไหน และมีชื่อเรื่องว่าอย่างไร เป็นต้น

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ปริศนาคำทาย
2. นิทานเรื่องชมพู

การประเมินผล

- 1: สังเกตจากความสนใจเรื่องราวที่ครูเล่า
2. ตรวจสอบความถูกต้องของการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู
แผนที่ 2 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟังและเห็นภาพ เป็นการฝึกทักษะในการฟัง การคิด และการเข้าใจภาษา
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง ชมพู

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอดีใจที่หนูรับมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลานดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะซ่อนไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ขอขอบคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ครูนำภาพพยาธิมาให้นักเรียนดู ถามนักเรียนว่าเป็นภาพของอะไร สัตว์ชนิดนี้จะทำให้เกิดโทษแก่ร่างกายเราอย่างไร จะเกิดขึ้นในตัวเราได้อย่างไร

ขั้นสอน 1. ครูทบทวนเนื้อเรื่องที่ผ่านมาแล้ว โดยการสนทนาซักถาม

2. ครูนำหนังสือนิทานเรื่องชมพูมาอ่านให้นักเรียนฟังต่อ โดยใช้เทคนิค

การเล่า จะเล่าไปช้า ๆ ทีละหน้าจนจบเรื่อง

ขั้นสรุป ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ครูเล่าไปทั้งหมด

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่องชมพู

2. ภาพ

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการฟังนิทาน
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู่
แผนที่ 3 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การสนทนาเป็นการฝึกทักษะในการใช้ภาษา และการจับใจความ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องชมพู่ได้
2. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์เรื่องชมพู่ได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องชมพู่

แมวมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู่

ชมพู่: แมววันนี้ เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันก้นอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู่: สมองฉันสับสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทาง เธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู่: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอตรวจดูไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรีบมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะชอบไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู่: ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

- ชมพู: ขอขอบคุณครับคุณหมอบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพหน้าปกเรื่องชมพู ครูอ่านชื่อเรื่อง สันทนาเกี่ยวกับภาพ

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนเล่าเรื่องชมพูที่ได้ฟังจากครูไปแล้วตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่เกิดขึ้น

2. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามทีละประโยค โดยเมื่ออ่านในแต่ละหน้าครูจะสันทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในหน้านั้น ๆ ไปด้วย

ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องทั้งหมดตามลำดับเหตุการณ์

สื่อการเรียนการสอน

นิทานเรื่องชมพู

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ตรวจสอบความถูกต้องของเรื่องที่นักเรียนเล่ากลับ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องชมพู
แผนที่ 4 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึกทักษะการพูด การใช้ภาษา และการคิดให้ดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติตามบทบาทที่ได้รับได้

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องชมพู

แมวมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู

ชมพู: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้ เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่ฟังเธอได้จัง

ชมพู: สมอเงินลับสัน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้แมวจดีใหม่ เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรีบมาหาหมอกันที่

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะซ่อนไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ขอขอบคุณคุณหมอนะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ครูทบทวนเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียนช่วยกันแล้ว

ขั้นสอน 1. ครูให้นักเรียนทั้งหมดแสดงบทบาทของตัวละครแต่ละตัวไปพร้อม ๆ

กัน ครูจะเป็นผู้บอกบทให้

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสมัครใจว่าใครต้องการแสดงเป็นตัวละครตัวไหน ให้แสดงโดยครูและเพื่อนที่เหลือจะเป็นผู้บอกบท

3. ผลัดเปลี่ยนให้ทุกคนได้แสดงอย่างทั่วถึง

ขั้นสรุป สนทนาเกี่ยวกับบทบาทที่เพื่อน ๆ แสดงไปแล้ว

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. นิทานเรื่องชมพู

2. นักเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตจากความร่วมมือในการแสดงบทบาทสมมติ

2. สังเกตจากความเหมาะสมและบทบาทที่นักเรียนแสดง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู
แผนที่ 5 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการพูด และฝึกให้รู้จักคิด
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- นักเรียนสามารถเล่า เรื่อง ชมพู ให้ผู้อื่นฟังได้
- เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง ชมพู
- แมวมีเพื่อนท่าทางแข็งแรงชื่อชมพู
- ชมพู: แมววันนี้ เธอแต่งตัว ไก้จิ้ง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ
- แมว: รู้สึกว่า เธอผอมลง แต่หูของเธอโตจัง
- ชมพู: สมองฉันลึบสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง
- แมว: หน้าตาท่าทาง เธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย
- ชมพู: บางทีฉันก็ เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ
- แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดูดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

กิจกรรมการเรียนการสอน

- ขั้นนำ ครูทบทวนเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียนดูภาพที่ละหน้าตามลำดับ
- ขั้นสอน
1. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง ชมพู ตามลำดับเรื่องราว
 2. ให้นักเรียนช่วยกันคิดเรื่องที่จะเขียน โดยครูจะเป็นผู้เขียนไต่บนกระดานแผ่นใหญ่ที่ติดไว้บนกระดาน แต่ละประโยคที่จะเขียนให้นักเรียนตกลงกันให้แน่ว่าจะให้ครูเขียนว่าอย่างไรก่อนที่ครูจะเขียนลงไป ขณะเขียนครูจะให้เด็กเห็นลีลาการเขียนอักษรแต่ละตัว และครูจะเน้นการสะกดอักษร (พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด) ทุกตัว เมื่อเขียนเสร็จให้เด็กอ่านคำหรือประโยคนั้นพร้อมกัน
 3. ก่อนเขียนคำหรือประโยคใหม่ให้นักเรียนอ่านทวนคำหรือประโยคที่เขียนผ่านมาแล้วทุกครั้ง
 4. เนื้อเรื่องบางตอนครูจะเว้นที่ให้นักเรียนสำหรับวาดภาพประกอบเรื่อง
- ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ช่วยกันเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่องชมพู
2. กระดาษแผ่นใหญ่
3. สีเมจิก
4. สีเทียน

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อเรื่องที่นักเรียนร่วมกันเขียน
2. ตรวจสอบความเหมาะสมของภาพที่วาดประกอบเนื้อเรื่องแต่ละตอน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องชมพู
แผนที่ 6 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการพูดและฝึกให้รู้จักคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเล่าเรื่องชมพูให้ผู้ฟังเข้าใจได้

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องชมพู

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรับมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลาข้าวติบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะซ่อนไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าใช่ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ขอขอบคุณคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทบทวนเรื่องที่เขียนมาแล้ว เพื่อที่จะได้ช่วยกันเขียนเรื่องต่อ โดยการอ่านเรื่องที่เขียนมาแล้วพร้อม ๆ กัน

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนช่วยกันคิดเรื่องต่อจากคราวที่แล้ว โดยครูจะเป็นผู้เขียนให้บนกระดานแผ่นใหญ่ ซึ่งครูจะเน้นการสะกดอักษร (พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด) ทุกตัว เมื่อเขียนเสร็จให้เด็กอ่านคำหรือประโยคนั้นพร้อม ๆ กัน ก่อนเขียนคำหรือประโยคใหม่ให้นักเรียนอ่านทวนคำหรือประโยคที่เขียนผ่านมาแล้วทุกครั้ง

2. ครูจะเว้นที่ไว้สำหรับให้นักเรียนวาดภาพประกอบเนื้อเรื่อง และให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบเรื่องเมื่อเขียนเสร็จในแต่ละตอนไป

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ช่วยกันเขียนพร้อม ๆ กัน

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. นิทานเรื่องชมพู
2. กระดาษขาว
3. สีเมจิก
4. สีเทียน

การประเมินผล

1. สังเกตจากความร่วมมือในการคิดเรื่องที่จะเขียน
2. ตรวจสอบความถูกต้องของเรื่องที่จะเขียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องชมพู
แผนที่ 7 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การอ่านเป็นการฝึกทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาได้ดีขึ้น
2. การเรียนภาษาได้ดีช่วยการเรียนวิชาอื่นได้ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่ช่วยกันแต่งขึ้นได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องที่ช่วยกันแต่งได้

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่องชมพู

แมวมมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู

ชมพู: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู: สมอลฉันสับสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรีบมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลานดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะซ่อนไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ขอบคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ ครูร้องเพลงรำวงให้นักเรียนรำ แล้วครูจะบอกให้นักเรียนจับหมู่ตามจำนวนที่ครูต้องการ

ขั้นสอน 1. ครูแจกกระดาษที่ครูลอกข้อข้อความจากเรื่องที่นักเรียนช่วยกันเขียนในแผ่นที่ 5 ให้ทุกกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนช่วยกันวาดภาพประกอบเรื่อง

2. ให้แต่ละกลุ่มนำผลงานออกมาแสดงให้เห็นเพื่อนดูหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป ให้แต่ละกลุ่มออกมาอ่านเนื้อเรื่องที่ได้อ่านประกอบแล้วทีละกลุ่ม

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่องชมพู
2. กระดาษขาว
3. สีเขียน

4. ดินสอ
5. เพลงร่ำระบำชาวเกาะ

การประเมินผล

1. ตรวจสอบผลงานการวาดภาพประกอบเรื่อง
2. สังเกตจากการอ่านเรื่อง

เพลงร่ำระบำชาวเกาะ

ร่ำระบำชาวเกาะ

ฟังเพราะเสนาะจับใจ

เสียงน้ำหลังไหล (ซ้ำ)

กระทบหาดทรายดังคลื่น ฯ (ซ้ำ)

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู
แผนที่ 8 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
2. การเรียนภาษาได้ดีช่วยให้การเรียนวิชาอื่นได้ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนอ่านเรื่องที่ช่วยกันเขียนได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องที่ช่วยกันเขียนได้

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง ชมพู

แมวมมีเพื่อนท่าทางแข็งแรงชื่อชมพู

ชมพู: แมววันนี้ เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้ เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่า เธอดมมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู: สมอฉันสับสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาท่าทาง เธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอดีใจที่หนูรีบมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะชอบไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าใช่ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ขอบคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ครูอ่านเรื่องที่นักเรียนช่วยกันเขียนในแผนที่ 6 และตัดลอกลงในกระดาษขาวแล้ว

ขั้นสอน

1. ครูแจกเรื่องที่ครูลอกไว้ให้นักเรียนทุกกลุ่มวาดภาพประกอบเรื่อง
2. ให้นักเรียนช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง ออกแบบปก วาดภาพปก เขียนชื่อเรื่อง ระบายสีปกให้สวยงาม
3. ให้แต่ละกลุ่มเขียนชื่อสมาชิกกลุ่มทุกคนไว้ในแผ่นสุดท้าย เรียงหน้าแล้วนำมาให้ครูเขียนเล่มให้

ขั้นสรุป ให้แต่ละกลุ่มอ่านเรื่องจากหนังสือเล่มใหญ่ที่ทำขึ้นพร้อม ๆ กัน

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. นิทานเรื่องชมพู
2. กระดาษขาว
3. สีเมจิก
4. สีเทียน
5. กระดาษขาว
6. ลวดเย็บกระดาษและเครื่องเย็บกระดาษ
7. มีด
8. ไม้บรรทัด
9. ดินสอ

การประเมินผล

1. ตรวจสอบผลงานการทำหนังสือเล่มใหญ่

2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู่
แผนที่ 9 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านเป็นการฝึกฝนทักษะที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษา การใช้ภาษา
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านเรื่องชมพู่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องชมพู่

แมวมีเพื่อนท่าทางแข็งแรงชื่อชมพู่

ชมพู่: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู่: สมอฉันลึบสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาท่าทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู่: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรับมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลาข้าวดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะซ่อนไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู่: ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู่: ขอขอบคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาจับเชียมซีเพื่อจัดลำดับก่อนหลังของกลุ่มที่จะ

ออกมาอ่านเรื่องหน้าชั้นเรียน

ขั้นสอน ครูให้นักเรียนออกมาอ่านเรื่องในหนังสือเล่มใหญ่ที่กลุ่มตนทำขึ้น ที่
ละกลุ่มตามลำดับ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องเรื่องชมพู
สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่
2. เข็มชี

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องชมพู
แผนที่ 10 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านเป็นการฝึกฝนทักษะที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษา
ได้ดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องชมพู

แมวมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู

ชมพู: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอดมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู: สมมอฉันเล็บสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอตรวจดูไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรับมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ใช่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะซ่อนไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ขอขอบคุณคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องชมพูพร้อม ๆ กัน

ขั้นสอน ให้อีก 3 กลุ่มที่เหลือออกมาอ่านที่ละกลุ่มตามลำดับ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากเรื่องชมพู

สื่อการเรียนรู้การสอน

หนังสือเล่มใหญ่

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องชมพู

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนที่ 11 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำใหม่ช่วยเพิ่มประมวลคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถหาคำที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำและข้อความที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องชมพู

แมวมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู

ชมพู: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่ฟังเธอโตจัง

ชมพู: สมองฉันลึกลับ เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรับมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลาข้าวดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะชอบไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ขอขอบคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพปกนิทานเรื่องชมพู และสนทนาเกี่ยวกับภาพ

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมทายคำจากหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นสรุป ให้นักเรียนผสมคำจากบัตรอักษรที่ครูแจกให้แล้วเขียนลงในกระดาษ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่
2. เกมทายคำ
3. บัตรคำ

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่น
2. ตรวจสอบผลงานการผสมคำ

เกมทายคำ

- อุปกรณ์
1. หนังสือเล่มใหญ่
 2. บัตรคำ

ตัวอย่างบัตรคำ

- วิธีเล่น
1. ครูนำหนังสือเล่มใหญ่มาติดไว้บนกระดานดำ
 2. ครูใช้บัตรเปล่าปิดคำใดคำหนึ่งไว้
 3. ให้นักเรียนหาคำนั้นจากบัตรคำที่ครูเตรียมไว้ให้มาเทียบกับคำที่ครูปิดว่าเหมือนกันหรือต่างกัน เมื่อนักเรียนหาคำได้ถูกต้อง ให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำนั้น

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู่
แผนที่ 12 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

เกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถหาคำมาเติมในประโยค เพื่อให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ได้

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง ชมพู่

แมวมมีเพื่อนท่าทางแข็งแรงชื่อชมพู่

ชมพู่: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู่: สมองฉันสิบสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาท่าทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู่: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอดีใจที่หนูรีบมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะซ่อนไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู่: ผมต้องใส่รองเท้าใช้ไหมครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู่: ขอคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนเดินตบมือไปรอบ ๆ ห้อง ครูให้สัญญาณจับกลุ่ม โดยบอกเป็นจำนวนให้นักเรียนจับกลุ่มตามจำนวนที่ครูบอกเมื่อจับกลุ่มได้ครบตามจำนวนที่ครูบอกให้นั่งลง

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนเล่นเกมคำไหนเอ่ย

2. ให้นักเรียนอ่านคำที่ได้จากการเล่นเกมคำไหนเอ่ย

ขั้นสรุป ให้นักเรียนแต่งเรื่องสั้น ๆ จากคำที่มีอยู่ในเกมคำไหนเอ่ย (

(เรื่องยาวประมาณ 4 - 5 บรรทัด)

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. นิทานเรื่องชมพู่

2. เกมคำไหนเอ่ย

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนุกสนานในการเล่น

2. ตรวจผลงานการแต่งเรื่อง

เกมคำไหนเอ่ย

อุปกรณ์ 1. บัตรคำ

ตัวอย่างบัตรคำ

2. กระเป๋าดิน

วิธีเล่น 1. ครูนำบัตรคำประมาณ 30 - 40 บัตร เสียบไว้ที่กระเป๋าดิน

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้ส่งตัวแทนออกมา

ครั้งละ 1 คน

3. ครูจะอ่านคำใดคำหนึ่งจากบัตรคำทั้งหมดที่อยู่ในกระเป๋าดิน

ให้นักเรียนทั้งสองฝ่ายชี้คำที่ครูอ่านนั้น ใครชี้ได้ก่อนเป็นฝ่ายชนะ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู
แผนที่ 13 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

เกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 ใน 10 ข้อ

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง ชมพู

แมวมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู

ชมพู: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู: สงมงฉันสิบลน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรับมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลาร้าดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะซ่อนไข่เข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าให้ใหม่ครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ขอขอบคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูร้องเพลงร่ำวงให้นักเรียนแบ่งหมู่ แล้วนั่งเป็นกลุ่มของตน

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมโดมิโน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านคำที่มีอยู่ในเกมโดมิโนทั้งหมด

สื่อการเรียนการสอน

เกมโตมิโน

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่น
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านคำ

เกม โตมิโน

อุปกรณ์ บัตรคำ

ตัวอย่างบัตรคำ

ชมพู่	เปื้อ	ท่าทาง	โก้	ดอกไม้	แดง
-------	-------	--------	-----	--------	-----

- วิธีเล่น
1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 2 บัตร
 2. ครูวางบัตรเริ่ม 1 บัตร นักเรียนคนใดที่มีคำที่เป็นคำเดียวกันกับคำในบัตรเริ่มต้นให้ยกมือขึ้น ใครยกมือก่อนให้ออกมาต่อบัตรได้

วิธีการต่อบัตร

ดอกไม้	แดง	แดง	เปื้อ	เปื้อ	ทั่ว
--------	-----	-----	-------	-------	------

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู
แผนที่ 14 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

เกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคที่มีความหมายจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง ชมพู

แมวมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู

ชมพู: แมววันนี้ เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่ฟังเธอโตจัง

ชมพู: สมอจฉันลึบสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดูดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรับมาหาหมอกันนี้

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะชอบไชเข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู: ผมต้องใส่รองเท้าให้ใหม่ครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู: ชอบคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนเข้าแถวเรียงหนึ่งแล้วนับ 1 2 1 2 สลับกันไป

เมื่อนับครบทุกคน ครูสั่งให้แยกกลุ่มใครนับได้เลขใดให้เข้ากลุ่มของเลขนั้น

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมคำจำแลง

ขั้นสรุป ให้นักเรียนนำคำที่มีอยู่ในเกมมาแต่งเป็นประโยคคนละ 6 คำ
สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่องชมพู
2. เกมคำจำแลง

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่นเกม
2. ตรวจสอบผลงานการแต่งประโยค

เกมคำจำแลง

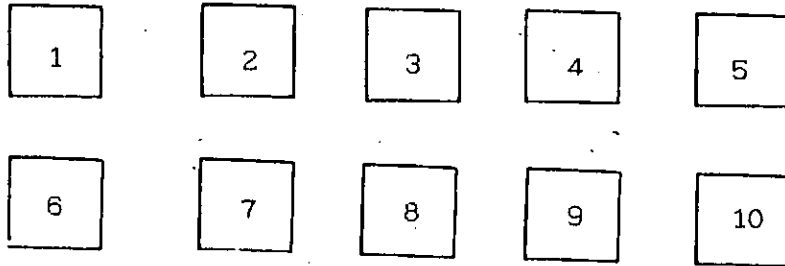
อุปกรณ์ 1. แผนภูมิพยัญชนะ

1/ ก	2/ ข	3/ ค	4/ ฉ	5/ ช	6/ ฅ	7/ ฉ
8/ ซ	9/ ฌ	10/ ฌ	11/ ฌ	12/ ฌ	13/ ฌ	14/ ฌ
15/ ฌ	16/ ฌ	17/ ฌ	18/ ฌ	19/ ฌ	20/ ฌ	21/ ฌ
22/ ฌ	23/ ฌ	24/ ฌ	25/ ฌ	26/ ฌ	27/ ฌ	28/ ฌ
29/ ฌ	30/ ฌ	31/ ฌ	32/ ฌ	33/ ฌ	34/ ฌ	35/ ฌ
36/ ฌ	37/ ฌ	38/ ฌ	39/ ฌ	40/ ฌ	41/ ฌ	42/ ฌ

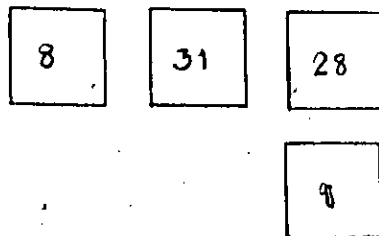
2. บัตรอักษร

๕	๗	๘	๙	๑
๑	๖	๖๖	๗	๗

3. บัตรเลข

- วิธีเล่น
1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม
 2. ครูติดบัตรอักษร และบัตรตัวเลขไว้บนกระดาน ให้กลุ่มส่งตัวแทนออกมาเติมตัวอักษรให้ได้คำที่สมบูรณ์ ทำเช่นนี้ไปที่ละกลุ่ม กลุ่มใดเติมได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

ตัวอย่างการเรียงบัตรตัวเลขและบัตรอักษร

3. เมื่อเรียงอักษรได้คำที่สมบูรณ์แล้วให้สมาชิกในกลุ่มอ่าน คำนั้นพร้อมกัน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ชมพู่
แผนที่ 15 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

เกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังช่วยเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถทายคำในประโยคที่หายไปได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย 12 ข้อใน 20 ข้อ

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง ชมพู่

แมวมมีเพื่อนทำทางแข็งแรงชื่อชมพู่

ชมพู่: แมววันนี้เธอแต่งตัวโก้จัง แต่ฉันไม่รู้เป็นอะไรปวดท้องและคันกันอยู่บ่อย ๆ

แมว: รู้สึกว่าเธอผอมลง แต่พุงเธอโตจัง

ชมพู่: สมองฉันสับสน เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง

แมว: หน้าตาทำทางเธอไม่สดใสเหมือนก่อนเลย

ชมพู่: บางทีฉันก็เบื่ออาหาร และง่วงนอนบ่อย ๆ

แมว: ไปให้คุณหมอดอกไม้ตรวจดีไหม เธออาจเป็นพยาธิก็ได้นะ

คุณหมอ: หนูเป็นโรคพยาธิ หมอตั้งใจที่หนูรีบมาหาหมอทันที

คุณหมอ: โรคพยาธิเราป้องกันได้โดยไม่ให้ไข่ หรือตัวอ่อนของพยาธิเข้าไปในตัวเรา

คุณหมอ: ไข่และตัวอ่อนของพยาธิมีอยู่ในอาหารที่ไม่สุก เช่น ปลา ร้าดิบ ลาบดิบ ก้อย

คุณหมอ: ในพื้นดินที่แฉะ ๆ ก็มีนะ

คุณหมอ: ถ้าหนูไม่ใส่รองเท้าเดินในที่แฉะ ๆ พยาธิจะชอบไชเข้าไปในเท้าหนูได้

ชมพู่: ผมต้องใส่รองเท้าให้ใหม่ครับ

คุณหมอ: ใช่ครับ

คุณหมอ: หนูเอายาไปกินจะได้ถ่ายพยาธิออกมา

ชมพู่: ขอบคุณครับคุณหมอ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนร้องเพลงลูกแมว

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมช่วยฉันทิ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านประโยคที่ได้จากการเล่นเกม

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่องชมพู
2. เกมช่วยจันท์
3. เพลงลูกแมว

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่นเกม
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

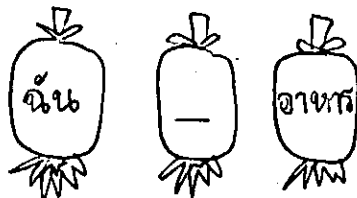
เพลงลูกแมว

ลูกแมวเดินไปเดินมา
มันยื่นมองเหม่อ
ลูกแมวเดินไปเดินมา
ลูกคิดถึงแล้ว

เที่ยวตามหาแม่แมวไม่เจอ
เพราะไม่เจอแม่แมว
ไม่เจอแม่แมวแม่แมว
ขอแม่แมวจงมา

เกมช่วยจันท์

อุปกรณ์ บัตรคำ
ตัวอย่างประโยค

วิธีเล่น 1. ครูเรียงบัตรคำเป็นประโยคไว้บนกระดาน โดยจะเว้นคำ
บางคำไว้

2. ให้นักเรียนอ่านประโยคที่ปรากฏพร้อมกัน
3. ครูถามว่าคำที่หายไปคือคำใดให้นักเรียนทาย 3 ครั้งถ้าไม่ถูกครู
จะเติมคำนั้นให้ แล้วให้นักเรียนอ่านประโยคที่สมบูรณ์พร้อมกัน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 1 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟังเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการฟังและการเข้าใจภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะหักทลายต้นมะขามของฉันเสมอ

ย้: สวัสดิ์ ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ย้: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ย้: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นะครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ย้: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้น้อยลงล่ะครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ย้: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ย้: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายปริศนาคำทายนี้ "อะไรเอ๋ยต้นเท่าสำเรือ ใบห่อเกลือไม่มี
มิด" (ต้นมะขาม)

ขั้นสอน 1. ครูอ่านนิทานเรื่องต้นไม้ของฉัน ให้นักเรียนฟังทีละหน้าอย่างช้า ๆ
โดยเริ่มสนทนาจากภาพ ตั้งแต่หน้าปกไปทีละหน้า การอ่านของครูให้อ่านในลักษณะการ
เล่า โดยที่ครูไม่ต้องชี้อักษรทุกตัวในขณะที่อ่าน

2. ครูอ่านไปที่ละหน้า

ขั้นสรุป สทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังไปแล้วกับนักเรียน
สื่อการเรียนการสอน

1. ปริศนาคำทาย
2. นิทานเรื่องต้นไม้ของฉัน

การประเมินผล

สังเกตจากการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉัน
 แผนที่ 2 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟังและได้เห็นภาพเป็นการฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การคิดและการเข้าใจ
 ภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉัน

พ่อ: ใช้สิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยิ้ม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยิ้ม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยิ้ม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยิ้ม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยิ้ม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาปุ๋ยไปทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร

พุทธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม่ช้านี้ หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยิ้ม: และร่มรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พอ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสักที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายปริศนาคำทายต่อไปนี้ "อะไรเอ่ย มีดครีมีชะอุ่มเขียว ไม่มีใบสักใบเดียวนอกจากเม็ด" (ฝน)

ขั้นสอน 1. ครูทบทวนเรื่องที่อ่านให้ฟังในครั้งที่แล้ว โดยการสนทนาซักถามนักเรียน

2. ครูนำนิทานเรื่องต้นไม้ของฉันทมาอ่านให้นักเรียนฟังต่อทีละหน้าอย่างช้า ๆ โดยใช้เทคนิคการเล่า

ขั้นสรุป ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้ฟังไปทั้งหมด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. นิทานเรื่องต้นไม้ของฉันท
2. ปริศนาคำทาย

การประเมินผล

สังเกตจากการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉันท
แผนที่ 3 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การสนทนาเป็นการฝึกทักษะในการใช้ภาษา และการจับใจความ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนเล่าเรื่องต้นไม้ของฉันท
2. นักเรียนลำดับเหตุการณ์เรื่องต้นไม้ของฉันทได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉันท

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันทจะหักทลายต้นมะขามของฉันทเสมอ

ยิ้ม: สวัสดิ์ ต้นไม้ของฉันท เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไม้ซิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ได้ต้นไม้เนี่ยเหนื่อยนะ

ยม: ถ้ามีหลายต้นคงเหนื่อยกว่านี้ครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยม: ตัดแล้วก็นำจะปลูกต้นไม้แทนครับ

ยม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

พ่อ: ใช่สิลูก มีต้นไม้มากที่โน่นที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมาก
ด้วย

ยม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไม้อะไร

ยม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยม: พ่อครับวันพฤหัสบดีคุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาปุ๋ยไปทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร
พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม่ช้านี้ หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยม: และร่มรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสิลูก

กิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพหน้าปกนิทานเรื่องต้นไม้ของฉัน

ขั้นสอน 1. ครูถามนักเรียนว่า เรื่องที่ครูเล่าในครั้งที่แล้วเป็นอย่างไร ให้

นักเรียนช่วยกันเล่า

2. ขณะที่เล่าครูใช้คำถามกระตุ้น ให้นักเรียนเล่าตามลำดับเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้น และให้นักเรียนทุกคนได้พูดได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง

ขั้นสรุป ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากเรื่อง และทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

นิทานเรื่องต้นไม้ของฉันท

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่าเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉันท
แผนที่ 4 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านเป็นการฝึกทักษะที่ช่วยให้การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ได้

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉันท

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันทจะหักทลายต้นมะขามของฉันทเสมอ

ยม: สวัสดี ต้นไม้ของฉันท เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันทเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นะครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยม: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านนั้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

- พ่อ: ใช้ชอล์ก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย
- ยิ้ม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ
- พ่อ: เมื่อดันไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้
- ยิ้ม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน
- พ่อ: เอาไปทำไมลูก
- ยิ้ม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ
- ยิ้ม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ
- พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก
- ยิ้ม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาปุ๋ยไปทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร พุธ และศุกร์ครับ
- พ่อ: ในไม้ชิ้นนี้ หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น
- ยิ้ม: และร่มรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ
- พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มที่สักที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทายภาพปริศนา (ต้นไม้)

- ขั้นสอน
1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ
 2. ให้นักเรียนอ่านตามที่ละเอียด
 3. ให้นักเรียนอ่านทีละกลุ่ม

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านเรื่องพร้อมกันทั้งชั้น

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพปริศนา
2. หนังสือเล่มใหญ่

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 5 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การแสดงบทบาทสมมุติเป็นการฝึกทักษะในการพูด การจับใจความ และการฝึก
การคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติตามบทบาทที่ได้รับได้

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง ต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะหักทลายต้นมะขามของฉันเสมอ

ยม: สวัสดี ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นะครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ลดลงล่ะครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยม: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

พ่อ: ใช่สิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยิ้ม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยิ้ม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาไปทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร
พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม้ชิ้นนี้ หมูบ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยิ้ม: และร้อนกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสักที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องต้นไม้ของฉัน

ขั้นสอน 1. ครูถามนักเรียนว่าในเรื่องมีตัวละครอะไรบ้าง เช่น พ่อ แม่
ต้นไม้ ชวนา เป็นต้น

2. ครูหาอาสาสมัครในการแสดงเป็นตัวละครตัวต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนลองแสดงบทบาทของตนดูที่ละกลุ่ม

3. ให้ทุกกลุ่มแสดงเป็นเรื่องราวพร้อมกัน โดยครูจะเป็นผู้ยกบท ครูจะต้องพยายามให้นักเรียนทุกคนได้แสดง

ขั้นสรุป ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงของแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. นักเรียน
2. นิทานเรื่องต้นไม้ของฉัน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมุติ
2. สังเกตจากการอ่านเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 6 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการพูด และฝึกให้รู้จักคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเล่าเรื่องต้นไม้ของฉันตามลำดับเรื่องราวให้ผู้ฟังได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะหักทลายต้นมะขามของฉันเสมอ

ยิ้ม: สวัสดิ์ ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น

หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นโล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยิ้ม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยิ้ม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยิ้ม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็เอาไปสร้างบ้านนะลูก

ยิ้ม: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยิ้ม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ

ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนดูภาพจากเรื่องต้นไม้ของฉันตามลำดับที่ละภาพ

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องต้นไม้ของฉัน

2. ให้นักเรียนช่วยกันคิดเรื่องที่จะเขียน โดยครูจะเป็นผู้เขียนให้บน

กระดาษแผ่นใหญ่ แต่ละคำแต่ละประโยคที่ครูจะเขียนลงไปต้องได้รับความเห็นชอบจาก

นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนแล้ว

3. ขณะที่ครูเขียนจะต้องให้เด็กเห็นลีลาการเขียนอักษรทุกตัว โดยครู

จะเน้นการสะกดอักษร (พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด) ทุกคำ

4. เมื่อเขียนคำหรือประโยคนั้น ๆ เสร็จให้เด็กอ่านก่อนจึงจะเริ่มเขียนคำหรือประโยคใหม่ และจะต้องอ่านทวนคำหรือประโยคที่เขียนผ่านมาทุกครั้งที่จะเริ่มเขียนคำหรือประโยคใหม่ต่อไป บางตอนครูจะเว้นที่ว่างไว้ให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ช่วยกันเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่องต้นไม้ของฉัน
2. กระดาษขาว
3. สีเมจิก

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อเรื่องที่นักเรียนแต่ง
2. สังเกตจากการวาดภาพประกอบเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 7 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะในการพูดและฝึกให้รู้จักคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเล่าเรื่องต้นไม้ของฉันให้ผู้ฟังได้เข้าใจ

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉัน

พ่อ: ใช้สิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยิ้ม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อดันไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยิ้ม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยิ้ม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยัม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราไปปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยัม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาไปปลูกทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม่ช้านี้ หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยัม: และร่วมรันทกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มที่สักที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ช่วยกันแต่งต่อจากครั้งที่แล้ว

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนช่วยกันคิดเรื่องที่จะเขียนต่อจากครั้งที่แล้ว โดยครูจะเป็นผู้เขียนให้ในกระดาษแผ่นใหญ่บนกระดาน ครูจะเน้นวิธีการสะกดตัวอักษรทุกคำที่ครูเขียน เมื่อเขียนจบประโยคให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

2. ก่อนเขียนคำหรือประโยคใหม่ให้นักเรียนอ่านทวนคำหรือประโยคที่เขียนผ่านมาแล้วทุกครั้ง

3. ครูจะเว้นที่ไว้สำหรับให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบเรื่อง เป็น

ตอน ๆ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ช่วยกันเขียนขึ้นและช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. กระดาษขาว
2. สีเมจิก

การประเมินผล

1. สังเกตจากการวาดภาพประกอบเรื่อง
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการแต่งเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 8 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้ภาษาได้ดีช่วยให้การเรียนรู้วิชาอื่นได้ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง ต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนา มีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนา ใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะหักทลายต้นมะขามของฉันเสมอ

ยิ้ม: สวัสดี ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยิ้ม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยิ้ม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นนะครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยิ้ม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยิ้ม: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยิ้ม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม

- ขั้นสอน
1. ครูแจกกระดาษที่ครูลอกข้อความจากเรื่องที่นักเรียนแต่งให้ทุกกลุ่ม
 2. ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันวาดภาพประกอบเรื่อง

ขั้นสรุป ให้ทุกกลุ่มอ่านเรื่องที่มิภาพประกอบแล้วพร้อม ๆ กัน

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่องต้นไม้ของฉันทน์
2. กระดาษขาว
3. สีเทียน
4. ดินสอ

การประเมินผล

1. ตรวจสอบผลงานการวาดภาพ
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉันทน์
แผนที่ 9 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การอ่านเป็นการฝึกทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาได้ดีขึ้น
2. การเรียนภาษาได้ดีช่วยให้การเรียนวิชาอื่นได้ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่แต่งขึ้นได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องได้

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉันทน์

พ่อ: ไซ้ซิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยิ้ม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยิ้ม: วันจันทร์ผมจะเอา เมื่อยังไม่โรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยิ้ม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยิ้ม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยิ้ม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาไปให้ทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร
พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม่ช้า^{นี้} หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยิ้ม: และร้อนกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสักที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ครูอ่านเรื่องที่นักเรียนแต่งขึ้นให้นักเรียนฟัง

ขั้นสอน 1. ครูแจกเรื่องที่ครูลอกจากเรื่องที่นักเรียนช่วยกันแต่งต่อจากคราวที่
แล้วให้ทุกกลุ่ม

2. ให้แต่ละกลุ่มวาดภาพประกอบเรื่อง ออกแบบปก เขียนชื่อเรื่อง
และเขียนชื่อสมาชิกกลุ่มไว้แผ่นสุดท้าย

3. เมื่อนักเรียนทำเสร็จทุกส่วนให้เรียงหน้าเพื่อนำมาให้ครูเย็บเล่มให้

ขั้นสรุป ให้แต่ละกลุ่มแสดงผลงานการทำหนังสือของกลุ่มตนให้เพื่อน ๆ ดู

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. กระดาษขาว
2. กระดาษขาว
3. ไม้บรรทัด
4. สีเทียน
5. ดินสอ
6. มีด
7. เครื่องเย็บและลวดเย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. ตรวจสอบผลงานการทำหนังสือเล่มใหญ่
2. สังเกตความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 10 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

เกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย
จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถประสมอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายได้
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่อง เรื่อง ต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะหักทลายต้นมะขามของฉันเสมอ

ยิ้ม: ลวิสติ ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยิ้ม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยิ้ม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยิ้ม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้น้อยลงล่ะครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านปลูก

ยิ้ม: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยิ้ม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

พ่อ: ใช่สิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยิ้ม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยิ้ม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยิ้ม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยัม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราไปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยัม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาบุญไปทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม้ชิ้นนี้ หมูบ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยัม: และร้อนรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็คงได้ทำนาได้เต็มทีสักที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมไปทางไหนดี

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านคำที่ได้จากการเล่นเกมไปทางไหนดี

สื่อการเรียนรู้การสอน

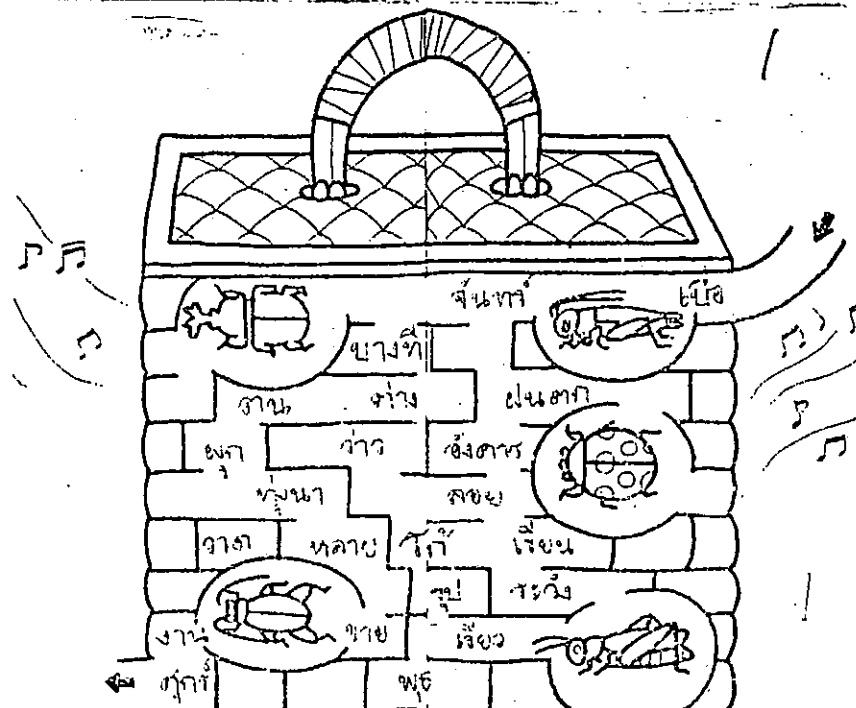
เกมไปทางไหนดี

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านคำ
2. สิ่งเกิดจากการเล่นเกม

เกมไปทางไหนดี

อุปกรณ์ 1. กระดาษแสดงเส้นทาง

2. ดินสอ

วิธีเล่น 1. ครูแจกกระดาษเส้นทาง ไปสู่บ้านให้นักเรียนทุกคน ๆ ละ

1 แผ่น

2. ให้เวลาทุกคนอ่านคำที่มีอยู่ในกระดาษเส้นทาง ไปสู่บ้าน
ประมาณ 3 นาที

3. ครูให้สัญญาณ และอ่านคำที่ละคำ โดยนักเรียนจะต้อง
ลากเส้นผ่านคำที่ครูอ่านทีละคำจนถึงคำสุดท้าย แล้วจึงนำมาส่งครู

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ต้นไม้ของฉัน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนที่ 11 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกทักษะช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษาและการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถหาคำที่มีพยัญชนะต้น เหมือนคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเติมตัวอักษรที่หายไปให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง ต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบตกลสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะพักทายต้นมะขามของฉันเสมอ

ยิ้ม: สวัสดี ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยิ้ม: พอกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยิ้ม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นะครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยิ้ม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยิ้ม: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยิ้ม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

พ่อ: ใช้สิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยิ้ม: ถ้าทุกคันต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยิ้ม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยิ้ม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยิ้ม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยิ้ม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาปุ๋ยไปทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร
พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม่ช้านี้ หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยิ้ม: และร่มรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสักที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนจับบัตรชื่อสัตว์ เมื่อครูให้สัญญาณให้เข้ากลุ่มโดยนักเรียนที่หยิบ
ได้บัตรชื่อสัตว์ชนิดเดียวกันให้อยู่กลุ่มเดียวกัน

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนเล่นเกมสำรวจอวกาศ

ขั้นสรุป ให้นักเรียนแต่ละคนแต่งประโยคจากคำที่มีอยู่ในแผ่นเกมของตน

สื่อการเรียนรู้การสอน

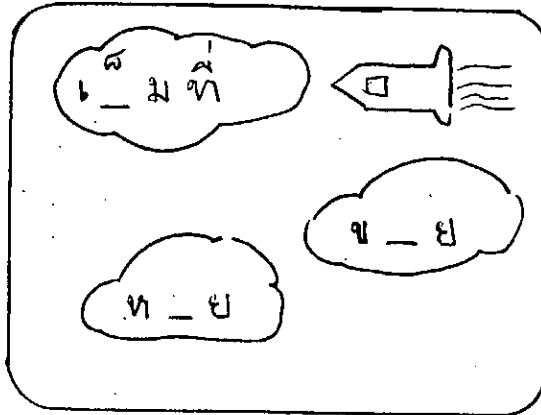
1. หนังสือเล่มใหญ่
2. เกมสำรวจอวกาศ
3. กระดาษแข็ง
4. บัตรชื่อสัตว์

การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่นเกมน
2. สังเกตจากความร่วมมือ และความสนุกสนานในการเล่นเกมน

เกมสำรวจอวกาศ

- อุปกรณ์
- บัตรอักษร
 - แผ่นภาพการสำรวจอวกาศ

- วิธีเล่น
- ติดบัตรพยัญชนะ และสระ บนกระดานดำ
 - แจกแผนภาพการสำรวจอวกาศให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น
 - ให้สังเกตภาพการแข่งขัน ผู้เล่นเติมพยัญชนะ หรือสระลงใน

ในก่อนเติมให้เป็นคำที่มีความหมาย โดยเลือกพยัญชนะหรือสระจากบัตรคำที่ติดบนกระดาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 12 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

เกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังช่วยเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- นักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำที่มีความหมายเหมือนกัน ได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนามีสันมะอามีใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะตกท้ายต้นมะขามของฉันเสมอ

ยม: สวัสดิ์ ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสาร์

ยม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นะครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยม: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

พ่อ: ใช่สิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาปุ๋ยไปทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร
พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม่ช้านี้ หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยม: และร่มรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสักที

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนร้องเพลงช้าง

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมหาพวก

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่
2. เกมหาพวง
3. แบบฝึกหัด
4. เพลงช้าง

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่นเกม และการทำแบบฝึกหัด

เพลงช้าง

ช้าง ช้าง ช้าง	หนูรู้จักช้างหรือเปล่า
ช้างมันตัวโตไม่เบา	จมูกยาว ยาว เรียกว่างวง
มีเขี้ยวโค้งงอเรียกว่างา	มีหูมีตาหางยาว

เกมหาพวง

อุปกรณ์ 1. บัตรคำ

ตัวอย่างบัตรคำ

2. กระดาษ

วิธีเล่น

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม
 2. ครูติดบัตรคำ ชาย ต่าง หยุต เรือง
- ตน ไวนกระดานดำ

3. ให้นักเรียนจัดบัตรคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนคำในบัตรคำที่ครู
ติดไว้บนกระดานเป็นพวก ๆ
4. เขียนคำที่จัดไว้ให้เป็นพวก ๆ

แบบฝึกหัด

★ จากคำที่กำหนดให้จงแต่งเป็นเรื่องสั้น ๆ

หมา หอยด จันท์ งาม หลาย

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่องต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 13 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

เกมนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วย
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเรียงบัตรคำเป็นประโยคที่สมบูรณ์และมีความหมายได้
2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่องต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะหักทลายต้นมะขามของฉันเสมอ

ยิ้ม: สวัสดี ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยิ้ม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยิ้ม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านี้ครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยิ้ม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยิ้ม: ตัดแล้วก็นำจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยิ้ม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

พ่อ: ใช่ซิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยิ้ม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยิ้ม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยิ้ม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยิ้ม: พ่อครับวันพฤหัสบดีนี้คุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยิ้ม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาไปปลูกทุกคน กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม้อันนี้ หมูบ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยิ้ม: และร่มรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสักที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทุกคนจับฉลากแบ่งกลุ่ม โดยที่นักเรียนคนใดที่จับได้ชื่อดอกไม้ชนิดเดียวกัน ให้อยู่กลุ่มเดียวกัน

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนเล่นเกมเรียงบัตรคำ

2. ให้แต่ละคนเขียนประโยคที่ตนเรียงได้ และถูกต้องแล้ว

ขั้นสรุป ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่
2. เกมเรียงบัตรคำ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกหัด

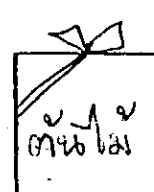
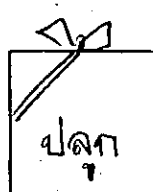
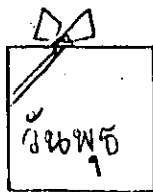
การประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่นเกม
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

เกมเรียงบัตรคำ

อุปกรณ์ บัตรคำ

ตัวอย่างการเรียงบัตร

- วิธีเล่น
1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม
 2. ครูจะเรียงบัตรคำเป็นประโยค แต่ครูจะสลับที่กันไว้
 3. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาจัดบัตรคำใหม่เพื่อให้เป็นประโยค

ที่สมบูรณ์และมีความหมาย

แบบฝึกหัด

จงแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

แมว

ชมพู

เป็ด

ตาบ

ดอกไม้

เรือ

เงา

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ต้นไม้ของฉัน
แผนที่ 14 (2 คาบ)

คว้ามคิดรวบยอด

การฝึกทักษะช่วยให้การเรียนรู้ภาษา การเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาดีขึ้น
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านคำ และข้อความที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา เนื้อเรื่อง เรื่อง ต้นไม้ของฉัน

ที่ทุ่งนามีต้นมะขามใหญ่ พุ่มหนาใบดกสีเขียวต้นหนึ่ง

ฉันจะหักทลายต้นมะขามของฉันเสมอ

ยม: สวัสดิ์ ต้นไม้ของฉัน เธอโตเร็วจริง วันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ขอผูกชิงช้าเล่น
หน่อยนะ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ ฉันเล่นไล่ชิงช้า หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานเสร็จ

ยม: พ่อกับแม่ทำงานเหนื่อยไหมครับ

พ่อ: ไม่เหนื่อยลูก อยู่ใต้ต้นไม้เย็นดีนะ

ยม: ถ้ามีหลายต้นคงร่มเย็นกว่านั้นะครับ

พ่อ: เมื่อพ่อเป็นเด็กมีต้นไม้มากกว่านี้

ยม: ทำไมเดี๋ยวนี้จึงมีต้นไม้ไม่ค่อยลงละครับ

พ่อ: เพราะหลายคนตัดไม้ไปขาย บางทีก็นำไปสร้างบ้านนะลูก

ยม: ตัดแล้วก็น่าจะปลูกต้นไม้แทนนะครับ

ยม: เพื่อนผมเล่าว่า ที่หมู่บ้านโน้นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ มากกว่าหมู่บ้านเรา และ
ฝนตกบ่อย ๆ ด้วยครับ

พ่อ: ใช่สิลูก มีต้นไม้มากที่ไหนที่นั่นก็ร่มรื่น ถ้าต้นไม้ใหญ่มาก ๆ ฝนก็จะตกมากด้วย

ยม: ถ้าทุกคนต่างพากันปลูกต้นไม้ ฝนจะตกไหมครับ

พ่อ: เมื่อต้นไม้โตและมีมาก ๆ ก็จะทำให้ฝนตกได้

ยม: วันจันทร์ผมจะเอาปุ๋ยไปโรงเรียน

พ่อ: เอาไปทำไมลูก

ยม: เอาไปใส่ต้นไม้ครับ ผมอยากให้โตเร็ว ๆ

ยิ้ม: พ่อครับวันหยุดที่สัปดาห์นี้คุณครูจะให้พวกเราปลูกต้นไม้ครับ

พ่อ: เอาต้นไม้มาจากไหนลูก

ยิ้ม: คุณครูเอามาให้ เราต้องเอาไปปลูกทุกคน. กลุ่มผมได้ดูแลต้นไม้วันอังคาร
พุธ และศุกร์ครับ

พ่อ: ในไม่ช้านี้ หมู่บ้านเราคงมีฝนตกมากขึ้น

ยิ้ม: และร่มรื่นกว่านี้ด้วยครับพ่อ

พ่อ: เราก็จะได้ทำนาได้เต็มทีสักที

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ ครูให้นักเรียนตบมือเป็นจังหวะตามครูเพื่อรวบรวมสมาธิ

ขั้นสอน ให้นักเรียนเล่นเกมเก็บดอกไม้

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านบัตรคำและข้อความต่าง ๆ ที่ครูแจกให้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเล่มใหญ่
2. เกมเก็บดอกไม้

การประเมินผล

ตรวจสอบความถูกต้องในการเล่น

เกมเก็บดอกไม้

- อุปกรณ์ 1. บัตรคำ
ตัวอย่างบัตรคำ

2. หนังสือเล่มใหญ่

- วิธีเล่น 1. ครูให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำที่ติดไว้บนกระดาน คน
ละ 1 ดอก ทีละคน
2. เมื่อได้บัตรคำแล้วให้อ่านคำนั้น แล้วหาคำนั้นให้หนังสือเล่มใหญ่
ที่ติดไว้บนกระดานให้เจอชี้ให้ครูและเพื่อน ๆ ดูพร้อมกับอ่านคำนั้นด้วย